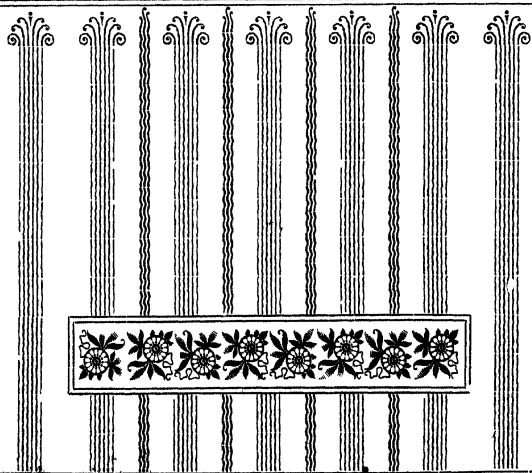

திருவாணக்காப்

புராணம்,

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்
— ஸ்ரீரங்கம் —

PREFACE.

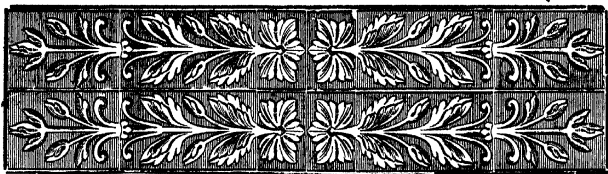
THIS is a classic Tamil Purana held in great esteem by all Tamil scholars. The author is an eminent scholar who lived in the latter half of the eighteenth century and a perusal of his life-sketch which appears in this volume will show the great esteem in which he was held by his contemporaries. He was a voluminous author and has written several poems, especially Puranams. This Purana speaks of the greatness of Tiruvanaikoil, otherwise known as Jambukesvaram, one of the greatest of Siva temples in Southern India. The diety in this temple is known as the *Aplinga* or the *linga* of water, on account of the tradition that the goddess there formed the *lingam* out of water. Even now we find water ever surrounding the diety. The origin of the temple, its greatness and its legends are all described in full in this Purana and the prose summary given in the beginning would supply a deal of interesting information. This temple was in a much neglected state and Mr. S. R. M. C. T. Ramaswamy Chettiar, a prominent Nattukkottai Chettiar, exerted his best to resuscitate it. The estimated cost of rebuilding the temple was about twenty lakhs of Rupees but Mr. Ramaswamy Chettiar and his father worked hard without in any way being discouraged. The Chetty community responded with their usual generosity in the matter of building temples, but still the brunt of the burden lay on the shoulders of the father and son who nobly and cheerfully undertook it. The old dilapidated buildings were completely demolished and in their place rose a most lovely edifice with sufficient light and air. The dieties were left undisturbed and the

Sanctum Sanctorum was built as of old. The Kumbhabhishekam was celebrated in a very grand style at a cost of over a lakh of Rupees and His Holiness Sri Sankaracharya of Sringeri graced the occasion by his presence. His Holiness Sri Sankaracharya of Kumbakonam also was there. The presence of such holy personages added a halo of sanctity to the occasion. Mr. Ramaswamy Chettiar, as a member of his community built the grand temple; as a very pious person himself invited these holy personages for the Kumbhabhishekam and had it celebrated in the most religious style; and as a lover of literature himself suggested the printing and publication of this Purana. The pictures that appear in this volume were all taken after the Kumbhabhishekam and hence represent the new buildings. In conclusion I am specially indebted to Pandit M. V. Ramannjachariar of Kumbhakonam for his excellent summary of the work in prose given herein.

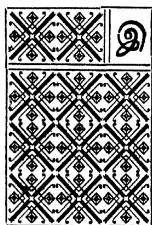
Tkbalanubrahmanyan

கச்சியப்பமுனிவர் சரித்திரம்	...	...	I
திருவாணக்காமான்மியம்	...	...	i
திருவாணக்காபபுராணம்:			
கடவுள்வாழ்த்து	...	...	1
அவையடக்கம்	...	...	4
திருநாட்டுச்சிறப்பு	...	...	5
திருநகரச்சிறப்பு	...	...	20
நைமிசப்படலம்	...	...	35
புராணவரலாற்றுப்படலம்	...	...	39
ஸ்தலவிசேஷப்படலம்	...	...	45
திரத்தவிசேஷப்படலம்	...	...	51
ஸநானவிதிப்படலம்	...	...	59
மூர்த்திவிசேஷப்படலம்	...	...	65
சம்புமுனிதவம்புரிபடலம்	...	...	69
அகிலாண்டநாயகியாராதனைப்படலம்	...	...	76
வரங்கொள்படலம்	...	...	89
ஞானோபதேசப்படலம்	...	...	92
திருவிழாப்படலம்	...	...	97
நீலவிண்டுவிச்சரப்படலம்	...	...	102
பராசரன்வழிபடுபடலம்	...	...	109
திருமால்வழிபடுபடலம்	...	...	115
ஹாரஞ்சாத்துபடலம்	...	...	120
கஜாரண்யப்படலம்	...	...	127
கோச்செங்குணர்வழிபடுபடலம்	...	...	135
கௌதமப்படலம்	...	...	167
குபேரன்வழிபடுபடலம்	...	...	180
திருநீற்றுத்திருமதிப்படலம்	...	...	183
அமுதவினகேசரருண்முறைசெய்தபடலம்	...	...	186
செய்யுள் அகராதி	...	...	187

கச்சியப்பமுனிவர் சரித்திரம்.

இந்நூலாசிரியர் பெயர் கச்சியப்பமுனிவர்.

சான்றோருடைத்தாய தொண்டைமண்டலத்திலே சிவபெருமான்மன் மூாததி விசேடத்தால் மேன்மையெய்திய தணிகைத் திருப்பதியிலே காஞ்சிபுரத்துப்பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே அபிஷித்தர்மரபிலேதோன்றி இம்மஹான்மந்தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பினைத் தந்தனர். சிறுவயதிற்

றானே கல்வி நலந்தெரிந்து பின்னர் உலக நடவடிக்கையும் இயற்கையந்தேவியின் சீருமுணர்ந்த பின்னரே உண்மையான கல்வியுடையவராவோம் என்ற எண்ணத்தினால் பல ஸ்தலங்களையும் துண்டு தமிழ்மகள் தங்கி வசிக்கும் ஸ்ரீ கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தை யடைந்து அங்கே ஞானபானுவாய்ச் சிறப்புறறோங்கிய ஸ்ரீ நமச்சிவாயமுர்த்திகளைத் தரிசித்து அவர் நம் அருளைபடைந்ததனோடும், அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்தி லெழுந்தருளியிருந்தபின் வேலப்பதேசிகரை யடுத்தனர் நம் ஆசிரியர். இவரிடத்திற்றானே சைவஸந்யாஸமும் சிவதிசைஷ்யும் பெற்றனர்.

திசுநா குரவரின் ஆஞ்ஞையைச் சிரசாவகித்து முக்களாவினகர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்றுப்பின்னர்ச் சிவஞானசுவாமிகள் என்ற பெயர்விளக்கவகொண்ட சித்தார்த்தசைவசிவ ஞானபோத திராவிட மஹாபாஷிய கர்த்தராய் எழுந்தருளியிராநின்றவரிடம் தமிழ்க் கலைபயின்ற மஹானுபாவர் இவர். உரையாசிரியருள் தலைநின்ற நச்சினர்க்கினியர், பரிமேலழகராதியரோடு ஒருங்கு எண்ணத்தக்க பெருமைவாய்ந்த சிவஞான முனிவரிடம் தமிழ் புகின்றவர் என்றதனானே நம் ஆசிரியரின் கல்வித் திறமையை விளம்புதலும் வேண்டுமோ?

தேவமும் இவருடன கல்விபயினை இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரக்கவிராயர் ஆதியருடைய பெயரைக்கேட்டவுடனே இவரது கல்வி பயிற்சி எடுத்துணைத்து என்று வியப்புறவேண்டியதே. நம் ஆசிரியர் உடன் பயின்ற மாணாக்கர்கள் மணியென விளங்கினமையினுள்ளே ஆராய்ச்சியுணர்வுடைய ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் தாமியற்றிய காஞ்சிபுராணக் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பற்றி நடந்த விவாதத்தையடக்க வாண்டு அனுப்பினர். ஆசிரியரும் தம் சொலவன்மையினாலும் புத்திக் கூர்மையினாலும் வாழ்த்துப்பாடல்களின் நிரலைப்பற்றிச் சித்தார்த்தஞ் செய்தருளினார்.

“நா நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம்

யா நலத்துள்ளது மன்று”

என்றும்

“உய்த்துணர்த்துஞ்—சொல், வன்மையின்றெனி நென்னுமஓதுடைத்தேற், பொன்மலர்நாற்றமுடைத்து” என்றுஞ்சிறப்பித்தோதிய பாக்களுக்கு இவர் ஒருமேன்மையான இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தனா. இவரது வாக்குவல்லபத்தையும் பிரசங்க சாதுரியத்தையும் புகழாதார் எவருமில்ர். இவர் செய்த நூல்களை யாராயுநர் செய்யுளியற்று வதிற் கைதோந்தவர் என்றும் விரைவிற்பாடுஞ் சக்தியுடையவரென்றுமுணர்வார். காலம் இடங்கட்குத் தக்கபடி நவீனமான யுக்திகள் தாமாதவே இவரது செய்யுள்களிலமைந்து கிடக்கும். இவர் முதற்கணியற்றிய திருவாரணைக்காப் புராணம் தமிழிலக்கியங்களுட்டலை நின்ற சிலவற்றுளொன்றெனற்கு யாம் பின்னிடைய வேண்டிய தில்லை.

தற்காலத்திற் மன்னையமே பாராட்டிப் பிறர்க்குச் சிறிதும் பயன்படாமலிருக்கும் சிலவிததுவான்களைப்போலாது நம் தமிழ்மொழியை விளக்கஞ்செய்த விசாகப் பெருமானையர் சரவணப் பெருமானையர் ஆகிய இருவர்க்கும் பிதாவாகிய கந்தப்பையர்க்கு ஆசிரியராவர் நம் முனிவர். சீவகசுந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் முதலிய புறச்சமயிகளா வியற்றப்பட்ட காவியங்களையே போதிக்கவேண்டிவருகிறதேயென்று வருந்திப் பஞ்சகாவியங்களினைப் போன்ற சிறப்புவாய்ந்த திருத்தணி கைப்புராணத்தைத் தம் மாணாக்கர்வேண்டுகோளிற் கிளையந்து இயற்றித் தந்தனர். இத்தணிகைப் புராணம் சிந்தாமணிக்கு ஒத்த பெருமை வாய்த்ததெனப் பின் வரும் பாடலாற்றொளியலாகும்.

“கருவினின் மழவிற் கற்குந் காலையிற் பருவ மாநிற்
பெருகிய பொழுதி னோயிற் பிரிவினிற் பகையி னீட்டும்
பொருள் வயின் வேட்ட தெய்தாப் புன்மையின் முதமைதன்னின்
மருவிய திழப்பிற் சாவின் வன்றுயர் மனிதர்க்குண்டோ.”

என்றற் றொடக்கதத, மூன்று நான்கு பாடல்களில் சிந்தாமணி
முத்தியிலம்பகம்,

“பொன்னும் வெள்ளியும் புணர்ந்தென வயிற்றகம் பொருந்தி
மின்னு மொக்குளு மென நளி வீயினும் வீயும
பின்னை வெண்ணெயிற் திரண்டபின பிழைக்கவும் பெறுமே”

என்றற் றொடக்கத்திய ஏழு பாடல்களின் சாதாரிய மமைந்திருக்
கின்றமை வியப்புறத்தக்கதே. மற்றும் சீவகசிந்தாமணியின் சந்தமும்
வனப்பும் அமைத்துத் தணிகைப்புராணத்தை யியற்றினார். நம் ஆசிரியர் தன் மாணாக்கரிடம் மிகவும் அன்புடையவர் என்பதைத்தெரிந்து
கொள்ளும் வண்ணம் கந்தப்பையர் குண்மனோயிற்றுன்பப்பட்ட
பொழுது தணிகையாற்றுப் படையைப்பாடி அவர்நோயை நீக்கினார்.
பாடலினால் நோயொழிதல் என்பது சிறந்த மேலையோரும் ஒப்புக்
கொள்ளக்கூடிய தென்பதை ஆய்ந்துணர்ந்து அறியலாம்

நம் ஆசிரியர் சென்னையைச் சார்ந்தபொழுது விநாயகபுராணம்
பாடினார். அதனையரங்கேற்றுகையில் ஐயாப்பிள்ளை என்ற ஒரு
மஹான் தாம் பாடிய புராணத்தை இதென்ன இராமாயணமாவென்
றிகழ்ந்து பேசொதற்காகக் கம்பராமாயணத்தின் முதலாறு செய்யுளில்
நூறு குற்றம் ஏற்றினார். இதைக் கண்ட பிரபுவர் தலைகுனிந்து நம
புலவர் பெருமானுக்கு பரிசிலுமளித்துச் சென்றனர். இவர் தம் கல்வி
யாற்றலே யாற்றல்.

நம் புலவரது காலம், இவர் ஆசிரியர் சிவஞானசுவாமிகள்காலம்
என்பதற் சந்தேகமில்லை. சிவஞான சுவாமிகள் கி. பி. 1783-ஆம்
ஆண்டு விசுவாவச வருடத்தில் தேகவியோகமாயினர். ஆகவே நம்
ஆசிரியர் இருந்தகாலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்
பதிலோர் ஐயப்பாடுமில்லை. சாவிவாகன சகாப்தம் 1712க்குச் சரி
யான சாதாரண வருஷம் சித்திரைமாசத்தில் கச்சியப்பமுனிவர் பரி
பூரணதசையை யடைந்ததாகவுந் தெரியவருகிறது.

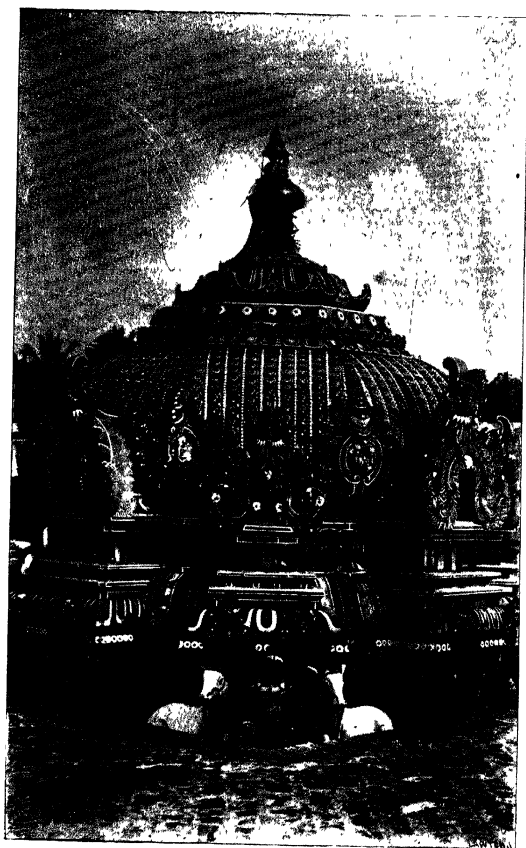
நம்புலவர்பெருமான் இயற்றிய நூல்களாவன:—

1. திருவாணைக்காப்புராணம்	8. காஞ்சிபுராணம் (இரண்டாங்காண்டம்).
2. பூவானூர்ப்புராணம்.	9. கச்சி யானந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது.
3. பேரூர்ப்புராணம்.	10. கச்சி யானந்தருத்திரேசர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.
4. திருத்தணிகைப்புராணம்.	11. பஞ்சாக்கரவந்தாதி.
5. தணிகையாற்றுப்படை.	12. சென்னை விநாயகர்பிள்ளைத் தமிழ்.
6. திருத்தணிகைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.	
7. விநாயகபுராணம்.	

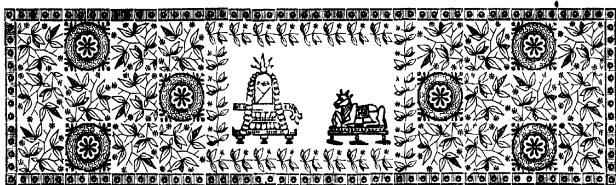
இவர் செய்த பாடல்களின் நாமங்கள் பின்வரும பாட்டானும் விளங்கும்.

“வேற்கரச செவ்வேண் மருவுந்தணிகை மான்மியந் தமிழில் விளங்கசெய்தான் பாற்கவ புராண மெழிற் நிநுவாணக்கா வேலுஞ் சீர்பதிப் புராணம் நாகயிலை சூழ் பேரூர்ப் புராணமொடு திருக்காஞ்சி நகர்ப்புராணம் ஏற்க வடமொழி பெயர்த்த கச்சியப்ப முனிவனிருக்கவிஞரேதே.”

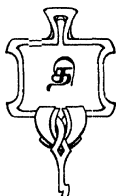
ஸ்ரீ அக்ஷரேசு கங்கேயத்தில் விமானம்.

உ

பரமபதிதுணை.

திருவாவணக்கா மான்மியம்.

ருவிளங்கிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் இன்றி யமையாத மேகங்களைத் தருதற்குக் காரணமாகிய யாகமே வடிவமாக விளங்குவது நைமிசாரணியமென் னும் புண்ணிய சேஷத்திரம். அங்கேயுள்ள மகரிஷி கள் சரீரமுழுதும் வெண்மையான விபூதியணிந்து விளங்குகின்ற தோற்றமானது, அவர்கள் வேள்வியின்கண் தேவர்களுக்கு அவர்ப் பாகத்தைக் கொடுத்தலாலுண்டாகிற பெருமபுகழானது தமமையும் சூழ்ந்துகொண்டு பிரகாசிக்குற அழகை விளக்குகின்றது அவர்கள், ஆத்திமாலையணிந்த பரசிவனுடைய கண்மணியையே நைமிசப்படலம். அணியாகத் தரித்துக்கொண்டிருந்ததானது, அவா களுக்கு உலகத்தில வேறு பற்றில்லாதிருந்ததை விளக்கியது. அவ் விடத்தில சிவகம, யானை, மான், புலி முதலிய விலங்கினங்கள் தம் பகை நீங்கி இடங்கடோறும் தங்கியிருப்பது, எம்பிரானுடைய திரு வடி நீழலைத் தாங்களும அடையவேண்டி ஐம்பொறிகளையடக்கித் தவஞ்செய்வனபோல் விளங்கியது. பரமசிவனுக்கு அர்ச்சனை செய்து நீக்கப்பட்ட நிர்மாலியங்கள் வெயிலினகண் வாடிக்கிடந்த தானது, மன்மதனால் விடுக்கப்பெற்ற ஐங்கணைகள் அவ்விடத்து வசிக்கும் மாதவரிடத்தில அணுகுதற்கஞ்சித்தனபாததோடு வருந்துவ செயலை ஒத்தது. சில தவசிகள் மான்குட்டிகளைத் தம் கையினால்

தடவிப் பசம்புல்கொடுதது ஆதரிக்கும் தன்மையானது, மாணேந்திய பரமசிவனுடைய சாளுப்பியத்தைத் தாங்களடையும்போது, தம் கையிலே ஏந்தப்படுமென்று எண்ணி அன்புபாராட்டி வளர்த்ததை ஒத்தது. சொல்லியதைச் சொல்லியபடியே சொல்லும் கிளிப் பிள்ளைகள் போலப் பிராமணச்சிறுவர் ஆசிரியர் சொல்லியதைச் சொல்லியபடியே வேதாத்தியயனம் செய்கின்ற சப்தமானது ஒரு பக்கம் நிரம்பியிருந்தது. அந்தணர்கள் வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிச் சிறந்த வேள்விகளை வளர்த்தல் ஓர் சார் நிகழும். சிவபூசையை விதிப்படியாற்றி, அக்கினிகாரியங்களைச் செய்து, மிக்க அன்போடு செய்யப்படும் அதிதிபூசை மற்றோரால் நிகழும். இன்ன தன்மையை யுடையதான நைமிசாரணியத்தின்கண் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தொழும் அன்புடையவரும் பதினெண்புராணங்களையும் ஐயாந திரிபிலலாமல் உணர்ந்தவருமான சூதமாமுனிவர் எழுந்தருளினார். அவர் அவ்வனத்தின் வனப்பைககண்டு மனத்தின்கண் வியப்படைந் தனர். அங்கு வசித்த தபோதனரெல்லாம் அவர் வருகையையறிந்து எதிர்சென்று, “தேவரீர் இங்கு எழுந்தருளப்பெற்றமையால் நாங்கள் உய்ந்தோம், உய்ந்தோம்,” என்று கூறி, மிக்க செல்வத்தைக்கண்ட தரித்திரரைப்போல ஆவலோடு செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து, அசனம் அளித்து அதன்கண் இருக்கச்செய்து, குற்றமில்லாத நட்போடு பொருந்திய சில வார்த்தைகளை சொல்வாராயினர். “முனிசிரேஷ்டரே! கற்பகவிருக்ஷமும், காமதேனுவும், சிந்தாமணியும், சங்கநிதி, பதுமநிதிகளுமாகிய ஐந்தும் வறியவரிடத்தில்தான் தாமே எளிதில் வந்தாற்போலத் தேவரீர் அன்போடு இங்கு எழுந்தருளினமையின் கடவுளது அருளானது அடியேங்களிடத்திற் சார்வதற்குச் சந்தேகமில்லை. பாவங்களையெல்லாம் போகும் பதினெண்புராணங் களையும் குற்றமறந் தெளிந்த தேவரீருக்கு அடைவதற்கு அருமையானது யாது? தேவரீரிடத்து ஒன்று கேட்கவேண்டுமென்ற ஆசையையுடையோம். எங்களுடைய வாஞ்சை முற்றும்படி தேவரீர் அருளோடு விடையளித்தலவேண்டும். எங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொல்லுகிறோம், கேட்டருள்வீராக. இப்பூலோகத்தில் தீர்த்தங்களுள் புண்ணியமான தீர்த்தமும், மூர்த்திகளுள் உததமமாகியமூர்த்தியும், சேஷத்திரங்களுள் சிறந்ததாகிய சேஷத்திரமும், எவ்விடத்திலேனும் ஒருவருக்கு சேர்ந்திருக்குமாயின் அதை உரைத்தருளவேண்டும்,” என்று சொல்லி வணங்கினர். தவவலிமை மிக்க செளனகாதி முனிவர்கள், இங்ஙனம் கேட்டலும், சூதமாமுனிவர், சிவபெருமா

னுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துச் சித்தசுத்தி யடைந்து உலக முய்யுமபடி சொல்லத்தொடங்கினார் “தேவர்களும்விரும்பும்படியான தவத்திற்கிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் என்னை வினாவியதாகிய தலம் தீர்த்தம், மூர்த்தி மூன்றிலும் சிறந்ததாகிய திவ்யகேசத்திரம், திருவாணைக்காவென்று சொல்லப்படுவது. பூலோகத்தில் அதினிலும் சிறந்த தலம் வேறெனறில்லை. இதனை உள்ளங்கை நெல்விக்கணிபோலச் சந்தேகமில்லாமல் நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் அருந்தவப்பேறு வாய்ந்த அந்தணர்களாகையாலே, திருவாணைக் காவினது மேனமையை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இது பரம சிவன் உமாதேவியாருக்கும நந்தியெம்பெருமானுக்கும் திருவாய் மலாந்தருளியதாகும்” என்று கூற, அதைக்கேட்ட அறிவிற்கிறந்த முனிவர்கள், அச்சுதமாமுனிவருடைய திருவடிகளிலீட்டி நமஸ்கரித்து, “பரமசிவன் பாவதிதேவியாருக்கும் திருநந்திதேவருக்கும் திருவாய்மலாந்தருளியபடி, தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அருளிச் செய்யவேண்டு” மென்று பிரார்த்தித்ததாகள். சூதமாமுனிவர் இத்தன்மையையுடையதான புண்ணிய தலத்தின் மான்மியத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

“அஞ்ஞானத்தைப்போக்கும் இவ்விஷயமானது, பாத்தமபுராணத்தின் மத்தியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் இதனை வரன்முறையாக உமக்குச் சொல்வேன் நீங்கள் மனம்பொருந்திக் கேட்பீராக” வென்று சூதபுராணிகர் பக்தியோடு தமது குருவினுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

உலகம் யாவையும் ஒடுங்கும் அவ்ஜூழிக்காலத்தாமதனக்கோரழிவின்றி நிலைபெற்று விளங்குவதான கைலையங்கிரியானது, தன்னை வணங்கினவர்களுக்கு இரத்திரன் முதலிய தேவர்கள் பதங்களையும் திருமால் பிரமனாதியோர் பதங்களையும், மற்றையெல்லா வளங்களை யும் அளிப்பது. அந்த வெள்ளியங்கிரியினது மகிமை புராணவரலாறு, யைச் சொல்லுவது எளிதன்று. இப்படிப்பட்டதான கைலாசகிரியின்கண் இரத்திரன் மயமான ஆயிரம் கால்களையுடைய அழகிய மண்டபம் ஒன்றுண்டு. அதன்முன் சூரியன், தன்முன் மின்மினியை ஒப்பான். அம்மண்டபத்தின்கண் பைம்பொன்மாலரி யணையொன்று விளங்கியது. அதன்மீது கண்ணுதற்பெருமான் உமாதேவியாரோடு திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்தனர். இரு மருங்கிலும் வெண்சாமரங்கள் சுழற்றப்பட்டன. சாந்தாற்றிகள்

குளிர்மென்காற்றை எழுப்பின. வெண்சங்கங்கள் முழங்கின. முழு மதிபோன்ற வெண்கொற்றக்குடைகள் உயரத்தப்பெற்றன. பண்ணிசைப்போர் பல இனிய கீதங்களைப்பாடினர். கின்னரர்களும் நாரதாதியரும் வீணையிற பண்களை வாசித்தனர். மெல்லிய இடையினையுடைய பெண்கள் சதிமுறை பிறழாது நடத்தனர். வானவாழ்மழை பெய்தனர். அடியவர் மொழிந்த தோத்திரங்கள் முழங்கின. திருமால், பிரமன், இந்திரன், விண்ணோர் முனிவரராகிய யாவரும் தோத்திரங்களைச் செய்து, தாங்கள் வேண்டியவர்களை வேண்டியபடியே பெற்று மீண்டனர். இப்படி யாவருக்கும் அலுக்கிரகித்து எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்து, ஒரு நாள், சிவபெருமான் விநாயகமூர்த்தியோடு குமார்க்கடவுளோடு விளையாடிகொண்டு சந்தோஷமாக எருந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது நந்தியெம்பெருமான் இறைவனது சரணகமலங்களில் பணிந்தெழுந்து கை குவித்து நின்றது,

“பண்ணவாக கரியாய் போற்றி பக்தருக கெளரியாய் போற்றி
தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்தரு டலைவா போற்றி
கண்ணிய வடியா ருள்ளக் கருத்தினை முடிப்பாய் போற்றி
புண்ணிய முதலே போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி.”

என்று நாவாரத துதித்து, “வேண்டியவர் வேண்டியபடியே யாவையும் அடையுமபடி அருள் சுரந்தளிக்கும் முக்கட்பெருமானே? எனனைக் குழந்தையைப்போலக் காத்தருளும் புண்ணிய மூர்த்தி? தேவரீரிடத்து ஒன்றுகேட்க விரும்பினேன். அது யாதெனில், தேவரீர் உமாதேவியாரோடு மிக மகிழ்ந்து உறையுந்தலங்களுள் மேலான தலமும், மேம்பட்டு விளங்கும் தீர்த்தமும், மேலான மூர்த்தியும் ஒருங்குவாய்ந்த சிறந்த தலம் பூவுலகின்கண் எங்கேயுள்ளது; அதைக் கேட்க விரும்பினேன்; திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டும்; இறைவனே! அதுவும், இன்றுகாறும் ஒருவருக்கும் சொல்லப்படாததாகிய பரம இரகசியமுள்ளதாகவும் இருத்தல்வேண்டும்” என்று இரந்து பல நயமொழிகள் கூறி மீட்டு மலரடியில் வணங்கினார். இங்ஙனம் நிகழுங்காலத்தில் அகில லோகங்களையும் ஈன்றளித்த தாயாகிய பார்வதி தேவியும், மேகலாபரணங்கள் சத்திக்கவும், பாதங்களில் அணிந்த சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், மென்மலர்ப் பூமாலையணிந்த கூந்தலிலுள்ள சுரும்புகள் ஆரவாரிக்கவும், விரைவிலெழுந்து, நாயகர் அடியிறுந்து, புன்முறுவலோடு இனிமையாகச் சில வசனங்களைக் கூறுவாளாயினள். “உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தன் வயப்

படுதலனறிததான் ஒரு பொருளிலும் வயப்படுதலிலையென்பதை யாவரும் தெளியும்படி அழல்கின்ற விடத்தைக் கையிலேநதி யுண்டு கறைக்கண்டனான் பரமனே! பூரணனே! புராண! போற்றி, போற்றி; எம்பெருமானே! உலகமுய்யும்படி நந்தீசர் வினாவிய பொருளை அடியேனும் அறிந்துகொள்ள மிக விருமபினைன்; இதுவுமன்றி, அடியேனுள்ளத்தில் ஓர் ஐயம் நிகழ்கின்றது. அதைக்கேட்டருளும்; பரந்த உலகங்களையெல்லாம் படைத்தனிதது அழிப்பவரும் தேவரீரே; தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலிய யாவரும் யாகாதிகளைச் செய்து வழிபட்டு வரங்களைத் தந்தருளவேண்டுமென்று யாசிக்கும் பெருமையுடையீரும் தேவரீரே; பஞ்சபூதங்களும் அவற்றின் குணங்களும் அகியும், விரும்பினோ விருமபிய பலனாகியும், ஆருயிராகியும், உயிர்க்குயிராகியும் விளங்கும் இறைவனும் தேவரீரே” யென்று பலமுறைகளும் முறையிட்டே புசுமும் விமலனே! உமக்கு வேறு தலைவனுமில்லை; நீர் விருமபி யடையும் பயனுமில்லை; இங்ஙனமாக, தேவரீர் யோகத்தைச்செய்யுமிஃது எனன வியப்பு; இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் தேவரீர் எங்களுக்கு நிச்சயமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளல்வேண்டு” மென்று பிரார்த்தித்தான். இங்ஙனம் யாசித்த உமாதேவியாரையும் திருநந்தி தேவரையும் நோக்கிப் பெருங்கருணைத் திறத்தினால் புன்னகைசெய்து, நீங்கள் விருமபிகேட்ட குற்றமற்ற விஷயங்களைச் சொல்லுவோம்; நீங்கள் சாவதானத்துடன் கேளுங்கள்” என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

“பரம இரகசியமான தலமும் தீர்த்தமும் இம்மை நறுமை வீடுகளைத் தந்தருளும் மூர்த்தியுமாகிய மூன்றாம் சிறந்ததான ஒரு கேஷத் திரம் அளவிடக்கூடாத வளங்களையுடைய சோழநாட்டில் காவிரியினை கரையிலுள்ளது. அததலம், அழகாகவும் மிகமேலானதாகவும் விளங்கும். அத்தலத்திற்கு ஞான கேஷத்திரமென்று ஒரு பெயருண்டு. இதனை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். மெல்லிய இடையினையுடையவனே! நீ அத்தலத்தை யடைந்து அருந்தவதைச் செய்வாய். யாம் அவ்விடத்து வந்து பல அரிய விஷயங்களைச் சொல்லுவோம்” என்றனர். பரமசிவன் இங்ஙனங்கூற, அதைக்கேட்ட அவ விருவர்களும், எம்பெருமானே! யாங்கள் எளிதிலுய்ந்தோம்; இனி அவற்றின் பெருமைகளையும் அடியேங்கட்கு அருள் செய்யவேண்டு” மென்று நயந்து பிரார்த்திக்க, தேவர்களுக்கும்ரிய சிவபெருமான் சந்தோஷத்துடன் உரைக்கத் தொடங்கினார்.

தேவ தேவனாகிய சிவபிரான, உமாதேவியாரும் திருநந்தி தேவரும் கேட்கும்படி தலவிசேஷத்தை அமுத தாரைபோல அருளசெய வாராயினர். “பரிமளங்கமழுவ கூந்தலினையுடைய மடநதையே! ஓ! நந்தி! சொல்லுவோம், கேளும்; எக்காலத்தும் எவரும் பணியும் படி நாம் இனிது எழுந்தருளியிருந்து சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித் தலவிசேஷம். தலால ஞானதலம் எனப்படும் ஓர் தலம் பூலோகத்தி ன்கண் உள்ளது; கிண கிணி சததிக்கும் பாதத்தையுடைய பெண்ணே, திருமாலும், நான்முகனும், திக்குப்பாலகர்களும், நவக்ஷுரஹங்களும, நக்ஷத்திரங்களும, ஸபதமருததுககளும், அஷ்டவசககளும், ஏகாதசருததிரும், துவாதசாதித்தியரும், தபோதனர்களும், ஏனையோரும் ஐம்பொறியடக்கி, மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தி, அங்கே வசுத்தனா. யாம், அருள் கூர்ந்து அவர்களுக்குப் பிரசன்னமாகி நல்ல பதவிகளையும், திரிகாலஞானத்தையும், சிவஞானத்தையும் அளித்தனம். அவர்கள் அவற்றைப்பெற்று, அங்கே இக்காலத்தும் வசிக்கின்றனர். அவர்கள் இருந்து அருந்தவம் புரிந்து பேறுபெற்ற பலதீர்த்தங்கள் அங்கே உள்ளன. அவற்றில் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்பவர்கள், இங்கே சொல்லிய பலன்களையெல்லாம் அடையக்கடவரென்று வரங்களும் அளித்தனம். கங்கையானவன் அநதக்ஷேத்திரத்தில தவம்செய்து திங்களும, கொன்றைமாலையும், அரவுநதிரத்த நமது சடாமருதத்தில தங்கப்பெற்றனர். மாதவர்கள் வணங்கும் அநதக்ஷேத்திரத்தில காவிரியானவன் கடுந்தவஞ்செய்து கங்கையினும் மிக்க புண்ணியத்தைத் தருமபேற்றையடைந்தான். மலர்மலை யணிந்த பெண்ணே! இன்னும் கேட்பாயாக; மேருமலையின்கண்ணுள்ள மானஸமடுவானது புகழ்மிக்க ஞானதலத்திலிருந்து தவமாற்றி அன்னப்பறவைகளும் பொன்மயமான தாமரைமலர்களும் தன்னிடத்துத் தங்கும் பேற்றை அடைந்தது. அதன் நீர்ப்பெருக்கே சரயுமானதியாகப் பெருகி ஓடுகின்றது. அது சார்ந்தோர்க்கு வறுமைப்பிணியைப் போக்கி நற்கதியைக்கொடுக்கும். அகஸ்தியமுனிவர் வசிக்கின்ற பொதியமலையினின்றும் பெருகி அளவுபடாத வரங்களை எவர்க்கும் அளிக்கும் தாமிரபரணியானது இநதக்ஷேத்திரத்தில் தவஞ்செய்தே தன்னிடத்து முதலுக்குவிலகளுண்டாகும்படி வரம் எய்தியது. கோமுக மலையினின்றும் வரும் கோமதிநதியும், கோதாவிரிநதியும், சந்திரபாகைநதியும், நருமதை நதியும், பூமி அந்தரிக்ஷம் சவர்க்கம் என்று சொல்லப்பட்ட மூலகங்களிலுமுள்ள ஏனைத்தீர்த்தங்களும், இந்தக்ஷேத்திரத்தில் தவஞ்செய்தே

தம்மிடத்து ஸ்காநம் செய்பவர்களுடைய பாவங்களும் தம்முடைய பாவங்களும் பறந்தோடும்படியான பலவரங்களைப்பெற்று அங்கங்கே விளங்குவனவாயின. இரத்தினங்கள் நிரம்பிய ஸ்ப்தஸாகரங்களும் அநதப்புண்ணிய கேஷத்திரத்தினகண் தடாகவடிவமாய அங்கங்கே மேனமையுற்று விளங்குகின்றன. அங்குள்ள பலதீர்த்தங்களுள்ளும் சந்திரன் முதலியோர் பெயரால் வழங்கும் சிலதீர்த்தங்கள் விசேஷ முடையனவாம். அஃது அப்புக்ஷேத்திரமாதலின் (அப்பு=ஜலம்) அப்புவின் மயமான எப்படிப்பட்ட தீர்த்தங்களும் அநத கேஷத்திரத்தில் இனிது தங்கும். வாள்போலும் கண்ணையுடைய பெண்ணே, சிறந்த தலத்தின் மகிமையை இன்னும் சொல்லுவேன, கேள. முற்பிறப்பிறசெப்த புண்ணிய விசேஷத்தால் அங்கே பிறந்தவர்க்கும் வசித்தவர்க்கும் இறந்தவர்க்கும் எல்லா நோய்களும் நீங்கிவிடும். அவர்களுக்கு மறுபிறவி உண்டாவதில்லை இது சத்தியம். பாவங்களும், அவற்றைச் செய்பவர்களும், ஆசைமிகுஞ்ஞடைய வீணரும் அத்தலத்தைச் சாரார். அநத கேஷத்திரமானது, விதிப்படி தவஞ்செய்யும் முனிவர்க்கும், யோகியாக்கும் வசிக்குமிடமாக விளங்குகின்றது. மெய்ம்முழுதும் வெண்ணீறு அணிந்து பரிசுத்தமான ருத்திராக்ஷ மாலை தரித்து, பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துப் பூசை செய்பவர்க்கு அவ வளம்பதியானது சிறந்த தானமாகும். மணங்கமழும் மாலையணிந்த நங்காய்! உயர்ந்த மேருமலையும், கைலையங்கிரியும், மந்தரமலையும், ஸ்ரீ காசியும், கேதார கேஷத்திரமும், எல்லாப்பயன்களையும் அளிக்கவல்ல ஞானக்ஷேத்திரத்தினும் சிறந்தனவென்று சொல்லப்படா. அத்தலத்திற்பேசப்படும் வார்த்தைகளெல்லாம் வேத மந்திரங்களேயாம்; எண்ணும் எண்ணங்கள் யாவும் சிறந்த நிஷ்டையேயாம்; அவ்விடத்து நிற்பல், நடத்தல் முதலிய யாவும் யோகத்தின் அங்கங்களேயாம்; அத்தலத்தின்கண் உண்ணலும் உண்பித்தலும் விருமபிக்கொடுத்தலும் விரைந்தேற்றலும் ஆசிய எல்லாத்தொழில்களும் சிவதருமங்களேயாம். ஞானதலத்திற் பிறந்து புல்லரிசிக்கூழை உண்பவன், வேறு தலங்களில் அறுசுவையினையுமுடைய நால்வகையான உணவுகளைப் பெரியோர்களுக்கு உண்பித்தலால் உண்டாகும் பயனிலும் எண்மடங்கு அதிகமான பயனைப்பெறுவனென்றால், அத்தலத்துப் பிறருக்கு உணவளித்தலால் உண்டாகும் பெருமபயன் சொல்லும்பான்மையதோ? இரத்திராக்ஷம், குபேராக்ஷம், உலகமெல்லாம் புரக்கும் அரசனாகவும் சிறப்புற்றிருப்பதிலும், ஞானதலத்து வசித்து யோகிகளுடைய மனைகளில் பிச்சை புகுந்து உயிர்வாழ்தல் மேலானதாகும்.

கற்பகநாட்டின் கண் அமுதத்தையுண்டு அரம்பையருடைய இன்ப நுகர்ந்து சுகித்திருத்தலினும், வேறு தலங்களில் பலவகைப் போகங்களும் பொருந்த இன்புற்று வாழ்தலினும், ஞானதலத்தின் கண் ஒருதினம் பட்டினியிருந்து வசிப்பதனால் பெறும் சுகம் மேலானதாகும். மகா பாதகங்களைத் தினந்தோறும் புரிந்து வழுவிறோர்களும், முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினப்பயனால் ஞானதலத்திற் சென்று வசிக்கப்பெறுவரேல், மலம், மாயை, கன்மமென்னு மூன்றும் வேரோடும் நசிக்க வீடு சேருவார்கள். வஸ்திரங்களையும், எண்ணெயையும், கண்ணியர்களையும், விக்கிரயஞ்செய்தேனும், இன்னும் எதற்கைய இழிதொழில்களைப் புரிந்தேனும், ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல், அன்னோர் அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நாற்பெரும் பயன்களையும் பெறுவரென்றால், ஏனையவாபெறும் சிறப்பைச் சொல்ல முடியுமோ. திருமாலின் சுகோதரியே! பன்றி, வலம்புரி, மயில, நாய், கழுதை, காக்கை முதலியவற்றைக்கொண்டு தசைகளைத் தின்று உழலும் புலையராணும், ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல் தேவர்களுக்குள் சிறப்புற்று வாழ்வார்கள். இளமையும், செல்வமும், யாக்கையும் நிலையாவென்றறிந்த விவேகிகள் இளமையாதிகள் உள்ளபோதே ஞானதலத்தில் வசித்து அகமகிழ்ந்து அறமாதி நான்கையும் சம்பாதித்துக்கொள்வரேயன்றி, வேறு தலத்திற்குச் செல்ல ஒருநாளும் நினையார்கள். கணிகையராணும், பக்தியினாலேனும், பொருளீட்டுகாரணத்தாலேனும், வினோதத்தாலேனும், ஞானதலத்தில் வசிப்பரேல், தவந்தான முதலான நலவினை செய்தலாலுண்டாகும் பயனையடைவார்கள். வழிநடையிற் செல்வோர் அவ்விடத்து ஓரிரவு தங்குவராணும், அவர்கள் சொர்க்கத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள். ஞானசேஷத்திரத்தை எதிர்நோக்கி வணங்கினோரையும், கைதொழுதோரையும், அவர்கள் செய்த தீவினைகள் எதிர்நோக்கி யடிவணங்கியகலும் வாசனைமிக்குந்த பொழில்கள் சூழ்ந்த ஞானதலத்தின் எல்லையினைக்கடவாதவர்கள், எந்தவிழிகுலத்திற் பிறந்தவராயினும், அவர்கள் வசிக்குமிடங்களில் இலட்சுமியானவள் நீங்காமல் நிலைபெற்று வாழ்வள். அறிவுடையோர், தவநதானம் விரதம் வேள்வி ஆச்சிரம ஒழுக்கம் முதலிய தருமங்களையெல்லாம் ஞானதலத்திலிருந்தே செய்யவிரும்புவர். வேறுதலத்திற் செய்வோமென்று மறந்துமெண்ணார்கள். இந்த ஞானத்வமானது தவநதானங்களைச் செய்வோர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய நாற்பெரும்பயனையும் விரைந்தளிக்கும்; அஷ்டமகா சித்திகளையும் விரைவிற் கொடுக்கும்; சொர்க்காதி

போகங்களையும் எளிதிலடைவிக்கும்; வீட்டையுமுதவும். இத்தனமையதான தலம் பூவுலகில் எங்குமில்லை. மூர்க்கனும்ப்பிறர்க்குததுன்பமே செய்துகொண்டு திரியும் மூடனானும், மேலான ஞானதலத்தில் என்றும் வசிக்கும் பண்புடையனானும் எமக்கு இனியனாவன். அஃதெவ்வாறெனில், கடலவிடமும் அம்புலியுமே தக்க சாட்சியாகும்; இந்த உண்மையை நீ அறிந்துகொள்வாய். ஞானதலத்தில் வசிக்கமுடியாமல் அயல தேசத்தில் வசிப்போர்கள், சிறந்த குலத்திற் பிறந்த பிராமணரையும் பெரியோர்களையும் அத்தலத்தில் வசிக்கும் படி செய்வார்களானால், தாமே வசித்ததினால் அடையும் பயனையடைவார்கள். அந்த ஞானசேஷத்திரத்தை, ஜம்புகேசுவரமென்றும், கஜாரணியசேஷத்திரமென்றும் சொல்லுவார். இப்பெயர்கள் மூன்றுமே, மலம இரண்டையும் நீக்கித் தவசிகளுச்சரிக்கும் மூன்றசூரங்களின் மேன்மையையுடையனவாகி, ஜபிப்போர்க்கு எல்லாப் பயனையும் தருவனவாம். மலபரிபாகம் பிறந்து, சத்திநிபாதம் பதிந்து, இருவினையொப்பு வாய்ந்த பக்குவிகளுக்கல்லாமல், சுத்த பஞ்சாசூரத்தைப் பெரியோர் சொல்லார். மைக்கருங்கண் உமைமாதே! மேற்கூறிய மூன்றுபெயர்களும் யாவருக்கும் சொல்லப்படுமொகையால், தக்க சிவஞானத்தை யளித்து வீட்டினையுமடைவிக்கும் அம்மூன்று திருப்பெயர்களையும் பக்தியோடு ஒருமுறை சொன்னாலும் இடர், பாவம், பொய், நோய் முதலானவெல்லாம் விடைபெற்று நீங்கும். எத்தகைய போகங்களும் எதிரே நிற்குமென்றால், அந்த உததமங்க ளாகிய பெயர்களை யெவர்தாம் உரையார். எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றெடுத்த பெண்ணணங்கே! பெருமபயனடைய விருமபுவோர், ஞானதலத்தின் கண்ணே வசிக்கக்கடவர்; அது பொருந்தாதாயின், அத்தலப்பெயரை ஒதக்கடவர்; அதுவும் கூடாதாயின், அப்பெயர்களைப்பிறா சொல்லவாயினும், கேட்கக்கடவர். பக்தியோடு கேட்டவர்களும் மூவகைப்பாதகங்களினிங்கி மேலான ஞானத்தையடைந்து எமதடியிற் புகுநதிருப்பா இஃதுண்மை; அடைந்தோர்க்கெல்லாம் அஞ்ஞானமாகியவிருள் நீங்கும்படி மெய்ஞ்ஞான சூரியன் உதித்து நெஞ்சாகிய மலர்க்கமலம் விரியச்செய்யும் அத்தலத்தின் பெருமை களையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லப்புகுநதால் காலம்போதாது. ஆகையால், தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுவோம். ஸாவதானத்துடன் கேட்பாயாக.

முல்லையரும்பையொத்த முழுவலினையுடைய பெண்ணணங்கே! ஞானசேஷத்திரத்தின்கணுள்ள தீர்த்தங்களின் மகிமையைச் சொல்

லுவோம், கேட்பாயாக. ஞானதலத்தெல்லையெல்லாம் அலங்கரித்தாற்
 போலக் கல்லெனவொலிக்கும் அலைகளையுடைய பல தீர்த்தங்கள்
 தீர்த்தவிசேஷம். விளங்காநிற்கும்; அவை, நாற்புறத்தும் செழுமணி
 களாலாய படி களையுடையன. திங்களைப்போலக்
 குளிர்ந்து, அடியார்களுடைய சிந்தைபோலத் தெளிர்ந்து, எல்லாப்
 பற்றுக்களும் அற்றுப் பிணையெடுத்துண்ணும் முற்றத்திறந்த பெரி
 யோர்களுடைய உள்ளம்போல மேன்மையுற்று, கருமபினிரசம்போல
 மிக்க சுவையிளையுடையனவாய், மூன்றுலோகங்களுக்கும் எல்லா
 மங்களங்களையும் தருவனவாக அத்தீர்த்தங்கள் விளங்கின. பல
 துன்பங்களால் அலைப்புண்டும் சிற்றின்ப வாஞ்சையினால் இல்லறத்தி
 னின்றும் நீங்காதாரைப்போல, அன்னப்பறவைகளும், கம்புளும்,
 சக்கரவாகங்களும், அலைகளாலலைப்புண்டும் சுயல்மீன் விருப்பினாலே,
 அத்தீர்த்தங்களில் நீங்காதனவாய் வசிக்கும். புனல் நிறைந்த தீர்த்
 தங்களின் கரைகளிலெல்லாம் பல மலர்களையுடைய நந்தனவனங்கள்
 உள்ளன. அவ்விடங்களில் தவங்களைச் செய்பவரும், பரயோகம்
 பயிற்றுவோரும், அவர்க்கு வேண்டும் பணிகள் செய்பவரும், பல
 ருள்ளனர். இப்படிப்பட்ட தீர்த்தங்களுள் யாதானும் ஒரு தீர்த்தத்
 தில் மூழ்கினோர், முற்பிறப்பிற்செய்த பெரும்பாவங்களும், இப்
 பிறப்பிற்செய்த பாவங்களும் நீங்கித்தம் இனத்தாரோடும் வேண்டும்
 வரங்களையெல்லாம் பெறுவர். அவைகளுள் ஒரு தீர்த்தமே பிசாசு,
 பிரமஹத்தி, பிரமரக்ஷசு, அச்சத்தை விளைக்கும் பெரும்பூதம், துஷ்
 டதெய்வம் ஆகிய இவையெல்லாம் தன்னிடத்தில் ஸ்நானம் செய்
 தோர்க்குப் போக்குமென்பது நிச்சயம். தீர்த்தம் ஒவ்வொன்றே
 குட்டனோய், தொழுநோய், முயலகனோய், குண்மம், சூலை, வாதனோ
 ய், காசம், நேத்திரனோய், தலைநோய் முதலான நோய்களைத்தீர்க்கும்.
 பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய உமையே! பிரமகத்தியாதி பாவங்
 களையும் பிறதிவினைகளையும் ஒரு தீர்த்தமானது போக்குமென்பது
 திண்ணம். ஈன்றுள், புதல்வி, உடன் பிறந்தாள் முதலியோரைப்
 புணர்ந்த தீவினையையும் ஒரு தீர்த்தம் போக்கும். ஒழுக்கம், அறிவு,
 தவம், தானம், சீல முதலியவற்றையொரு தீர்த்தமளிக்கும். கல்வி,
 அழகு, ஆயுள், வலிமை, ஊக்கமுதலியவற்றை ஒரு தீர்த்தமளிக்கு
 ம். அங்குள்ள ஒரு தீர்த்தத்தின்கண், ஒருவர் ஸ்நானஞ்செய்தால்,
 புத்திரரும், அவர் வழிப்புத்திரரும், அவர்வழியிற் புத்திரரும் உண்
 டாவர். மூவேழு தலைமுறையிலுள்ளாரும் நரகத்துன்பத்தினின்றும்
 நீங்குவர். அவர்கள் குலம், உலகில் நீழி வாழ்ந்திருக்கும். பிதர்

தேவதைகள் திருபதியுடையவராவர். அப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில், ஆசாரத்தோடு ஒன்பதுமுறை ஸ்நானஞ்செய்பவரே யல்லாமல், ஆசௌச நிவர்த்திக்கும், வெயிலின் வெப்பம் நீங்குதற்கும், அழுக்கைப் போக்கிக்கொள்ளுதற்கும் ஸ்நானம் பண்ணுகின்றவர்களும், பெரும் பயனடைவார்கள். கரையினின்று வழுக்கித் தண்ணீரில் விழுந்தாலும், அத்தீர்த்தத்தைக் கையால் எடுத்துப்பருகினாலும், அலை வீசிய நீர்த்துளி மெய்யிற்பட்டாலும், அவர்களுக்கு நற்கதியுண்டாகும். தீர்த்ததினழகைக் கண்ணாற் பார்த்தவர்களும் தீர்த்தமிருக்குந் திசையைக் கேட்டோரும், தீர்த்தது வசிக்கும் மீனமுதலிய ஜந்துக்களும், தீர்த்தத்தில் வளரும் விருகங்களும், எல்லாக்குற்றங்களும் நீங்கி உயர்பதவியை யடைவார். இது நிச்சயமானது. சிறியநெற்றியையுடைய பெண்ணே! கேட்பாயாக. இவ்வாறுயர்ந்த தீர்த்தத் தருகுசென்று தவம் முதலிய செய்யினும், பலதானங்களைச் செய்யினும், பிதிர்களுக்குச் செய்யும் கடன்களைச் செய்யினும், அவற்றின் பயனை எவராலுஞ் சொல்லமுடியாது”.

இங்ஙனம் சிலபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியதைக் கேட்ட உமாதேவியார், மிக்க உவகையடைந்து; வணங்கி நின்று, துதித்து, “என் நாதனே! அளவில்லாமல் நெருங்கிய அந்தப் பலதீர்த்தங்களுள்ளும் சில தீர்த்தங்கள் மிகச் சிறந்தனவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீர்; அண்ணலே! அந்தத் தீர்த்தங்களின் பெயர்களையும் அவற்றில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களையும், அவைகளில் ஸ்நானம் செய்யும் விதிகளையும், ஆடவேண்டுங் காலத்தையும், ஜபிக்கும் மந்திரத்தையும், ஏய்தும் பாய்னையும், அவற்றைக் காப்போரையும், அவற்றிற்குரியதேவதைகளையும், கொடுக்கவேண்டுந் தானங்களையும், தேவரீர் உரைத்தருள வேண்டும். தேவரீரையன்றி, அந்தத் தீர்த்தங்களினது மகிமையை உள்ளவாறுரைக்க வல்லவா யாவர்? அடியேன் பிரார்த்திக்கின்றேன்” என்று மனங்கனிந்து வாஞ்சையாய் பின்னையும் வணங்கிக் கைகட்டி வாய் புதைத்து நின்றாள். பரமசிவன் உமாதேவியாரின் மனவிருப்பத்தைக்கண்டு, “மாதராய்! ஒப்பில்லாத தீர்த்தங்களின் மகிமையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஊக்கமுனக்கு மிகுதியாகவுள்ளது; அப்படியே அவற்றைச் சொல்லுவோம்; தெரிந்துகொள்ளுவாயாக” வென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

“பிரமதீர்த்தம், இந்திரபுஷ்கரணி, சம்புபுஷ்கரணி, இராமதீர்த்தம், ஸ்ரீமத்தீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தம், அகூக்தியதீர்த்தம், சோமதீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம், இவை மிகச்சிறந்த தீர்த்தங்களாம் என்று

தெரிந்துகொள்ளுவாய்; பிரமதேவன் முன்னொருகலபத்து, அழகிற்
 சிறந்தவொரு பெண்ணைப் படைத்தனன். அந்நிபுவதியான அப்பெ
 ண்ணானவள் தன் எதிரில் வந்து நிற்கு, மேகத்தைக் கண்ட சாதகப்
 பறவைபோல, ஆசையானது தூண்டினமையால, நான்முகன் அவள்
 நலந்துய்த்தனன். அத்தீயவொழுக்கத்தினால் அவன் படைப்புத்
 தொழிலை மறந்தான். அவனால் படைக்கப்பட்டோர், நரை, திரை
 மூப்பு, அகாலமரண முதலியவற்றை யடைந்தனர். அப்பாடிப்பட்ட
 தவறு நேர்ந்ததைக்கண்டு, மனம் நடுங்கி, அருந்தவதகாலென்னை
 யடைந்தான். மேகலாபரண வகளை யணிந்தவனே! யாம் அந்நான்
 முகனுக்கு இரங்கி மகாமகிமைபொருந்திய பஞ்சாக்ஷரத்தை அவனுக்
 குபதேசித்தனுப்பினோம். அவன் விடைபெறமுடி சென்று தான்
 பரிசுத்தனாகும்பொருட்டு ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைந்தான்; அந்த
 க்ஷேத்திரத்தின் வளங்களையெல்லாம் கண்டு, அதிசயித்து, அங்குள்ள
 வொரு தீர்த்தத்தில் பகதியோடு விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தெழுந்தன
 ன். மெய்மழுமுதும் விபூதியணிந்து, ருத்திராக்ஷமாலையை மந்திர
 பூர்வமாகத் தரித்து, மந்திரங்களுள் சிறந்ததாகிய பஞ்சாக்ஷர மந்திர
 த்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசித்தனன் ஐம்
 பொறிகளையும்வென்று, அங்குள்ளசிவலிங்கப்பெருமானை வழிபட்டுப்
 புத்திரியைக்கூடின பாவம் நீங்கிச் சிருஷ்டித்தொழிலையும் பெற்றன
 ன். வளைகளையணிந்த கையையுடைய மாதே! அந்தத் தீர்த்தமானது
பிரமதீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது. அதில் ஸ்நானம் செய்தோர்
 புத்திரியாதியரை இச்சித்த பாவங்களெல்லாம் நீங்கப்பெறுவர்.
 கற்பகநாட்டுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் பெய
 ரையுடைய வொருவனைக் கொன்றனன். அந்நப் பிரமகத்தியானது
 அவனைப்பிடித்து வருத்தியலைத்தது. அவன் வலிமையெல்லா நீங்கி,
 விரைந்துசென்று, ஞானப்பதியை அடைந்தனன்; நம் சன்னிதியை
 யடையவேண்டி மேற்றிசைக் கண்ணே வந்தான்; வந்தபொழுது,
 அங்கேயொரு தடாகத்தைக் கண்டு உவந்து அதில் ஸ்நானஞ்செய்
 தான். அந்தத் தீர்த்தத்தின் கரையில் நம்மைப் பூசித்துத்தன் பாவத்
 தினின்றும் நீங்கிச்சென்று முன்போலவே தன்னரசாட்சியை யடைந்
 தனன். தேமொழியே! அஃது, அன்றுதொட்டு இரத்திரதீர்த்தம்
 என்று பெயர் பெற்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தோர்க்கும்
 பஞ்சமா பாதகங்களும் பற்றதோடும். தவத்திற் சிறந்த சம்புமுனி
 யென்னுமொருவர் நம் சன்னிதிக்கு அக்கினி திக்கலேயுள்ள வொரு
 தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்

துச சங்கரநாதப பெயரினையுடைய நமது அருடகுறியைக் காதல
பெருகப் பூசிதது, நமது தன்மையினை யடைந்தனர். ஆதலால்,
அதற்கு அன்றுமுதல் சம்புதீர்த்தமென்று பெயருண்டாயிற்று.
அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தோர் பெரும்பாதகங்களினிங்கிப
புத்திமுத்திகளைப் பெறுவா. இராமன, இராவணனை வதஞ்செய்து,
சீதையோடும் மீண்டு நமது சன்னிதியிற் மேறபக்கத்துள்ள வொரு
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அதன் கடைமேல் நீலவிண்டுநாதரைப்
பிரதிட்டைப்பண்ணிப் பூசித்தான் அந்தத் தீர்த்தம் இராமதீர்த்த
மென்னும்பெயர் பூண்டது. அது பிரமகத்தியாதி பாவங்களையும்
ஒழிக்கும், அதில் விபீஷணனும் பக்தியோடு ஸ்நானஞ்செய்து பாவங்
களினிங்கி நமது திருவடிகளைப் பூசித்துச்சென்று இலங்கையில் அரச
சாட்சி செய்தான். நமது கோயிலினுள் நமக்கருகே சித்ராநாக
ஒரு தீர்த்தமுள்ளது. அந்தத் தீர்த்தமானது இனிமேலுன்பெயரினா
ல் பூமித் தீர்த்தமென்னும் பெயரோடு விளங்கும். அதில் நீராடு
வோர்க்கு உண்டாகும் பயன இவ்வளவென்று தேவர்களாலுஞ் சொ
ல்லவரிதாகும். முன்னொரு காலதது, அக்கினிதேவன், வருணனு
டைய மனைவியைக்கண்டு அவளுடைய வடிவழகில் மயங்கி மனவலி
யிழநது, அவளைக்கூடி யின்புற்றான். பிறன் மனைவியைக் கூடிய
பாவத்தால் அவனுடைய சுவர்ணவீரியமொழிந்தது, மிக்க வலியும்
ஒளியுநீங்க, அவன் துணுகுறறு அஞ்சி, விரைநது சென்று ஞான
தலத்தை யடைந்தான்; அடைநது, நம சன்னிதிக்குத் தென்கிழக்கு
மூலையிலுள்ள வொரு தீர்த்தத்தை எதிர்கண்டு மனமகிழ்ந்தது அதிலே
ஸ்நானமசெய்து, நம்மை முறைப்படி பூசித்தனன். நாம் அவன்
வழிபாட்டிற்கிரங்கி, அருளசுரநது, ஊராதவ வீரியமும், வலிமையும்
தேஜசும், அழகும், வரங்களும் அளித்தோம். அவன் அவைகளைப்
பெற்றுச் சென்று முன்போலத் தேவதைகளுடைய அவிப்பாகத்
தை வகிப்பானாயினன். மிக்க பிரகாசத்தையுடைய அக்கினிதேவன்
ஸ்நானஞ்செய்து வரம்பெற்றமையால், அதற்கு அக்கினிதீர்த்தமென
ப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. அதில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்தோர்,
பிறர் மனைவியைக் கூடிய பாவங்களினிங்குவர்; தேகவலியில்லார்,
அவ்வலிமையை யடைவார்; தேககாந்தியில்லார், அதனைப் பெறுவர்;
பாக்கியமில்லாதார், சகல பாக்கியங்களையும் பெறுவர். உமாதேவி
யே! பருவதராஜன் உன்னை எமக்கு அளித்தபொழுது, தேவர் முத
லாயினோர் இமயமலைச் சாரலில் ஒருங்குகூடி யிருந்தமையால், தென்
திசையுயர்ந்து வடதிசை தாழ்ந்தது; அந்தச்சமயத்தில் நாம் அகத்

வரே! அடியார்களுக்கு அருளைச்செய்யும் வைரவக்கடவுளே! உம
மைபபணிந்தேன்; அடியேன, சிவதீர்த்தங்களில் நீராட வந்தேன.
தேவரீர் உமது ஒப்பிலலாத பெருங்கருணையால் அனுக்கரகிக்கவேண்
டும்' என்று பிரார்த்தித்து, அநதச சன்னிதியினின்றும் அக்கினிதிக்
கிற்சென்று, பிரமதீர்த்தத்தின் கரையிலே வளர்கின்ற தேமாமரத்தை
அன்போடு வணங்கி, அதைக்கையால் தொட்டுப் பிரமதேவனாகிய
ரிஷியைத் தியானித்துச் சங்கரநாத மந்திரத்தை நமவந்தம் படக்
கையில் ஜபமாலையைக் கொண்டு அங்குள்ளவர்கள் காதில் கேட்கும்
படி விளங்க ஜபித்து, அந்தத் தீர்த்தத்துக்குக் காவலாகிய கணங்க
ளுக்குத் தலைவனான புஷ்பதந்தனை அன்போடு வணங்கி, அரையளவு
ஜலத்திலிறங்கி, மண்ணைப்பார்த்து, பாவம், நோய் முதலான அரிஷ்ட
டங்களெல்லாம் நீங்கவும் எல்லா நன்மைகளுண்டாகவும் நீ செய்ய
வேண்டுமென்று சொல்லி, மண்ணைச் சரீரத்தில பூசி, நீரில் மூழ்கி,
அமமண்ணைக் கழுவி, மேற்கூறிய பஞ்சகவவியங்களில் கோசல முத
லானவைகளைத் தனித்தனி ஆடிஸ்நானஞ் செய்து, ஏழுதளர்களா
லும் ஜலத்தைத் தோய்த்துப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினால் புரோ
க்ஷணஞ்செய்துகொண்டு, கரையேறி, உடம்பின் நீரைத்துடைத்து,
தேவரிஷி பிதா தர்ப்பணங்களை விதிபாடி கையாற்செய்து, பிதிரர்க
ளுக்குத் திருப்தியை விளைவிக்கும் இந்தத்திலதார்ப்பணத்தால் பாம
சிவன் மகிழ்வடைநது எனக்கு இவ்வுலகத்து நீண்ட ஆயுளைத்தருக
வென்று உறுதியான பகதியோடு திலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.
மற்றைத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்தற்குமிதுவே விதியாகும்.
அவைகளுக்குரிய விருக்ஷம், இருஷி, காவலா, தெய்வம், தானப்பொ
ருள், மந்திரம், இவை வெவ்வேறாகும் அவற்றைச் சொல்லுவோம்.
ஒ பார்வதியே! இந்திரதீர்த்தத்துக்குரிய விருக்ஷம் தென்னை; இருஷி
இந்திரன்; மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன் தெய்வம்; கும்போ
தரன் காப்போன்; வேதத்திலவல்ல பிராமணர்க்குப் பசுவின் நெய்
யைத் தகிணையோடு கொடுப்பது தானமாகும். 'யானையை யுரித்த
மேருவில்லியாகிய பரமசிவனுடைய விரியமாய் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி
யைச் செய்யும் இந்த நெய்யின் தானத்தினாலே, அச்சிவபெருமான்
பிரீதியடையக்கடவன்' என்று ஜபித்தல மந்திரமாகும். சம்பு தீர்த்
தத்துக்குரிய விருக்ஷம் நாவல்; வசிஷ்டன் இருஷி; மயேச்சுவரன்
தேவன்; சனநதர் காப்போர்; தானப்பொருள் கோதுமை; வேதாந்தி
ஏற்போனாகும். 'இனிமையையுடையதும் தேவர்க்கெல்லாம் உணவு
மாகிய இக்கோதுமையால், மலங்களைமெல்லாம் போக்கும் பூதேசன

கிய பரமசிவன் திருப்தியடையக்கடவ' னென்று உச்சரித்தல் மந்திரமாகும். இராம தீர்த்தத்தாகுரிய விருக்ஷம் இலுப்பை; இராமன் இருஷி; நீலஹரிசுவரர் தெய்வம்; வீரபகதிரன் காபபோன; பிரமமவித்தான பிராமணனுக்கு வெல்லத்தைக் கொடுத்தல் தானம்; 'கவையுடையதும் சிவபக்திச்சுவையைக் கொடுப்பதுமான இந்தக்கருபாங்கட்டி தானத்தாலே, சங்கரன் எக்காலததும் பிரீதனாக்கடவ' னென்பது மந்திரமாகும் ஸ்ரீமதநீர்த்தத்தின் பக்கத்துள்ள விருக்ஷம் நாவல; கார்க்கியா இருஷி; அமுதேசன் தெய்வம்; சுதந்தன் காபபோன்; சிவலிங்கத்தை நமது பக்தனுக்குக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'இச்சிவலிங்கதானத்தால், ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரன் திருபதியுறமுத்தியளிக்கக் கடவ' னென்று ஜபித்தல் மந்திரமாகும். அக்கினி தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயுள்ள விருக்ஷம் புளி; இருஷி அக்கினி; செய்வம் கிரிசானுரேசுசு என்னும் சிவன்; கருபன் காபபோன; ஏழையுருமும்பியுமான பிராமணனுக்கு நெல்லைக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'எல்லாருக்கும் உணவாகி இன்பத்தைத்தரும் இந்த நெல்லின் தானத்தால் அமுதேசன் திருபதியடைவானாக' வென்பது மந்திரம். அகஸ்திய தீர்த்தத்தின் பக்கத்தேயுள்ள விருக்ஷம் பலா; அகஸ்தியா இருஷி; அகிலாண்டவல்லியென்று சொல்லப்பெறும் நீயே தெய்வம்; சுருத்தி காபபோன; சிறந்த விக்ஷாணுக்கு வெள்ளை வஸ்திரத்தைக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'சீதம், வெட்டம் இரண்டையும் நீக்குவதான இந்த வஸ்திர தானத்தினால், தேவர்களைல்லாரும் திருபதியடையக்கடவ' என்பது மந்திரம். சந்திரநீர்த்தத்தின் பக்கத்துள்ள விருக்ஷம் புன்னை; சந்திரன் இருஷி; அவனே தெய்வமும; புஷ்கரன், புஷ்கராஷன், குமுதன் ஆகிய மூவரும் காவலர்; யாகஞ்செய்வோர்க்குப் பொண்ணைக்கொடுத்தல் தானமாகும்; 'உலகுககெல்லாம் ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதான இந்தச் சுவாணதானத்தாலே, பரமசிவனுடைய உவகையானது வளாக' வென்பது மந்திரம். சூரியதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலேயுள்ள விருக்ஷம் வில்வம்; இருஷி பிரகு; தெய்வம் சூரியன்; வைரவன் காவலன்; சிவபக்தியிற் சிறந்தவருக்கு இரத்தினத்தைக் கொடுத்தல் தானமாகும்; 'இந்த இரத்தின தானத்தால், பிரபாகரனென்னும் பெயரையுடைய சூரியன் திருபதியடைவ' வென்பது மந்திரம். விருக்ஷ முதலான பேதங்களை யெல்லாம் தனித்தனியே சொன்னோம். பசங்கொம்புபோன்றவளை! ஒன்பது தீர்த்தத்திலும் விதிப்படி நீராடுவோ, நமது திருக்கோயிற் சன்னிதியில் வணங்கி மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி நின்று, 'மந்திர முதலானவை

களில் வரும் குற்றங்களைப் பொறுத்து முன்னே சொன்ன ரவதீரத தங்களிலாடிய பயன்களையெல்லாம் எங்களுக்கு ஈந்தருள்க' வென்று அன்போடு பிரார்த்தித்தது. மூன்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, ஐந்து முறை கிழே விழுந்து நமஸ்கரித்து, ஒரு பக்கத்திலிருந்து மூலமா தீரததையும் திரியமபக மநகீரததையும் நூற்றெட்டு முறை ஜபித்தது, உன்னுடைய ஆலயத்திறசென்று, உன்னை வணங்கி, தியானத்தோடு நான்கு முறை பிரதக்ஷிணம் செய்து, ஐந்துமுறை நமஸ்கரித்து, அவ் விடத்து மந்திரங்களை வேண்டியவளவு ஜபிக்கவேண்டும். பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய மடந்தையே! அந்தப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஆடும் விதியைச் சொன்னோம்." என்று பரமசிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் அகைக்கோட்ட உமாதேவியின் வருமாறு சொல்லுவா ளாயினாள்.

கரிய கண்டத்தையுடையவனே! கறறைசசடையாய்! கைலாச பதியே! அரிஷ்டங்களை யெல்லாம் போக்கி இஷ்டங்களையெல்லாம் கொடுப்பனவான ஒன்பது தீர்த்தங்களும் ஞானதலத்திருக்குமபோது ஆன்மகோடிகள் பலநகர்களிற் புகுந்து வருந்துங்குற்றம் யாது? புழுக்கள் நெளியவும், இரத்தம் ஒழுகவும், பல்வித நோய்களால் துன்பப்படுவதும் யாது? களர்ந்த மனத்துடன் வீடுகள்தோறும் ஐயம்புகுந்தும் கிடைக்காமையினாலே தயரப்பெருங்கடலில் முழுக் கஷ்டப்படுவதென்? மனைவி மககளை இழந்தும், செல்வங்களை இழந்தும், கண்செவி இவற்றை இழந்தும், தெளிவையுண்டாகும் வித்தைகளை இழந்தும், பலகோடி உயிர்கள் துன்பத்தில் அழுந்துவது என்னே? வெண்ணெய் கையிலிருக்கையில், நெய்க்கு வருந்தும் வீணாகளை! போல, ஞானதலத்தில் பெருமையையுடைய அனேக தீர்த்தங் களிருக்கையில், அவற்றில் முழுநாமம், செல்லக்கூடாத கொடுங்குடற் றதேசந்தது, அகாராதிகளை விடுத்துச் செயற்கரிய பெருந்தவங்களைச் சிலர் செய்யும் இஃது என்ன வியாபு?" என்று பருவதாராஜன புத்திரியாகிய உமாதேவியார் கேட்க, 'மேருவில்லியாகிய பரமசிவன குளிரக்கடாக்கித்தது, பின்வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர் "பார்வதியே! பொறிகளைவென்ற நந்தியும கௌதமனும் ததீசிருஷ்டியும் முற்காலத்துச் சபித்திருக்கிறார்கள். வேதவொழுக்கம், தவம், தானம், சத்தியம், பொறுமை முதலிய தருமமாககத்தில் யாவரும் மனத்தைச் செலுத்தமாட்டார்கள். சிலரே முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயனால் சன்மாரக்கத்தில் ஒழுகுகின்றார்கள் என்பது திண் ணம். முன்னே தவங்கடால் ஞானதலத்தில் முறைப்படி வசிப்போரும்

புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸநானம் செய்வோரும் அங்கே நமமைத் தரிசிப்போரும் மறுபடி பிறப்பினையடையார்; மறந்ததுன்பங்களையும் அடையமாட்டார்கள்; சொல்லிய பயன்களையெல்லாம் நீங்காமல் எய்தி, நமது திருவடியின்கீழ் அமாவர்: இது சத்தியமாகும். தல மகிமையும் தீர்த்த விசேடமும் அதிகரிக்கும்படி அங்கே எழுந்தருளி யிருக்கும் முர்த்தியின் மேனலையை இனி விளங்க எடுத்துக் கூறுவாம்

ஓ, பாவந்தி! உலகத்திலுள்ள மனிதர்களைக் காட்டிலும் தேவர்கள் உயர்ந்தவா; அவர்களில் பிரமன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் திருமா லுயர்ந்தவன்; அவனிலும் அறுமுகன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் ஐங் கரன் உயர்ந்தவன்; அவனிலும் நீ உயர்ந்தவன்; முன் சொல்லிய முறைப்படி அவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டமுர்த்திகள் ஒன்றிலொன்று முர்த்திவிசேஷம் மேனமையுடையனவாம். ஆகையால் உன்னால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கம் எவ்வகை இலிங்கங் களுக்கும் மேலானதாகும். உலகத்தில் இடங்களெல்லாம் நீங்கும்படி நீ அறமாதிகளைக்கருதிப் பூசித்த இலிங்கங்களைக் காட்டிலும், ஞானதையையுடையபடி உன்னால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிங்கம் மிகவும் மேலானதாம். உத்தம குணத்தோரால் தவங்கள்செய்து, மெய்ஞ் ஞானதையையடைந்து, முத்திபெற்ற தலமாகிய ஞானசேஷத்திரத்தின கண் நீ உன கைமமலரால் தீம்புனைத்த திரட்டிப்பூசித்த சிவலிங்க மானது நாவல மரத்தின்கீழ் எவ்வகை வரங்களையும் அளித்து விளங்குவதாகும். ஞானதையளிக்கும் தீர்த்தங்களால் சூழப்பெற்று, ஞானத்தை மிகுதியாக அளிக்கும் சேஷத்திரத்தில், ஞானத்தைமிகுதி யாக அளிக்கும் இலிங்கங்களால், அவைகளுள், நின்கைமமலரால் தாபிக்கப்பட்ட இலிங்கமானது மிகவும் மேலானதென்பதில் சந தேகம் யாதுளது; எமக்கு உலகத்திலுள்ள அன்பைக்காட்டிலும் நினனிடத்துள்ள அன்பு பெரிதாயினற்போல், உலகத்து நாம் நிலி வாழுகின்ற சிவலிங்கங்களிலிருந்து செய்யும் அனுக்கிரகத்திலும், ஞானதலத்தில் நின்னால் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கத்திலிருந்து செய்யும் அனுக்கிரகம் மிகப்பெரிதாம். வானபோலும் கண்ணினையுடைய உமையே! துடையின்மீது இருக்கச்செய்தும், மேனியில் ஒற்றுமை கொண்டும், என்றும் உன்னைவிட்டு யாம் பிரியாதவாறுபோல, ஞான சேஷத்திரத்தின்கண் உன்னால் பத்தியோடு ஆராதிக்கப்பெற்ற சிவ லிங்கத்தில் யாம் என்றும் பிரியாது வீற்றிருப்போம். அமுதமென்று சொல்லப்படும ஜலத்தினால் திரட்டி யமைக்கப்பெற்றமையினாலும்,

வழிபடுபவர் நித்தியமெய்தி அமுதராதலினாலும், ஆன்மாக்களிடத் துண்டாகும் எமமையறியும் அறிவானது, அழிதலில்லாமையாலும், அமுதலிங்கமென்னும் பெயர் வழங்கும். அப்படிப்பட்டதாகிய பரம இரகசியமான அருபபெரும்பொருளையுடைய பெயரை ஒருதரம் நினைத்தாலும், நானினாலுரைத்தாலும் சித்தியாகாத பெரும்போகம் எவ்வுலகத்தமிழிலை. எப்படிப்பட்ட அரிஷ்டங்களும் நீங்காதன வில்லை. நானருவகை முத்தியுள் அடையப்படாதனவுமில்லை. தேவ லாதகன கற்பகமலரைச் சொரிந்து ஏததும் அமுதலிங்கத்தை அன் போடு ஒருதரம் பார்த்த கண், வறுமையினால் துன்புறுப் பொருளை விரும்பி வேறு ஒருவரையும் பாராது; அமுதலிங்கத்தின் பெயரைக் கேட்டவருடைய காதல்கள், வறிஞர்கள் சொல்லும் குறைகளைக் கேளா; பிரகாசம் பொருந்திய அமுதலிங்கத்தைப் பிரதக்ஷிணாரு செய்தவருடைய கால்கள், இப்பிறப்பில் ஒரு பொருளை விரும்பி ஒருவரிடத்தும் செல்லமாட்டா; மறுபிறப்புண்டாயின் திரும்பப் பூமியின்மேல் வைக்கப்படா; அமுதலிங்கத்தை அஞ்சலித்த கைகள், ஒருவரை 'நாதனை கொடுக்கவேண்டு' மென்று ஏற்கமாட்டா. மகா பாதகங்களைச் செய்தவரானாலும், அமுதலிங்கத்தைப் பத்தியுடன் பணிந்தால், அவர்கள் செய்ததிலினை யெல்லாம் எரிவாய்ப்பட்ட பஞ்சு போலத் தீயும். ஞானதலத்துள்ள அமுதலிங்க தெரிசனமானது, செலவம், கலவி, தவம், தானமுதலியவற்றால் மீடாககமுடியாத ஆண வத்தையும், உயிரை மாய்க்கும் மாயைகளையும் இருவினைகளையும் பரிதிமுன் இருன்போல நீக்கும ஞான க்ஷேத்திரத்திலுள்ள அமுதலிங்கமென்னும் பேரோடு ஜனனமாண நோயைப்போக்குவ தான மருநலாத, மணமொழி மெய்களால் வணங்குவோரிடத்துப், பொன் முதலானவற்றாலுண்டாகும் துன்பமாகிய சிறுநோய்கள் எனன செய்யும். நக்ஷத்திரங்களும், கிரகங்களும், இராசிகளும் வக் கிரகத்தை துண்டாடுசெய்யுமாயினும் அமுதலிங்கத்தை வழிபடுவோர்க் கு அவற்றாலுண்டாகும் தீங்குகளில்லையாகும். இதுவே ஊழிக்கால் மோ வென்று மேகங்கள் வருஷித்தாலும், வெப்பமுண்டாம்படி மழை மாறினாலும், பலகவேந்தர் வருததுங்காலம் அடுத்திடினும், அமுதலிங்கத்தைத் துதிப்போர், 'இவையென்ன செய்யு' மென்று இறுமாநதிருப்பர். திருப்பாற்கடலில் கடைநதெடுத்த அமுதத்தை யுண்டோர், தேவரானாலும், மனிதரானாலும், நித்ததன்மையடைவர்; அதுபோல 'விதிப்படி நீராடுவோர், அசுத்தியுடையோராயினும் சுத்தி யுடையோராயினும் இருவரும் பரிசுத்தத் தனமையடைவர். அப

படியே உயாகுலத்துப் பிறந்தவரானாலும், இழிஞ்சுலத்துப் பிறந்தவரானாலும், மலமுடையவரானாலும், மலநீங்கியவரானாலும், அமுதலிங்கத்தையடைந்து வணங்கினால், இவ்விருத்திரத்தோரும், மோக்ஷமடையும் விஷயத்தில் ஒரு தன்மையரே யாவர். பைத்தியங்கொண்ட உள்ளத்தினையுடைய ஒருவா விஷயத்தை யுண்ணுமபோது சுவை மிக்க தேவாமிரதத்தைக் கஸந்துண்பராயின, அவர்களுக்கு உண மித்தத்தோடு விஷவேகமும் நீங்க, வலிமையுண்டாகும்; அதுபோல, ஒருவர் நாடகக் கணிகையை விருமபிச செல்வராயினும், அடியார் மனவிருப்ப போக்கும் தீபமாகிய அமுதலிங்க மணியைத் தொழுவரேல், அவருக்குச் சஞ்சிதமும் பிரார்த்தமும், ஆகாமியமுமாகிய வினைகளெல்லாம் தொலைந்துபோம். குற்றமற்றவனே! சமீபத்தி லிருப்பவரானாலும், தூரத்திலிருப்பவரானாலும் அமுதலிங்கத்தைத் தரிசிப்போமென்று மனத்திலே நினைப்பராயின, அவர்கள் பாவந தை யெழுதிய கணக்கோலையைச் சித்திரகுபதன சித்திக்ஷெய்வான். ஞானக்ஷேத்திரத்தில் அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசிக்கும் விருப்பத்துடன் பூமியில் ஏழடி நடப்பராயின, அவர்கள் முன்னேழுபிறப்பிற் செய்த பாவமெல்லாம் நசிகும். அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் அமுதலிங்கத்தின் திருமுடியின்மேல் ஒரு சங்கு தீர்த்தத்தினால் அபி ஷேகஞ்செய்தோர், வேறு மூர்த்திகளுக்குக் கருப்பஞ்சாறு, தயிர், பால், நெய், தேன முதலியவைகளைக் கோடி மிடாவினளவாக அபி ஷேகஞ்செய்த பயனைப்பெறுவார். சமபுமுலத்தில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானே ஒருகையளவு நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தோர், இவ்வளவு பெரும்பயன்களை யடைவரென்றால், ஆவின்பால் முதலிய வற்றால் அபிஷேகஞ்செய்தோரையும் பெருமையைத் தேவர்களிலும் சொல்லவல்லவர் யாவர்? சமபுமுலத்தில் விரும்பியெழுந்தருளியிருக் கும் மூர்த்திக்கு நறுமணமுள்ள மலரொன்றை அன்பால் மனங்கரை நது சாத்துவாரானால், தாமரை மலரில் வசிக்கும் பேற்றையடைவர். சங்கமொன்றைக் கொடுப்பரேல், தம்முடைய கையில் சங்கத்தை யேந்தி உலகத்தைக் காக்கும் பத்தத்தைப்பெறுவார். காவல முலத்தில் எழுந்தருளிய அமுதலிங்கத்தின் சன்னிதியடைந்து சரியையாதி நான்கு பாணிகளையும் அனுட்டித்தோர், சாலோகமுதலிய நால்வகை முத்தியினையும் அடைவர். அறமுதல நான்கினையும் சிறிதும் சிரம மில்லாமல் எளிதில் அடைய விரும்புவோரெல்லாம், சமபுமுலப்பெரு மானைப் பூசைக்குரிய பொருள்களால் மிகுந்தபுக்தியோடும் பூசிக்கக் கடவ”ரென்று மூர்த்தி விசேடதத்துவ பரமசிவன் விளங்கவெடுக்

துவரத்தனா. பாவதிதேவியானவள், மனத்தினகண பெருமகிழ்ச்சி பொங்க வண்டுகநின்று “நாதா! அவ்விடத்து நாவல் மரமொன்று உள்தென்று கூறினீர். அதன் பெருமையைக் கேட்கவிரும்பினேன்; கிருணாகூரது திருவாய மலர்ந்தருளல்வேண்டும்” என்றுபிரார்த்தித்தாள். இவ்வனம் உமாதேவியார் பிரார்த்திக்கலோடும், சிவபெருமான் புன்னகைசெய்து, சம்புவிருகூத்தின் வரலாற்றைக் கருணையோடும் கூற்றதொடங்கினார்.

புனணை, வில்வம், மகிழ், பலா, சந்தனம், அகில, அரசு, சண்டிகை, மூங்கில, அச்சாகம், தென்னை, கடம்பு, குருநாம, ஆச்சா, குங்குமமுதலான பலவிருகூத்தின்கூடாக, தோலைகுழந்த ஞானகூத்திர, துளியிடையில் ஒரு நாவல் மரச்சோலை உண்டு. அச்சோலையின்கண்

சம்புமுனிவாதவம் தேவர்களாலும் அளவிட்டறிய முடியாத பெருபுரிந்த மையினையுடைய மேலகூத்தை விரும்பினவனாகிய சம்புமுனிவனென்னும் ஒருதவசி மனத்தூதனை வசப்படுத்தி அருந்தவம் இயற்றினான். விபூதியைத்தரித்து, அக்கமலை பூண்டு, சடா தாரியாய், எம்மையோ தியானித்து, மெய்தவம் செய்த அம்முனிவன் முன்னே, வெண்ணுவற் பழம் ஒன்று வீழ்ந்தது அதற்குமுன் பிரார்த்தித்த தவ்யமான அப்பழத்தைக்காண்டலும், ஆச்சரியமடைந்து, மிக்க ஒளிவையுடைய தும சிறந்ததும் ஊறுகின்ற சுவையையுடையதுமான இதை யாம் உண்ணல தகாது என்று நினைத்து அப்பழத்தைக் கரந்தால் எடுத்து, அழகிய கைலையங்கிரியை யடைந்து, நம்மை மிகப்புகழ்ந்து பாடி, “சிறாரனே! திருவருள் வைத்து இக்கனியை அமுதுசெய்க”வென்று நம் கரத்தில் ஈந்தனன். நாம், தீஞ்சுவையுடைய அப்பழத்தை உண்டு அதன் வித்தைப் பக்கத்தே உமிழ்ந்தனம். அதைப்பார்த்திருந்த தவசிரேஷ்டன் மனத்தில் உவகைகொண்டு அலை விரைந்து எடுத்து விழுங்கினான். தக்கார்க்கீந்தொருள், துணைமளவாயினும் பணையளவாமாய் போலக, தவசியின் வயிற்றில் தங்கிய அவ்விகையானது கணப்பொழுதில் முளைத்தெழுந்தோங்கியது. அச்சம்புமுனியின் தவம் வளர்ந்தாற்போல அந்நாவலானது, அவனுடைய சிரமவொக்கத தேவர் நாட்டினையும் நிழலசெய்து, எட்டுத்திக்குகளும் நிரம்புகதளிர்ந்து வளர்ந்து தழைத்தது கற்பகத்தூவின் தருக்கைப் போக்குவமென்று அதனை யுத்தத்திற்கு அழைப்பதுபோல, நாவல் விருகூத்தின் களைகளிலிருந்து பணிகள் சந்தித்தன. மேலோங்கிவளர்ந்து சாய்ந்த மெல்லிய மரக்களைகளில் தங்கிய தாக்கணங்குருவியின் கூடுகள், விரா புருஷனுடைய திருநெனியில்

மயிர்க்காலகடோறும தங்கிய அண்டங்களைப்போல் விளங்கின நமது வாயின் நீரினால நனைந்த விதையே, குறமம நீங்கிய பெருந்தவதையை யுடைய முனிவனது சரீரத்தில் முளைத்தவால் அமமர்த்தின் நீழலில் தேவர் முதலியோரும் விரும்பித் தவஞ்செய்வாராயினார். அமமர்த்தின் தனிகளைக் கையாற்றிச் சித்தாலும், நிழலில் தங்கினாலும், மெல்லிய மலர்களை மோந்தாலும், கண்ணால் தரிசித்தாலும், டெயரைக் காதினால் கேட்டாலும், அதன் கணியையுண்டாலும், தீயனவெல்லாம் நீங்க, நன்மையுண்டாகும். வேதங்களை மூலமாகவும், உபநிடதப்பொருளை பராரையாகவும், ஆகமங்களை பணைகளாகவும், சரியை சிரியையோகங்கள் கிளைகளும் வளாரும் இணைநாமாகவும், ஐந்தாளுனங்களுந் அருப்பு மலர் காய்கனி கனியின் இராமமாகவும், விளங்கும் நாவல மரமானது, ஆன்மங்களின் பாவங்களைமெல்லாம் மோசுருவதாகும். வெண்ணுவலின் வளாச்சியைக் கண்ட செழுந்தவ முனிவர்கள் ஆனந்த நடனஞ்செய்தனர் தேவா மலர்களேச சிந்தனா, மரங்களும் மதுமழை பொழிந்தன. சம்புமாமுனிவன், இந்தகுதியை நோக்கி, ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினான். இந்நாவலின் நீழலே இப்பூவுலகில் தவஞ்செய்தற்கு மேலான தானமென்றெண்ணித் தவஞ்செய்தனன். அவன், அங்ஙனம் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், பல தேவர்களும், முனிவர்களும், கணத்தினர்களும், அந்நிழலினிடத்து விரும்பித் தவஞ்செய்து வாழ்ந்தனர் இப்படி சிலகாலம் சென்றது. பின்னர் ஓர் நாள் அத்தவசிரேஷ்டன் வந்து, நடசன்னிதியில் விணங்கிப், “தலைவனே! தேவரீர் இனி இந்நிழலின்கண் வசிக்கவேண்டு” மென்று வேண்டினன். நாம் அவன் வேண்டுகோளுக்கிவங்கி, “நீ முன்கனி வீழ்ந்த இடத்துச்சென்று தவமபுரிந்திருப்பாய்; நாம் அவ்விடத்து வந்தது நீ விரும்பியபடி உழைவோம்” என்று பணித்தனம். திசைகளிலெல்லாமபுகழ்விளங்கிய அம்முனிவன்நமது அருளைப்பெற்று ஞானகேசத்திரத்தையடைய விரும்பிப் புறப்பட்டனன் அவன், பூமியில் நடந்தது செல்லும்போது, கண்டோரெல்லாம் கிளைகளையுடைய ஒரு மரமானது நடந்து செல்கின்றதென்று சந்தேகமுற்று அற்புகமடைந்தனர் சமீபித்துச்சென்று பார்க்கத் மனிதர்கள், கைமுதலிய உறுப்புக்களும் இலைகளைகள் முதலியனவும் பொருந்திய இப்பிறவி எழுவகைத் தோற்றத்தமில்லை; இதுவும் சிவபெருமான் திருநிலையாட்டோவென்று வியப்படைந்தாராகள். நல்லோர்கள் செய்த நல்வினைப்பயனை அவர்களை அடுத்தவரும் அடைகலபோலச் சம்புமுனிவனைச் சூழ்ந்துசென்ற முனிவர்களும், தங்குகின்ற சூரிய

வெட்டிப்பதை மாற்றிச் சென்றனர். மார்க்கத்தில் எதிர்ப்பட்ட பல தலங்களைத் தரிசித்து, மெல்லமெல்ல நடந்ததொய்க், காவிரியின்வட பக்கத்துள்ள ஞானசேஷத்திரத்தைக் குறுகி, முன்புபழம் விழுநத இடத்தை வளர்கின்ற காதலோடுத்தொழுது, அவ்விடத்தையடைந்த னன் சூரியன் வெதுப்புகின்ற வேனிற்காலத்தில் அக்கனிமத்தியரி னின்றும், தொகுதியான மேகங்கள் எழுந்து நீரைப்பொழிகின்ற கார் காலமுதலிய நான்கு பருவத்தும் நீரிடை நின்றும், அரியதவத்தைச் செய்து தன்னுடைய மனத்தை எமது அடிகளில் நிறுத்தினான். கந்த மூலபலங்களையும், சருகையும், நீரையும், காற்றையும் உண்டும் சில பகல் அவைகளை நீக்கியும், அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்ற னன். அவனுடைய விழிகள் எதிர்சென்று நின்றவபையும் பாரா; உடல் பரிசுத்தை அறியாது; செவிகள் ஒலியைக்கேளா; நாசி நாற்றத் தையுணராது; இங்ஙனம் அவன் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், முன்னரே அங்கு வந்து தவம் செய்துகொண்டிருந்த பிரமன், முனியின் சிரசில ஓங்கிநின்ற வெண்ணுவன் மரத்தையும், அருந்தவஞ் செய்யும் முனிவனுடைய மாட்சிமையையுங்கண்டு, விம்மிதமடைந்தது, அவனுடன் அளவாளி நட்புக்கொண்டிருக்கின்றான். ஆருயிர்க் தொகைகள் இருண்மலம் நீங்கி, எமது அடித்திலில்தங்கும்படி வந்த தாகிய அந்த நாவல் விருகத்தின் வரலாற்றைச் சொன்னோம். நீ அவ்விடத்தை யடைவாயாகவென்று பரமசிவன் உமாதேவியாருக் கருள் செய்தான். அப்பொழுது உத்தமகுணத்தாலே உயர்ந்தவ ராகிய திருநந்திதேவர், வணங்கி, “திங்கள் சூடிய செஞ்சடைக்கடவு ளே! உமது திருவுருவினின்றும நீங்காத உமாதேவியார் உம்மைவிட் டுப் பிரிதற்கு நேர்த்தகாரணம் யாதோ? கேட்க விரும்புகின்றேன்; அருள் செய்யவேண்டு” மென்று பிரார்த்தித்தனா. சிவபெருமான் அவரை நோக்கித் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினார். “சம்புமுனிவர் ஞானசேஷத்திரத்திலிருந்த பின்னர், உலகமெல்லாம் சிற்றின்பவழியி லே ஒழுகியது. ஆன்மாக்கள் உய்யும்வண்ணம், நாம் யோகத்திலிருந் தோம். இளமையும், கற்பும் இணையில்லாத அழகுமபொருந்தி, அன்போடு நமது இடம் பிரியாத இப்பெண்ணரசியை நோக்காமல் அளவில் காலம் யோகத்தில் அமர்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது இவள் நம்மை நோக்கி அருகிலிருந்த கணநாதர்கள் பார்த்திருப்பப் பரிகாச மாகச் சிரித்திட்டாள். “இதனால் உண்டாகிய தீவினை நீங்கும்படி நம்மைப்பிரிந்து மனம்வருந்தி இருப்பா”யென்று சாபங்கொடுத் தோம். இவள் அம்மொழியைக்கேட்டு வெய்தயிர்த்து நடுநடுக்கித்

கண்ணீர்பெருக்கி, மெய்வாழிப் பணிந்து சொல்லத் தொடங்கினான்.
 “அடியவர் செயதகுற்றம் ஆயிரமும் பொறுத்தருளும் கருணையனே!
 பரமேட்டி! நின்சரண்போற்றி; அடியேன் பேதைமையாலும் உரிமையாலும்
 பிழை செய்தேன்; ஆகலால் அடியேனை அன்னியஸைப
 போலப் புறக்கணித்தது அருந்தயரத்தது மூழ்கும்படி போககுதல்
 அழகன்று; தேவரீர் பொறுத்தருள்க; பொறுத்தருள்க;

“தண்டரஹப் புனற்பொய்கை தணந்தமலாத தாமரைபோல்
 விண்டலத்துக் கதிவழுவி விழுந்தபெருங் கடவுளாபோல
 கொண்டலபொழி மழையொழிந்த குளிரபண்ணைப் பசும்பயிாபோல
 அண்டாதொழு மடிசுளையா னகன நிருத்த வழகேயோ

உயிர்த்த வுடம்பென்ன வுணாவொழிந்த வுயிரென்ன
 மயிர்த்த மரென்ன மணித்த பணியென்னப்
 பயிர்த்த குலென்ன பகனித்த துன்மென்ன
 செயிர்த்த வடிகளையான நீர்த்திருத்த வழகேயோ.

புலனுக்காரப் பொரியேபோற் பூண்ணியா மடவாரபோ
 லலரணியா நீரிலேபோ லாயனையா மகவேபோற்
 பலனவியையா நிலமேபோற் பண்ணுக்காரப் பாடலபோல
 நிலவழி சுளையடியே னீர்த்திருத்த வழகேயோ.

கொம்பரிவா விளங்கொழிபோற் கொழுககணிலாத திருமுகம்போல
 வெம்பரி லாபபடைபோல விரகினில லாவடைபோல
 பம்புமுறிக் குயிராகிப் பசுபதியாய்க் கணவனுமா
 மெம்பெருமா னையுமடியே னீகந்திருத்த வழகேயோ.”

என்று, ஆற்றமுடியாத பெருந்துயரத்தால் வருந்தி, வாடி அவச-
 முற்றன்ன நாம் அவனது துன்பத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி “பெண்ணே!
 வருந்துதலையொழிவாயாகவென்று தேற்றி, சிலகாலம் எம்மைப்பிரிந்து,
 ஞானகேசுத்திரத்தில் வசித்து அருந்தவஞ்செய்து நம்மை
 ஆவத்தோடும் பூசிப்பாய், பின்பு நாம் அங்குவந்து உனக்கு அருள்
 செய்வோமென்று சொல்லிய அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக் கவலை
 சிறிது நீங்கித் தோத்திரங்களைச் சொல்லிப், பிழைசெய்ததனுண்-
 டாகிய நாணினோடு மணிவாய் திறந்து பின்வறுமாறு சொல்லத்
 துணிந்தனன். “தேவதேவனே! இந்திராதிதேவர்களும், விஞ்சையர்
 கின்னரர் கிம்புருடர்களும், கணநாதரும், துறவிகளுமாகிய யாவரும்
 வாசஞ்செய்து இருமைப்பயன்களையும் பெறுமபடியான பெருமையை
 யுடையது இக்கைலாயமல்லது வேறில்லையே; அதுமாதிரமன்றி,
 உலகத்துள்ளோர் யாவரும், மனத்தினகண் அன்புடையராய்க், துதி-
 பாடியும், திசைநோக்கித் தொழுதும், தியானித்தும், பயனடைவது
 இக்கைலாயமல்லது வேறில்லையே; ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத

இறைவனே! எல்லாத் தலங்களும் நீர் எழுந்தருளியதனுன்றோ உயர்வடைவது; இக்கைலாயமலையோ தேவரீர் ஒருபொழுதும் நீங்காமல் எழுந்தருளியிருப்பது; இப்படிப்பட்ட சிறப்பினையுடைய கைலையங்கிரியை நீங்கி, ஞானதலத்துக்குச் செல்லுமபடி அருள்செய்தது தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுள்ள வெறுப்பினாலென்றே எண்ணி என்மனம் அஞ்சுகின்றது. அடியேன், அறியாது செய்தபிழை நீங்குமபடி பிராயசசித்தமாக அருந்தவதையும் நின்பூசனையையும் இம்மலையில் வசித்தே நெடுங்காலம் விதிப்படி செய்வேன. இந்த என்விண்ணப்பத்தை அங்கீகரித்தருளாக”வென்று நீங்காத அன்போடுமபணிந்து உரைத்தனன். இவ்வாறு கூறிய பாவத்தையப்பார்த்து நாய, “சுந்தரி! கைலாயவரையின்கண் பலநாள் செய்த தவமெல்லாம் ஞானதலத்திடை நாடுகையொன்றிற் பவித்திடும்; அதுவுமன்றி அவ்விடத்து உனக்கு ஞானத்தையும் உபதேசிக்கக் கருதினோம்; ஞானத்தைத் தருதற்குரிய சிறந்த தலங்களை வேறுள்ளனவானாலும், ஞானசேஷத்திரமென னும பெயரைத் தனக்கேயுரியதாகக் கொண்ட அந்த சேஷத்திரமே நற்பயனடைவதற்குரிய சிறந்த தலமாகும். ஆககுச்சென்று தவஞ்செய்தற்கு எற்றகாலம் இதுவன்று; அது வருங்காலம் இங்கே உறைவாய்” என்று முன்னே சொன்னோம். அங்கே செல்லுதற்கு இதுவே தக்க சமயமாக நேர்ந்தது. இந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிந்துகொள்வா”யென்று சிவபெருமான திருநந்திதேவருக்கு அருள்செய்தனர். நந்தியெம்பெருமான், பரமசிவனுடைய அருளைத் தாங்கி ஞானதலத்தைத் தியானித்து எழுந்தருளி இருந்தனர் இப்பாலபார்வதிதேவியார் திரிபுரத்தைத் தீக்குஇரையாக்கிய மேருவில்லினர் இட்ட சாபத்தைப் போக்கவும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடையவும் சிவபூசை செய்யத் திருவுளம் பற்றினள்.

பார்வதிதேவி, கைலாசபதியாகிய பரமசிவனை வணங்கி, “பூதேசா! அடியேன், ஞானதலத்துக்குச் செல்ல ஒருப்பட்டேன்; தேவரீர் விடையளிக்கவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க, அகிலகாரணராகிய பரமசிவன், “மடவாய்! ஒப்பற்ற சிறப்புக்களோடு செல்வாய்; அஞ்சாதே: யாம் அவன் வருவோம்” என்றனர். அவள் சிவ அகிலாண்டராயகி பெருமான திருவடிகளைத் திருமபவும் வணங்கி பூசித்தாள். விடைபெற்றுக் கோயிறு கடைவாயிலெய்த, சிவபெருமான் ஆஜனாபபடி, திருநந்திதேவா, படைகளோடு முன்செல்லும்படி, பூதகணத்தலைநாககு உத்தரவளித்தனர். கணநாதர் சிலா அஞ்சத்தக்க சீற்றத்தோடு பெருந்திரளாகக் கூடினார்கள். திருமால்

முதலிய தேவர்கள் நெருங்கி வணங்கினா. சபைய, விசையை முதலிய தோழியா பக்கத்தே சூழ்ந்துசெனஞாள். பேரிகைகள் முழங்கின. சங்கங்கள் சத்தித்தன. இனிய கீதங்கள் செவிகளுக்கு விருந்து செய்தன. வேதமுழக்கம் மேமமாடுற்றது மாதர்கள் நடனஞ்செய்தார்கள். பிச்சமும், குடையும், ஆலவட்டமும், சாந்தாற்றியும் நெருங்கின. வெண்ணிறமான கவரிகள் துள்ளின. துவசங்களின் கூட்டங்கள் ஆகாயவெளியை மறைத்தன. குறுகுறுநடந்துசெல்லும் குறளும் சிரதும் முந்திச்செல்லவும் ஆணுடை தரித்துச்செல்லும் மாதா வாளையேந்தி நெருங்கவும், பேடியா பக்கத்தே நெருங்கிச் சூழவும், கிளிமுதலிய பறவைகளையுடைய கூடுகளைக் கையிலேந்திச் சில மாதா மருங்கே துதித்துச் செல்லவும், மறைப்பணியாளர்கள் நெருங்கிச்செல்லவும், மாணிக்க விமானத்திலுபறி இறைவனைத் தியானித்துக்கொண்டு விரைவிற சென்றன. மார்க்கத்தில் ஆங்காங்குள்ள தலங்களில் இறைவனை விரிபட்டு, ஆங்காங்கு வந்து வணங்கிய அறிஞர்களுக்கு அருள்செய்து சென்று, ஞானசேஷத்திரமானது நெடுந்தூரத்தில் தோற்றுவதைக் கண்டார்கள். காண்டலும், பூமியிலிறங்கிப் பாங்கிமா கொணர்ந்து கொடுத்த புத்தபததைத் தனது செங்கையால் வாங்கித் தூவி கண்ணினின்றும் ஆனந்தப் பாஷ்பம் பொருக நமஸ்கரித்து பண நிறைந்த துதிகளைச் செய்துகொண்டு மெல்லமெல்ல நடந்து சென்றன. ஞானசேஷத்திரத்தின் எல்லையாகிய ஐந்துகுரோச அளவையும் பிரதக்ஷிணமாகச் சென்று, காவிரி நீர்த்தத்தில் முறைப்படிஸ்நானஞ்செய்து, பின்பு உடனசென்றசேனைகளை ஆங்காங்கு நிறுத்தவேண்டிய முறைப்படி நிறுத்திச்சென்றன. சென்றவள், அந்தச் சேஷத்திரத்தில் முததுக்களும், வைரமும், பொன்னும் கிடந்து பிரகாசிப்பதையும், பசும்பொழில்களில் மேகங்கள் தங்கிக் காசசித்தலையும், தென்றல் வந்து உலாவுவதையும், கூட்டமாகிய குயில்களும், பூவைகளும், கிளிகளும், வண்டுகளும் இசை பாடமயில்கள் சிறைவிரித்து நடனமாடுதலையும், மலர்களில் வண்டுகள் குடைந்து பாடுதலையும் கண்டன. வெண்ணாவல் மரத்தின் கனிகள் சிந்தி உடைந்து அதின் சாறு ஒழுக்கியோடுவதும் அமரரத்தில் நிறம் பொருந்திய கனிகள் விளங்குவதுமாகிய விப்பாடிப்பட்ட பல வளங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே சென்றன. அங்கிருந்த முனிவர்கள், இந்த ஞான பூமியிலிருந்து தவஞ்செய்த பயன் பெற்றோமென்று அன்பு அதிகரிக்க எதிரே சென்று கைத்தலங் கூப்பித்தாழ்ந்தார்கள். பார்வதிதேவியும் தன் தோழியாகிய கணகதையைப் பாடித்து, 'நாம

பரமசிவனைப் பிரிந்தோமாயினும், ஒப்பில்லாத இந்தத்தலத்தை யடைந்தவமயால், நீங்காத மகிழ்ச்சியைப் பெற்றோம்” என்றான். முன்னமே அங்குச்சென்று கவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிரமன் அன்னையின் வரவினையறிந்து விரைந்துசென்று பணிந்து, வித்பபடி பூசனைசெய்து உமாதேவியைக் கேசாதி பாதம் துதித்து வணங்கி “அமுதமே! நின்னை யிக் குத தரிசிக்கப்பெற்றேன்; யானே பெருந தவஞ்செய்தேன்; யான்செய்த தவமும் வேளவியும் பணிதன; இன் யெனக்கொரு குறையுமுண்டோ? வேதாகமங்களாலும், தேவர்களாலும், திருமாலாலும், அறியப்படாத நீ இவ்வாறு எளிவந்த இது எனனே, மொழியாப்” என்று துதித்துக் குறையாத அன்போடு வினாவிநின்ற நானமுகனைப்பார்த்து, உமாதேவி பின்வருமாறு கூறினாள். “கமலமலாமேவிய கடவுளே! கைலாசாதிபாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கி நான் ஒரு ஐயுற்ற பொருளை வினாவினேன்; இறைவன், ஞானதலத்தை யடைந்த தவஞ்செய்வாய். யாம் அங்குவந்த இனிது விளக்குவோம் என்று கூறி விடுத்தமையால் இங்கு வந்தேன்” என்றனள் அப்படிச் சொல்லுகையில், யோகத்திலிருந்த சம்புமாமுனிவா உணர்ந்து எழுந்த போற்றி வணங்க, அவருக்கு அருள்செய்து, பின்னர் பரமசிவனுடைய ஆஜைஞாப்படி பூசைக்குத்தொடங்கி, பக்கத்தில் நின்ற பரிஜனங்களைப் பார்த்து, சிவபூசைக்குரிய பொருளையெல்லாம் விரைவில் கொணருமபடி நியமித்துத் தான் காவிரியிலும் நவதீபத்தங்களிலும் சென்று சிந்தை மகிழ்நீராடினாள். மணிக்கலனகளும், வாசனைக்கலவைகளும், பூம்பட்டுக்களும், அணியாளாய், வெள்ளாடையுடையது, திருநீறும் அக்கமாலையும் திருமேனிமுழுதுமணிந்தனாள். அகத்திய தீர்த்தத்தின் முன்னிருந்து, இறைவி தவத்தினை யெய்தினான். பரிஜனத்தேவர்கள் பூசைக்குரிய பொருள்களையெல்லாம் ஞானக்ஷேத்திரத்திலிருப்பினர். சம்புமூலத்தினகண் பரமசிவன் கோயில்கொண்ட முறையினையறிந்து விண்ணுலகிலுள்ள தச்சர்கள், மதில்களும், மாடங்களும், பூங்கோயில்களும், மலர்க்காவணங்களும், அழகுபெற நிரும்பத்தார்கள். சிலர் நீராடி, மலர்களையாயந்து வேறுவேறு அமைத்து வைத்தனர். சிலர் பலவகை மலைகளைச் சேர்த்து வைத்தார்கள். சிலர் சந்தனக்குழம்பைக் கஸ்தூரி முதலிய வாசனைப்பொருள்களைச் சேர்த்துச் சால்களில் பெய்து நிரைத்தார்கள். சிலர் அபிஷேகத்துக்குரிய பொருள்களைச் சேர்த்தார்கள். சிலர் நைவேத்தியத்துக்குரிய நாலவகையுண்டுகளையும் மொழிபாத்திரங்களிலு் துகிலால் முடித்தொகுத்தார்கள்.

பூதங்களை பலவகை வாத்தியங்களை முழங்கினா. யாவரும் இவ்வகைப்பாணிகளைச் செய்ய, அம்பிகை யெழுந்து ஆருயிரத்தோழியாகடலைப்போல் சூழ்ந்து செல்லவும், தேவர் பூமாரி பொழியவும், பிரம தீர்த்தத்தினை பாகத்தே சென்றன. பிரமத்தேவனையழைத்து “ஒஃ பற்றவனே! யான் பூசிப்பதற்கு ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தருவாயாக” வென்றன. கேட்ட சதுமுகன், வணங்கி, “அகிலலோகங்களையும் பெற்ற வுன்னுறியப்பட்டாத பொருள்களுமுண்டோ? எல்லா முணர்ந்த வுன்கருச்சொல்லுவகெனனே? எல்லாம ஐம்பெரும் பூதங்களிலேயே நிகழ்வன. உனக்கு விருப்பம் செல்லுமாறு அப்பூத மைந்தனுள் ஒன்றினால் இயற்றுவாயாக” னென்றன. அதைக் கேட்ட அம்பிகை இன்பசுகவையை உதவுகிற முத்தியின் தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி பூசிபாவளாகையால், கவையைத் தருவதாகிய ஜலத்தைக்கொண்டு சிவலிங்கம் நிருமிக்க நினைத்து, அந்தத்தீர்த்தத்தினைச் சராந்தாள். எங்கும் நிறைந்த பூரணமாகிய அந்தத் தாணுவின் சரணங்களைத் தியானித்து, தீர்த்தத்தையே திரட்டி யொளிமிக்க இலிங்கமாகச் செய்து தாபித்தனள் மங்களவாத்தியங்கள் ஆரப்ப, மாதர்கள கீதம்பாட, முனிவர்கள் ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள். சங்கரி, சம்புமுனியை யழைத்து அச்சிவலிங்கத்திற்கு நிழலசெய்யும்படி அணித்து, தீர்த்தங்களைக்கொண்டு சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய வெண்ணி, எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பெருகுமபடி தியானித்தனள் உமையவளுக்குப் பரமசிவனிடத்துண்டாகிய பகதி பெருகுவது போல, எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பெருகுவந்தன அதற்கு ஸ்ரீமத்தீர்த்தமென்று பெயருண்டாயிற்று. அந்த ஸ்ரீமத்தீர்த்தத்தையும் யானைகளின்மேற்கொண்டு வந்த மந்தைத் தீர்த்தங்களையும் சுகந்தங்களும் மலர்களும பெய்தமைத்துப் பூசித்து, ஆகமவிதியால் அபிஷேகஞ் செய்து மெல்லிய வஸ்திரத்தால் திருவுருவின் சுரம்புலர்த்தி, அரை நாணுங்கோவணமும் பட்டும சாத்தி, சந்தணக்காப்பணிந்து அதன் மீது விபூதியைப்பூசி, திருவாபரணங்களும் மாலைகளும் வேறுவேறு எடுத்து அலங்கரித்தனள். அறுசுவை கொடுத்தும் நால்வகையுண்டுகளையும் நிவேதனஞ்செய்து, தாம்பூலமளித்து, பலவகைத் தீபங்களும் முறைபபடி சுழற்றி, குடை முகவிய உபசாரங்களைத்துஞ் செய்து வாத்தியங்களைக் கோஷிக்கச்செய்து, ஊவசிமுருவிய தேவ மாதர்களை நடனஞ்செய்வித்தனள். இவ்வாறு தினந்தினம் காலங்கள் தோறும் பூசை செய்துகொண்டு ஒழுக்குநட்களில் ஒருநாள், பூசை முடிந்தபிறகு, தான இறைவனைப் பிரிந்த முறைமையை நினைந்

து வெயதுயிர் தது, புளகமுற்றுத் துதிப் பானாயினள்.

“கலங்கிப் புலவோர் பெரிதுங் குலையக் கறுவுந் தருவோர் குலவாழ்க் கையுறம்
உலங்கொள புரமுன் றுமொருங் கலிய மாயப் படைதொட் டமலர்க் கரணே
தலங்குங் கிரணப் பணிமா மதியோன ரெடர்சா பமறத் தவரஞ் செறிவித்
திலங்கும புகழ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடமே.

விண்ணு டெனெடும புலியுந் துயர வெளளிக் கிரியைப் பெயாவித் திடவோன்
கண்ணார் முகமும் புயமுஞ் சிரமுங் கடிதா கநெரிக் தருள்கால் விரலோய
புண்ண மயவார குவிச் பட்டையோன புகாவன கொலைபோக கிவரங் களபல
வெண்ணு தருண்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடமே.”

என்று கரைநது கரைநது உருகி இடைதள ளாடவும், விழியினின்ற
ம புனலேசோரவும், கைகள் சிரமேற்குவியவும், புளகங்களுண்டாகவு
ம், சோகமடைந், தான; சிவபெருமான் விரைநது வெளவிடைமேல்
பிரசன்னமாயினா.

பூதகணம புடைசூழப் புத்தேளிர் பொழிகிற
சீதமலா வெளிதூர்ப்பத் திசைமுழுது மிசைத்தேங்க
வேதமுனி வாராபழிச்ச மெய்யன்பர் குதுகலிப்ப
நாதரினி தருள்காட்சி நயனமலார் தெதுகண்டரள

தம்பிரான் எதிர் தோன்றலும், அங்கமனைத்தும் பூரித்தனன். அகிலா
ண்டநாயகி விரைநது திருவடிகளில் வணங்கி ஒருபாலரிற்ப, பரமசிவ
ன் கிருபாநோகமளிந்து, பெருங்கருணையினால், விரும்பிய வரங்
களைக் கேட்டுக்கொள்ளுமபடி பணிந்தனர். எல்லாவுயிர்களுக்கருந்
தலைவனாகிய பரமசிவனையே தனக்குத் தலைவனாகக் கொண்டவமமை,
நாயகருடைய திருவருளை நோக்கி எல்லாவுலகங்களுமுய்யும்படி
யாகச் சில வரங்களைக் கேட்பாளாயினள்

“தேவதைகள் தொழுது ஏததும் எமபெருமானே! தேவரீர் இது
தலத்தில கொண்டருளியிருக்கும் அமுதேசனென்னும் திருநாமங்
லைக் கேட்டவாகள், சாலோகபதவியையும், அமுதேசனென்னும்
அருட்குறியைத் தரிசித்தவர்கள் சாமீபபதவியையும், தியானத்தோடு
தரிசித்தவர்கள் சாரூப பதவியையும், அதைப்பூசித்தவர்கள் தேவரீர்

உமாதேவியா ருடைய திருவடிக் கீழ்மாறாத் சாயுச்சிய பதவியையு
யரம்பெற்றது. மடைக். பெருமானே! ஒருநாளேப பூசைக்குரிய
பொருள்களையுதவினோ, இமமையிலே விரும்பிய போகங்களை
யெல்லாமனுபவித்து, சிவலோகத்தில் நெடுங்காலம் உறைந்து நினைத்த
வை யெல்லாம் கிடைக்கப்பெற்றுத் திருவருளில் சேர்க; இந்த ப்ரீமத
தீர்த்தத்தினைப் பார்த்தாலும், தொட்டாலும், நீர்வே கையால் குடித்

தாலும், ஊர்வனவாகிய பிராணிகளும் முத்திரிலையைப்பெறுக தீர்த்தத்தின் பெயரைக் கூறினோரும் எல்லா நலங்களையும் பெற்று முக்தியைச்சேரக. ஸ்ரீமத்திர்த்தத்தின் பக்கத்தேயிருந்து தவளுசெய்தோர்க்கு எல்லையிலாத பயனுண்டாகுக. ஒரு பசுவைப் பிராமணனுக்கு விருமபிக்கொடுத்தவர்க்கு அசுவமேதஞ்செய்த பயனுண்டாகுக. திலதானஞ்செய்தவர்க்கு எல்லாப்பாவமும் நீங்குக சுவாணதானஞ்செய்தோர் சூரியமண்டலத்தில வாழ்க ஆசசியதானஞ செய்தோர்க்கு அக்கினிட்டோமத்தின் பயனுறுக. வஸ்திரதானகொடுப்போர், தீர்க்காயுளையும், செவ்வகதையும் அடைந்து, இறுதியில வருணபத்ததை அடைக. தானியதானஞ்செய்வோர், எல்லாரும் பத்திசெய்யத்தக்க தெய்வமாகுக. வெவ்வுகத்தை தானஞ்செய்வோர், எல்லாப்போகங்களையும் அடைக. வெள்ளியைக் கொடுப்போர், சந்திரபத்ததை யடைக பூதானஞ்செய்தோர், இந்திரனுக்கு விண்முழுதையும் ஆளுக. இலவணதானஞ செய்வோர் எல்லாதனுப்பங்களும் நீங்கி இன்பத்தை யடைக. கன்னிகாதானஞ செய்வோர் விஷ்ணுபத்தத்தில் வாழ்க அன்னதானஞ செய்வோர் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கு ஓவ்வொரு கற்பகாலம் சிவலோகத்தில் விருமபிவாழ்க. சிவலிங்கத்தை தானஞ்செய்வோர் இவ்வுலகத்தில் எல்லாப்பொருள்களையும் அடைந்து ஈசுவர பத்தத்தில் இனிது வாழ்க. சிவராத்திரியில சிவலிங்கத்தைப் பூசைசூரிய உபகரணங்களோடு தானஞ்செய்வோரும், அந்தத் தானத்தையேற்றுப் பூசைசெய்வோரும், அப்போதே சீவன முத்தராகுக. உருத்திராக்ஷ மணிகளை ஈவோரும் ஏற்போரும் கைலாசத்திலும், சிவபுரத்திலும் ஒவ்வொரு மணிக்குப் பத்தாவருஷமாக வசித்து வாழ்க. இந்தலத்தில் சிவஞானத்தை யுபதேசிப்போரும், ஏறறுக்கொளவோரும் வாதனைகளற்று, ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்குக. இந்த ஞானக்ஷேத்திரம் அமுதேசுவரமென்னும் பெயரையும் அடைக. அமுதேசமெனப்பெட்ட இந்தலத்தின் எல்லையாகிய ஐந்து குரோசத்துக்குள் பிராம்மணருடைய குடுமபத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தோர், துன்பங்களெல்லாம் நீங்கித் தேவர்களெல்லாம் அழுக்காறடையப் பிரமத்தின் வாழ்க. அவ்வந்தணாக் குப பூமியைத் தானஞ்செய்வோர் சிவசாரூர்பியத்தோடு சீவனமுத்தராகுக. திருமாலைப் பிரதிஷ்டை செய்வோர், ஸ்ரீவைகுந்தம் சோமது வாழ்க ஒப்பற்ற சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்வோர் இம்மை மறுமைப் போகங்களை நுகர்ந்து மோக்ஷத்தைப் பெறுக. இந்தப்புண்ணிய தலத்தில் வசிப்போர், உமது திருவடிபயப் பிரியாராகுக ” என்று இவ்

வாறு வெவ்வேறு வரங்களை விருமபி யாசித்தது, துதித்தது, அம்பிகை, நாயகருடைய திருமுகத்தை நோக்கி “நமபனே” நான் முன்கூறிய ஓர் வினாவுக்கு இந்தத் தலத்தில் வந்து உத்தரமளிப்பதாகப் பணித் தீரன்றே. அடியேன் தெளியும் வண்ணம் அதைத் தெரிவித்தருள வேண்டும்” என்று வணங்குகுகிறேன். அதுகேட்ட தேவதேவன் உமாதேவியைப் பார்த்து “யாசித்த வரங்களையெல்லாம் கொடுத்தோம்; நீகேட்ட மற்றொரு வினாவிற்கு விடையளிப்போம்.” என்று கூறிய பிறகு நாவல் மரவடி வாழ் நின்ற சம்பமுனிவரை நோக்க, அம்முனி வா அந்தக்குறிப்பைப் புணர்ந்து, வணங்கியெழுந்தது, களிப்பினால் உரைக்கத்தொடங்கினார் “என சிரசு வெடித்தெழுந்த இந்த நாவல் மரத்தில் தேவரீர் கருணையோடும் எழுந்தருளியிருந்த தன்மையினாலே, அடியேனுய்ந்தேன்; அடியேனும், என முன்னோர்களும் உய்ந்தோம் அமுதிசகரமெனலும் சிலம் ஜம்புவிசகவரமென்று பெயர் பெறவும், என நிழலில் தேவரீர் எனலும் நீங்காது வைகவும் வரம் அருளல்வேண்டும்.” என்று வரங்களை யாசிக்க, எம்பிரான் அவற்றையெல்லாம் அளித்துப் பக்கத்தில் துதிசெய்து நின்ற நான்முனை அருளிப்பார்க்க, பிரமன் தாழ்ந்தெழுந்தது, “அடியேனுய்ந்தேன்; அகிலகோடிகளும் உயந்தன. மாசிமாதத்தில் வருகின்ற சந்திரனுக்கு உரியநாளாகிய மிருகசீரிஷ நக்ஷத்திரத்தில் இடபகொடியை யேற்றி, பிறகு பங்குனிமாதத்தில் எனக்குரியதாகிய உரோகிணி நக்ஷத்திரத்தில் அக்கொடியை யிறக்கி, அந்தத்தினத்தில், எனபேரால் விளங்குகிற தீர்த்தத்தில் யாவரும் ஸ்நானஞ்செய்யவும், அவர்கள் விருமபிய பலவரங்களையும் அடையவும் வரமளிக்கவேண்டுகிறேன்.” என்றான். பங்கயாசனன் இங்ஙனம் சொல்லக்கேட்ட பரமசிவன், “அங்ஙனமே ஆகுக.” என்று அனுககிரகஞ்செய்து, பக்கத்தில் நின்றவர்களை யெல்லாம் பார்த்தருளி, அவரவர் அபேக்ஷித்த வரங்களை யெல்லாம் அளித்தபின், ஒப்பற்ற சிவஞானத்தைப் பார்வதிக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினர்.

சந்திரகலாதராகிய பரமசிவன் நந்திகேசுவரருடைய முகத்தைப் பார்க்க, திருநந்திதேவா தாழ்ந்தெழுந்து, பரமசிவனுடைய பாவதிதேவி திருவுள்ளக் குறிப்பையறிந்து, அங்கிருந்தோரை ஞானோபதேசம் பெற்றது யெல்லாம் அகலநீக்கினர். சம்பமுனிவரும் திருநந்தி தேவரும் தேவர்களாலும் செய்தகருமையான பெருந்தவஞ் செய்தோராதலின், உமாதேவியோடிருந்து அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்கும்படி அருளப்பெற்று, சிவபெருமான்

எழுந்தருளியிருந்து உபதேசிப்பதற்காக ஒரு மண்டபம் நிருமித்தார்கள். சிவபெருமான், அம்மண்டபத்து அமைக்கப்பெற்ற ஒரு சிறந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து, உமாதேவியை நோக்கி, “நீ யோக ரகசியத்தை வினயினை; ஆறுவகைச் சமயத்தோராகளும் உய்யுபடி அதைச் சொல்லுவோம்; கேட்பாய்.” என்று உபதேசிக்கத்தொடங்கினர். “உலகங்களெல்லாம் நமது அருளவழியே நடப்பனவாதலின், கூத்தாட்டத்தைக் கற்பிப்பவன் முன்பு தான் ஆடிக்காட்டுகல போல, முதலில் நாமை அலுட்டித்து உலகத்தைப் பயிற்சுவெண்மும்; ஆகையால், ஆன்மகோடிகள் போகத்தை நுகரும் பொருட்டு உனைத்தழுவிப் போகியாகவும், போகத்தைச் செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்து வீட்டையும் பொருட்டு யோகியாகவும் இருந்தோம்.” என்று கூறலும், உமாதேவி, அகமகிழ்ந்து வணங்கி “நம்பனே, மலத்தழுந்திய சிவானந்தகனெல்லாம், போகங்களை நுகர்ந்து, உமது அருளால் ஞானதையடைந்து மேட்ச்சத்தைப் பெறுவார்களென்று கூறினீர். மலம் என்பது யாது? ஜீவன் யாது? மாயை யாவை? காமம் யாது? மெய்ஞ்ஞானம் யாது? முத்தி எத்தன்மையது? இவைகளை யெல்லாம் அடியேன் உளன்படியே அறிந்துகொள்ளும்படி அருளிச் செய்யவேண்டு”மென்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் அவற்றின் இயல்புகளையெல்லாம், சாதகநிபீதபறத வெளியும் வண்ணம், உபதேசித்தருளினார். அபரிகையும், திருநந்திதேவரும், சம்புமா முனிவரும், திருவருளைத் தியானித்துத் தெளிந்து நிஷ்டைகூடி முப்பாழமற்று மேலே பெருமபாதி என்னும் சத்தான பொருளொடு இரண்டறக்கலந்து, சீவன் முத்தி பரமுத்தியென்று கூறப்படுமே இரண்டுவகை முத்திகளையும் பொருந்தி, சிவகைவகரியங்களைப் புரிந்து மகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

ஐம்புவிருட்சத்தின் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருமுகங்களையுடைய பரமசிவனுக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமன், திருவிழாசெய்ய விரும்பித் திருமதில் முதலாகிய பல உறுப்புக்களும், மண்டபங்களும், பிராகாரங்களும், மாடமாளிகை பிரமதேவன் திரு கரும, ஆலயநூல் விதிபாடி அமைத்து, சுவர்க்க விழாச்செய்தது. மும் நாணுமபடி, நகரத்தை நிருமித்தான். அக் காலண்டேசுவரியின் திருவுருவத்தை நேரில் தரிசித்தபடியே தியானித்து அமைத்துப்பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து, விநாயகக் கடவுளுக்கு ம் குமாரக்கடவுளுக்கு ம் மற்றப்பரிவார தேவதைகளுக்கும் உருவங்களமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்தனன். தோ, யானை, குதிரை, தங்கப்

பலலக்கு, குடை, கொடி, சாமம் முதலிய சிறப்புக்களையெல்லாம் மிகுதியாகத் தொகுத்து, திருவிழாவைக் கணவரும்படி தேவர் முதலியோர்களுக்கு உதவலு பத்திரிகைகளை யனுப்பினன் திரு முகத்தைப்பெற்று உபசரிக்க வணங்கி ஆனந்தமுற, தேவர்களும் எட்டுத் திருக்குளிலுள்ளவர்களும் நாகா முதலியோரும் வேந்தர்களும் வந்து நெடுங்குளாகன. பிரம்மதேவன் மாசிமாத்ததுக கிருத்திகை நக்ஷத்திரமகடிய தினத்தில் பலவாக வாத்தியங்களும் கோஷிக்க மிருஸங்கிரகணமும் அங்குரார்ப்பணமுஞ்செய்து, அடுத்த தினமாகிய உரோகணியில், படத்தில் விருஷபகலையெழுதப்பூசித்து, துவ ஜரோகணஞ் செய்தனன். அன்று மாலைமுதல் விநாயகாதி தேவதைகளுக்குத் திருவிழா நடந்தது. பதினேழாநதிருநாள ஸாயக காலத்தில், எட்டுக்கொடிகளைப் பூசித்து, பதினெட்டாந்திருநாள காலையில், சுவாமி எழுகதருளி எதிரே வந்துநிற்க, அந்த எட்டுக் கொடிகளையும் ஏற்றினன். பதினெட்டாநாள காலமுதல் சிவபெருமானுக்குத் திருவிழா நடக்கத்தொடங்கியது. அன்றுமுதல் எம்பிரான காலையிலும் மாலைமீண்டும் பலவாகனங்களில் திருவுலாப போந்து இருபத்தேழாநாள உரோகணி நக்ஷத்திரத்தன்று மத்தியானத்தில் பிரமதீர்த்தத்தில் தீர்த்தங்கொடுத்தருளினர். அன்று மாலை எட்டுக்கொடிகளும் இறங்கின இருபத்தெட்டாநாள் மாலை முதல், மூன்றுதினம் மாலைபொழுதில், பள்ளியறைப் பெருமான, திருச்சிவிகையில் உலாப்போந்தனர். முப்பத்தேழாநதினம் முதல் மூன்றுநாள சண்டசப்பெருமானுக்குத் திருவிழா நடந்தது. அன்று இரத்திரியில், நான்முகன் மதறைக் கொடியையும் இறக்கினன். முப்பத்தேழாநாளில், ஜாபுநாதா உடபிரகாரமுதல் பஞ்சபிரகாரங்களிலும் திருவுலாப்போந்தார். முப்பத்தெட்டாநாள நீராடிப் புஷ்பசந்தனங்களை யணிந்து சுலையுள்ள நிவேதனங்களைக் கொண்டருளி விடாயாற்றியுரசவம் கொண்டருளினார். அன்று சாயங்காலம், முதற்பாநதரின் நீழலிலே தேவர்கள் போற்றப் பவனிவந்து இறைவா உமாதேவியோடு திருக்கோனிலில் எழுந்தருளியிருந்தார். இவ்வாறு ஆதிப்பெருஞ்செல்வராகிய பரமசிவனுக்குப் பிரமதேவன் சிறப்பாகச் செய்த திருவிழாவைத் தேவர்களும் மனிதர்களும் பிரமமோற்சவமென்று வருஷந்தோறும் கொண்டாடத் தொடங்கினர் திருவானைக்காவிகைகள் எழுந்தருளிய சிவபிரானுக்கு ஆதிப்பிரமன் இனிதாகச் செய்த திருவிழாவைச் சிறப்புறச்செய்தோரும், தரிசித்தோரும், எல்லாததன்பங்களும்ற்று, இவ்வுலகத்தில் அரசராய் வாழ்ந்து,

மறுமையில் சுவாக்காணுவங்களை யனுபவித்தும், பின்பு பேரின்ப வீடடையடைவர். முதலவனுடைய திருவிழா முடிவிலே பரம தீர்த தத்தில் ஸநானஞ்செய்தோர் உகமுடிது மொருகுடையிலாண்டு வீண்ணுலகில் அரசு செலுகதிப் பேரின்பநலத்தைத் தாக்கின்ற முதத்தி நில் பெறுவா. சந்திர சூரியா சேர், னற அமாவாசியை தோறும் ஒருவருடம் தீர்த்தத்தின் ஸநானஞ்செய்து வெண்ணுவல் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எய்பெருமானுடைய திருவுயர்களை வணங்கி மொர் பாவமும் பிணியுநீங்கி ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூங்குவாரா.

தருமால், தேவதைகளுக்கும் பணகவனுமே தோலாவலிமை படைத்தோனுமாகிய இராவணனை வதஞ்செய்தறப்பாருட்டு, அமோத்தியில் தசரதசக்கிரவாத்திக்குப் புத்திரனாக அவதரித்து, தந்தையின் எவலால் வளத்துடன் சஞ்சரிக்கும் நாளில், இராவணன் சீதையை யெடுத்தாசு சென்றனன் இராமபிரான் மிககருதுயரமுற்று, பரமசிவனைப் பூசித்துப்பரைமுடிக்கும் ஆற்றலைப்பெற்று, இவைய

இராமன பூஜை பெருமாளுந் தானும விரைந்துசென்று, கிஷ்கிந்தை வசயத்தையையடைந்து, சுகநிலைநெடு சினைகஞ்செய்து, சமுத்திரமீது அணைகட்டி, வானரசேனையுடன் இலங்கையில் பிரவேசித்து, இராட்சஸப்படைகளையும், குமபகாணனையும், இராவணனையும் வதஞ்செய்து, இலங்காராசியுத்திறகு விபீஷணனை அரசனாக, சீதாதேவியுடன் வழிகொண்டு மீண்டனன். மீளுமபோது, இராவணனும், குமபகாணனும் பயங்கரமான வடிவங்கொண்டு, தண்டத்தைக் கையிலேந்தி, இயமுழக்கம்போலக் காசுகித்தாத்தனை வளைந்து வருத்திககண்டு, இறந்த அரசர்க்கான மாயையால் மீண்டும் உடல் பெற்று எழுந்தாராகளோவென்று பாயந்து உற்றுநோக்கி அவை அவாகளுடைய சாயையென்று துணிர்து அவைகளையும் தொலைக்கக் கருதி, இராமேகவரத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்க, இராவணனுடைய சாயை மாத்திரம் நீங்கியது; குமபகாணனுடையசாயை நீங்காமல் பின்தொடர்ந்து வருத்தி, இதை எங்குமாம் போகருவோம் என்று கவலையுற்று நடந்து ஜம்புகேசுவரத்தின் ஐந்துகுரோச அளவில் சென்றவுடன் அந்தசசாயை சூரியனைக்கண்ட இருளமோல நீங்கிற்று. தசரதராஜன் புதலவனாகிய இராமன், அந்தச் சாயை தன்னை விட்டு நீங்கியதுகண்டு, மிகக் உவகையுற்று அந்தத்ததைதினுள்ளே புகுந்து, காவிரியில் தீர்த்தமாடி, பின்பு அங்குள்ள நவதீர்த்தங்கனிலும் ஸநானஞ்செய்து பரமசிவனுடைய சன்னிதியில் தாழ்ந்து வணங்கி, அமுதலிங்கத்தையும் அகிலாண்ட நாயகியையும் கரிசிகது, ஆனந்

தக கடலுள் ஆழ்ந்தனன். பின்னா அங்கிருந்த முனிவர்களைக்கண்டு, அந்தச்சாயை தண்ணீர்த்தொடர்ந்து வருத்தியதையும், இத்தலத்தின் எலையுள் வந்தவுடன் அது நீங்கியதையும் தெரிவிக்க, அவர்கள் “ஸ்தலமும், தீர்த்தமும் மூர்த்தியும் ஆகிய மூன்றிலும் சிறந்ததாகிய வித்தலத்தின், பேயும், பிரமமரசூனும், நோயுமாகிய தீங்குகள் அணுகமாட்டா; ஆதலின், அச்சாபை நீ இவ்வெலையைக் கடந்து சென்றால் உன்னை நெருக்கும்; ஏற்கலை” அது எவ்விடத்தும் நீங்கும் படியான முயற்சியை இத்தலத்திலேயே செய்வாயாக; சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையைச் செய்து, அச்சிவபிராணிதத்துச் சிந்தையை நிறுத்தி, நீராலும் மலராலும் ஆராதிக்கிற பூசையின் பலத்தினால் இக்கொலைப் பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்வாயாக” என்றனா. முனிவராகள் இங்ஙனம் கூற, திருமால், விருப்புவிருப்பற்ற பராகிவனைப்பூசிக்க விரும்பி, அங்கத்தினையழைத்து “நீயிங்கே ஒரு சிவலிங்கத்தைக்கொண்டு வருக” என்று ஏவி, சன்னிதிக்கு மேல்பக்கத்திலுள்ள ஓர் தீர்த்தத்தைக் கண்டு அதன் கரையில் தவநீனன். அங்ககன் சாளக்கிராம கிரியை யடைந்து, ஒரு மரத்தலிங்கத்தைக் கைக்கொண்டு இராமனிருக்கும் இடஞ்சேர்ந்தான். இராமபிரான் சிறப் விதிப்படி சிவலிங்கத்தின் அளவுக்கேற்ப ஆலயமமைத்து ஆகம விதிப்படி பிரதிஷ்டை செய்து அன்பினால் மனங்கொடுத்து,

“எண்ணி லுயிர்க்குந் தனதருளை யீயும் பொருட்டுப் பலவுருவாய்
நண்ணி யுலகுக கைந்தொழிலு நடத்தி யந்த வுலகத்தின்
பண்ணி னிசையும மலாமணமும பழத்தின கவையு மென்றரும
அண்ண வெவனே வவனடியை யனபி னூரப் பச்சுவேன.”

“மாகாய வாசுகிநாண் மாமேருசு சிலைமாயப் பசுழி பேந்தி
யேகாத நிலத்தினுடோக் கிரவீமதி கோத்தியக்கி யெயின்மூன ஈட்டுப்
போகாத புகழ்நிறுத்த புண்ணியனைப் புகழ்க்கால காலன ஈன்னை
யாகாசு கேசுனைமா புருடனையா கேசுசுனை யறியா நினேன.”

“கங்கை நதியு மிளம்பிறையுங் கதிர்க்குஞ் செடிவத் திடைவிளங்க
மங்கை யுமையா ளிடப்பாலின் வயங்க வடியேன பூசைகொள
விங்கண் விரைவி னெழுந்தருளல் வேண்டு மடியா ரிரும்பேறே
செங்கை மலரி னழலேந்தஞ் செலவா தேவா சிங்கமே.”

“மங்கல மருளு மஞ்சனே தேவ தேவனே மலிந்தவெண் பாவ
மிவருமற் தகந்திசு சுசுத்தினை யருளக் கெய்பிரா னெனக்கருள் காக்க
வெங்கிருந் தனினு மங்கனே விரைய வெழுந்தருள் சொருபராய் விடையாத்
தவகவெண் சுவராயருத் திராய்த் துவகிய நும்மையான் ரொழுதேன்.”

“இராசதவன ஞானத்தோடு முலகமெல்லாம் படைப்பவனாயிருந்தாய் போற்றி
பராவலுற்றுச் சாததுவித்த தொழுநலம் புரப்பவனாய் பரின்றாய் போற்றி
விராவிபதா மகதணத்தி னெடுமழிக்கு முருத்தியனாய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
வராகமுத லுருவாய் முகத்தொழும்புல வான லுதைக்கினாய் போற்றி.”

“எவ்வாயுந் திருமுடிந் னெவ்வாயு டொளிந்துதலெவ் வாயுந் கண்கள்
எய்வாயுந் திருசெவிக னெவ்வாயுந் டெய்யாயெய் வாயுந் தோள்கள்
எவ்வாயுந் திருகோங்க னெவ்வாயுந் திருவயிற்றெவ் வாயுந் தாள்கள்
எவ்வாயுந் திருமேனி பெனநிறகுத் தனிமுதல்வ னெனமக காகக.”

“அஞ்சலென வமைத்தவொரு காத்தலமு வரதென வமைத்த னையும
கஞ்சமல ரேகதமிரு காதலமு முற்றிருக்குகருண லேகாகும
பஞ்சிகமழ் சீறடியு மழுகெறிப வண்கலனைகள் பலவுந் தாமகி
வஞ்சமல விருள்கிக்கு மகிலாண்ட நாயகிதன் வடிவம் போற்றி.”

எனப்பல தோத்திரங்களைச் செய்த, அவற்றைச் சிவபெருமான திருச்
செவியேற்று, உமாதேவியாரோடும விருப்பாரூடராய்க் காட்சி
கொடுத்தருளினர். தாசுதி, தரிசித்த கண்களினின்றும் ஆனந்தபா
ஷ்பம் பெருக, மனங்கரைத்து நடு வணங்கினான். சிவபெருமான்,
அருள்கூர்ந்து “இராமனே! நீ பொன்னைத் துடித்தபடி, எவர் துடித்
தாலும், அவை அனபோடு கேட்டாலும், பெருமபாவங்களும ழியின்
முன பஞ்சுபோல் வெந்து நீங்க, இமலம் மறுமைப்பயன்களை யடை
வர். அடாத்துவந்த சாயையானது நீங்க, நீ அயோத்தியடைந்து
நெடுங்கால மரக செலுத்தி மணிநாகங்குத்த தெய்வமாய், அவரவா
வேண்டிய வரங்களை மெல்லாம் வழங்கி, அத்தத்தில் முததியைப்
பெறுவை. மன்னவனே! செல்லுமாய்.” என்று விடையளித்துச்
சிவபிரான் அநந்தாதானமாயினா. இராமபிரானும் பூசையை
முற்றற்றச் செய்த, அயோத்தியை யடைந்து அரசாட்சி புரிந்து
வந்தனன். நீலநிறசையுடைய திருமாலால் பக்தியோடு பிரதிஷ்
டை செய்து பூசனை செய்ப்பபட்ட நீலவிண்டு ஈசுவரரைப் பணிந்த
வரும், அவர் திருநாமத்தைச் செபித்தோரும், தரிசித்தோரும், கொ
லைபாதகங்களினின்றும் நீங்குவாரா.

தேவலோகத்திலே, இந்திரனுடைய கொலு மணப் பத்தில்
தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து கூடினார்கள். வசுஷ்டரும் விசுவா
பாசரன் வழி மித்திரரும் வந்திருந்தார்கள். அங்கிருந்தவர்களிற
பட்டது. சிவர், பூலோகத்தில் சததியுந்தவருந் தவா யாரென
வினாவினர்: வசுஷ்டமுனிவர், அரசர்க்கரசர்களுய் அரிச்சந்திரன்

ஒருபாதும பொய்யுரையானெனக் கூறினர்: அதுகேட்ட விசுவாமிததிரா, “அவனைப் பொய் சொல்லுமபடி செய்வேன்” என்றனர். வசிஷ்டமுனிவா “விசுவாமிததிரனே! அரிசரசந்திரன் பெய்சொல்லுவானானால் ஸுரபாபனஞ்செய்த பிராமணனைப் போல ஒற்றைவஸ்திரத்தை யுடுத்து, எமன் தசையாசிய தெற்கு நோக்கிச் செல்வேன். இதற்குத் தேவாகளை சாக்கி” என்றனர். விசுவாமிததிரரும் அவ்வரசன் நெஞ்சறியப் பொய் சொல்லுமபடி செய்யேனானால், நீ சொன்ன சபதமே எனக்குமாபூர.” என்று கூறச் சுவாகத்தினின்றும் பூலோகத்திற்கு வந்து, அரிசரசந்திர நாஜனையடுத்து, அவனைப் பல துன்பங்களுக்கும் குள்ளாக்கவும், அவன் சகதியாததனின்றும் தவறானுயிஞன் தேவர்கள் பூமாரிபெய்து அவனுக்குப் பலவருகளை எகராகள், வேந்தனும் அவர்களை வணங்கி, “கடவுளாகனே! முனிவா முன்புசெய்த சபதத்தை அடியேனுக்காகச் செய்யாதொழிதல் வேண்டும்” என்று வேண்ட, தேவர்கள் அரசனுடைய பரிவைபாராது, முனிவாசெய்த பிரதிக்கூறியைச் செய்யவேண்டாமென்றார்கள் அரசன், தேவர்கள் கொடுத்த வரங்களைப் பெற்று அயோத்திசென்று அரசாட்சி செய்தனன் விசுவாமிததிரா. நாணம் தவ்கொணும், வசிஷ்டரிடத்துப் பகைமைபாராட்டி, துன்மநதிங்களை ஜயித்து ஒரு ஆபிரசாரயாகதையியழற்றினா அந்த யாககுண்டத்திற்கு ஒரு பூதம் வெளிப்பட அதைப்பார்த்து, “வசிஷ்டரைக் கொன்றுவருவாய்” என்றனா அந்தப்பூதம் போய்பாராக்கொழுது. வசிஷ்டர் அங்கு இல்லை. அவருமாராகிய சகதி நிகழ்வையெய்து கொண்டிருக்கக்கண்டு, அவரைக்கொன்று அபூதம் விசுவாமிததிரரிடம் சென்றுகூறி, அவருக்கு மகிழ்ச்சிமைவிளைவித்தன சகதி முனியினமனைவியும் எளையோரும் மிக்கவிசனமடைந்து வருந்தும்போது, வசிஷ்டமுனிவாவந்து நிகழ்ந்ததுதெரிந்து, ஆறாததுபரமுற்று, சோககடலில் அழுந்தினா: அதற்குணத்தில், நானழகன் அங்குவந்து வசிஷ்டமுனிவரைத்தேற்றி, பின்வருமாறு சொல்வானாயினன். “சகதி இறந்தானென்று துக்கதால் கிலேசமலாபாதே, உன்னுடையகுலம் மேம்பாடு அடையுமபடி உன் மருகிகருப்பவத்யாயிருக்கிறான் அது ஆண்மகவாகப் பிறக்கும் அவன் அரக்கர்கள் குலத்தை வேரொடுக்களைவான்; நீ, அவன் காதிலபடும்படி வேதங்களையெல்லாம் ஒதுதி” எனறனன். சற்குணசம்பன்னராகிய வசிஷ்டமுனிவர், ஒருவாறு துயர்நீங்கி மற்றவர்களையுபதேற்றி, சத்தியின் மனைவி காதில் படும்படி வேதங்களைச் சாங்கமாகஒதினர் கருப்பத்திலிருந்த குழந்தை

யும் அவைகளையெல்லாம் கேட்டுணர்ந்தது. பததுமாதமும நிரம்பி குழந்தைபிறக்க, பூலோசமும் சுவர்க்கமுமாகின்றன. அரசகர் வசிக்குமிடங்களிலெல்லாம் தர்நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன வசிஷ்டர், அக்குழந்தைக்குச் சாக்ராமம் முதலியவற்றைமசெய்து, பன்னிரண்டாமநாளிலே பராசரனென்று காமகரணமுஞ் செய்தனா. எட்டாம் பிராயத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்றது, பராசரமுனிவா சக்ரிலட்சத்துச்சந்திரனபோல, நாளுக்கொருவளாகத் வந்தனா அவர் தமதாயைப்பார்த்தது “அம்மா! நீயேன ஆரணங்களை யணிந்துகொள்ளவில்லை. நீ மிகக் துக்கமுற்றிருக்கிறாய்; அத்தகு காரணமயாது? என தந்தையா என்கேயிருக்கிறாய் வசிஷ்டமுனிவா யாவா? எனக்கு எல்லாம் விளங்கச்சொல்லவேண்டும்” என்றுவினவி, அவள் “முனிவாசெவ்வமே! என் துன்பத்தை நீக்கவந்த யானையிளங்கனவே! யான கொழுகொம்பற்ற கொடியோலக் கொழுநனையிருந்தேன்; ஒருதீவகையும் இயற்றாத உன தந்தையை ஓர் அரக்கனமாய்த்தன்ன வசிஷ்டமுனிவர் உனக்குப்பாட்டனா” என்று கூறிமறுக்குள கம்மாய் இவ்வனம் கூறிமனமவருந்தி பராசகிசக்ககண்டபுனிசுமாரா, தாயைப்பலமுறை கையால் தட்டி யெழுப்பி பராசசைதெளிவித்தது. “அரசகா குலத்தைப் பெயருமமாளுமபடி ஆனதேகொலைப்பென்,” என்று கூறிவணங்கி, அவளால் ஆராய்க்கப்பெற்றது. வசிஷ்டமுனிவருடைய அணுகுரிசுததையும் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டனர் புறப்படும், ஞானதலத்தைகயடைந்து அங்குள்ளதீர்ந்தங்களில் ஸ்ரானஞ்செய்து உள்ளத்தில் மேனமேல ஒவ்வ வளர்கின்ற பக்தியோடு திருக்கோயிலையடைந்து துவஜஸ்தம்பத்தினருகே விழுந்தது தெண்டனிட்டு மறைகளாலே பாடித்துதித்து, உலகமாதாவாகிய அகிலாண்டநாயகியையும் பணிசகரா. அவனிடம் விட்டு நீங்கி, கோயிலை வலமாகச் சென்று, வெளிப்போகத் திதிர்கள் சளிகசு, தமமுடைய பிதாவைக் குறித்தாச் செய்யவேண்டிய காமங்களையெல்லாம் ஆனபோடு இயற்றினா. தந்தையை, விருஷபத்துவசமசைந்தாடுகின்ற விமானத்தின்மேலே பாவைகச சிறப்புக்களோடும எதிர்தோன்றி, “அறிவிலாத அரக்கனலே கொல்லப்பட்டமையால் மிகுந்த பாவத்திற்குள்ளாகிப் பைசாசமாய்ப் பிறந்தது, இதிகாஹம் பெரிய தன்பதையனுபவித்தேன்; மைந்தனை! நீயின்று இருந ஞானசேஷத்திரத்தில் இயற்றிய நவவினையபயனால் என்னுடைய பாவங்களை எல்லாம் நீங்கி, நான் நங்கதிபெற்றேன்”. என்று சொல்லிச் சிவலோகத்தையடைய, பராசரா அரசகாகுலத்தை மாயக்குடபடியான யாக

ததைச் செயயத்தொடங்கினா சிவபெருமான சம்புமுலத்தின
கண் எழுநதறுளியிருக்கிற கோயிலின் வடகிழக்கு எல்லையில் ஒரு
குண்டத்தையியற்றி ஆபிரா ஓமததைச் செய்தனர். அக்கினியில்
ஆகுதியைப் பெய்தவுடன், மந்திரங்கள் சென்று, அரக்கரையும்,
தானவரையும், பூததேவதானங்களுைய கொணர்ந்து குண்டத்தில்
தள்ளின; தினந்தோறும் தீயவருடைய இணங்கையெல்லாம் ஒழி
ததபிதகு, தென்மேற்குக்கிண்காவலனாகிய, நிருதியின் வாகனமா
கிய பூதத்தையும் ஈட்டி இழுத்தன. அப்பூதம், மந்திரங்களை யெதிரா
ததுத் தன் வலியிழந்து சளாச்சிபுற்றதை நிருதி பார்த்து, மந்திரங்
களை யெதிர்க்கும் சக்தி தன்னிடத்தில்லாமையாலே, மந்திரங்களு
க்கு நல்வாரத்தை சொல்லி யிரந்தும், அடிமந்திரங்களை விடாமல்
அவனையும் சேர்த்து இழுத்தன. நிருதியானவன், மனநதளர்ந்து
வேறு பற்றுக்கோடி ல்லாமையாலே, நாவலின் நீழலில் வாழ்கின்ற
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையே சரணமாசவடைந்த,

“பாலனுக் காகக் காவன படவுதை செயதா யோலம்
ஆவமுண்டமர ராவி யளித்தரு டலைவ வோலம்
வேலனு லவுணாக் காயநது விண்குடி நிறுத்தா யோலனு
சீலமார் சம்பு நீழற் சிபிர ஷோலவோலம்.”

“முப்புரம் பொடித்த மேரு மூரிவெஞ் சிலையா யோலம்
அப்பலிர் வேணி வைத்திட்டசுனிமபு நதா யோலஞ்
செப்பின முலையாள பூசை செயதநீத் திரளே யோலம்
வைப்பெனச் சம்பு நீழல் வதிந்தருண முதலவா வோலம்.”

என்று, பலவாறுதோத்திரஞ்செய்ய, கண்ணுதற்கடவுள் துதிருவரு
ளால் ஆகாயத்தில் “நிருதியின் வாகனமாகிய பூதத்தை யெனக்குத்
தருவாயாக” வென்று ஒரு ஒலிநிகழ்ந்தது. பராசரமுனிவர், அவ்
வொலியைத்தம் செவியாரக்கேட்டு, உவகையுற்று ஆகாயத்தினோ
க்க, பூதமுட நிருதியுட சமீபத்திற் சென்றார்கள். அவர்களைப்பக்கத்
தேயிருக்கச்செய்து, “வஞ்சினத்தால் கொல்லுகுனிணும் வேள்விமுக
த்தில் கொடுத்தலை சிறந்ததென்று கருதுகின்” என்றுகூறி, “கொடு
த்தேன், கொடுத்தேன்” என்றுகொல்லுகையில, சம்புமுலப்பெரு
மான், உமாதேவியோடு விருஷபாருடராய்க் காட்சிகொடுத்தனர்.
முனிவர்கண்டு எழுந்த சிவமேற்காவலனாகிய, ஆனந்தக்கூத்தாடிப்
பூமியில் தண்டமபோல விழுந்து எழுந்த, இறைவனுடைய பாதங்க
ளைத் துதிப்பாராயினார்.

‘ஆதிப் பெருஞ்செல்வ வுருட்கடலே பாடியாரினைப் பாறு மணித் தருவே
பூதிக் கயைத் திருமே னியினே புழுமுன்று மெரிதத புரா கன்னே
காதிப் பழுவல் வீனையைச் சிறியேன கருதா றையுநீர் நியகண் ணுதலே
சோதிப் பெருளே தொழுவா பருகுஞ் சுடர்வா னமிழ்தே சாணஞ் சாணம்.’

“ஆரந் தொடையான் மனையான் களங்க காரம் புனலோடு குடத் துதுழைந்
சூரந் திகழ்ச்சென னியிடைப் பிபொழு திலுஞ் திருமே னியனின் சருளி
வாரந் தருநல் லுறனவைத் சவனே மணியே மலாபம் பியகா விரியின
தூரந் திகழ்நன் னிடையே வதியுஞ் சிவனே பவனே சாணஞ் சாணம்

என்று, பராசரா புகழ்களைப் பாடி வணங்கு, வெள்ளிடைமேல் எந்தி
தோன்றிய நாயகனார், வேண்டும் வரங்களைக் கொள்கவென்று கூற,
முனிஞ்ஞமாரா. “அடியேன செய்கு யாகசாலையில் திருநிகுப
பூதத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாடி கருணை செய்தமையால், தேவ
ரீருக்குப் பரசாததார்பேசவாரென்றும் பெயர் வழங்குக. அடியே
னுக்குத் தேவரீருடைய திருவாடிகளில் எந்நாளும் கெடாத பகதி
யுண்டாகு” வென்று பிரார்த்தித்து, பரமசிவன் அவ்வாங்களைக்
கொடுத்தருளி நாவல் மூலத்தில் அமுதலிகைத்தில் மறைந்தருளிநார்
அன்றுமுதல், பரசாததார்பேசவாரென்னும் திருநாமம் வழங்கியது.
கருணாபூததியாகிய பரமேசுவரனுடைய அருளைப்பெற்றுப் பராசரா
முனிவர் தந்தை தந்தையாகிய வசிஷ்டரிடம் போய்ச் சோந்தி வாழ்ந்
தனா. திருநா, பரசாததார்பேசவார அளிக் தூதத்தோடு தனது
திசை சென்று பண்டுமோல் வாழந் திருந்தான்.

ஸ்ரீராமன், தேவர்களுக்கு இடையூறு செய்து வந்த இராவணதி
களை வதை செய்து அயோத்தியடைந்து, தன்னுடைய அரசாட்சி
யை மெய்த்தியபின்னர், விபீஷணன் தன் ஊர்க்குமீண்டும் வக விடை
கேட்டனன் அப்பொழுது, இராமன், அவனுக்கு ஒரு திருமாவின்
விக்கிரகத்தையும் விமானத்தையும் உவர்ப்புடன்
திருமாலவழிப்பட்டது அளிக், விபீஷணன் அவைகளை யேற்றுக்கொ
ண்டு அயோத்தியை நீங்கி இலங்கை சேருமாடி தன் சேனையோடும்
புறப்பட்டன. மார்க்கத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களை யெல்லாம் தரி
சித்து, அநேக கழனிகளையும், மலைகளையும், காடுகளையும் தாண்டி,
வெப்பமிருந்த ஒரு பாலைவனத்தை யடைந்தான். அதன் கொடுமை
சொல்லமுடியாதது. பூமியானது வாயதிறந்தாற்போல வெடித்து,
வெடித்து வாய்களின்வாயியே தீத்திரன் பாதத்தை சென்றது. அங்கு
ள்ள சாபாங்களும் துவண்டன மேகங்கள் அதன் வெப்பத்திற்குப்

பயந்த நேரே இயங்குமா? அந்தப் பாலவனம், தன்னிடத்துத் தழீயன்றி வேறென்றையும் காட்டாது. அதன் மையதான பாலவனத்தில், விபீஷணன், தன் சேனையோடு பெருந்தயருழந்து, அதைத் தாண்டிச் செல்லுகையில், காவிரியானது விளங்குவதைக் கண்டான். நாகத்தில் உழன்றவன் சுவர்க்கத்தைக் கண்டாற்போலவும், சகவரசாபத்தை யடைந்து வருந்திய ஒருவன், அச்சாபம் நீங்கித் திருவருளைப்பெற்றற்போலவும், காவிரியை நெருங்கிச் சென்றான். அந்நதியில் தவழ்ந்துவந்த தென்றலானது வீச. தாழ்ந்த கிளைகளையுடைய குளிர்ச்சி மிக்க வொரு சோலையில், கடல்போலச் சத்திக்கும் தன் சேனையோடு சென்று தங்கி, இளைப்பாறினன் சிரம பரிகாரஞ் செய்துகொண்டபிறகு, காவிரியை யடைந்து, அதில் ஸ்நானஞ் செய்து விபூதியையும் உருக்திராட்சத்தையும் மெய்யிலணிந்து, திருமாலின் பூசையைச் செய்தான். பூசை முடிந்தபின் திருமலை விமானத்தில் எழுந்தருள்செய்து, மணலெளியில் வைத்துவிட்டு, அறுசுவை அடிசிலையும் உண்டபிறகு, இலங்காபுரிகுட்போக நினைத்து, எழுந்து விமானத்தை யெடுக்க, அது வராமையின் திரும்ப வலிந்து எடுக்கதன் அது கிளம்பாமையின், நிலத்தில் பதிந்து ஊன்றிய தென்றலிந்து மிகுந்த வருத்தத்தையடைந்தான். அவன் அங்குக் கவலையுற்றிருந்தபொழுது, உலகங்களை யெல்லாம் உண்டவனாகிய திருமால், “விபீஷணனே! கேள், நீ நெஞ்சிற சபலங்கொண்டு வருந்தாதே; இந்த இடம் ஞானசேத்திரமென்று சொல்லப்படும். அகிலலோகங்களையும் இரட்சிப்பாவளாகிய அம்பிகை அருந்தவாருசெய்து, ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பரமசிவன் உபதேசிக்கப்பெற்று ஆதது மாக்களுக்கும் சகல பாவங்களையும் போக்கி, பலவரங்களையும் அளித்து எழுந்தருளியிருப்பது இததலம். சம்புமாமுனி, பாரசுரரிஷி, நானமுகன், அகத்தியமுனி, சூரியன், சந்திரன், இராமன், இரத்திரன், அக்கினிதேவன், என்று சொல்லிய இவர்களுக்கெல்லாம் சசனுடைய அருள் சூககும்படி செய்தது இததலமே மூர்த்தியின் மேன்மையுடையதும், தீர்த்த மகத்தவமுடையதும் இந்தத் தலமே. பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கிற அனேக தலங்களுள்ளும் மேம்பட்டு விளங்குவதும் இந்த ஸ்தலமேயாம். வேதத்தின் மேற்பட்ட நூலும், காவிரிகு மேற்பட்ட நதியும், ஞானசேத்திரத்திற்கு மேற்பட்ட ஸ்தலமும், அகிலாண்டநாயகியின் மேம்பட்ட சத்தியும், நாவல் விருக்ஷத்தின் நீழலில் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தியின் மேம்பட்ட மூர்த்தியுமில்லை. மற்றை ஸ்தலங்களில் சிவபிரான் தம்முடைய அம்சத்

தினமேல் எழுந்தருளியிருந்து பல வரங்களையும் வழங்குவார். இந்தக் க்ஷேத்திரத்திலே, சாம பூரணமாக எழுந்தருளியிருந்து சிவஞானத்தையும் மறறைய பொருளையும் வழங்குவார். அந்த முறைமைக்கேற்ப, யானும் மறறைய சிவஸ்வரங்களில் என்னுடைய அம்சத்தினாலே வழிபடுவேன்; இந்தத்தலத்திலே என்னுடைய பூரணமசந்தோடிருந்து ஜம்புகாதரை வர்ப்பட உறுதிக்கொண்டேன் மகாலட்சுமியும் பாமசிவனுடைய கருணையைக் கொள்ளை கொள்ளும்படி. இந்தத்தலத்திலே தியோடு தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றான். நான் இங்கு வாழ்தலே யன்றி இலங்கையிலே செல்லேன்; ஜம்புகாதருடைய சன்னிதியில் இலங்கையினை நடனஞ்செய்தது, அவரது திருவருளைப் பெரிதாமடைபடிபடி. என் மனம் விருமபுகின்றது திருவானவள நாடகஞ்செய்யும் இடத்தில் ஸ்ரீரங்கமென்று ஓர் தலம் உண்டாகும் அதில் எனக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனை னும் பெயர் வழங்கும். அந்த ஸ்தலத்தில் எனக்குப் பூசனையும் திருவிழாவும் பிரபலமாக நடைபெறும். வருஷந்தோறும் நீ இவ்விடத்தைப் படைந்து, என்னை யாராதித்து, அமுதலிங்கத்தையும் பக்தியோடு தரிசித்து, தொழுது மீளுவாய்” என்று கூறித் திருமால் மறைய, வீழ்வுணை, கனவை நனைவெனக் கொண்டு, அன்றோடு ஆணைகா அரண்ப்போற்றி, இலங்கையை யடைந்து வாழ்ந்தான். ஞானக்ஷேத்திரத்தில் வசிப்பவையே ஆதரித்த திருமால், நான் வினகீழ் எழுந்தருளிய நாயகரை விருமபிப்புகிறது, தன் ஆருயிர்க்காதலியாகிய திருமகளை நடனஞ்செய்தித்தான். திருமகன் ஆடிய நடனத்தைப்பார்த்து, சிவபெருமான, சந்தினைத் தரித்த ஜடாமகுடத்தோடு எதோதோன்றி, வேண்டும் வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி சொல்ல, மாதவன் இறைஞ்சி வணங்கி, “சடைமுடியையுடைய வளளலே” யான நாள்தோறுமுனைத் தரிசித்து என்னுடைய வள்ளினையை யெல்லாம் போக்கவேண்டும், பாவரும் என்னிடத்துப் பால் வரங்களைப் பெறுதல்வேண்டும்; திருவிழாமுதலிய சிறப்புகளெல்லாம் எனக்கு இங்குக் குறைவுபடாது பெருகினாதல்வேண்டும்; உன்னைத் தொழாதவரிடத்துச் சேராத திருமகள் நடனத்தைச் செய்த இந்தக் க்ஷேத்திரமானது, ஸ்ரீரங்கமென்று சிறத்தலவேண்டும்” என்று வேண்டி, பாமசிவன், ‘பெறுக’ வென்று அருள்செய்தனா மாயவன் சம்புகாதருடைய அருளைப்பெற்று ஸ்ரீரங்கநாதனைத் தேவர்களும் விருமபத்தக்கநாகசு செய்துகொண்டு யாவரும் இன்பமெய்தும்படி அங்கே வகித்தன.

காவிரியாடானது மழைநாடுகளுக்கு ஓர் அணியாக விளங்குதல் போல, உறையூரானது மழைநாடுகளுக்கெல்லாம் ஓர் அணியாக விளங்குவது. அநநகரின்கண் சோழர்களுள் ஒருவன் அரசுபுரிந்து வந்தான். அவன் பகைவரை வென்று மிகு புகழை ஈட்டுதலையென்றி, ஆண்மொகிய பகைகளை வென்று, ஞானமொகிய பொருளையும் ஈட சோழராஜன் ஆரூர் டி, 7 சனே புகலிடம் எனும் உறுதிக்கொண்டு, சாத்தியது.

சிவதருமங்களைப் பரிபாலித்துவந்தான். நிகளா புரியென்று சொல்லப்பட்ட தான் உறையூர் முதலாக, கண்ணுதற் பிரான் எழுந்தருளிய தலங்களதோறும் நித்திய நைமித்திய பூசைகளைக் குறைவறச் செய்துவருகின்ற காலத்தில், பணிபபருவம் நீங்கி இளவேனிறபருவம் தொடங்கியது அறிஞர்களை யடுத்தவாகளும் அநந அறிஞர்களைப் போலவே உயர்களுக்கு இத்ததைச் செய்வார்கள்; அதுபோலவே, அகத்தியமுனிவர் வசிக்கின்ற பொதியமலையினின்றும் வருகின்ற சென்றலும், குளிர்ச்சியும் நறுமணமும் தழுவி யாவரும் விரும்புமாடி மெல்லென விசியது குளம், பொய்கை, ஓடை, எந்திரவாவி முதலியவைகளில் நீர் நடுங்கி பல மலர் பூத்து, நீர்வாழ் பறவைகளின் கூட்டங்கள பல செறிந்து, ஒளி சிறந்தன. நீரானது, மெய்யடியாருடைய உள்ளமோல மிகத்தெளிந்து, ஒரு புனை அருகி ஒழுகியது. வெண்மணற்குன்றமும் விசாலமான மணற்பாரப்பும் மாநிழல்களோடு அழகு மிகுந்தன தேசத்திலுள்ள வாக னெல்லாம் சோலைகளிற் சென்று நறுமணங்கமழும் தென்றற்காற் பறையேறவும் காவிரியாற்றில் புனலாடிமும். வெப்பத்தைப் போக்கும் பொருட்டு உகாப்பறங்களில் வசிப்பாராறினா. பல இரத்திபாணங்க ளும், பூமாட்டாடைகளும் சந்தனமும், தண்பனி நீரும், பொற்றொடியும், குளிர்ச்சியாகிய மதுவும், உண்டி வகைகளும், சேடியர் வேறு வேறு எந்தி இந்நதொறுஞ்செனறாகள். ஆடவரும் மாதர்களும் சோலைகளில் புகுது ஆடினா. பொண்கள பலவிடத்துஞ்சென்று மலா கொய்தனர். அன்புடையவர்களாகிய ஆடவர்களும் மககையர்களும் காவிரி நதியுறையகி நீர்விளையாடலைச் செய்து, களையேறி, ஆடாடு தது, ஆபணங்களை யணிந்து, சுவையுள்ள உணவுகளைப் புசித்து, கூடிக்களித்து மகிழ்ந்து, வேனிவின வெப்பத்தைப் போக்கினர் அப படிபாட்ட காலத்தில் உறையூரிலிருந்து அரசுபுரிந்தவனாகிய சோழ வரசனும், இறைவருடைய திருவுருவங்களில் வெப்பம் உறைக்காத படி சிறப்புச்செய்ய நினைத்தான் ஞானசேந்திரத்திலிருந்த ஜம்பு நாடுருடைய திருவுருவத்தில் வெப்பகற்றுமபொருட்டும் பலபொருள்

களைத் தன் வேலைக்காரர்கள் ம அனுப்பித் தன் மனையாளோடு தானும் அங்கே செல்லுமாடி புறப்படனன். அவன் தன் மனைவியின் மார்பில் கிடந்து பிரகாசித்த ஒரு முத்திரைகளைத் திரிபுரங்களை நீறுக்கிய அண்ணலாருக்கு இதைச் சாத்தவேன் என நினைந்து, காவிரியையடுத்துப் புனல் விளையாடிக் கலையேறினன். நீராடுகளில் அரசன் மனைவி யணிந்திருந்த ஆரதலக்க காவிரியாற்று நீர் சாத்திக் கொண்டு போய்விட்டது. அதனை யரசனறிந்து, “நினைவேனே” இந்த மணியாரசுதை நினக்குச் சாத்தி நினைந்தேன். அறியாமையால் காவிரி நீர்த்ததில் போகவேண்டி அது உலகெலாம் விலைபெறத்தக்கது. அசமுது ஓயாநது உலகத்தல் வேறு இல்லை. அடியேன் அதைக் காணாமற் போகக்கூடிய பெருமழையினின்று அடியேனைக் காத்தருளுவாயேன் அதை நினது அழகியத்ருமேனியில் அணிந்துகொள்க” என்று மத்மாங்கிக கூறி, மனங்கொடுத்து, நித்தியக்கடன்களை முடித்துக் காவிரியினின்று புறப்பட்டு, அரசர்களும் அமைச்சர்களும், மருங்குள்ளார் பலரும் நெருங்க ஞானேஷத்திரத்தை யடைந்து அகிலகாரணர் வேலையாட்களுக்கு விபூதி பானித்தாக் கட்டுவித்த திருநீற்றுத்திருமதிலை முன்னே வணங்கி, கோபுரவாயிலைக் கடந்து, நந்தியின் பக்கத்தை யடுத்து அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கமாக வணங்கி, எல்லாப் பிராகாரங்களையும் பிரதட்சிணம் செய்து உள்ளே சென்று, தரிசித்தனன். அப்பொழுது, பரிசனங்கள் முன்னரே கொண்டுவந்த திருமஞ்சனக்குடத்தை வாங்கிப் பூஜகா அபிஷேகஞ்செய்தனர். அடியார்க்கு எளியராகிய அமுதநாராகருடைய திருவருளால், அந்த ஆரமானது, திருமஞ்சனக்குடத்தட்புகுந்து அபிஷேகஞ்செய்யுமாபோது, தீர்த்தத் தோடு அவருடைய திருமுடியில் வீழ்ந்தது. அபிஷேகம் செய்த அந்த ஆதிசைவர்கள் உலகையுற்றனர். திருவாபரணங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அந்த ஆரம் விளங்கியதை அரசன் கண்டு உற்று நோக்கி

“சம்பு மூலத்தின் வீற்றிருந் தருளிய தலைவ
வெம்பி ரானின் தருளெனக் கிருந்தவா நென்னே
வம்பு நீண்தி கெடுத்தமா ணாந்நெ முடிமே
உம்பாருநன் றதிசய முறவணிக் தனையே”

என்று, துதித்தனன் அங்குச் சூழ்ந்தவர்களை வரும் கண்டு அதிசயித்தார்கள். அரசனுடைய புகழானது இன்றைக்கும் உலகத்தில் விலைபெற்று விளங்குகின்றது. அவன் ஏகபாயகனுடைய திருவருளுக்குப் பாத்திரனாகி அகிலாண்ட நாயகியையும் வணங்கித் திருமதிலை

ளையெல்லாம் வலமாகச் சூழ்ந்து சென்று, பொன்னுலகத்துக்கொப்பான தன்னுடைய நகுலாயடைந்து சுகமாக வாழ்ந்தன.

ஞானசேஷத்திற்குந் தின வடமேற்குத் திசையில் பதுமகுண்டலி என னும் தீர்த்தத்தையுடைய சுவேதகிரி பென்று ஒரு மலையுண்டு சந்தனம், தேகஞ், அகில், அச்சோகு, சண்பகம் முதலாகிய பலவகை விருக்ஷங்கள் நெருங்கிய காடுகள் அடர்ந்து, யானை, புலி, விராமம், யானி, கரடி, பன்னி, ஆயா முதலிய மிருகங்கள் திரளாக அங்கே வசித்தன அப்பாடிப்பட்ட காட்டில் ஒரு மதயானை கஜாணியமானது யானை அம்மலைக் குகையில் வசித்தது முன்னே நல்லினைப் பயனவந்து சேரும்காலம் அடுக்க, அம்மலைக்குகையை விட்டு, அகராகலைத்த ஷ்டகெதற்குச் சென்ற அது, கொள்ளிடத்தைக் கடந்து ஞானபூமியாயடைந்தது. அந்த எல்லைக்குள் சென்றவளின் அகற்கு மெய்யறிவு உதிப்ப, இரை தேடுகிற எண்ணம் நீங்கி, அங்குள்ள சோலையில் வினாந்து செல்ல, நாவலமரத்தின் கீழ்வில் அமுதலீங்கத்தைத் தரிசித்தது. தீவினை நீங்கப்பெற்ற மையால், பசித்த கன்று தாயை நாடிச் செல்வதுபோல, அன்போடு மிக விவரந்து சென்றது. சரீரா நடுங்க, கண்களினின்றும் ஆனந்த பாவ்யம் சொரிய, துதிசுவையைத் தூக்கி காலை வளர்த்து மண்ணிலே விழுந்து, ஐம்புராதருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து, வலம் வந்து கூகதாடி, மேகங்களுல்லாம் அதிர்ந்து உதிருமபடி சத்தித்து, அன்பு கரைகடந்து பெருக, பின் வருமாறு சித்திகடத்தொடங்கியது

“பண்டைவல வினையின் றிருக்கிளு லுடலம் பறபல வெடுத்திது கூறு
மண்டிய தயரி னழுந்திநின் றழிந்தா மற்றுமுன் செய்தவம் யானோ
தொண்டுகொண்டருளு மமுதநாயகனைத் துணையிலா வெமதுயிரத் துணையை
யண்டருசு கரிய வம்னை நாவ லணிநிழ லெளிவாக கண்டாம்.”

“இனி இதற்குரிய பூசைகளைச் செய்து இருளபொருந்திய மலவலியை வேரோடு வகெடுத்தும் பேரினப்முத்தியைப் பொருந்துவதே கடன்” என்று கருதி மனங்கனிந்துருக, பல தீர்த்தங்களிலும் சென்று நீராடிக் கரையேறியது தன்னுடைய துதிக்கையில் கோட்டுபூ, கொடிபூ, நிலபூ, நீர்ப்பூ முதலிய நாலவகை மலரும் பறித்து, நாவல விருக்ஷத்தின் பக்கத்தே வைத்து, அமுதேசருடைய சன்னிதியில் கிடந்த சருகு, குப்பைகளைத் தழையக்கொண்டு நீக்கி, துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையில் நிரப்பிக்கொணர்ந்த காவிரி தீர்த்தத்தை, முன்பு அன்னமறியாத திருமுடியின்மேலே அபிஷேகம் செய்தது,

தான் தேடிக்கொண்டத பரிசுத்தம்பொருந்திய நானுவித மலர்களை யும் அன்போடு, அமுதேசருடைய தீவ்விய திருமுடியில் சாததி, திங்கனியையும் காய்களையும் எதிர்வைத்து நிவேதித்து, தன்னுலியன்ற பணிகளைச் செய்து, நீங்காத மெய்யனபிடுகி நின்று துதிகளைச் செயது, தியானித்து வணங்கி, சிவபிரானெழுந்தருளிய இருத்தலத்தில வசித்து ஜலமலம் விடுததால் மிக்க சிவாபராத்தம் நேருமென நினைத்து, அவவிடமவிட்டு அரிதில் பிரிந்து, தன்னுடைய வனகதையடைந்தது இறத்தப்படி யானே பூசித்துவருகையில், முன்னபே அங்கு உதித்து வாயினால் நூலிழைத்திழைத்து, தங்குவதாகிய ஒரு சிவாபி இருந்த வெண்ணுவல் விருட்சத்தாகக் கண்டு அதில் சாரந்தது முனசெய்த தவப்பயனலே அநநாவலமரத்தின் கீளையிலே தனசகு இருப்பிடத்தை யுண்டாக்க முயன்று, பிரகாசம்பொருந்திய நூலையிழைத்து மேலும் கீழுமாக ஓடி வளைந்துகொண்டிருக்கிறகாலத்து, சிவபெருமானுடைய சன்னிதியைக் குறுகியது. தேவாக்கும் அரிய பெருமானை எதிரகண்டதும், சூரியனைக்கண்ட சண்ணிருளமோல் மலம் ஒழிய, நல்லறிவுதித்துத் தொழுது “தேவாக்கும் அரியான் காட்சிகொடுத்தது என்ன வியாபு” என்று கூறி, உள்ளத்தில் மிக்க அன்புமித்துலால் “கண்ணுதற்பிரானைப் பிரியாமல் வழிபாடு செய்தற்கு வேண்டிம் பொருள்கள் முட்டிப்பாடி னறிக கிடைக்க துமா? வேந்தனாய் பிறந்திலேனே” என்று வருந்தி, மனந்தளர்த்து நுலினுலே ஆலயம் செய்யத்துணரிந்து, ஆகாயத்தை யளரவுமபடியான கோயிலை, மண்டபம், கோபுரம், பிராகாரம், மதிகளை முதலிய உறுப்புக்களைவிட்டு வாயநூலினுலே பூசித்திசெய்தது சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமான அன்புமிக்க சிலந்தியின் வாபநூலினால் செய்யப்பட்ட சிறிய கோயிலைப் பொருங்கோயிலாகக்கொண்டருளினான்

“ஊதவரு சிறுநூலி னெருகோயில் வெண்ணுவர

சீதழி லமாந்தபிரான திருக்கோயி லெனக்கொண்டா

ராதலினெவ வுயிரெதனை யள்ப்பினுமன பொன்னுளதேர

ராதல்பிறப் பினையறுக்குந் தவமாக முடியுமே”

“புலவியமெல லுடரகிலம்பி புனிதர்மகிழ் திருக்கோயின

மெல்லிழையி னனிவருங்கு மிகவியற்றந் திறமறிந்து

நல்லவுடல் பொருளாகி நனகுடைய சிவானபிண

வொலலுநெறியாற்பண்ணிய தொழுகாமைக் கெவனசெய்கேன”

தன் வாய்ச் சிறுநூல்கொண்டு திருக்கோயில் செய்தமைத்து சிலம்பி யானது, அந்த நாவலமரத்தில் வசித்தால் குமறமென்றுகொண்டு

முன்பு நான் வசித்திருந்த மாதகையே அடைந்து வசித்திருந்தது மறைநாள் காலையில் யானையானது வந்து, காவிரியில் புனலாடி, பல மலர்களையும் காய்கனிகளையும் கொண்டு புகுந்து, நூற்கோயில் சூழ்ந்திருப்பதைக்கண்டு, “சுவபெருமான எழுந்தருளிய இவ்விடமெல்லாம் இது சூழ்ந்துறைந்தது யாதுகொல்லோ; அடியார்கள இந்தச் சிலம்பிநூல் சூழ்ந்த மலரையும் பறித்துச் சாததார்களே; அந்தச் சிலந்தியை நான் கொல்லுவேன்” என நிச்சயித்து, தன கையில் கொணர்த்திருந்த மலாமுதலிய பொருள்களை யொருபால் வைத்து, பொழிமுழுதும் தேடியும் சிலம்பி கண்களுக்கும் புலப்படாமையால், ஜம்புலிகத்தின் சன்னிதியைக் குறுகி, நூற்கோயிலையெல்லாம் சிதைத்து, அவ்விடமெல்லாம் புனிதமாகி, சிலம்பிநூலைத் தொட்ட அசத்தத்தையப் போக்கிக்கொள்ளுமாறு மீட்டும் நீராடி, வெண்ணுவல் மூலத்தை யடைந்து முனபோலப் பூசித்துத் தன்னுடைய இருபபிட்டுகளைச் சேர்ந்தது ஒப்பற்ற சிலம்பியும், தான நூலால்செய்த கோயினகண்ணெழுந்தருளிய கருணையங்க லாகிய பரமசிவனுடைய திருவடி களை வணங்குமாடி புகுந்தது. அந்த ஆலயம் அழிந்தமையறிந்து, யாவா இங்ஙனம் செய்கவா என்று, மனம் சுழன்று கீழே விழும்; திருமய எழும். “நாவலின் சருகு மேலேஉதிராமலிருக்கும் பாடி இறைவருக்குச் செய்த திருக்கோயிலும் சிதையுமா மேலும் உலர்ந்த சருகுகளன்றி, மலர்களும், தளிர்களும், இலைகளும் நெருங்கியுள்ளன: இது என்ன பாவம்” என்று வருந்தி மெய்ப்பதைத்துச் சேரும் “இந்தக் குற்றங்களைப் போக்குதற்கு எனக்கோ கைகள் இல்லை. எமபிரானுடைய திருமேனியில், இவையெல்லாம் தங்கப் பெறுமோ? அடியேனாலாவது யாது?” என்று கலையுறுந் கலங்கி வாடும. “சருகும் இலையும் மண்டிநிற்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதும் பெருமபிஷ்டயாகும்” என்றெண்ணி, திருமய ஆலயத்தை நிரூமித்துத் தன்னிருப்பிட்டுத்துக்குத் திருமபியது; இவ்வாறே தினந்தோறும் யானை வந்து ஆலயத்தைச் சிதைப்பதும், சிலந்தி புதிதாக அமைப்பதுமாக நிகழ்ந்தது. இப்படி நடக்குகவாலததில், ஒருநாள் சிலம்பி “என்னுடைய நூற்கோயிலே யழித்து, சிறிதும் அச்சமின்றி, விமலருடைய திருமேனியில் இங்ஙனம்குப்பையாக்கிய பிராணியைக்கொல்லுவதே செய்யத்தக்க காரியம்” என்று நினைத்து ஒரு பக்கத்தே மறைந்திருந்தது. சிலம்பியானது இராததிரியிலும் தூக்கமின்றி இவ்வாறு மறைந்திருப்ப யானையானது வந்து நூலிழைக்கோயிலையழித்து முன்போலப் பூசை செய்தது. ஒருபக்கத்தே மறைந்துநின்ற

சிலமரியானது பார்த்தது, “இறைவனுடைய பூசை செய்திடல், கோயிலை அழித்தலும் வேண்டுமேதோ” என்று கோபங்கொண்டு மதயானையினுடைய கையின் துவாரத்தில் நுழைந்து வேகமாய் ஏறி அதை கபாலத்துட சுறுகசெனக் கடித்தது. யானையானது கர்ச்சித்துக் கீழே விழுந்தது. இடியோசைபோலக் காச்சித்து, கையையெடுத்து எடுத்து எறிந்தது, பூரிமைக் காலால் தேய்த்தது விழும்; திரும்ப எழுந்திருக்கும்; மூச்செறியும்; தலையைக் கீழே சாய்க்கும்; அசைக்கும்; இவ்வனம் தன்பதையைடைந்து உயிரி நீத்தது. அந்த யானையானது கையை வாயில் கவவிக்கொண்டு இறந்தமையால், சிலந்தியும், வெளிவருகிறதற்கு வழியில்லாமல் மிக்க துயருழந்து மாய்ந்தது. அவ்விரண்டும் பகையொழிந்து, பூமியில் மதயானையாகவும் சிலமரியாகவும் இருந்தவர், தேவசரீரத்தோடு விளங்கினர். வெண்ணாவல் நீழலில் மேயிப் பெருமானும், தேவர்கள் புஷ்பமாரி சொரிய சிவகணங்கள் புடைசூழ, விருஷபவாகனத்தினமேல் பாவதிதேவியோடு காட்சிக்கொடுத்தனர். தேவசரீரத்தைப்பெற்ற பகதர்கள், மெழிச்சிகொண்டு, சிரமிசைச் செங்கை கூப்பி, ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிசுளில் பணிந்தெழுந்து தட்ப் மிட்டு, துதிப்பாராயினர்

“செழுநீர்த் திரளே திவணமா மணியே,
கழுதார வனமா முயகண் ணுதலே,
தொழுவா ரழுதே தரிசார தமியேம
பழுதார பணியும் பணியாக கிணையே.”

“அறறாக கலதினப் ருளா நிதியே,
வறறா தவருட் பெருவா ரிதியே,
செற்றார் புரநீற் றியசே வகனே,
பற்றும்ப் பணியும் பணியாக கிணையே.”

“மடமா திடமா கிவவாழ்க் கையனே
சுடாமா மதிவேந தருள்குந் தனே
யடாதி வினையே மையுமாண டருளப்,
படாரப் பணியும் பணியாக கிணையே.”

என்று தோத்திரஞ்செய்ய, எம்பிரான மிக மகிழ்ந்து, “ஆன்பர்களே! நீங்கள் இறந்ததலத்தில் நமமைப் பூசித்ததினால், இழிந்தபிறப்பென்று சொல்லப்படும் உங்கள் வடிவம் நீங்கி, யாவரும் விரும்பத்தக்க ஒளி பொருந்திய யாக்கையைடைந்தீர். இனி வரத்தக்க வினையும் ஒழிந்து, தேவர்களும் வணங்கும் சிறப்பை யடைந்தீர்கள். யானைவடிவம்

நீங்குபெற்றவன, நமது உலகத்தில் பெரிய கண்ணாடிகளாக கலந்து விளங்குவான். ஞானசேஷத்திரமாகிய இந்தக்கலத்தில் பேரின்ப வீட்டினை யடையுமா? எம்மைப் பூசித்தமையால் இத்திருநகரமானது என்றும் நின்பெயரால் வழங்குக சிலந்திவழிவம் நீங்கியவன், காவிரி நாட்டைப் பொதுவற்புராகும் சோழாசுபுரத்தில் பிறந்து, சிவதருமங்களைச் செய்து, பின்பு சிவபதமடைக” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, அப்பத்திரளாயி சிவலிங்கத்தில், உமையாளோடும் மறைந்தருளினா. யானைவழிவம் நீங்கியவன் மீண்டும் ஜம்புலிங்கத்தைத் தரிசித்து வணங்கி, விமானத்தில் ஏறிச் சிவபுரத்தையடைந்து, ஆனந்தவள்ளத்துள் மூழ்கினான். யானைக்கு அருள்புரிந்தமையால் ஞானசேஷத்திரத்திற்கு திருவானைக்காவென்னும் பெயருண்டாயிற்று.

சிலந்திவழிவம் நீங்கிய தேவன், பாமசிவனருளிய வரத்தால், சோழவம்சத்தில் பிறந்து சிவதருமபரிபாலனம் செய்த வாலாற்றைச் சொல்லுவோம். செவ்வானம்போலும் திருவுருவத்தைமுடைய நடராசப்பெருமான, ஆனமகோடிகள் உய்யும்பொருளாக கோசகங்களை வழிபட்டது உடுதிருநடனஞ் செய்தருளிய தலமாகிய சிதம்பர சேஷத்திரத்தில், சுபதேவனென்று பேருடைய ஒரு சோழ சக்கரவாத்தி, அரசுபுரிந்துவந்தான் அவனுடைய மனையாள் கமலவதி யென்பவள்; அவள் பெருங்கற்பு வாய்ந்தவள் அவர்கள் மககட்பேறிலலாத குறையால் மிகவும் மனவருத்தமடைந்து, எகவரனை வழிபட்டு ஒழுக்குவாராயினார். சுபதேவன் ஒருநாள் தன குலகுருவைப்பார்த்து, அடியேன் மககட்பேற்றைக் கருதி, முககட்பெருமானைக்குறித்துப் பல நோன்புகள்செய்தேன் அதனால் குழந்தைகள் உண்டாவதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை; ஆதலின் தேவரீர் புதல்வர்க்கும் பெண்களுக்குமுரிய தாமமராகங்களை அடியேனுககு அருளிச்செய்ய வேண்டும்” என்று வேண்டி, ஆசிரியன் மிக உவந்து, இராஜசினகமே! சாஸ்திரவிதிகளையெல்லாம் முறைப்படி சொல்லுவோம்; நீ தெரிந்துகொள்ளென்று” —வைதிகம், சைவமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு வழிகளையும் அனுசரிப்போர்களுக்குரிய இருதாசங்கமனம், கற்பபாதானம், பும்ஸவனம் முதலிய பதினாறு கருமங்களையும் முறையே விரிவாகக் கூறினா அந்நவனம் கூறிய ஆசிரியரைப் பூசித்து மிகுந்த பொருள்களைக் கொடுத்து, அவருடைய கிருகத்தில் கொண்டுபோய்விட்டான். பின்பு அரசன் தன்னுடைய மனைவியைப் பார்த்து, அவள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நியமங்களை யெல்லாம் சொல்

லி, அந்தப்படியே ஒழுக்குபடிய திட்டஞ்செய்து நடக்குமாடகளில், அவன் கறாவதியாயினான். அவன் கருவுற்றொன்னிற செயலை அவ னுடைய சரீரக குறிகளால் அறிந்து, உடனே காப்பணிந்து, அங்கு ராபபணம் செய்து, காப்பாத்தானக டிரியையை விதிப்படி செய்தா ன் இத்தப்படியே அந்த அந்தக்காலத்தில் செய்யவேண்டிய டிரியை களைத் தவறாமற்செய்துவர, புகழ்மாத்ரும நிரம்பி, கமலவதிக்குப் பிரசவவேதனை நிகழ்ந்து அபயோது சோதிடா ஜனநைக்குச் சிசு ஜன்னமாகத் திருந்தல் நலமென்று கூறினா அரசன் என்ன உபாயம் செய்தால் நல்ல முகூர்த்தம் வருமாவும குழந்தை பிறவாமலிருக்கு மென்று கவலையாய், கமலவதி அஸ்தக்கேட்டு, தன்னைத்தலைதூக்க கட்டி, தொங்கவிட்டிருக்குமாடி கூறினா. அரசன் இதுவும் திரு வருளின் செயலேயென நினைந்து, அப்படியே செய்யுமாடி ஆகஞா பிக்க, அயலிவிருந்தோ அந்நாள் செய்து தீங்குறுங்காலங் கடந்த பின்னா, இறக்கிவிட்டார்கள். நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் வலம்புரிச சங்கத்தில் முதது உண்டானதுபோல, அரசனுக்கு ஒரு மைந்தன் பிறந்தான் ஜயலாயப் பிறக்கவேண்டிய காலத்துப் பிறவாமல் தாமதித்தமையால், குழந்தைக்கு கண்ண செந்நிறமாயிருந்தது. கமல வதி குமாரனைப்பார்த்துச் செங்கண்ணனோவென்றாள். சுபதேவன தனக்குப் புத்திரன் பிறந்தானென்று கேட்டவுடன், ஆனந்தக்கடலு ளாமூந்து, ஆலங்கனிலெல்லாம் சிறப்புச்செய்யவும், நகரத்தெய்வங் களுக்குப் பூஜை செய்யவும் திட்டஞ்செய்தான் சிறையிலிருந்த மற மன்னரைச் சிறையினின்றும் விடுவித்தான். விலையுயரந்த ஆபரணங் கள், ஆடைகள் முதலியவற்றை வேண்டினா வேண்டியபடி வாரிக் கொண்டு போப்படி திரவியசாலைகளைத் திறந்துவிட்டான். பிறகு ஸ்நானஞ்செய்து ஜாதகமஞ் செய்தனன். மனைவி குழந்தையைச் செங்கண்ணென்று சொன்னமைபால், குழந்தைக்குக் கோச்செங் கண்ணென்று நாமகரணஞ்செய்தான். பிறகு கோச்செங்கண்ணு உரிய பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ்செய்யப்பெற்று, படைகள் பயின்று, ஆனையேற்றங் குதிரையேற்றமுதலிய சகல வித்தியாபாரங்கதராளு. பன்னிரண்டாவது பிராயத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று, எல்லா வேதங்களைமுணர்ந்து, விவாகமாகி, பதினாறுவது பிராயத்தில் பூமியை தானகும் முறைமையும் பெற்றார். செங்கோலினால் பூமி செழிக் கவும், வேள்விகளினால் விண்ணுலகம் களிக்கவும், பகைவர்கள் வணங் கவும், பாவங்கள் தேயவும், பண்ணியம் வளரவும் அரசாட்சி செய்து வந்தனர். முற்பிறப்பின் நினைவால் வெண்ணாவல் நீழலில் வீற்றிருந்

த அமுதலிங்கேசரை விளையாடுங்காலத்தும் மறவாராய, அவாகுது திருப்பாணிகள் ஆககுதற்கு மனம வைத்தாரா. நாற்படையும் பரப்பி யெழுந்த, பகைவாக்குடைய முடிகளோடு முடிகள புரளுமபடி யுத்தத்தில் வென்று, அவாக்குடைய வளங்களையெல்லாம் கவர்ந்து, வணங்கிவந்த அரசா களித்ததுத்திறைவாங்கி, அளவுபடாத செல்வத் திரளோடு நாவல்வனத்தை யடைந்தனா. முந்திய பிறப்புக்களதோ றும் தொடங்கு நின்ற அனபானது மிக, ஜம்புகாதருடைய திருவடி களைத் தியானித்து வணங்கினா அததிருவுருவத்தை நோக்கிக் கண ணீர்பெருக்கி, மனங்குழைந்து, உருகினா. எல்லையிலாத ஆனந்த மாககடலில் திளைத்தனா பல மறைகளைப் பாடி யாடினர். அவா விடத்ததுநின்றம் அரிதில் நீங்கி அகிலாண்டவல்லியினது பரிபுரமணிந த சீரடியையபணிந்து போற்றி, அவவனத்தில் ஓர் புறத்துத் தம் பரி சனத்தோடும் வைகினா. தம் மந்திரிகளைப்பார்த்து, “வெண்ணாவலி ன மருவிய எம்பிரானுர்க்கு, ஆலயம்வகுக்க எண்ணினேன்” என்று கூறி, அமைச்சாமுதலியோர், உலோகமுருகுக்குவாரையும், இரகதி னமிழைப்போரையும் வருவித்தனா. அன்று சூரியன் அஸ்தமித்தது. அன்று இராததிரியில் சிவபெருமான் அவருடைய கன்னில் ஒரு சிவ னடியாரைப்போல தோன்றி, அரசன் முகத்தைப் பார்த்து “உலகமு முதாம் ஒரு குடையின்கீழ் ஆளுகின்றவரசனே” பொன் முதலியவற் றால் பணி செய்யக் கருதினே. அவ்வெண்ணத்தை விடுக; தேவதச்ச னாகிய விசுவகாமா முனடி நம்மிடத்து வந்து குற்றமில்லாத ஆலயத் தைச்செய்ய விருமபினுன. அவன் கண்டகை மலேசசாரலில் கண்ட கை நதியினபக்கத்தில், விமானத்தைத் தன் கையினுலே செயது இங கு கொண்டுவந்து அமைக்கவெண்ணினுன. நாம் அவனைப்பார்த்து, அதனை அவவாற்றிலிட்டு நீங்குகவென்று கூறினோம். அவன் அங்ங னம் செய்து இத்தலத்தில் வந்து பெருந்தவளுசெய்து நிருமித்த தலை மைபூண்டனன். ஆதலால், அவவிமானம் அவவிடத்திலுள்ளது அங்கே கோடி உருத்திரர்கள்பூசிக்க ஒரு கடவுளுண்டு. அவரை யடுத்துப் பூசிக்து, அவா மொழிகிறபடி, நீ அதனை இங்கே பெயர்த்து வைப்பாய்” என்று நயமொழிகளைக் கூறி மறைபு, அரசா விழிக்தெ முந்து, சொன்னவைகளை நனவெனத்துணிகது, விடிந்தபின் அமைச சரைய யழைத்து, நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்து, நாவ்வகைச்சேனையும் சூழ, வடதிசைநோக்கிப் புறப்பட்டனா. அமுதலிங்கேசர் அருளிச செய்தபடி, கண்டகந்தியைச் சாரந்து, அங்குள்ள இறைவருடைய அடிகளைப் பணிந்து, அவருச் சிலநாள வசித்தனா முககட்பெரு

மான எதிர்த்தோன்றி “அஃகே அநத ஐட்டத்திலுள்ளது. அதை யெடு தது அநதவிடத்தில் செல்லுக” என்று கூறிமீட்டும் “நதியில் வீழத் திச்செல்லுக; அது அவவிடம் வந்து சேரும்.” என்று அருளிச்செய்து மறைந்தனா அரசாத்தியில் முழுது, கைலையநகரிகு ஒப்பான விமானத்தைக் கண்ணில கண்டு சிறப்பதூலவிதிபாடி யலையநத அநத விமானத்தைக் கரையிசையேற்றி, நன்றாகப் பார்த்து “அவவிடத்திற் கு வருக” என்று மீட்டும் நதியில் ஐட்டனா. அங்குள்ள கண்ணு தற்பெருமான மீட்டு வணங்கி, தமசேனையும் தாமும் மீண்டு சென்று கஜாரணியத்தையடைந்து, அமுதலிங்கேசரைத் திருவடிபாழந்த னா. நிறகு கோச்செங்கணா காவிரியை யடுத்திறுத்து, ஆற்றின் நடுவி லே விமானம் வந்து நின்றது. அற்புகம் எழுந்தாற்போல விமான மானது நீரிடைத் தோன்ற, வேந்தா உள்ளத்தில் அற்புகங்கொண்ட னா தேவாகளுமா ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். பூலோகத்திலுள்ள வாகன மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

“அடியவா தமக்கெய் தாத வருமபொருள யாதோன்றிலை
கடிகெழு நாவ னீழற் கண்ணுத லருளிஞலே
படிமிசை யெவருங் காணப் பரந்தகெண்டகை ராற்றின
இடுகிலை பொன்னி யாற்றி னெழுந்தமேல விளங்கு மென்றால்

வேலையாடகளையழைத்துக் கரையிலேற்றி நாவலநீழற் பெருமா னுகு, இனிது சார்த்தி அதன் மேலபக்கத்து ஒன்பது சாளரங்கள் லைத்து, தென்திசையில் திருவாயிலுமமைத்தனா. தெற்கு வாயிலி ன் நேரே முப்பது சாலேகங்களோடு விண்ணையளவுநின்ற கோயிலு க்குப்பொருந்த மண்டபம் முதலியவற்றையும், சிலையினுலே சிங்கத் தினுருவைப்போலச் சிறந்து தோன்றவமைத்தனா. மண்டபம் பிரா காரங் கோபுரங்கள் முதலியவற்றைச் செய்தபிறகு, எஞ்சிய நிதி முழுதையும் ஒருபக்கத்தில் தாபித்து அதற்கு நேரே மேலாக உள்ள மண்டபத்திலே கோயிலொன்று அமைத்து அக்கோயிலினுள்ளே ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, “உத்தம! ஐந்த நிதிகளையெல்லாம் உமது வசத்தில் வைத்தனன்; கைக்கொண்டருள” என்று வணங்கி னா. அதனால் அநத முாத்திக்கு ஆதிப்பெருஞ்செல்வா என்னும் திரு நாமமுண்டாயிற்று. ஜாபுநாக்குக்கு நித்திய னைமித்திய பூசையெல் லாம் ஆகமவிதிபாடி குறைவறச் செய்தற்குரியவர்களைத் தேடிக்கொ ணாந்து இங்கே வைக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, காசி, கேதாரம், காஞ்சி, முதலிய நகரங்களிலிருந்து நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களான சிவத்துவிசாகளை யழைத்து வந்து, செல்வம், பூமி, சுந்தரிம, கிரக

ங்கள் முதலியவற்றைக்கொடுத்து அங்கே தாபித்தாரா. அமுதலிங்கருடைய திருவடிகளே பூசித்ததற்குரிய சிவபக்தர்களுக்குப் பதினெட்டுத் திருமடங்களைக் கட்டி, பலசெலவன்களும் நல்கி, உலகம் வியக்குமாபடி எல்லாப்பாகியவர்களையும் நிலைபெறச் செய்தாரா. இவ்வகையாக இவர் எல்லாத் திருப்பணிகளையும் இங்கே செய்ய, பாண்டியன் முதலிய வேந்தர்கள் வந்து, அவ்வாறு கதமக்கேற்ற திருப்பணிகளைச் செய்தார்கள். நாள்தோறும் ஆறுகாலபூசையையும் திருவிழா முதலியவற்றையும் சிறப்புறச் செய்து, தரிசித்துப் பேரானந்தமுற்று, அங்கே பலநாள் வசித்து, பின்னா அவ்விடமவிட்டுப் புறப்படும்மார்க்குத் துள்ளித் தலங்களில பல திருப்பணிகளைச் செய்து, தம் பதியை யடைந்தார். அவ்விடத்திலிருந்தபடியே அரசுபுரிந்து உலகத்திலுள்ள ஆய்வங்களிலெல்லாம் குறைவறப் பூசை நடக்கும்படி செய்து, மலங்களெல்லாம் தீர்த்து, பாக்கவடிவோடு ஒன்றாய் மேவி, சிவமோகத்தில கணநாதராகப் பொருந்தினார்.

இந்தபாடி, சூதபுராணிகா கூறக்கேட்ட மகரிஷிகள் “முனிசிரேஷ்டரே! இந்த நல்ல சரித்திரத்தைக்கூறினீர்; இதில் எங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் உண்டாயிற்று. அதைத் தீரக்கவேண்டும். அதுயாதெனில், சிலந்திகும யானைக்கும சிவபூசையில் பகதியுண்டான காரணம் யாது? அவை ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து சிவசுரணர்வந்தங்களை ஆராதிக்கும் பேறு எப்படிக்கிடைத்தது அனபுகூர்து அருளிச்செய்யவேண்டு” மென்று பிரார்த்திப்ப, சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். “கைலைய வயிரியிலேயுள்ள பல கணநாதர்களுக்குள், மாலியவான் என்றும் புஷ்பதந்தனென்றும் இருவருண்டு, அவ்விருவரும் சிவோபாஸனையில் மிக்க ஊக்கமுடையவராய் ஒருவருக்கொருவர் மேம்படவேண்டுமென்று முயன்றனர்” அதுகாரணமாகப் பொருமையுற்று, ஒருவரை யொருவர் பகைத்தார்கள். ஒருநாள் இருவரும் சந்திகதபோது, மாலியவான் புஷ்பதந்தனை யானையாகும்படி சபித்தான். புஷ்பதந்தனும் மிகச்சினந்து, மாலியவானைச் சிலந்தியாகும்படி சபித்தான் நீங்காத பெரிய சாபவலையிலகப்பட்டு, இருவரும் மங்கையாகரையடுத்து, நிகழ்ந்த செய்தியைத் தெரிவித்து, “நாங்கள் அறியாமற் செய்த பிழையைப்பொறுத்தது, சாபவிமோசனமாகும்படி செய்தருளவேண்டு”மென்று வேண்ட, சிவபெருமான “சோழவளநாட்டில் தேவரும் துதித்து வணங்கும்படியான ஞானக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து, நமமைப்பூசித்து, ஒருவரையொருவர் இன்னும் அதிகமாகப் பகைத்து, அங்கே சரீரத்தைவிட்டு, சாபத்தை

யும் ஒழிப்பீர்” என்று கூறி விடுதலான அப்படியப்பட்ட பெருந்தவமுடையராதலினால், சிவபூசையில் மனத்தைச் செலுத்தி, ஞான சேஷத்திரததையடைந்து, சிவபூசைபுரிந்து மேன்மைபுற்று விளங்கினான்” என்று கூறி, மேலே கௌதமரிஷி பூசிகுதுப பேறுபெற்ற வாலாற்றைச் சொல்லுகிறோடுங்கினர்.

சிவயோசிகளுள் சிறந்தவரும், பரமசாமவருமான கௌதம முனிவா, தமமுடைய பரிசியாகிய அக்ஷிகையென்பவனோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில், ஒருநாள், இரதிரன, உருவத்திற்சிறந்த அக்ஷிகையைக் கண்டு மோகித்து, சேர விருப்பி, அவளைப்பார்த்து இரக்க, அவள் இரதிரனே யாசிக்கொன்னென்று மனத்தில் கௌதமா பூசிக்களிப்பாறு, அவன் கருத்துக்கிசைய, இருவருமனமொசதுக் கூடினர் இரதிரன் நீங்கிச் செல்லுமபோது, கௌதமா கண்டு, “மேகவாகனே! வேதநெறி தவற, நீ ஒரு பெண்ணினுடைய கற்பைக் கெடுத்தமையால், உன்னுடைய குறியானது அழுகி வருக” என்றும், மனைவியைப் பார்த்து, “நீ கல்வடிவம் அடைவாய்” என்றும் சபித்தனா. அவா, இல்லாள் இல்லாளாகவே இருந்தவருங்காலத்தில், அவளுக்கு நலவினை படையுங்காலம் நெருங்கினமையால், ஒருநாள் இரவில், அவா கம மனைவியின் மீது கருத்தைச் செலுத்தி, அவளையே நினைத்து வருந்துவாராயினா பெருந்தவமுனிவா இரவெல்லாம் காமநோயால் வருந்தி, விடியற்காலத்திலெழுந்து, சிவத்திரானைச் செய்து, காலக்கடன்களை முடித்து, சம்புகேசுவாதகையடையுமபடி புறப்பட்டுச்சென்று அகன எல்லையை எதிர்கண்டா; காணவே கவலையெல்லாம் நீங்கப்பெற்று, நிலத்தில விழுந்து தெண்டனிடும் எழுந்து, கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக, நானிலை வேதங்களை ஒதித் துதித்து, காவிரிநதியை யடுத்து ஸ்நானஞ்செய்து, அதலக்ஷணுள்ளே புகுந்தார, அங்குள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்நானஞ்செய்து, விதிப்படி விபூதி ருத்திராக்ஷாரணம்செய்து, ஐந்தெழுத்தோதி, பரமமலிங்கத்தைத் தரிசித்துத் தாழ்ந்து எழுந்தனா

மகரிஷிகள் சூதமுனிவரைப்பார்த்துப் பரமசிவனுக்கு ப்ரமமலிங்கமென்னும் திருநாமம் வந்த காரணம் யாதென்று வினாவ, சூத முனிவா சொல்லுகிறார்.—“இராதிரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு கற்பத்தில் திரேதாயுகத்தில் ப்ரமமா சிருஷ்டித்தொழிலைப் பெறும் பொருட்டுநுதித்து வழிபாடு செய்தமையால், அவாபரணராகிய

சிவபெருமானாக இருக்கிறான். அப்பெருமான் தான் என்று கூறி 'மேலே' சொல்லத்தொடங்கினான்.

கௌதமனா, தரிசித்து வணங்கி மலர்முதலியவற்றைக் கொண்டு சிலநாள் பூசிக்க, அண்டாபெருமான் அவர் பூசைக்கிரங்கி விருஷ்டவாகனத்தினமீது எதிர்தோன்றினான். இடப்பக்கத்தில் பார்வதிதேவி பொருந்தவும், திருமுடியில் கடுகைமாலையே பிரகாசிக்கவும், அமரரும் முனிவரும் தொழுகைதவும், பூதகணங்கள் புடைசூழவும், சிவபெருமான் காட்சிக்கொடுத்தவுடன், முனிவரகண்டு மலாததாளங்களில் விழுந்து பணிந்து வலம் வந்து மனம் குழைந்து, துதிக்கத்தொடங்கினான்.

“மருமலி கின்ற மெனப் பூவாளிகள் கழைவி லேற்றிப்
பொருமொரு தேவ ளாகை பொடித்தனை பொருவின முத்தி
யுருவுகச் செங்க லோசன மொருவருக் களித்தி யானின
நிருவருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா செரிக்கு நீரார்.”

“சிறுவிதி புரிந்த வேளவி தீவினை யாக்கித் தேவாக
குறுமுறை செய்தாய் தந்தை யுயிரகொலை புரிந்த பாவ
முறுகுபுண ணியம் தாக்கி முதன் மையோ பாலர்க் கீந்தாய
பெறுமதுட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேணு நீரார்.”

“சீங்குசெய் மனைவி கல்லாய்த தீதர வெருளி யெனபால
வீங்குமுன புரிந்தா யினறம் மெல்லிய லினபந துயத்த
சீங்குருளு செல்ல னீங்க நினைவினைக் கொடுத்த நின்ற
யோங்கருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றரைக்கு நீரார்”

என்று துதித்து நின்ற கௌதமரைப் பார்த்து, கொன்றைமாலையைத் தரித்த பரமன் “நீ உன் மனத்துயரத்தை யொழிப்பாய்; தாசரதியால் உன் மனைவியின் சாபம் நீங்கும்; பின்பு, உன்னிடம் வந்து சேர்வன்; அந்த நாள் வரையில் அனங்கனவாளி உனனைத் துன்பஞ்செய்யாதிருக்குமபடி, நீ இத்தகலத்தில் எம்மைப் பூசித்துக் காண்டு வசிப்பாய்” என்று கூறி, அமுதலிங்கத்தில் மறைந்தருளினான். பரமசிவன் அருளிச் செய்த அருளைச் சிரமேற்கொண்டு, புண்ணியமுனிவர சிவபூசை செய்து பலநாள் அங்கு வசிக்கதான். ஒரு காலத்தில், அயோத்தியென்னுமநகரத்தில், திருமால் இராமனாக அவதரித்து மிதிலேநோக்கிச் சென்றபோது, அவன் பாதந தோய்ந்தவுடன், அகலியைக்குக் கல்லுரு நீங்கியது. நீங்கியவுடன் எழுந்தது, அரசுக்கர் சேனைகளையழிக்கவந்த செமமலுடைய பாதுகளை வணங்கி, தன் கணவர் இருக்கும இடத்

கதைத் தேடிச் சென்றான் பிராமலிங்கதேவராயபுத்தூதர்தோற்றியபுண
ணியத்தின்பேற்றால், மனைவி சாபம் நீங்கித் தம்மிடம் வந்துதோ, முனி
வரன்னைபெற்று, அவ்வோடும் அவ்விடம்விட்டு நீங்கி, தாம் முன்
வசித்த இடம் சென்று போகங்களை நுகர்ந்து சுகமாக வாழ்க்கரை.

அருடபிழம்பாகிய பாமசிவன கௌதமருக்கு மிருகத கதத்தை யுருளினமையால் சங்கரோகவர என்னும் திருநாமம் திரேதாயுகத் தில் வழங்கியது. பிரமீசரெனும், சங்கரோகவரென்றும் பெயா டுண்ட நாயகருக்குப் பககத்தேயுள்ள சம்புதீரகதத்தில் ஸநானஞ் செய்வோர்களுக்கரசு சகலகுணங்களும் செல்வங்களும் முகதியுமுண்டாகும் எந்தர தீரகதமும் இந்தத் தீர்த்தகதக்கு ஒப்பாகாது.

வெள்ளிமால்வரையில் எழுந்தருளிய சிவபிரானுக்குத் தோழன் என்று பெயர் பெறுமா யாரான மேன்மைபுடைய குபேரன் அளகா புரியில் ஆட்சிசெய்து வந்தனன் தச்சண்டனாகிய ராவணன், கண

குபேன யழிபட ணுதறிரானைப் பூசி, துப்பலவரங்களைப் பொற்ற
டது லவாகம எஸ்ஸாம தன்னை வனநாகுமடபடி ஆண்டு

வருநாளில், குபேரனைச் செயரிக்க வேண்டுமென்று
எண்ணுகொண்டு நாவலகைச்சேனைக் குழுவைப் குழுவென்று, அவனைப் புறங்கொடுத்தோடுமப்படி துரத்தி, அவனுடைய நகரத்திலிருந்து எல்லா நிதிகளையும் புஷ்பகவிமானத்தையும் கவரந்துசென்றனன். குபேரன் இராவணனுடைய யுகத்தத்தில் உயிர்தாழிப் பிழைத்து, துக்கத்தோடு விவரந்தோடி, கைலையங்கிரியை யடைந்தான். உயிர்க்குடறுதியான மிக்க தவத்தைச் செய்து, கைலாசபதியிலுடைய திருவடிகளில் மலர்களால் அச்சித்தது, தனக்குப் பகைவனால் நோக்க இடாகளையெல்லாம் தெரிவித்தது முறையிட்டான். “தேவர்கள் எல்லாம் தொழுதேத்தும் இறைவனே! பாபியாகிய இராவணன் கவரந்துபோன பொருள்களையெல்லாம் அடியேன் அடையும்படி அருளசெய்யவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க, சந்திரகுடா கடைக்கண்ணால் அருளிப்பார்த்து, குபேரன் தமக்குக் தோழனாகையால், சொல்லத்தொடங்கினான்.

“தனதனே, நீ, தேவமானதகால் பன்னிரண்டுவருஷம் பாகப்பத விருதத்தை யனுஷ்டித்தது, அரிய தவத்தைச்செய்து, நம்மைப் பூசித் தாயாகையால், இனி நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சற்க. பூலோகத்திலு ஞான சேஷத்திரம் என்று ஒருதலம் உளது நீ அவ்விடத்தையடைந்து, அங்குள்ள பலபுண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து, நந்திக

வரம, வாலகில்லீசுவரம முதலான பல ஸ்தலங்களில் வழிபட்டு, பக்தியோடு தங்குவாய் இன்னும் சிலநாளில், இராமன் அரக்கனுடைய உயிரை மாய்ப்பான். அசன்பிறகு, உன்னுடைய பெருஞ் செல்வமும் பண்புகவிமானமும் முன்போலவே உன்னிட கதுவந்தசேரும்; இது சக்தியமாகும்.” என்று கைலைப்பெருமான் விடையளித்தனர். குபேரன் சிவபிரானை அன்போடு வணங்கி விடைபெற்று, கைலையங்கிரியை நீங்கி, மார்க்கத்திலுள்ள பல தலங்களையும் பாணிந்து, காவிரியின் பக்கத்தையடுத்தான். அங்கே ஞானசேஷத்திரிபுத்தை நோக்கி, பூமியில் விழுந்துபணிந்து, காவிரிமுதலாகிய குற்றமற்ற எல்லாத் தகவர்களிலுமவிதிப்படி நீராடி, அங்குள்ள சிவலிங்கங்களை யெல்லாம் மலர்களால் ஆர்சித்துப்பணிந்து, அமுதலிங்கத்தின் சன்னிதியையடைந்தான். வெண்ணாவலின் கீழ் அமர்ந்தருளிய முக்கட்களியைத் திருவடி வணங்கி, வலம் வந்து, ஒரு பக்கத்திருந்து இரவிலும் தயிலாமல் பஞ்சாட்சரத்தை அன்போடு ஜபித்துக்கொண்டிருந்தான் சூரிய உதயமான பிறகு அங்கொருபக்கத்து, தன்போலே ஒரு சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து வேதாகமவிதிப்படி பூசை புரிந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான். அன்றையதினம் போலவே, பலநாள் குபேரன் வழிபாடுசெய்து கொண்டு வருகிறகாலத்தில், நீலமேகம்போன்ற இராமன் தன்னுடைய வெற்றிக்கணையால் இராவணனுடைய உயிரை மாய்க்க, குபேரன், முன்னிழந்த புஷ்பங்களையும் மற்றைச் செல்வங்களையும் திரும்பவும் அடைந்து, தன்னிருப்பிடத்தையடைந்து வாழ்ந்திருந்தான்.

“பேணு நடற்றம் பெருமபகையும் பிரவிப் பகைசெய் யாணவமும
மாணு வீனையு மாயைகளும் வறமை பிணியா திகளபலவும்
வீணு யழிய வேட்டவரம் வேட்டாக் கருளு மெஞ்ஞான்றங்
கோணு வருளுந் கொடுத்தருளுந் குபேர லிங்கம் வழிபடினே.”

கோசசெங்கட்சோழரும், மற்ற வேந்தரும் கூடிபாணிசெய்யுநாளிலே, கோயில்கூழ்ந்த மதில்களையெல்லாம் கட்ட முயன்றனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் திருவருளால் “எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிக்கொள்ளுமாபடி யான பெரிய மதில் நீங்கலாக, மதறைப் பணிகளையெல்லாம் செய்யுங்கள்” என்று ஆகாசத்தில் ஒரு மொழி புண்படயிறறு. அந்த மொழி செனியில் படலும், திருநீற்றுத்திருமதில் அந்த வேந்தர்கள், “இது நாதரைருள; இறைவரே இதை யமைப்பார்” என்று கூறி அந்தப் பெரிய மதிலைக் கட்டித் திறந்த செனறனர். நாவலினகீழ் எழுந்தருளிய

உமாபதி உலகத்திற்குப் பெருவாழ்வையளித்தறப்பொருட்டு, பெரிய மதிலைச் செய்யுமாடி திருவுளத்து எண்ணி, காஷாயமுதித்த சடை முடி தரித்து, கண்மணியும் திருநீறுமணிந்து, ஒருதுறவியாகிவந்தனா. தவத்தால் வருந்தலும் திருப்பணியால் மிக வருந்துதலுமீம் படிவ வினையெல்லாம் போக்கி நறகதிக்கு வித்தாகும் என்று யாவரும் அறிந்துகொளளுமபடி, திருமதிவ திருப்பணியைக் கரங்களால் செய்ககருதினர் தச்சர் முதலோரைத் தொழில் செய்யுபபடி நியமித்து, எல்லா வல்லமையுமுடைய தமதியுடும், எல்லாக் கருமங்களுக்கும் பொருந்தத் தாம்ம பயனுதவும் இயல்பும், விபூதியென்னும் மெயருடைய திருநீற்றின் மலமையும் விளங்குமபடி, ஆட்களுக்கு விபூதியே கூலியாகக் கொடுக்கக் கருதினா. திருநீற்றை யவ்வா வேலைக்குத் தக்கபடி, பொன்னாக மாறியது. ஒரு சித்தரைப்போல விளையாட டைச்செய்யும் அமுதேசருக்கு ஒளிக்கும் வகையிலலாமையாலே, எல்லாரும் பணி செயவாராயினா. அதற்கு வேண்டும் பொருள்களையெல்லாம் பதபல இடங்களிற் பரப்பல கூடிச் சித்தம் செய்தார்கள். இப்படித் தொழிலசெய்வோர் பலர் நெருங்கி மதிலைக் கட்டி, மதிவ கொஞ்சம் உயர்த்தவு னே, நுத்தகண்ணை மறைத்துவந்த சித்தர், மதிவவரிசைமேல் கால வைத்தேறி மிதித்து, பூமியின் உளவே யழுந்தினா. பூமியினமேலே இளம்பிய வரிசைகளையெல்லாம் பூமியினுள்ளே மறைபுமபடியழுத்தி பிறகு ஆகாசத்தை மூளாவுமபடியுக்கு பொரிதாகிய மதிலை அமைத்தனா. அரிஷ்டம் நீங்கவுடய, சாவாபிஷ்டம்மடையவும் கருதித் தமமை யணி நதவரையெல்லாபயாருத்து, அருளோடு அருளிச்செயவாராயினா

எல்லாச் சித்துக்களையுமுடைய எம்மிடத்திருந்த பொருள்களையெல்லாம் இந்த மதிலிலே தங்குமாடி வைத்துவிட்டோம். ஆதலால், வரன்களையடைய விரும்புவோரெல்லாம், கனிந்த அன்புடன், இந்த விசாலமான மதிலைப் பிரதட்சிணம் செய்க” என்று கூறினா. அன்றுதொட்டு உலகத்திலுள்ளவர்கள் மகப்பேறு கருதியும், ஜாத்தை விரும்பியும், செலவத்தை விரும்பியும், இன்பத்தை விரும்பியும், இந்த மதிலைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து எல்லா வரன்களையும் பெறுகிறார்கள்

“மதிலினைச் சூழ்வா மென்று மனையகந தனை நீங்கிற்

பொதிநரு பாவ மாதப புலவினை யவனை நீங்கு

மெதா கொளின வரங்க ளெல்லா மெதா கொளுங்க துவனை ஞானங்

கதுவறுஞ் சூழிற் சூழங் கரிசுறு முதற் காண்கும்.”

கோசசெங்கடசோழபாயனரால் கொண்டுவந்ததாபிக்கப்பெற்ற சிவத்துவிதான்கள், சகல கலைகளிலும் வல்லவராகவும், ஆதமக்கடலைக் கடந்தவராகவும், விதிப்படி சிவபூசைசெய்து வருகிற காலத்தில, மன்னவர்களும் பாணிகேட்டக, வேறு தேயத்திலுள்ளவர்களும் என்ன வினை செய்தாலும் வருஷத்திப் பிராரத்தித்து அழைக்கவும் தக்க மேன

மையுடையராயிருந்தமையால், அவர்கள், தமமைத அமுதலிங்கேசர தாமே மதித்துத் தருக்குறறு நடத்தனர். அவர் அருணமுறை செய் தவர்களும் தமக்குண்டான பெருமைகளெல்லாம் ஞான தலத்தில் வசிப்பதனாலும், அமுதலிங்கேசரைப் பூசிப்பதனாலும் பண்பாடானவையென்று எண்ணாமல், தப்பான எண்ணங்கொண்டு தவறுகளே செய்து வந்தார்கள்.

கணிகையரைச் சேர்ந்தும், சிவாலயப்பொருள்களைக்கவந்தும், காலங்களில் பூசைசெய்யாமல் தாமதித்தும், ஆசாரங்களை குன்றியும், பூஜாக்கிரகங்களை விடுத்தும், இப்படிப்பட்ட தீங்குகளைச் செய்த மையால், சிவபெருமான சினங்கொண்டு, அவர்களை ஆற்றில் கவிழ்க்கத் திருவுளங்கொண்டனர். இப்படி யிருக்கையில், ஒருநாள பிச்சா டன மூர்த்திகுத்த திருவிழா நடக்கையில், ஒரு சிறுவனைமாதிரி ம வைத்துவிட்டு, சிவத்துவிதான்கள் எல்லாரும் அயலூருக்குப் போகப் புறப்பாட்டு, கொள்ளிடத்தைக் காணவிடக்காததே தோணி எறினார்கள் கோலுக்கு நிலையாத பிரளாகத்தில் செல்லுமபோது, தம்பு நாநருடைய திருநவருளால், ஒரு குறைகசுரைய விசியது தோணி கவிழ்த்து அதிலிருந்தவர்கள் எல்லாரும் மனைவிமக்களுடன் நீத்தத் தில் விழ்ந்து உயிர் மடிந்தார்கள் அருடபெருங்கடலாகிய அமுத லிங்கேசரே திருவுளங்குத்துச் சிவத்துவிதனையெல்லாம் கொன்றார் என்றால், ஆராயுமபோது, ஒருவரிடத்தும் குற்றம் செய்யாதிருத்த லே நல்லதென்று, உலகத்திலுள்ளவரெல்லாம் அஞ்சி நடுங்கினார்கள். அமுதலிங்கேசர, வெள்ளத்தில் இறவாமல் பிழைத்த சிறுவனுக்கு அனுக்கிரகமசெய்து, வேதாகமங்களை யெல்லாம் அருளி மேன்மைத் தரும் பணிவிடையில் வைத்தார்

முன்னொருகாலத்தில், குமாரக்கடவுள் சில பிராமணரைச் சிவ பூசைக்குரியரென்று வெள்ளியங்கிரியிலிருந்துகொணர்ந்து, திருப்பி டவூரிலே தாமித்திருந்தனர் அவர்களில் அறிவிற் சிறந்தவர்களும், பகதியின் வழுவாத சிவையுடையவர்களுமான சிலரையழைத்து, பூசைமுதலிய செய்யும்படி வைத்தனர்

அவர்கள் அச்சமும் அன்பும்கொண்டு, விவாகம் விதிப்படி பூசை முதலியபணிகளை உலகமெல்லாம் கொண்டாடுமபடி செய்துவருகிறார்கள். உமாதேவியையிடப்பாக்கதில்கொண்ட பரமசிவனைப் பூசுக்கும் அநதணரை அமுதவிந்மீகசரென்றே மதித்து வணங்கினோர், தேவர்களாலும் போற்றி வணங்கப்படுவரென்றால், அன்னோருடைய பெருமையைச் சொல்ல யாவா வல்லவா

“பிரிதபின னிரகங்கு செயத பரமனா சிறந்த தனனைத்
தெரிந்தவா தெரிதல்கா ரெல்லாக் சிவினை முழுது நீங்கி
விரிந்தபல கதிகடமமுள வேட்டநற கதியுண மேவிப்
புரிந்தபே ரின்ப வெள்ளப் புணரியுட் டினைத்து வாழ்வார”

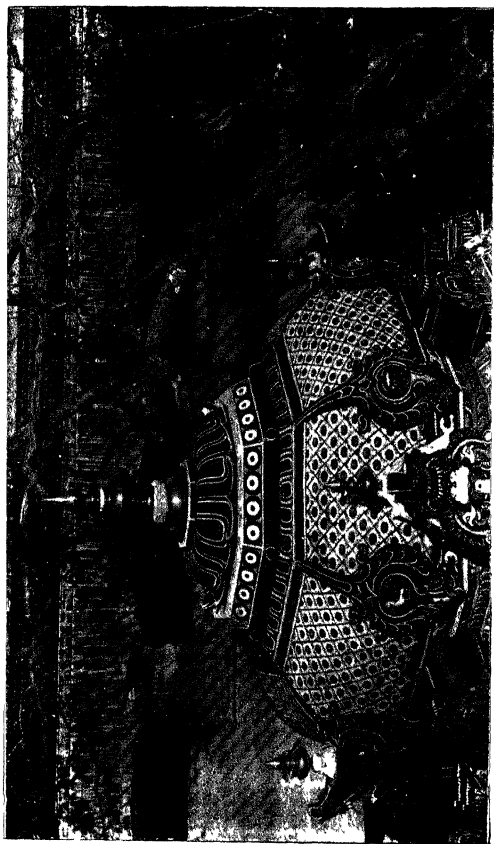
ஜித்தபயிர்காரமாக ஞானசேஷத்தித்ததினுடைய மஹிமைமையெல்லாம், சூகமுனிவா நைமிசாணிய வாசிகளுக்கு எடுத்தாசசொல்ல, அவர்கள் பரமானந்த வெள்ளத்துள் தினைத்து வாழ்ந்தார்கள்.

அருளவளா சம்பு மூலத் தமுதலிங் கேசா வாழ்க
வருமகி லாண்ட வல்லி வாழ்கவே தாக மத்தின
பொருணிலை வழாது வாழ்க புகழ்திரு வாளைக் காவாக
திருநகா வாழ்க வாழ்க தேயங்க ளனைத்து மாதோ.

முற்றிற்று.

VI V இராமாநுஜாசாரியா.

ஸ்ரீ ஜம்புகேசுவரர்காவில் விமானம்.

உ

திருவாவணக்காப்புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நிலம்போற்றும் பனிக்கிரண நிலாவணிந்த நாயகனார் நிரூதர் வாழுஞ்
சலம்போற்று மதில்பொடித்த ஞானநினைப பூசனைகள் சால வாற்றிப்
புலம்போற்று மெய்யடியார விநாயகனென் நியம்புபதப் பொருளை நாட்டி
வலம்போற்று மணியிரத மூர்ந்தமழ விளகுகளிறறை வணக்கஞ் செய்வாம். 1

மதிவளம் படைத்து நாளும் வளாரிருள் சீக்கு மாபோற்
கதிவளம் படைக்குந் தூய கருணையெவ் வுயிரின் மாட்டும்
பதிவளம் படைத்துப் பாசம் பாற்றவெய் யவனிற் றேனநிப்
பொதிவளம் படைக்கு மின்பப் பூரணப் பொருளின் வாழ்வாம். 2

ஆணவ மகன்ற சுத்த வறிவல்லா லுருவ மில்லாத்
தாணுவி னகற வின்றிச் சூத்திரினந் தொழிலு மாற்றிக்
கோணவ மனைத்து நீக்கிக் குறுகிய வுயிர்கட் கெல்லாம்
பூணவ வின்ப நல்கும் பூரணிக் கன்பு செய்வாம். 3

மணிபூத்த நறும்பொருட்டு மலர்த்தவிசு நாகணையு மாகத் தும்பர்ப்
பணிபூத்த கயிலாய நெடுஞ்சிலம்பு மொருமூவர் பணிந்து வைக
வணிபூத்த வவருளமுந் திருவானைக் காவுமினி தமர்தெதல் லோர்க்கும்
பிணிபூத்த மலந்தரக்குஞ் சம்புநா யகர்மலர்த்தாள் பேணி வாழ்வாம். 4

எண்ணிறந்த தாயர்வயிற் நிருந்துபிறந் திடுந் துயர மெனைத்து நீங்க
மண்ணிறந்து புனலிறந்து வயங்கியசெந் தீயிறந்து வளியி னேடு
விண்ணிறந்து பெருவகருணைத் தாயாகித் தனதகட்டின் விரவ வைத்துக்
கண்ணிறந்த கவின்காட்டு மகிலாண்ட நாயகியைக் கருத்துள் வைப்பாம். 5

1. விநாயகா. 2. நிஷ்களகிஷம். 3. நிஷ்களசக்தி. 4. ஜம்புநாதா. 5. அகிலாண்
பேகவரி.

பொன்னணிதா புரஞ்சிலம்ப வடிபெயர்க்குந் தொறமவகைப புணாசெந் தீயி
மின்னொளியே ணியிந்துபுன லு மெழுந்துபொதி திவலியவை விரவ வீசி
மன்னியநீள் பகைமுடிப்ப வுடலமுயன் றுககிரண்டும் வயககி யாடத
துன்னியபே ரொளிமனறி னடநவிற்தும் பெருமானைத் தொழுது வாழ்வாம். 6

இளவகுழவிப் பிணிக்கீண் தாய்மருந்து நுகாவதுபோ விருளின மாண்ட
களாகுலவு மலமுயிர்கட் கொழியவரு ணடநகாணுக கடன்மீக் கொண்டு
வளங்குலவு தனதுபெருந் கற்புமொரு கணவரிறை மாண்புந் தோன்ற
விளங்குமிர ணியமன்றி னின்றருளு மணிவிளகை விளம்பி வாழ்வாம். 7

மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொயத்துயி
ரம்மலாத் தாணிழ லடங்கு முண்மையைக்
சைம்மலாக காட்சியிற் கதுவ நல்கிய
செம்மலை யலதுளஞ் சீந்தி யாதரோ. 8

விண்ணைத் தமக்கிரங்கி வேழமுகத தவணனுயிர் வீட்ட வீட்டந்
கொண்ணை வொருசாங்க முபாககமென மலாகநரத்தி னொளிரக கொண்டோய்
கண்ணாற்பன் மொழிகேட்கு மணிப்பூனோய் கமழ்கநதக கையான் மோகரு
மண்ணுவென் றுரைத்தாதிப் பெருஞ்செல்வ விநாயகனை யடுத்து வாழ்வாம். 9

இருமுது குரவா நாப்ப ணிளமையோ டிருந்து சேயென்
றொருவரும் பெயரும் வேறே யொருவருஞ் சாமி யாகாக்
குருபர ணிறைஞ்ச வுண்மை கொடுத்தொரு சாமி யென்னும்
பொருவரும் பெயரும் பூண்ட புனிதனைப் புகழ்ந்து வாழ்வாம். 10

உலக மளித்தல் சுதந்திரமன் றுவண முயர்த்தோற் கெனவவன்சே
யிலகு முருவம் பொடித்தவன்பா லெழுந்து படைப்புஞ் சுதந்திரமன்
றலர்மெல் லணையாற் கெனவவனை யரங்கத் திசைமா முகஞாங்கிப்
பலரும் வெருவப் பொழிநெய்ததோர்ப் பயிக்கம் புகுந்தோன் பதம்பணிவாம். 11

எங்கு நிறைந்த பேரறிவென் றியமபு பொருளு மாண்மாவந்
தங்கு மலமும் பகுத்துணர்ந்த தனதுள ளகம்போற் றொழிப்புருந்த
துங்க முனிவா முதலோரைச் சுடர்கைப் பிரமபால் வேறுவே
றவக ணிறுவிப் பணிபுரியு மண்ணன் மலாததா ளெண்ணுவாம். 12

பொன்னக கடுக்கை முடிவேய்ந்த புரிதற் கமைக்கும் பொருளன்றி
மின்னுக கலனா டைகன்பிறவும் வேறு தனக்கென் றமையாமே
மன்னுந் தலைவன் பூசனையின் மல்கும் பயனை யடியார்க்
கென்னும் படிபூ சனையொன்றந் தாயோ னடித்தா மரைதொழுவாம். 13

கடவுள் வாழ்த்து.

மழலை யினனமு துறநெழு மாகைவன் ளத்துக
குழலின் மெனமொழி யுமையவன் கொடுத்தபால கமழப்
பழகு செநதமிழ்ப் பாடலந் தேன்வடித் தாடு
மழக னஞ்செவி யூட்டிய வறிஞனை யடுப்பாம். 14

கொண்ட லாடிய விழிகளுங் கோலவெண் ணீற்று
வண்ட லாடிய மேனியு மல்குமா னந்த
முண்ட தாங்கெதி ரெடுத்தென வோதுசெய் பாட்டுங்
கண்டி கேட்டரு னாவீனு க கரகீனக கலப்பாம். 15

அடிமை யானவாக கருளாயுந் தனனையு முயிரிற்
படியி லாவகை யளிப்பது பாருளோ டரிய
வடிவின் மாண்டவ னொருத்திது தெனவிறை வழங்க
நொடியின் மாலைசெய வனருண்ட ரடிமலா துவலவாம். 16

உளத்திற் றேக்கிய சிவானந்த வெள்ளமுட் பொசினது
வளத்திற் றேக்கிய தெனவெயா பொடிப்பவான் மடையாற
களத்திற் றேக்கிய தெனவிழி காலவன பிறைதாட்
டளத்திற் றேக்கிய வாதலு ரடிகளைச் சாவாம. 17

ஒப்பி னோடுபர் விகந்தவ னுவந்தினி தருள
வப்பு ராதனை ரேழுள மருண்மொழிக கவிஞன
செப்பு மேன்மையி னென்பதிற் றெழுவர்செம் மலாததாள்
வைப்பி னாவீனு மனத்தினுஞ் சிரத்தினு மணப்பாம். 18

தொகையா நாவ லுராளி தொடுத்த திருத்தொண டப்பெருமை
வகையால விளங்க வுபாநம்பி யாண்டார வகுப்ப மற்றதனைத்
தகையா வன்பின் விரித்துலகோ தமமை யடிமைத் திறப்பாட்டி
னுகையா நினற சேக்கிழா னொளிபொற் கமலத் தாள்பணிவாம் 19

மும்மைப் பொருட்டு மிலககணங்கண் மொழிந்த விரண்டு காலத்துந்
தம்மிற் றிரியா வகைகாட்டித் தானுந் தன்மை மிகத்தேற்றி
நம்மைப் பணித்த புகழ்த்துறைநை நமச்சி வாய தேசிகனறன
செம்மைப் பதுமத் தாண்மலரென சிறதைத் தடாகத் தவருமால். 20

அவையடக்கம்.

மூவுலகு மீரடியா லொருங்குளந்த நாரணனு முன்னிக காணாத
தேவனெனத் திருவானைக் காவானை யிறைஞ்சாமற் நீர்த லாமோ
வோவின்மறை தமக்குமரி தேனுமவன் பெரும்புகழை யுரைத்தி டாமை
மேவுவது முளதாமோ திறனிலரா யினும்பயனை விரும்பி னோக்கே.

1

தூயமறை ஞானமுடிவிற் றுலங்குமருட் கோயிலிடைத் துதைந்து வாழந்
தேயமலி திருவானைக் காவினொரு பெருமானா சிலம்பி வாயி
னாபசிறு தூற்கோயி லிடத்துமினி தமர்தலினு லான்றோர் செய்யும்
பாயபெரும் புகழ்கேட்கு மவர்செவியி லெனதுரையும் படரு மன்றே.

2

பொன்பூத்த நெடுகருமிக கயிலாயத் தெம்பெருமான் புரைதீர் நந்தி
மின்பூத்த மணிப்பசும்பு ணுமையிவர்கட் களித்ததென விரும்பிச் சூதன்
கொன்பூத்த முனிவர்க்குக் கூறியசீர்த் திருவானைக் காவின் மேன்மை
தென்பூத்த செழுந்தமிழாற் றெரித்தெமது தீவினையைத் தீர்த்து மாதோ.

3

திருவாவணக்காப்புராணம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பூவினுட் தமலமும் பொருப்புண் மேருவுங்
காவினுட் கற்பகக் காவுந தேவருட்
டேவர்க டேவனுஞ் சிறந்திட் டாலென
நாவலா புகழூரீர் நாடு மிக்கதே. 1

பல்வகை யொளியினும் பாரித் தெங்கணு
மெல்வளம் பெருககுறு மிரவி மைந்தனா
னல்வளம் படைத்துநா வலரின் மேதகு
சொல்வளம் படைத்தது சோழ மண்டலம். 2

உந்தொளித் தமனியத் துருவ மாகியும
பைந்தரு மணிரிதி பலவுந் தாகுகியுந்
சுந்தர மிகுந்தசோ ணுடொவ் வாமையா
னந்தரத் திசைந்ததா லமரா வாழ்பதி. 3

நறக்கிளர் பொதும்பர்நீர் நாடு போன்மெனச்
சிறக்குநாற் பயினையுந் தேகக வல்லதோ
துறக்கமென் றறிஞர்தம் மனசுகுச் சொற்றலிற்
றுறக்கமென் றுயது சுரர்தம் வைப்பரோ. 4

இந்திர னிறைஞ்சவீற் திருந்த விண்ணொரீஇச்
சிந்தையின் மகிழ்வொடுந் தியாக ராசரோ
வந்திருந் தனரெனின் மல்கு சோழநாட்
டந்தமில் பெருமையா ரளக்கற் பாலரோ. 5

விற்பயில சிவபுரத தமாந்த வித்தகன்
பற்பன்மந் திராகுகொடு பயில்கின் றுனெனிற்
பொற்பமர் சோழநா டதனைப் பூதலத்
தற்புத நாடென வறையல் வேண்டுகோ. 6

எங்கணுஞ் சிவநக ரெங்குந் தீர்த்தங்க
 ளெங்கணு மறையொலி யெங்கும் வேள்விக
 ளெங்கணுந் தருமபீ வெங்கு மல்கலா
 லெங்கணு மிதற்கிணை நாடொன் நிலையே.

7

சான்றவா துவன்றுசோ ணுடு தங்கலா
 லான்றதென் றவனியை யாதி சேடனு
 மூன்றியொண் மணித்தலை யுறுத்தி நின்றன
 னேன்றந் கலவிமற் றினனு மீட்டவே.

8

களமலி விடமணி கண்டா போனமென
 வளவிடற் கரியதே யானுஞ் சோழநாட்
 டுளமலி நாலவகை நிலத்து மோங்கிய
 வளமெமக கியன் றவா வகுத்து மென்பவே.

9

தங்க ணையகன் குரணப் பயந்தநாட் டவிரந்து
 மங்கை யோடருள் பெற்றநாட் டினவளர்ப் பாமென
 றங்கண் வான்படார் தாழினீர் முகந்தமா மேக
 மெங்கு மாய்மழை பொழிந்தன விடம்பொறு தெனவே.

10

வலுன மாட்டினென் மருவுமோ ரவுணன்வல் லுடல
 நிலனி னீக்குவா னெடுவிசம் படர்ந்துகைக் குலிச
 மலகி னீளொளி படவிறித தாரத்தழுத் தியவே
 நிலகு மீட்டியி னீண்டின வெழிலிரீர்த் தாரை.

11

புடவி நாயகி பூத்தமைக் கணிந்தசெவ் வணிபோற்
 கடவுண் மால்வரை கலங்கிய வாசநீ ராடி
 விடலில் வான்களி பயந்தமைக் கணிந்தவெள் ளணிபோற்
 படரு மாசறத் தெளிந்தநீ ரொழுக்கொடும் பயின்ற.

12

அருவி பற்பல திசைதொ றும் விழநிமி றுக்கல்
 பொருநர் வன்கயிற் றிறுக்கிய போருயர் கழைச்சோ
 தருவ வன்னவற் றுச்சியிற் கூத்தியர் தகைய
 மருவு மஞ்ஞை ளா லுவ மழைவர வெதிர்த்து.

13

இழுமென் னோதையி னிழிதரு மருவியின் னியமாக
 குழுமு தேத்தடைத் தேன்முரல் வனகுளிர் யாழா
 விழுமி தாகிய கிளியின மிழற்றுவ கழையின்
 வழுவில் கூத்தினுக் கிசைத்தபாட் டெனநனி வழங்கும்.

14

நெருப்ப விரந்தென நிரைநிரை மலாந்தபூங் காந்தண்
 மருப்ப சுந்தமிழ் மாருதந் தவழ்தொறு மசைவ

வொருப்ப டங்கருத் தாற்கழைக் கூத்தினை யுவந்து
விருப்பொ டங்கர தலங்களை விதிரப்பன போலும். 15

சாலுங் கூத்தினி யமைகெனத் தடங்கர மமைத்தாற்
போலுங் காந்தன்கள் போதவிழ்ந் திதழ்கணமே னிமிர்வ
வேலுங் கூத்தினுக் கிடும்பெரும பரிசிலே யென்னக்
காலுங் கானறுந் தேன்மல ரவிழ்ப்பன கணிகள். 16

ஆடு மாமயி னோகைய வவிர்மணி நாகம
வாடு மோகையின வல்விரைந் தளைதொறு நுழைவ
பாடு கூத்தியர் பரிசிலுக் கலைப்பவென றஞ்சி
நீடு மோர்சிறைக் காநதுறு முலோபரே நிகர்ப்பு. 17

அரிய மாதவ மாற்றுநா குழலின மருங்கே
யிரியல போமத வேழுத்தை யெழுந்துதாய் மடங்க
னெரிய மோதுவ வவாவயி னீங்குமா மலத்தை
யுரிய மாதவ முருக்கொடு தொடர்ந்தடர்ப் பனபோல. 18

வலநி லாவிய மதததவா வழிபடுந் தத்த
மிலகு தேவரி னும்பய னெய்தமா போல
வலரி நோக்கலு மதன்சில யாரழ லுமிழ்வ
நிலவு நோக்கலு மதன்சில நெடுப்புன லுமிழ்வ. 19

உடைய நாயக னுணையா லுயாவரைக் கயில
யடையு நாவலு ரழகனோ டடுத்தமன் னவன் போற்
படைகை யேந்தினோ பாகருநிற் படையொடு மவர்தம்
புடைய ராம்படி புரியயக் காந்தமும் பொலிவ. 20

குங்கு மங்குளிர் சந்தனங் கோழிகில் பிறவுஞ்
செங்கண் வெறபாகள் சிதைத்தெரி மடுத்திடப் படுவ
வங்க நிந்திஃ தடுக்குமே நமக்குமென் றமையுட்
டங்கு மங்கியி னவிவன தாங்கனோ யுரிஞி. 21

அழிக்கப் பட்டபி னுலகெலா மாக்கத்திற் சிறந்தாங்
கொழிக்கப் பட்டபின் வளமெலா மொன்றுபற் பலவாய்ச்
செழிக்கப் பட்டன சிலம்புகள் சிலம்புக் டோறுங்
கொழிக்கப் பட்டன புனங்களுங் கொழும்பயன் னினயால. 22

மூரன் முத்தொடு நிகாப்பன வெனமுனிந் தாங்கு
வேரன் முத்தமும் வேழுத்தின் மருப்பவிர் முத்துஞ்
சாரன் முற்றிய வேனலிற் றையலார் கவணற்
நீரன் முற்றற வெறிவன திவன்வன வுடுப்போல் 23

திருவாணக்காப்புராணம்.

சிமைய மால்வரைத் தையலார் திரள்பெருந் தோளி
னமைவு வாய்த்தலி னமையெனப் பட்டவே யவர்கைச்
சுமையை நீத்துமென் திரும்புனந் துவன்றுபுள் ளிரிய
விமையி னீளொலி படவெடித் திறைப்பன முத்தம். 24

சுருள்ப டெருழற் கிகலிவண் டோட்டலர் பொதும்ப
ரிருள்ப டப்பெரி தீண்டினு மீண்டுந் தோறு
மருள்ப டெருள வயலறி யாப்பகற் குறியாய்த்
தெருள்ப டிங்களி செய்வவென் றுவக்குமந் நலரால். 25

அமரா நாயக னாகிய வங்கண னிறைஞ்சுக
குமர நாயகன் வணங்கியோர் கொடிச்சியை மணந்து
விமல நாடொறு மடியவர்க் களிப்பவீற் றிருக்கும்
பமர மார்பொழில் வரைவளம் பகருதற் கெளிதோ. 26

பிறந்ததம் மீனயி னீவகும் பெருநதி யென்னு மாத
சிந்தக்குவ குமங்கத் தூரி செழும்பொருள் பலவுந் தாககி
யிறந்துழிப் பசும்பொன் வீசி யிழுதுபா றயிரு மற்று
மறந்தழை தாக நீங்க மடுப்பன புறவ மம்மா. 27

தேவருக் காகா வுண்டி தெவ்வுறும் விரதத் தார்போற்
றாவர காதி யண்டர் துவன்றினர் விளைப்பத் தேவர்க்
காவன வென்பார் போல வானநெய் யாதி நாளு
மாவடு கண்ணி னொரு மாறிவண் பொருள்கைக் கொள்வார் 28

யாவரும் பழிச்சு மேன்மை யிமையவ ருறுப்பிற் றகுகி
மேவரும் பெற்ற மெல்லாம் விழைந்துதம் மேவ லாற்றிற்
போவதுந் திரும்பு மாறும் புரிநருந் தேவ ரேயென்
ருவதந் டிலத்து மார்தர்க் கண்டரென் றுரைக்கு நாமம். 29

விண்ணவர் தமக்கே யலலால் விண்ணவ ருறுப்பிற் றகுகும்
வண்ணவன் கோட்டு நல்லான் வழிநடந தொழுகா தென்றே
மண்ணவர்க் கொருசான் ருக் வையக மூன்றுங் காக்குங்
கண்ணனு மாய னுகிக் காத்தன னிரைக ளம்ம. 30

மட்டலர் கோதைப் பைம்பூண் வள்ளிநா யகியை முன்னோர்
கட்டழ கெறிக்கு மாணக் காதலித் துயிர்த்து நம்பாற்
பெட்டில கேத்து மேன்மை பெருக்கிய ரெடியோன் வைப்பென்
றுட்டிக ழார்வத் தோடு முறைந்தன வுழைக ளெங்கும். 31

மயரற வொருவர் தொட்ட வண்குளப் புனலும் வேண்டா
வியனிலப் பயிரு மேயா வேலியுங் கடத்தல் செய்யா

முயலினம் வாழா நின்ற முறைதிறம் பாமை நன்றென்
றுயலுறு மனத்தார நோக்கி யுயப்பன கரிய கானம், 32

உறும்பொறை நகிலி னூற்று வொசியிடை யவாசொன் மான
நறும்பொறை யோதி மாதா நளிரித முழுத மாந்துங்
குறும்பொறை நாட ருதப் படுவன குழலகன் கானம்
வறும்பொறை ஞான்று மந்த வளரிசைக் கிளகிப் பூப்ப. 33

வேலு -

கூத்ததுதிப் பனிமுலலை கோதையாத மியலொளியிற்
சோதநகை முகையொப்புச் சிவனாத மானதகா
லார்த்தவிதழ் நெகிழ்ந்துடைவ வவாசெயறகை பெயாளிநகைக்கு
நோத்திலமென றுடைந்தொழிவ நெடுநகொடிமா தவிமுனையும் 34

துருவினாநா மணாபண்டு சுகந்தந் கணவனைத்தா
மருவவருந் தவமபுரிந்தான் மானவலா வனபூவை
பெருகுதவத் தினுககிரங்கிப் பிள்ளுகனபல் லுருவாகி
யருகதிதத தெனமலாவ வசமபுசந தேவகொனறை 35

கற்பமேம் படுஞ்சிறப்பாற காதலரைத் தணந்தவாதாம
வற்புமேம் படவாற்றி வதிகின்ற ரககான
மற்புமேம் படுமாலு மீணந்தகனமுக கட்டகவுள்
பொற்புமேம் படுவரவு புகன்றிருந்தாற் றுவதென்றே. 36

உருப்பவிரவே னிலினவாடு முயாகான மகன்றவாதே
ரொருப்புகார வரும்பருவத் தொள்ளிமையா ருடன்மலிவ
விருப்பொடுதாந் தழீஇயினாகண் மெலிவின மெலிந் தவப்பினுவர்
திருப்பவாபோ லிளங்குயிலக னிணந்தொழிவ பொருதவாபோல். 37

எவ்வளவு மினிதீட்டு மிலக்குமிசோ மணிமார்பிற்
கெளவைநெடுங் கடற்பாயற் காகுத்தன மகிழ்ந்துறையுஞ்
செவ்விபெறு நறுங்கானச் சிறப்பனைத்து மொழியாமே
முவ்வுலகத் தினுமில்லை மொழிதக்க திறந்தினரே 38

சேவா -

குறிஞ்சியை யடுத்தப பாலை கொண்டெழின் முல்லை தோற்றி
யுறுஞ்சுல நெய்தல் பின்ன ரோம்பவைத் தழிநீ ருந்திப்
பெறுஞ்சுக மருதஞ் சோப்பப் பெயர்வதாற் பிணக்கு முற்ற
மறுஞ்சுகத் தான்றோ மெச்ச வைந்திணை யாறறு வார்போல். 39

மாயையின் வேறு வேறு பந்ததது வங்கன போலத்
தூயபன் மலரும் பொன்னுஞ் சுடரொளி மணியு முந்தி
மேயநற் பொன்னி யாற்றின் வேறுவே நெழுந்து கால்கள்
பாயதண் பிணைக ளோம்பப் படர்வன லூர்க டோறும், 40

பொறிவழிப் புலன்க டோறும் புகுமுளங் குாவ னேக்கா
 வெறியுளி யொழுக்கி னேகு நீதியி னுடைப்பு முற்று
 மெறிபறை யார்ப்ப மள்ள ரிடந்தொறு மீண்டிச் செய்யுஞ்
 செறிசூலை யகத்த வாகிச் செல்லுவ செழுங்கா னீத்தம்.

41

கேட்டமெய் யருளை மீட்டிங் கேட்டுறச் சிந்தை செய்து
 தேட்டறத் தெளிந்து ரிட்டை சேர்ந்திதி மறிஞ் ரேபோல்
 வாட்டமில் சூலைகண் மீட்டிங் வயக்கிவன் சிலையு மற்றுக
 சுட்டியொண் புனல்சின் தாமற் கொள்ளுவர் மள்ள ரெங்கும்.

42

வழுவுறு மமண ரிட்ட வையையீ ரேடு போல
 வொழுகுதண் புனலிற் சின்மீ னொழுக்கினோ டொழுகா நின்ற
 கழுமல விறைவ னிட்ட காமர்பா சுரமே யென்னக்
 கழுமிய சிலமீ னோகை கொண்டெதி ரோறா நின்ற.

43

வாதனை மலத்திற் சற்றே வழிஇயுளம் பொறியாற் புகு
 வேதனை யுடற்ற மீண்டு விரைந்துதன் னிலையை நோக்கிப்
 போதுத லென்னக் காலாற் புலம்புகு சிலமீன் வடலே
 பேதுளங் கொண்டு வந்த பெரும்புன லெதிராந்து செல்வ.

44

தரையவ ரிறந்த காலத் தரையொடு துறக்க நாடு
 நிரையமும் புகுவ தேபோ னெடும்பிண யெழுந்து பாய்மீன்
 விரைகமழ் பிணையி னோடு விழுச்செறு வாதி மாட்டுக
 கரைதிட ராதி மாட்டுக கலப்பன பலாஞ்சி லாமே.

45

ஆம்பலுந் தாமரை யலருஞ் சங்கமுந்
 தாம்பல கோடிக டங்கும் பண்ணையி
 லாம்பலுந் தாமரை யளவுஞ் சங்கமுந்
 தாம்பல வாமென வினைஞர் சார்ந்துளார்.

46

பொறுமையன் பூமக னென்னும் பெற்றிற்பைத்
 தெறுவது செய்துதாந் தெரிக்கின் ருரெனக்
 கொறுகொறுத் துழல்சமன கோல ங்நிசேர்ச
 தெறுழலத் துழுநத் மீட்ட மெங்கணும்.

47

சூலியுண் மகிழ்பெறத் தொடங்கு பாதகம்
 போலிய லுயிர்பல பொன்றற் கஞ்சுரூர்
 கோலிய வழுவர்தாக குறித்த வொண்பொருள்
 சாலியென் றுயதன் பெயரை நாடியே.

48

திக்கையில் லார்க்குப தேசந் தீர்த்தெனத்
 தேக்கறல் விடருண வறந்த செய்தொழந்

தீக்கையுள் ளார்க்குப் தேசஞ் சீர்த்தெனத்
தேககறல பெருகிய துழுத சேறெலாம்.

49

பரத்துத் தரிக்குந் ததீஞ்முனம் பகைத்த நெடுமால் படைதுமிய
வரத்துத் தரிக்குந் தனதுடலை வகிர்ந்து முதுகென் பினைப்படையாக
கரத்த தரிப்பப் புருக்தன் கருணை புரிந்த தெனப்பண்ணை
யுரத்துத் தரிக்குந் தனதியற்கை யொழிந்த துழநர் பயன்பெறவே.

50

வருத்தம் பலகால் புரிகிற்பின வரம்பி லின்பத் தழுந்துநாக்குவ
கருத்தவ குரியா திருப்பரிது கலககி வருத்தம் புரிதோறுந்
திருத்தம் பயின்று பயன்பயக்குஞ் சிறப்பிற் நகன்பும் பணையெனறே
பொருத்தம் பயின்று களமாமகிழ் பூப்ப வதனைச் சமஞ்செய்வார்.

51

மண்ணி லரசன் காப்பதற்கு வளத்திற் பகுக்கு நல்லுழுவா
விண்ணி லரசன் மழைபொழிய மேகம் விடுத்த தாளாண்மை
பண்ணு முதவிக கிதுபுரிதல் பண்பா மெனத்திண் படைக்குவிசத்
தண்ண லடித்தா மரைவணங்கி யகன்செய் விதைவித் துவர்நாளால்.

52

பற்று வருவர் தனக்கியையப் பற்ப லுயிர்க்குந் தனுவாதி
முற்ற வருளு மிறைவன போன முருகு விரியும் பணைதோறு
முற்ற கலங்க ணீர்தெளிந்த வுடனே கவிழ்த்த வழவாகளபின்
சற்று நமூர் பாய்த்துவார் தயங்கு முளைக ளழுந்தாமே.

53

பவளச் சடிவ திளம்பிறையும் பணிப்பும் புனலு மணிந்தபிரான்
றவளத் திருநீற் றெளியுருவிற் றயங்கு முளைநா கணையானுந்
குவளைத் தடங்கண் ணியுமொருங்கு கொள்ள முழுது மவனுருவா
திவளப் பசந்தா லெனப்பசந்து செறிபுன் பயிராய் வளருமால்.

54

புவன போகம் வெவ்வேறெவ வருவினுஞ்
சிவனு மென்று தெளிக்கலுற் றுரென
வுவகை யோடியர் நாறு பறித்துப்போய்
நவையி னீங்க நடுகுந் ரெங்கனும்.

55

சிறுமை யாளரிற் றீர்த்து பெரியவ
ருறவு பூண்டவ ரொப்ப வழத்திய
ரிறும னாவிடை யென்றிரங் கார்ப்பணை
நிறுவு நாறு நெடுகி வளர்வன.

56

உறுப்பி னைறம்மையோட்டிய மாதரார்
வெறுப்பி லார்செய் வினையுறு பூம்பயி
ரிறுப்ப கேர்ந்தென வீரம்பணை யெங்கனும்
நறுப்பங் கேருக மாதிக னுறமே.

57

சேம வீட்டிற் கெழுவுதோர் சிந்தையைக
காம மாதிக் கஞலி நெருக்கியாக
சேம மார்பயி ரீண்டு பிணைதொறுந்
தோம ளாவு களைக டிவனறுவ
58

பருவ நோக்கிவன் பாச மறுத்திடுங்
குருவ னேயெனக் கூடாத களையெலா
மொருவு செவ்வி யுணர்ந்து பிணைதொறுங்
கருமை வாட்கட் கடைசியா நண்ணுவார.
59

வருந்து மெல்லடி யென்று மதித்திலாரா
முருந்து மூர னிகாதத முனிவினோ
பொருந்து முதத மிதிததுப் புருந்தவா
திருந்து பண்ணைச் செறிக்களை கட்பவே.
60

விரும்பித் தேனுகா வீகளை யுந்தொறுங்
கரும்பிற் றேமொழிக் காரிகை யாமுலை
சுருமடிற் றூர்ப்பவித் தோடவிழ் செவ்விய
வரும்பிற் றேனுமுண் பாமெனு மானையால.
61

குவளை வண்டு கொழுங்கண் கயிரவத
துவகை வண்டொளிர் வாய்கம லததுவண்
டவிரழு கத்து மடுப்ப வவையெனக்
கவாம லர்க்களை கட்பவா மாடெலாம்.
62

கயல்கண் ணேடும் வயாலகளைக் காலொடும்
வயலி னுமைகள் வராபுறந தானொடு
மியல முட்டு மிகலின வாமென
வயாவி லாற்றுக்கா லாட்டிய மஞ்சவே.
63

களைகட் டோறுங் கடைசியா கைததுனை
வளைமிக் காப்பன வாய்ந்தன வெனறியென
றுளையப் பங்கயத் தாள்கை யொறுத்தொறுந்
தளையிற் பங்கயஞ் சாரவளை யாப்பன.
64

காட்ட லாற்கம லப்பகைக காடெலாம்
வாட்டி னுமந்த வான்விழி யோடிகல
கூட்ட மாங்குவ ளைக்குல முங்கெட
வோட்டி னுமென் றொறுப்பன கைகளே.
65

நடக்க லுற்றமை யானம் பகையெலா
மடர்க்க லுற்றன மத்தகு தாட்பகை

கிடக்க லுற்ற வனிச்சமுந கீழ்ந்தமென
நிடக்க லுற்ற வவற்றினை யெககணும.

66

வண்டு மாழியு மற்றுந் தமக்கிட
விண்டி டிவகனி வாயகரு மிருப்பை
கொண்ட செங்குமு தககுல முகடுடக
கண்ட கண்ட விடந்தொறுங் காதுவ.

67

தம்மைப் போனமலாத தாமரை யோடிகுல
செம்மைத தாயசெவ வாயவளர மூரற்கு
வெம்மைத தாக முருந்தின விளங்கிய
கொம்மைத தாயபஞ் சாயுங் குமைததன.

68

ஒள்ளி தாககுழை யூழ்மலர் தங்களாற
கொள்ளும் வாரசெவி கூந்தற் கிகல்ய
வள்ளி நீளசை வலமுஞ் சவட்டுவ
களஞ்ஞ கோதையா கைக்கம லங்களே.

69

பண்ணை பாட்டயா பாவைநல லாராலைப்
பண்ணை யாமெனப் பாற்றுந் நீரமையாற
பண்ணை யான பரப்பிடம் யாவுமப்
பண்ணை யாமபெயா பற்றின போ லுமால.

70

கொம்ப மேலாக கோதையா தாமலா
நம்பு வீரேன நன்று தெரித்தெனப்
பம்பு பூவிற் பமரமப் பூவுற
வம்புண் கோதையா மாட்டு வளர்பவே.

71

அளியி னீங்க வகலபவா போன்மென
வளியி லாதல ரட்டவ ரங்கையிற்
றுளிசெய் தேமலா சோரகுழ ருங்குபு
குளிநு நீர்ப்பிணை கொம்மென நீங்குஞா.

72

சஞ்சி தத்தொடு சார்மல மாயையுந்
துஞ்ச வெஞ்சுட லாழினைத தோலுடை
மஞ்ச னேற்பது மானவண் டிக்குழா
மஞ்சி லோதியா தாங்கொண் டகல்பவே.

73

பைய வந்து பயிற்சியி னைமபொறி
மெய்யு ணாந்திட விட்டகன் ருலெனச்
செய்யின் வந்து சிறையோதி மக்குழாங்
கைய கல்வன கஞ்ச மிறத்தலான.

74

கேழ்த்த பூங்குழ லாகெழு மிக்களை
வீழ்த்து மென்மலர்க் கைத்துணைக் காலினாற்
ரூழ்த்தப் பட்டுத் தழைக்கலிற் பூம்பயிர்
காழ்த்த காமத்துக் காளையர் போலுமே. 75

மாத ாலனிக கப்படும் வாய்மையான்
மாத ரார்முகம் போன்றொளிர் வான்மதி
காத லாலனிக கப்படுவ காட்சிய
சீத நீாவயற் செற்றிய பூம்பயிர் 76

திவகன் வெண்கதிர்த தெள்ளமு தத்தினாற்
றவகு கின்றத னுண்மை தெரித்தெனப்
பொவகு வெண்ணிறம் பூண்கரு வுட்பொதிந்
தென்க னும்பயி ரீண்டி நிவந்தவே. 77

வாலொளி முளையிற் றேற்றி மரகத நிறத்த சாலி
குலெனுங் கதிரூட் கொள்ளப் பசந்ததோர் தோற்றம் போன்ற
காலும்வெண் கதிரும் பாலாக கருத்திரண் டினிது முற்றச்
சாலமெய் பசந்தா லென்னப் பசந்தன தலாக டோறும். 78

வணக்கமில் லாக னெல்லாம் வண்பய னென்னும் பார
மிணக்கமில் லார்க னென்போ லெனத்தலை நிவந்த சாலி
வணக்கமுள் ளார்க னெல்லாம் வண்பய னென்னும் பார
மிணக்கமுள் ளாக னென்போ லெனத்தலை யிறைஞ்சிற் தம்ம். 79

மூவரு முலகம் யாவு மொழிந்ததன் மயமே யென்ன
யாவரு முணர மூவர் யாவையு மினிது தோற்றுந்
தாவின்முக் குணத்தின் வண்ணந் தாவுகுத லெனசை சாலி
மேவர வெளுத்துப் பச்சை விராயது சிவந்த தன்றே. 80

கருமமே விரும்பி நானாக கவர்தரு முயிர்கள் பின்னர்க்
கருமநே ராகி ஞானங் கலந்தின்பம் விளைத லோடுங்
கருமமே தானும் வேண்டாக் காட்சியிற் கமழ்நீர் வேண்டாக்
கருமநேர் நோக்கி மள்ளர் கவிழ்த்தனர் மடைகள் சீத்து. 81

கரையறு கருணை வெள்ளக் கடலொடுங் கலந்து ளார்கள்
புரையறத் தமக்கா தாரப் பொருளொடும் பொருந்து வார்போல்
விரைகமழ் நீத்த சின்று விளைந்தொளிர் தெய்வச் சாலி
தரையகம் பொருந்த வீழ்த்து ததைவன விறும்பு தெய்த. 82

நாள்வரை யறையே நோக்கு நடுவனார் னாத ரேய்ப்பத்
தாள்வரை யறைகட் கேற்பத் தரும்பயன் விளைக்குஞ் செய்யிற்

கோள்வரை யறையீ தென்று குழந்திக் குயங்கை யேந்தி
நீள்வரை யறையுந் தோளாந் நிரந்தரித் தரிய லுற்றோர். 83

பெண்ணுமை யிடத்தி னுரைப் பேணுமெய்த் தவத்தி னோர்க
னெண்ணுமை யெழுத்திற் பாவ மிரிவது கடுப்ப நாரை
நண்ணுமை முழக்க மேய்ப்ப நனந்தலைசு கழனி யார்க்குந்
தண்ணுமை வெருவிப் பீலி தகைதரப் பிளிறு மனதே. 84

நல்வினை புரிவோர் தம்மை நடுவன்வன றூத ராறா
பல்வினை யுபசா ரத்திற் படாதரக் கொண்டும் பாற்போற்
புல்வினை யெவையு நீங்கப் பொலிந்தநெல் லரியைச் சோத்துத
தொல்வினை யுழவா தகை டலைமிகைச் சுமந்து செலவார். 85

களத்துறப் போர்க் ளிட்டுக் கடாவிட்டுப் பலால நீக்கி
யுளத்துறு மகிழ்ச்சி பொருக வழுவாக் காற்றிற் றூற்ற
வளத்தொடும் பொலிந்த செந்நென் மறவிதன் முறையிற் பட்டக
கிளைத்துறு முயிர்க் யேயமை யெய்திய தெனன மாதோ. 86

மறப்பெருஞ் சேனைச் செங்கோன் மன்னவன் பகுதி தீர்த்திட்
டறப்பெருஞ் செல்வ ராகி யாலய மாகி யான
திறப்பெருக கடன்க ளாற்றிச் சென்றிரந் தவாகன் சால
வறப்பெருக கொடைமை நல்கி யாழ்குவ ஞாக டோறும். 87

இன்னணஞ் சாலிச் செல்வ மீட்டுத லொரூபா லாகக்
கன்னலுங் கதலிக் காடுக கழுகொடு தெருகு மாக்கித்
துன்னிய மஞ்ச ளிஞ்சி யாதிய துடைவ வைத்துப்
பன்னல வளனு மீட்டும் பண்புமற் றொரூபா லாமால். 88

இளமரக் காவி னாடி யெறிதிரைப் புனலி னாடி
யுளமகிழ் பரத்தை மார்க ளுடன்வினை யாடிச் சில்லோ
ளமர நோக்கு மில்லி னந்நலா ளுட நீர்த்து
வளமலி போகந் துய்க்கு மாட்சியு மூர்க டோறும். 89

போகமே துகரா நிற்கும் புலவர்கண் முழுதூற தாழ
மாகநா டாளும் வேந்தன் வாஞ்சையி னுரிமை பூண்ட
வேகநீர் மருத வைப்பின் விழைதரு வளங்க ளெல்லா
நாகநாட் டரசற் கேணு நவிற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. 90

இறைவ னெடுத்த வுருத்தோறு மியைந்தெவ் வுயிரும் வளர்த்தருளு
மிறைவி நிகர்ப்ப வரைகான மெறிநீர்ப் பழன மிவைதம்மி
னிறைய வளங்க ளினிதாக்கு நீர்மை யொளியா மேகலுந்
ஞறையெண் டரங்கக் கடல்புகுமா லுலவா நீத்த நதிமாதோ,

வாய்மை யடுத்த மாசுவத்தோர் மறிந்து பவத்திற் சென்றிடினாக
தூய்மை யடுத்த தமதியற்கை துளங்கா நீர்மை காட்டுதல்போற்
பாய்மை யடுத்த கடற்பரப்பிற் படாந்து புகுந்த பெருந்ததஞ்
சேய்மை யடுத்த நதியெதிராந்து தேங்கி யுவரே தோற்றமால.

92

தெள்ளித் தெளிந்து பகைகடந்த சீவன் முத்த ருலகியறகை
தள்ளித் ததைந்த பேரருளிற் நமியற் றுறங்கு மாறிதுவென்
றள்ளித் தாள மணிப்பவன மலைத்துக் கரைமேற் றவழ்கடலிற்
றுள்ளித் திரியுஞ் சுறவாகுகே துயின்று காட்டு நிலைமைத்தால்.

93

பரந்து நிறைந்த வுயிர்து பனமாண் கருவி தக்கொருத்தி
யரநடை தயங்க வகுத்தமைத்த வாக்கை யுழித்த திடுமாபோற்
புரந்து விடுகும் பலமதலை பொருள்கொண் டிமுகும் பொழுதானுஞ்
சூந்த பொருளேற் றிடும்பத்தூர் துவன்று மொலியக கடல்பொருமால்.

94

ஆழ்ந்து பெருநூ லிடைக்கிடந்த வரிய பொருளைப் பலாகவர
வாழ்ந்த கருத்திற் பேர்நிரா வகுத்த விலக்கு மாறேபோல
வீழ்ந்த கருத்தி னுளையாகுமாம விலவிட் டிலகு மணிபலவுந்
தாழ்ந்த நெடுநீரக கடற்குளித்தத் தடவுக் கரையெங் கணுநிரைப்பார்.

95

புறவுக் கோட்டொ டையும்வனப்பிற் பூவை மொழியார் விழிதான்வா
ழிறவுக் கோட்டுக் கடல்பணிககு மெழிலா லவாநாட் டினரிறைஞ்சுஞ்
சுறவுக் கோட்டுக் கடலரசன் றோன்றி வரங்க ளினிதருளு
நறவுக் கோட்டு மலாப்புண்ண ஞாழற் பொதும்ப ரெவ்விடனும்.

96

இம்மையிலேர் வினைபுரிநதா வியற்றுவினைக் கேற்றபய
னமமையிலென பதறிந் வடித்ததுள யாகளகளிப்பச்
செம்மைநிறப் பவனமொடு திகழ்தரளம் விளைக்குலமுஞ்
சுமமைநெடுங் கடலன்றே துறுத துவது துறைதோறும்

97

மலையடுத்த சிலத்தோளான் வலையெறிந்து மீன்படுத்தாற
கொலையடுத்த தெனநுளையா குறித்தொழிக்கு மாலையரோ
சிலையடுத்த தோடுவளச் செறிவிலகன் பலவீசி
யலையடுத்த மீன்படுத்திட் டகன்கரையெங் கணுகுவிப்பார்.

98

வேறுருவர் தோன்றாது விரிபுனலோ டிறமுப்பு
வேறுருவாய் வரவுமணா வினபலசெய தாலகத்த
வேறுருவர் தோன்றா விமலனா குருவென்ன
வேறுருவாய் வரப்பணிகள் விளைப்பாபோ லாயினார்.

99

தெண்ணீருட் பயின்றிருந்தந் தெண்ணீரு ஞாருத்திரண்டுந்
தெண்ணீருந் குடைகின்ற செயலினுந் சுவையினத்து

முண்ணீர்மைப் படுததொளிநு முப்பினைப்புல் லியலிலுக்குப்
பெண்ணீர்மை யுமண்டியர்கள் பெரிதனக்கும் பான்மையரால். 100

எங்கண்மிடற் றிசைக்கெதிரு மின்னிசைக்கோ கிலம்பல்கத
தவகுருடம் பைகளளித்துத் தாயாகி வளர்த்திவிடு
துகக்கையீ துணவொட்டோ மெனதுதலுங் கருத்தினர்போன்
மங்கையர்மீ னுணங்கலுண வருங்கொழிக ளோப்புவார். 101

பெருஞ்செல்வ ராயிடினும் பெயராத தீக்குணங்க
டருஞ்செயல ராயிருப்பிற் றமையுட்பா ரெவாயாரு
மிருஞ்செல்வக் கடலிருந்து மெடுத்துணரூர் மணற்கேணி
யருஞ்செல்வச் சிற்றாற லாதரிப்பா குணமாண்பால். 102

வெள்ளரீர்ச் சடைப்பெருமான் மிளிர்மதிய மிலேதததுவுந்
தெள்ளுரீரக் கடற்குளிக்குஞ் செயலினு லிதிற்படியிற்
கொள்ளுமே நமையின்னுங் கோதிலண் யாகவென
வுள்ளியாக கடுததனபோன் றுறைநதனமுண் டகககானம். 103

சாப்பறையி னெலிதழங்கத் தணந்தவாதம் வரவுள்ளி
யேப்பகைக்கண் மடமாத ரிரவருகடற் கழிமாரன்
றூப்படையாக் கொலைபுரியுந் தோடவிழு நறுநீலப்
பூப்பொலிவ வினமினத்திற் புணராமை யுளதேயோ. 104

வன்மையுறு சிலைமென்மை மரம்போன்று மிதந்துலகின்
மென்மையல துயர்சைவம் வன்மையே யெனவிளக்கப்
புன்மைமதத் தினரழியப் புகழ்நாவுக் கரசினமு
னன்மைபெறச் சுமந்தகட னலமுழுது நவில்வாரார். 105

வரன்மலி நானில மருவகு மெல்லையாப்
பரன்மலி முரம்பினைப் பற்றி வேனிலி
னுரன்மலி பாலேமிக குதிப்பச் சோத்ததோர்
சுரன்மலி வளஞ்சில சொல்ல நின்றவே. 106

ஒருநிலத் தனதுகர் வுகந்த தன்மென
மருவுவெஞ் சுரத்திடை வதிகின் றார்களீ
ரிருநிலத் தவரையு மெய்த வாறலைத்
தருளில ராய்க்கவர்ந் தாரு நீர்மையார். 107

அலர்முலை யதரநே ரான கோககமு
மிலவமு மெல்லடி யினவு ருவகைத்
தலைவனே டவ்வுழிச் சார்ந ரின்புற
நிலபெறு பஞ்சியி னெறிக ரீர்க்குமே. 108

அணர்ந்தபூண் முலையவ ரன்ப ரோடுறப்
புணர்ந்தபா வையினொடும் பொலிக யாமெனா
வணர்ந்தசா கையின்மலர்க் குரவ மெங்கனா
நிணர்ந்தபூங் குளிரிழி னீட நல்குமே. 109

மலடெனக கொழியென வாட்கைக் கன்னித
னிலகுசெஞ் சீறடி யிதயத் தெண்ணிடாக
கலரெதிர் சொரிந்தருந் தவத்தி னினரன
பலவுடன் காய்ப்படாப் பாட லங்களே. 110

வல்லிதன் பாகனார் வகுத்த வழியே
யல்லதென் றகற்றுவா ரகிலத் திலவென
நல்லவர் தெளிதர நண்ப கற்கணுக
கல்லிரை தேருவ கபோத கங்களே. 111

இருப்பையி னான்மல ரிலவகு முத்தமா
யுருப்பொலி செம்மலொண் பவளக கானமா
யிருப்பன முன்றிலி னீந்து மேய்ந்திடைக்
கருப்பையா டாக்குடல் கஞல்வ வெங்கனும். 112

குமரியி னல்லது வென்றி கூடுற
தமின ரிவளடி யடைமி னென்பபோற்
சுமின்மேம் பட்டவா தரிக்கும் வாகையல்
விமலைதன் பாங்கெலாம் விவரிப் புகுமால். 113

கல்லத ரியங்குநர் காழ்த்த தாகநோய்
வல்லவிட் டொழிக்குநீர் வறந்த தாயினு
மல்லலுற் றழியன்மி னங்கைக் கொண்மென
நெல்லியுண் கனிபல நிலத்து திர்க்குமே. 114

துன்புறி னல்லது சுகந்த காதெனு
நன்பொருள் விளக்கிய நாட்டும் பாஸையா
மின்பொருள் விளக்குறு மிடத்திற் சில்வள
மன்புள வறிந்தவா றறைந்திட் டாமரோ. 115

பகுத்த நானிலத் தைந்திணப் பறபல வளனு
மிகுத்த கேள்வியோர்க் கல்லது விதப்பது தகாதாற்
றொகுத்தி யாஞ்சில மொழிந்தனந் தொகுத்தநா னிலத்து
வகுத்த வான்பொருண் மயக்கமுஞ் சுவைகுப் பாமால். 116

வருடை கொல்லையின் மானமா வுடன்வினா யாட
வருவி நின்றதி ரடுக்கலி னகன்றிணப் புனத்தி

ஊருவ மஞ்ஞையுங் கானவா ரணமுமுற் றெழில்க
டருவ வின்னணங் குறிஞ்சியு முலையுஞ் சாரும். 117

வேழ மென்கரும் பயில்வன விலங்கலிற் பயிலும
வேழ மென்புலம் படாவதென் னெனவெதிர் மேவி
வேழ மல்கிய வரைவளா பசுந்தினை மேயும்
வேழ மல்கிய வியன்பிணை விரவுறு மேதி. 118

மீனம பாய்ந்தெழு விலங்கலின வியனசுனை வேலை
மீனம் பாய்ந்துவீழ்ந் துகளுமல் வியனசுனை நீலத்
தானம் பாய்ந்துள ரளிவொடுத தண்கழி நீலக்
கானம் பாய்ந்தய ரளியெழுக் கதுமெனப் பாயும். 119

புறவ நின்றலர் கடுககைபொன றரப்புனற் பழன
நறவ நின்றலா தாமரைக கரத்தினன் றேந்திப்
பெறவ தற்கெதிர் கொடுத்திடப் பேணிய தேயப்ப
வறவி ளர்த்தசங் காங்கொரு மலாககரத் தணிவ. 120

வெறிய கானமா கோகில மீனகவா புட்கள
பறிய வோப்புறும் பரத்தியா செவிக்கிசை பகருஞ்
செறியும் வீமண முமிழ்ந்துதன் முடையினைச் சிதைக்கு
நறிய கானடி திரைககையிற் பரவுநீர் நரலை. 121

கோழி விட்டெறி குழையினைக் குண்டலப் புழுவென்
ருழி யின்கரை மீன்கவர் காகமங் காப்ப
வாழி விட்டெறி முத்தினை யண்டமென றுகந்து
வாழி யன்னமற் றடைகிடப் பனவயற பாங்கா. ,122

இனை வானபல் வளங்களு மியைந்தசோ ணட்டுத்
தன்னை நீங்குத லருமையிற் றடாதபே ரன்பிற்
பொன்னி யாறிரு மருங்கினும் பொற்பவாந் தொழுக
மன்னு மாநகர் வளஞ்சிறி தறிந்தவா வகுப்பாம. 123

திருநகரச்சிறப்பு.

பூமேவு பசும்பொழில்குழ் திருவானைக் காவிலைமும் புவனத தோரு
மாமேவு பலநகரு னொருநகரென் னுதுயாமா நகரென் றேராத
தேமேவு பலநகரும் புறமாக வகந்தழுவித் தீர்த்தப் பொன்னிக
காமேவி யொழுகுமெனி னந்நகருக் கிணைநகரங் காட்ட லாமே.

1

இருநதியி னிடைக்கிடந்த காரியெவற் றினுஞ்சிறந்த தெனப வந்த
விருநதியு னொருநதியே செவபெருமா னனித்ததத னியல்பு நிற்க
வொருநதியே யிருநதியா யொழுகவிடை யிருக்குமுய ரானைக் காவங்
வொருநதிமற் றிறையளிப்ப மலயமுனி கொணர்ந்ததெனி ளெடுப்புண் டாமோ.

2

கங்கைநதி யொருவேந்த னிரப்பவொரு முனிவாயிற் கரந்து மாண்டோ
ரங்கமலி தரப்புருந்த துயரானைக் காவின்செழுந் தமரும் பொன்னி
துங்கமுனி கமண்டலத்துட் கரந்துவிசம் பிறைவேண்டத் துதிக்கை நம்பி
யிங்குளச் சிவபூசைக் குதவியதென் றற்பெருமை யெவற்ற தாமே.

3

மதுவார முறுக்கவிழ்ந்து மலர்விரியும் பசும்பொ தம்பா மருங்கு சூழ
விதுவாழுஞ் சடைமௌலி சம்புநா யகர்கருணை விரவி வாழு
முதுவாழ்வு தருமானைக் காவின்னெழில் வனப்புமுதிர் தகர வித்தை
கதுவாய்மை மாயவனா றுள்ளகத்தா மரைமலரே கடுக்கு மன்றே.

4

உரிமையிற் சிலம்பி பூசனை புரிந்த வுண்மைதோந் தெம்பிரா னுவப்ப
வரியளிக் குலமும் பூசனை புரியு மாட்சியிற் பசும்பொழி றேறும்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து மலர்வழி யொழுகும் புதுநரு வாரியின் முழு
விரிமணத் தாது பூசெமல் லிசைகண் மிழற்றிரின் றுட்டயர் வனவால்.

5

இலம்பக மிலத்த திலகவா னுதலா ரெதிரொதி ராட்டயர் தோறு
மலம்புகின் கிணியுஞ் சிலம்புமே கிலையு மதிர்குரன் மழைமுகில் காட்டக்
குலம்பயின் மயில்க ளாடுவ பூவை குயில்கிளி பாடுவ விவையுஞ்
சிலம்பியி னுவந்து தத்தமக் கியன்ற திருப்பணி செய்வபோன் றனவால்.

6

நாரணர் பிரமர் நாடியு மறியா நங்கைபங் காளனார் முடியுந்
தாரணி பதமு ஞானபு மியினுந் தவகருந் தவத்தினுந் சார்ந்திட்
டாரணர்க் குரிய தவிசெனும் பழியு மகற்றுது மெனமுயன் றனபோ
னாரணி பழனந் தடாகமும் பிறவு நிரந்தரித் தனமலர்க் கமலம்.

7

முள்ளரைப் பசுநதாட் சேயிதழ்ப் பொகுட்டு முண்டக நண்ணலாத் தவிசின்
வெள்ளொளி விரிக்கு மென்கிறை யனனம் விழுத்தகு துணையொடும் பயில்வ
கள்ளவைம் பொறியுங் கடந்தவ ரிதைய கமலநாண் மலாமிசை யஞ்சப்
புள்ளரு வாகச் சத்தியுஞ் சிவமும் பொற்பவீற் நிரப்பது தகையும். 8

பண்டுவெண் ணீறு திமிர்ந்தொளிர் படிவப் பராசா முனிநனி வளர்த்த
மண்டிசெந் தழலி னரக்காதங் குலங்கள் வந்துவந் துருவன விழையக்
கண்டவர் வியப்பப் பாசடை மருங்கிற் கதியவெள் ளோதிமத தெதிரே
விண்டசெங் கமலத் தொழுகுதே னசையால் விழுவன வீற்றுவீற் றளிகள். 9

முந்துபகை யானசுரர் முற்றிவதி வீயுந்
தந்தமிட மாகவிக் றுனவ ரிறுத்தாங்
குந்துமது வுண்ணவுழி தந்தளிகள் பரயு
நந்தன வனங்குபல நாற்றிசையு மல்கும். 10

கைபழக முன்புபடை கஞ்சமுதல் வீயு
மெய்ப்பழகு வேதனக் கேகவென விட்டா
னெய்ப்பழகு கூந்தலா நிலாமுகமு மற்று
மைபழகி நின றவென யாருமறி வெய்த. 11

மறநவிலும் வாட்கண்மட மாதரிசை வல்லாத்
திறநவில வேறுகரி தேர்வொழிக் சான்றீர்
புறநக ரடுத்தவளா பூவைகளி தாமே
புறநவிலவ் வுண்ணக் றுருதற வொழிந்தே. 12

தீர்த்தமுடி வைத்தவொரு தீர்த்தனிவ னென்றுந்
தீர்த்தமுரு வாகவளா செய்தியை மதித்தே
தீர்த்தலரி தாங்களி சிறந்தொளிரவ தென்னத்
தீர்த்தமெவை யும்பெரிது தேங்கியெழில் கூறும். 13

நீருருவ மாகிவளர் நின்மலன் மகிழ்ந்த
சீருருவ மானநகர் சேர்ந்தன மினித்தான்
நீருணவி னேமல மெனத்திக ழுவப்பா
னேருருவ வார்பொழி லினர்த்துமல ஞழங்கும். 14

தண்ணூர் மதிரு டியசங்கம் ஞாப தககள்
விண்ணோர் பெருமான் பணியப்புக மேக லூர்தி
யெண்ணு விறலோடு புறத்திறை கொண்ட தேய்ப்ப
மண்ணு மணியா னைகளயாத்தன வாரி யோராசா. 15

கருணைக் கடலா கியகண்ணுத லார்ப தககள்
வருணன் றெருவான் பகவன்னவன் வாழ்க்கை யான

பொருதண் கடலும் புறமுற்றிய பொற்பு மான
வருமைக கதிவா சியின்மந்திரம் வாய்ந்த தோர்ச்சார். 16

ஒருஞான்று முலப்பி லிருங்கதி யுய்க்கு நாத
னிருசேவடி யேத்தவள் புககவி ாறு கோடிப்
பொருருரிய ரேறிய தோபுற நின்றதெனனக
குருமாமணி யாததொளிர் தேர்குழு முற்ற தோரசார். 17

வடவைக் கனலுங் கடனஞ்சமும் வானி னேறு
முடலுஞ் சமனையு மோருருக் கொண்ட தென்னச்
சுடருங் கணைவா னயிலாதி தொடர்ந்து வீர
மடல்விஞ் சையரஞ்ச வமாநதகல் லூரி யோர்ச்சார் 18

பருமக் கலனைப் புரசைப்பகிர் வார்க ளார்க
ஒருவச் சகடத துருளச்சுறை யாய்த் மாத்ரி
கருவித் திரண்முற்று முருதுறுகை வல்ல நீராா
மருவித் தொகுசேரி யனந்தம்வெவ் வேறு வாய்ந்த. 19

வண்டா டியமர் மதவேழமும வாவு மாணுஞ்
செண்டாடிய செண்டு வெளித்தல முஞ்செ றிந்து
கண்டார் களிகூ ரிரததொழில் கற்கு ஞாட்புந
தண்டாது விலாழி பொழிந்துதண் சேறு செய்யும். 20

ஒழுஞ் சுடர்வா னயில்வேல்சிலை யொண்கை யேந்திக
குழமத் திறல்வீரா கொஞ்சமர் கற்கு மெல்லை
விழுமக கலனிற் பிதிருக்கநல் வெள்ளி பொன்னும்
புழுதித திரளாய்ப் புறம்போர்ப்பன பொற்ப வெவகும். 21

நடைமா மலையா திகண்முற்றி நலஞ்சி றந்த
புடைமா நகரின் வளனிற்சிற் தேபு கன்றாந்
தொடைமாண் சிலைவேள் கணையின்சுவை தோற்றி யாடு
மிடைமா நகரின் வளனிற்சிற் தேத்து வாமால். 23

யளிக்குக் குன்றமும் பரந்த வெக்கரு
மொளிக்கன் மேடையு முயர்செய் குன்றமுந
தெளிக்கும் பொய்கையுந் திகழும் யானமுந்
யளிக்கு நீரன கடவு ளார்க்குமே. 23

பல்வீ யப்புறம் பளிக்குக் குன்றுகள்
கலவ மாமயில் கதுவு செவ்வியி
னிலவி ருங்கறை நீக்கப் புக்கமா
விலகி வில்லுமிழ் விதாநி காக்குமே. 24

குமுத வாவிதூங் குளிர்த் முத்தமுங்
கமுத முத்தமுங் கலந்த நீர்மையா
லமுத வெண்கதி ரோட இத்தமீன்
சமுதம் போன்றன தரணி யெங்கனும்.

25

பட்ட மாடுவார் பரந்த வெக்காவா
யிட்ட செம்மல ரெரியி னெய்மய
மட்ட வண்டுமுந் தாவிப் பேட்டினேச
தொட்டு வைகவண் சுகுகள பாடுமே.

26

மைக்கண் மாதரார வாவி தோய்தொறு
மெக்கர் வாயவ ரிடும டிசுகவட்
டொக்கு மென்னடை யோதி மம்புகச
தக்க தன்றெனத் தரங்க நீக்குமே.

27

கொழுநர் கொங்கைபூங் கொத்தின் வேறுற
வெழுது மவ்விடை யினையர் நெஞ்சமான்
முழுத வாலவாய் முதல்வ னாகெனக்
கெழுவு மாடமேற் கிளந்து வப்பால்.

28

திரண்ம ணிக்கலாற் செயத குன்றின்வாய்
விரவி யாடுவார் விளங்கு தந்நிழல்
கரவி லாதுகண் ணடியிற் றோற்றலும்
பலர்கொ லோவெனப் படர்ந்து தேறவார

29

பேதை யாருழைப் பிழையி லார்க்குமிக்
கேத மேயுறு மென்றி யம்பியாக
கோது மாதர்கை யுற்ற கந்துக
மாத காதென வடிபட் டாடுமே.

30

பாடி யம்மீன பாலை மாடுநிந்
தாடு செவகையை யலரென் றன்னவர்
நீடு வார்முழ னிலவு வண்டிக
ளோடி வீழ்ந்தெழுந் துடனு லாவுமே.

31

ஆசை நீட்சியி னலைதன் முற்றுறு
மேசி லாருயிர்க் கென்று ரைப்போற்
பாச நீட்சியிற் பரந்து லாவுறு
மூச னீககலா ரோட ரிக்கனார்.

32

பண்ணை யாட்டயர் பாவை மார்குழல்
வண்ண மாலையும் வாசச் சுண்ணமு

மொண்ணி முற்கல னோடு வீழ்தலால்
விண்ணு ளார்க்கும்விம் மிதம்வி னைக்குமே.

33

போக பூமியும் பொருவு ருதென
நாகர் போற்றிடை நகரு ரைத்தன
மேக நாதனே யிழைத்த விஞ்சுகுழந்
தோகை மிக்கவுண் ணகரு ளைத்துமால்.

34

வெலற்க ரும்பகை விழிநகை யாதியின் விளித்தும்வன் படைநாதன்
மலர்க்க ரத்துமீ ளிமைக்கடை யாளமா வயக்கிய திறனேய்ப்ப
வலக்கண் வெம்பகை யாதிகள் காணுமு னனுக்கியு மரணென்னச்
சொலத்த குஞ்சுடர் மதில்புடை யுடுத்தது தொல்லைமா நகரம்ம.

35

தூங்கு வீகிகுரு ருந்தொளி கருற்றவெஞ் சுடரவன் கலைத்திங்க
ணீங்கு ருதவல் லுடுக்கண மேகமு னித்தலும் வெளியூடே
யாவக வேருழித் தவிர்ந்திளைப் பாறவு மமைந்ததா லவிர்செம்பொ
னோங்க லாமல தெனநிவந் தோகையி வொளிராமணித் தடநொச்சி.

36

பொருது தன்னிலை கடக்கும்வன் மீளியர் புவனமூன் றினுமில்லா
வருமை மல்கிய தாயினும் பொருளெலா மளித்தவன் செயப்பட்டுப்
பெருமை மல்கிய நகர்க்கெலாங் காட்டெனப் பிறங்கலின் மணியிஞ்சி
கருமை மல்கிய வகழியும் பொறிகளுந் கலந்துவீற் றிருந்தனதே.

37

முடியில் வான்செழுந் கங்கையுந் திங்களு முதிரொளி மணிப்பாம்பும்
படிய நீர்க்கிடங் கடித்தலஞ் சூழ்தரப் பயின்றொளச் சியின்வீக்கங்
கடிவி ராவிய கடுக்கையங் கண்ணியான் கடையுக் தெழுமாழி
நெடிய நீரிடை மாலயன் முரண்கெட நிவந்துநின் ததுபோலும்.

38

எறிந்து வண்டொர் கமலமுந் குழுதமு மிருககுல னாயுமற்றுஞ்
செறிந்த நல்லெழி லந்நலா ருறுப்பொடு தெவ்வுவ விலையென்னு
வறிந்து வெஞ்சிறை யிட்டகோட் டம்பொருட மவைவெலா மலையூடே.
மறிந்து பங்கமுற் றண்ணெகிழந் திருங்கணீர் வாக்குந்தண் கிடங்கமம்.

39

இறைவன் யாவரும் வணங்கியும் வாழ்த்தியு மெண்ணிய நலனெய்தக்
குறைவில் பேரரு ளாலிழைத் திட்டவிக் கோணைமா மதிப்பாகு
ருறையு மேனைய மதிலென வெண்மையி னுறலென வொழிக்கின்றாகு
கறையு நீள்பொறி யமார்கள் விமானமு மகற்றுவ வெளியூடே.

40

செழுந்தண் மாமணி சூயின்றொளி திசைதிசை செறிந்தவல் விருள்வாய்ப்பெய்
தெழுந்த கோபுர மந்நகர்த் தெய்வத் தெழுந்துவிண் பரப்பெல்லைக்
கொழுந்தண் மால்வளங் கொண்டொர் நகரெலாங் கோலவீந் நகரொப்புத்
தழுங்கொ லோவென விழிகளிற் றார்த்திடுந் தன்மைபோன் ததுமாதோ.

41

நால்வ கைப்பெரு வளங்களு மெளிதரு ணன்மையால் வளமாண்பாற்
சால்வ திந்தக ரிந்நகர் நிகர்நகா சுகங்கண்மூன் றினுமில்லை
யேல்வ தென்றெழு தெய்வத மிருககர மெடுத்தசூ ருற்றினீற்றுந்
போல்வ தும்பரி னெழுந்தகோ புரமிசைப் பொலிந்தவார் கொடியும். 42

நீங்கரும வளத்திற் சான்ற நெடுநகா குறப்பா யென்று
மோங்கிய மதிலுந் தாழ்ந்த வொலிபுனற் கிடங்குஞ் சொற்றூந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருணர்க ளுளத்தை யெல்லாம்
வாகுகியொண் பொருளும் வாகுகும் வரைவிலார் சேரி சொல்வாம். 43

ஒவிய வுருவ மெல்லா மொண்டொடித் தடக்கைச் செவ்வாய்க்
காவியங் கண்ணி னல்லார் காரிகைக் குடைந்த வாற்றூ
னாவிய, லுரையு மற்று நடையுமற் றிமைப்பு மற்றுப்
பாவிய வுயிர்ப்பு மின்றிப் பயின்றன சுவரோ டொன்றாய். 44

கண்டவ ருயிரை யெல்லாங் கதுமெனத் தம்பா லாக்கிக்
கொண்டமா பரத்தை மார்கள் கொள்கையைத் தெரிக்கு மாபோற்
கண்டவ ருருவ மெல்லாங் கவாந்தொளிர் தருப்ப ணங்கள்
கொண்டபன் மாட மேடை குலவுவ சேரி யெங்கும். 45

உடையினு மணியினு முருவச் சாந்தினு
நடையினு மொழியினு நயன நோக்கினுந்
தடையற மயக்குநர் தமக்கி னம்மென
மிடைவன வவருழை வேரித் தண்டரோ. 46

அஞ்சன மெழுதியங் கயற்கண் மாமுலைக்
குஞ்சர மெழில்பெறக் கோலந் தீட்டுவார
மஞ்சரை யாவணம் வரைந்தி டாமையே
யெஞ்சலில பொருளுங்கொண் டேவல் கொள்வரால். 47

கற்பிலர் பொய்யினர் கவர்த்த நெஞ்சின
ரற்பில ரெனநனி யறிந்த மன்னரும்
பொற்பொடி சிறப்பருள் பொலிவி னாரெனின்
சொற்பயில் பரத்தையர் சொரூப மென்சொல்கேன். 48

குதுபொய் யரியலிற் றெடக்க மாதியாத்
திதுசெய் யினும்விலத் தெரிவை மாருழை
மாதருக் குடைந்தபூ மாது வைகலுங்
கோதறு திருவெலாக் கொடுத்து நிற்குமே. 49

கலைத்தொழிற் சுவையினுக் கடுத்தி லேமென
விலக்கெரி வையார்களும் வெள்கிப் புக்கரந்

தலைத்தரு பயத்தின்விட் டன்ப னாவக
நிலைத்தருக் கரந்தன ணிகழ்சொன் மங்கையே. 50

ஆடலி னரவுமு மமுது குத்தெனப்
பாடலி னிசைகளும் பகலு மெல்லியுந்
சுடலிற் றறக்கமாய்க் குறைவி லின்பமே
நீடலின் வீடுமாய்ச் சேரி நின்றதே 51

சுடர்விடு மவையவந் தோறுந் திஞ்சுசை
விடமொழித் தாவலந் வேண்டி யாங்குநள்
கெடவரற் பரததையர் கெழு வவல்லரேற்
கடல்கடைந் திளைப்பரோ கடவு ளாரெலாம். 52

மேவண வகப்பொருள் விலைசெய் வாழ்க்கைய
தாவணப் பரததையர் சூழல் சொற்றனம்
பாவணப் புறப்பொருள் பலவும் விற்திடு
மாவண வீதியி னமைதி சொற்றுமால். 53

மரகத மணிக்கிடுகு வளர்செழும பவளக்கால்
விரவுற வெடுத்திட்டு வேறுபன் மணிமாலையு
குரவலந் மலர்த்தொகைக் கோடணை கொளவார்த்துப்
பரவுநன் மணமூட்டிப் பயின்றன கடையெல்லாம். 54

முந்திட வெழிற்பந்தா முகினுழை தரச்செய்து
நந்தொளி மணிவாழை நாகினங் கமுகியாததச்
சுந்தர மலர்வாசச் சண்ணமு நனிதூவி
யிந்திர நகரேனக விருத்தினா தவிசெனாகும். 55

நடுநிலை பிழையார்போ னலத்தகு கோறங்கைத்
தொடுதலி னன்றேயித் தொலைவறு பொருளெல்லா
முடையவ ராகின்ற ஸூதிய நாய்க்கெனக
கடைவள நோக்குநர்கள் கருதுந் தகையனவே. 56

வரைவள முழுதொருபால் வனத்தன முழுதொருபா
லுரைதகு பழனத்தி னெலிவள முழுதொருபாற்
நிரையன முழுதொருபாற் செறிதலி னியமந்தாந்
தமைமகள் பண்டாரம் போன்றன தனித்தனியே. 57

வரையென மணிமாடம் வனமென வுயர்கொழிக
டிரைதவழ் கடலென்னத் திகழ்சன வொலிமூன்றும்
விரவிய நியமந்தாம் விளம்புமுந் திலந்தாமும்
பரவிய தண்ணடையிற் பயிலவுந் தகையனவே. 58

இரதமொ டெழில்வேழ மிவுளியு மயிலாதிங்
கரவில்பல படைமற்றங் கா தலின் விலைசெய்ம்மா
நீரைநிறை நிறுவித்த நீடிப் நியமந்தாம
வரமலி பாசறையின வயங்குவ வொருபாங்கா.

59

விஞ்சுபு பன்மொழியும் விரவலிற் பொ நுள்கவரா
தஞ்செவி துயாகூர வீணைததையு நுகாகிலமென்
மெஞ்சிய பொறிநானகு மினனலிற் றுளாகிற்பத
தஞ்சமில் பொருளெல்லாந் தலைத்தலை சிறந்தனவே

60

உளதுகொ விலதுகொலென மெருபொருள் வினவுதலு
முளதில தெனச்செவ்வே யுணர்த்தலு மலநிலையென
றளவலு மவைமூன்று மாங்கில யாவாகளு
மளவிலபல் பொருளெல்லாந் தருகென வமைந்தனவே

61

கொள்ளுநா தமக்கெல்லாங் குறைவற நனிநலகி
யொள்ளிய பொருளபலவு மொருதினம் போறகாட்டி
நள்ளுறு மாவணந்தா நாடுறி னமரங்கா
டெள்ளுல வாக்கிழியிற் றிகழ்வன தகவுறவே.

62

சேயிடைப் பொருளபலவுந் தெவ்வநாக கெளிதாக
வாயிடைத் தவவுய்க்கு மாவணத் தெழிலீதாற்
பாயின புகழோடும் பலகுடி களுமலகி
மேயின மணிவீதி வியத்தகு வளஞ்சொலவாம்.

63

எடுத்த சாங்கரத் திணங்குபல் வேறுசா தியினு
மடுத்த மாநதர்க ளவாவர்க் காணறதொல் லொழுகக
மடுத்து மேவர வதிந்துவாழ் மறுகுகள் சூழ்ந்து
தொடுத்த வோகையிற் றுவன்றின துலங்குநாற் றெருவும்.

64

உழுதி யாவருந் தத்தம தொழுகுகினிற் பிழையா
தொழுகு மாறுப கரித்துவே ளாளரென் றொருபேர்
தழுவு நீர்மையர் தருமமா திகளொரு நான்குங்
கெழுவு மோகையர் கிளர்ந்துவாழ் வீதிக ளொருபால்.

65

தரும னயினுந் தாணுவின் பெருமைதோந் தவர்தம்
பெருமை தேர்கலாப் பிழையிற் பரிந்துபின் னவரை
யெருமை யூர்திதொண் டினும்பிழை யாரிவ ரெனச்சாரந்
தொருவு ருதன போன்றன வோங்குகார் மேதி.

66

யீளந்து வந்தன வித்துமா யுணவுமாய் விரவ
வீளந்து நின்றிடம் பின்னவ ரமாந்துவாழ் மாடம்

வளைந்து நின்றவல் வினைகண்மூ வகையென மருவத்
தளைந்து நின்றவத் தனிப்பெரு மாயையே தகைவ,

67

மண்ணி லேபல வித்திவண் பொருள்விளைப் பதுபோற்
நிண்ண மாகநல் குரவினர் செகுகையோ தனமும்
வண்ண மாகிய பொருள்களும் வகைவகை வித்தி
யண்ண லாம்புகழ் விளைத்தலா லயின் துகண் டியிலார்.

68

உள்ளம் யாவையுங் கோணுத லுழுதசெந் நிலைமை
விள்ளு ருததக குறிப்பினால் விளக்குவாா போலத
தெள்ளும் வானிறைக் கோலினைச் செகுகையிற் ருங்கிக்
கொள்ளு நீர்மையர் குழுமிவாழ் வீதிக ளொரூபால்.

69

முதல்கெ டாவகை யாவணத் தூதிய முகக்குங்
கதமி லாதுயர் வணிகர்தங் கைப்பொருண் முழுது
முதவி யார்வல ராதியோர்க் கும்பரின் மாட்டுஞ்
சிதர்வி லூதியஞ் செறித்தலாற் றெறுபச் சீளையா.

70

அளகை மாநகர்க் கொருவனே தலைவனா தலினவ்
வளமை மாநக ரொக்குமோ வளர்நிதிக் கிழவா
கிளைஞ ரோடுபல லாயிரா கெழீஇயினர் வதியுந்
தளர்வீல் பேரொளி யசும்பிய தமனிய வீதி.

71

பகைமை மீக்கொளு மன்னரைப் பறந்தலைப் படுத்து
மிகைமை மீக்கொள விண்ணொலாந் கைக்கொள விடுத்துத
தகைமை மீக்கொளு மண்ணொலாந் தமதுமண் ணுக்கி
வகைமை மீக்கொளு மன்னாவாழ் வீதிக ளொரூபால்.

72

அங்கண் வாழ்தரு மரையாகண் ணிமைப்பன வாயும்
பொங்கு போரிடை யழித்திமை யாதிகல் பொலிவு
தங்கண் மேவரி தென்பது தாமறிந் திமையாத்
துங்க மேயினர் தோல்வியிற் படாவகைச் சுரர்கள்.

73

இயக்கு நாயக னின்றியா ருயிரியங் காமை
வயக்கி னாலென வயிள்வயிற் செயலற வதிந்த
வயக்க மாணவந் திறுத்தவொன் னலருயிர் குடித்துத்
தயக்க மாண்டவத் திரமுத லாஞ்சமர்ப் படைகள்.

74

இரக்கு மாந்தர்நல் குரவெனும் பகையொடு மிரப்பிற்
கபக்குங் காரநி வெனும்பகை கருணையம் படையா
லரக்கி மேதகு மறமெனு நிலமுழு தாண்டு
பபக்கு மோகையிற் படிந்தலாற் பரிவுயிர்த் தமையார்.

75

மூவர் தாடொழு முதன்மையு மூவகைப் புரமும்
தாவ தூலபல பயிற்றலுந் தழல்கையோம புதலு
மேவ லால்வெறிக் கொன்றையங் கண்ணியான் விழையு
மோவின் மாமறை யந்தணா வீதிக ளொருபால்.

76

சென்னி வேறொரு வருணத்திற் றணிககலாச் சிறப்பின்
மன்னி யாவரும வணக்கலா மதிமுடிசு சடையோன்
றன்னை நீன்சிகை தாழ்க்கலாத் தழலிடை வழிபட்
டுன்னு வான் கதி யுறுபவா வாழ்க்கைசொல் வரைததோ.

77

செருத்த லான்பல பதித் துஞ்சோந் தாராதமைக கொலலி
யிருத்தி நாடொறும் பூசனை யியற்றியு மிழியா
வருத்தும் வானவர் பசுயொரீடு மழைவளஞ் சிறப்பித
தருத்தி நானிலத் தாந்தையு மனுக்குந் ரவரே.

78

வேத மோதியும் வேள்விகள் பற்பல புரிந்து
மேத நீவியு மதிதிபூ சனையினி தமைத்துங்
காத னுன்முக னலருநக கடிநக ரிருக்கு
மாதர் வேதிய ரலதுக ணவையகக் கிலையே.

79

வேள்வி முற்றிய வேதியா வேறுவே றாரும்
வாள்வி மானமு மிரதமு மதவிளங் களிறுந்
தாள்வி சைத்தெழு புரவியுந் தகைதலின் வீதி
யாள்வி னைத்திறத் தாசாவீ திகளொடு மமாந்த.

80

தாங்க ளேயரு ஞடையராந் தகுதியை மதியா
யாங்க ணியாவரு மருளின ரம்வகை யெண்ணி
யோவரு பூசனை யிரண்டையு முஞ்றுவிப் பீரர்கள்
வீங்கு மோகையின் வதிதரும் வியலிடம் பலவால்.

81

சரியை யாற்றுநர் மடமொரு சாரெலாந் ததையுங்
கிரியை யாற்றுநா மடமொரு சாரெலாங் கெழுவு
முரிய யோகியர் மடமொரு சாரெலா மொளிருந்
தெரிய ஞானியர் மடமொரு சாரெலாஞ் சிவனும.

82

நம்ப னாடிப் பூசனை நலத்தக வியற்ற
வம்பு நீன்புனன் மணிக்குட முச்சியின் வயக்கி
யம்ப ரேருந் தடுத்திடு முருவின்வான் ககை
பம்ப வேற்றுநின் முற்றுவான் பழகுவா ரனையார்.

83

கின்ற திஞ்சவை நால்வகைக் கவிதையும் புணர்க்கு
மான்ற கேள்வியிற் கவியொடு கமகனே வாதி

யான்ற வாக்கியென் றனைவரு மனவளா யிருந்து

யான்ற னூறெரி பட்டிமண் டப்பல் தயங்கும

84

முன்றி டட்டிய சுவைகளு மொய்த்தநா லுண்டி

மான்ற வைம்பொறி யடங்கிய மாதவா முதலோர்

வேன்ற நல்லுப சாத்தி னினிதுமிக கூட்டி

முன்றி நின்றிடு மோதனச சாலையு முளவால்.

85

அவத்தி னுன்றவ ரிருக்கைக் ளவணில வாகத்

தவத்தி னுன்றவ ரிருக்கையு மவணசா பத்திப்

பவத்தி னுன்றவ ரிருக்கையு மவணபண் பினராய்ச்

சிவத்தி னுன்றவ ரிருக்கையு மவணதே சுறவே.

86

ஆங்க ணில்லதென் றேறாற மனைத்தல கினுமி

லாங்க ணில்லதென் றெருபொரு ளனைத்தல கினுமி

லாங்க ணில்லதென் நின்பமொன் றனைத்தல கினுமி

லாங்க ணில்லதென றரியவீ டனைத்தல கினுமில்.

87

வாரணத் திரளும வாம்பரித் திரளு மணிகுயின் றெடுத்தபொற் றேருந்

தாரணி புயத்து மைந்தரந் தணர்கைத் தானமாக் கொடுத்தன ருக்கு

நீரணி மகளிர் சுத்தந்தகும குமழு நிழனமணிக கலன்களுங் கொழித்த

சேரணி வண்ட லிழக்கலின் விரையச் செலவுறு செப்பிய வவையே.

88

உருக்கிய பசும்பொற் றகட்டினுண் மணியா லுருகெழப் படுத்தவாா வீதி

பொருக்கெப் புகுவா டுக்கிடர் புரியப் புழுதியும் பரலுமின் றேனுந்

தருக்கினா மடவாா வீசுகுங் குமமுந் தமனியப் பொடியும்பூந் தாதுங்

குருக்கலத் திரளுங் குவாலபடங் கிடந்து குறுகடை யாகருவ மாதோ.

89

வீதிகட் கழகு புரிவன வுயாந்து விரிந்தபூம பந்தரப் பந்தர்க்

கேதமி லழகு புரிவன மணியி னிழைத்தவே திகையவை தமருக

கோதறு மழகு புரிவன நிறைநீர்க் கும்பமு மாடியும் விளக்குந்

தீதறு மழகு புரிமலர்த் தொடையுஞ் செழுங்கனித் திரள்களும் பிறவும்.

90

நாரணன் முதலோர் வலம்பரும் வீதி நள்ளிரு மருங்கினு மணியாற்

சேரணிந் தெடுத்த மாடமே டைகளிற் செறிக்கிப் பிழம்புதை வரலாற்

ரேரண நிரையுந் துதிலிகைக் காடுஞ் சுரும்புளா பந்தரு மிடைந்து

தாரணி விளக்குஞ் சுடரிருங் கிரணந் தடுத்தும்பவல் விருள்பட ராதால்.

91

தமனியத் தகடு படுத்தொளிர் லிலத்தாற் றமனியப் பொடிகன்போர்த் தெல்லாந்

தமனிய வுருவா யிருத்தலாற் பந்தர் ததைந்திரு சுடரையும் விலக்கத்

தமமற மணிக ளென்றுமோ ரியல்பிற் றகையொளி விரித்தலாற் றெருக்க

டம்னிய வுலகம் பொரும்புரை யாது தனிச்சிவ லோகமும் பொருளால்.

92

விண்ணந் தூம நிறத்தது வேறுபல்
வண்ண மேய்தென னேயென வானவ
ரெண்ண மாடத் திழைத்தொளிர் மாமணி
நண்ணி ருங்கதிர நாளும் பரக்குமே 93

நீல மேக நிமிர்ந்து தவழ்தொறுஞ்
சூல மேந்திச் சுடாவிடு மாளிகை
ஞால முயந்திட நாகத்தி னீரூரிக
கோலங் கொண்ட குழகனெ டொக்குமே 94

வளங்கொள் வெண்கதை யூட்டிய மாடமேற்
றுளங்கு பைங்கதிரச் சோமன நவழ்ந்துறல்
விளங்கு மாதா முகமபொர் மெய்யுறையிக
களங்கு மாய்க்குமக காட்சி நிகர்க்குமே. 95

உருவ வராசிவி நிக்ஞலத் தூக்குநீ
ரருவி வராகொடி யாழமை மாளிகை
பொருவின மாலவரை பொற்பவங் காடுவான
மருவு மாதா வரையர மாதரே. 96

ராண்டு தேவ ரிருக்கை நிலத்துகா
தாண்டு வானிடை யேயமா வெய்திய
மாண்ட வான்மத லைத்திரன் சேர்த்தென
நீண்ட கேதன நீள்விசும் போங்குமே. 97

மேனி லத்தின விராயமா மாந்தாகள்
கீழ்நி லத்துக கெழுஉப்புனல கொள்கிலா
ரானி லத்தொளி ரம்புலி யின்சிலை
கானி லைத்த கழிப்புனல வாக்கலான். 98

இந்த மாநக ரதசெழி லோடெதிர
தந்து நோக்கத் தமனிய மாநக
ரெந்த நாளா மிருஞ்சுர மாதலா
லந்த வான்பதி யாரசா ராயினோ. 99

ஆளும் விண்ணழ் கான நில தென்பது
கோளு நாளாமிக கோலை நகரென
நாளா நாளா நலத்தகக் காணிய
தாளா றுவது வேதகச் சாற்றமே. 100

எடுத்த மேனிலத் தின்புறு மாந்தர்க
டொடுத்த வான்கல விச்சுவை நோக்கியுண்

மடுத்த நீளமூக் காற்றின்விண் வாழ்க்கையர்
விடுத்து ளாருண வோடு விழித்துயில்.

101

இயற்கை மெய்யெழி னோக்குநின் யாவருஞ்
செயற்கை யற்றழி செய்கை யறிந்துதம்
மயக்கு மெய்ப்புழு தும்மறைத் தாரரோ
தயக்க மாணணி யாலினந் தையலார்.

102

நருங்க யற்கண் மாதர் காத லன்ப ரைப்பு லந்துநின்
றொருவரு தகை வாங்கி வீச லுற்ற தாரி னோடுபோய்
நெருங்கு கற்ப கப்பொ ழிறக ணீடு கூடு வண்டினை
மருங்கு கண்டி தென்கொ லென்று வாணு ளார யிர்ப்பரே.

103

நகு திர்ப்பி ழம்பு கா லு நன்ம ணிச்செய் மேனிலத்
துகும் துக்க மழ்ந்த தொகுக லோதி மாதர் கூடலின்
முகுளி தங்கண் கொள்ள வேர்மு கத்த ரும்ப னோகுகிய
வகம தித்தி ருந்த வானி னந்ந லார்ச மழ்ப்பரே.

104

புலந்து நிற்கும் வேலை யும்பு ணர்ந்து நிற்கும் வேலையும்
கலந்து நின்ற தம்மை யுகுக ழுற்றி விட்ட மானமுள்
ளலர்ந்து வீதி வெய்யி னின்ற வான்ற மாந்தர் கேட்கென
மலர்ந்த வாண்மு கத்தி னுர்தம் வாச மாலையா தியே.

105

பாட கப்ப சும்பொ னூபு ரத்த ளிர்ப்ப தத்தினார்
மாட கத்த யாமெ முப்ப மாடு வீழ்ந்த கின்னர
நீட கத்த ருக்கி ரித்து நீவிர் பண்ப யிற்றுகென
தேட கத்த கூந்த லார்க்கி றைஞ்சி நின்ற தொத்ததே.

106

வயங்கு கிள்ளி பூவை யோடு மாணு மாதர் சொல்லென
நயங்கொள் பாட லுட்பு ணர்ந்து நாவ லார்க்க வற்றினை
யியங்கு ரூது கூட்டி லிட்டி டித்தி டித்து ரைத்திசைப்
பயன்கொ ளுத்து மாதர் மேன்மை பார்த்த லின்மை யென்கொலோ.

மங்க லச்சி றப்பு நானு மாட மெங்கு மல்கலிற்
றுக வச்சி றப்பி னோட மைந்த தூய தோட்டிமை
தகுக லான்வ னப்பி ரண்டு சாரு மேனை மாநக
ரங்கண் ஞால மெச்சு கின்ற வந்ந கர்க்கி ணங்குமே.

108

பூம டந்தை மாப்பி லிட்ட பொற்ற பேர ணிக்கல
மாம ணிக்கு லங்கு யின்ற மைந்த மாட மாநகர்
காமர் மல்கு மக்க லங்க லந்தி லங்கு நாயக
மாம ணிக்கு ழாங்க டிக்கை மால வள்ளல் கோயிலே.

92

தங்களுக் கிறைவ னீன்ற தாழ்குழற் தேவி யன்பு
பொங்கமிக் காற்றா நின்ற புரையறு தவத்திற் கூறு
தங்குல தில்லை யாகத் தடவரைக் குலங்கள் சூழ்ந்து
மங்குழை நின்றது காத்தா லினையபன் மதினு மற்றும்.

110

குருமணீ யிழைத்த நொச்சி கோபுர மாட மெங்கு
முருவவென் விடைக டங்கி யொளிதரு காட்சி நகதன்
நிருவடி வணங்கச் சார்வோர் செயிர்வழி யிடையே நீங்கத்
தருமவென் னேறு பல்வே றுருகுகொடி தவிர்ந்த தொக்கும்.

111

மேதகு தீர்த்தங் கொண்டார் வியத்தகு படியின் மாந்தர்
காதலி னிறங்கி யேறிக் களித்துறுங் காட்சி சுத்தத்
தேதமி லவத்தை யைந்து மேறியு மிழிந்து நிற்குஞ்
சாதக ருள்ள மென்னத் தகையுறு நானா நானும்.

112

தம்பிரா னுருவங் கொண்ட தம்மினத் தீர்த்தங் காண
நம்பிவந் திறுத்தா லன்ன நளிர்புனற் நீர்த்த மெல்லாம்
வம்புலா மலர்கள் பூத்து மலரடிக் குதவித் தேச
பம்பியான் றவரிற் சாலத் தெளிந்துபா வமுந்தீர்க் கும்மே.

113

கையணி துதற்க ணுடுக கவினரங் கிறைவாக் கான
செய்பணி குறித்துச சேர்ந்தாக் கொல்லுமத் தீமை நோக்கா
தையர்செங் கனலி டையம்பு மவிர்மணி வேள்விச் சால
நெய்யவித் தூம நானா நெடுவிகம் பளகரு மன்றே.

114

பெருகிய வன்பு பொங்கப் பிஞ்ஞகன் றன்னைத் தாகரு
முருகிய வுள்ள மேலா யோங்குமென் றுணர்த்தா நின்ற
திருநில முழுதும் போற்ற வெம்பிரான் நிருமுன் றேலாத்
தருமவென் விடையி னூர்தி தனிக்கொடி நிவந்த காட்சி.

115

நம்பிரா னினிது வைகி நல்லருள் கொழியா நின்ற
வம்பொரு லபத்து மேலா லவிர்மணித் தூவிப் பாவக
ரும்பர்வா னனந்து நிற்கு முருகெழு நாவற் றரு
செம்பொன்மால் வரையின் பாவகர்ச் சிவணிய நாவ லொக்கும்.

116

கவர்மணி விளக்குஞ் செய்ய கனற்கெழு விளக்கும் பல்வே
றவிர்வன வன்பு பொங்க வடிமலர் தொழுபோர்க் கெல்லா
மிவந்துதல் விழிக ளாக வீவதற் கிறைவர் வைத்த
வுவமையி றழல்கள் போன்ற வொளிர்செழுந் கோயி லெங்கும்.

117

முச்சம்வின் முகிலு நாண முழங்குறு முழக்கும் பல்லோர்
னர் வணங்கிப் போற்றும் வியத்தகு குரைப்புந் தேவ

ரரசர்கள் பொருள்க ணல்கி யடிதொழு மாப்பி மல்கித்
திரைசெறி கடல்க ளேழும் தெழித்தெனத் திகழு மன்றே. 118

இருப்பிழம் பெடுத்து வாய்ப்பெ யெரிமணிக குவையும் வேறு
பொருட்டி ட் குவையு மியாண்டும் புணர்ஃலாப் புதிய பொற்பு
மருட்டிதத் தினருங் காணின் மலமொரு மூன்று நீங்கி
யருட்டிதத் தினர்க ளாககு மாக்கமு மவண மாதோ. 119

அறுவகை மதத்தி னோர்க்கு மவ்வவப் பொருளாய் நின்றங்
குறுவர மரளு முண்மை யொருபொரு ளாயே நின்று
மறுவற விளக்கி நின்றான் வணங்குந ரெவர்க்கும் வேட்ட
நிறுவமெய்ஞ் ஞான நீதி நிகழ்த்தகி லாண்ட வல்லி. 120

எவ்வழி முயன்று பூசை யியற்றினு மடிமை யானோ
மவ்வழி வழியே யாக வடிநிழல் குறுகு முண்மை
செவ்விதி னுணர்ந்து முக்கட் செம்மலைப் பலசா லேகத்
தவ்விய மனுநக யாரு மன்பொடு காணுந காட்சி. 121

நெகிழ்ச்சிமிக் குடைய நீரா னெடுவலி யுருவந் தான்கொண்
டிகழ்ச்சிமிக் குடைய மாசி னிணங்கினோ ரிருப்பு நெஞ்சு
மகிழ்ச்சிமிக் குடைமை யாக வரவர நெகிழ்த்து நாளும்
புகழ்ச்சிமிக் குடைய விற்பப் பூரண னரசு செய்யும். 122

இத்தகு வளமை சான்ற வெழில்வள ராணைக் காவி
னுத்தம சரித மெல்லா முயர்ந்ததை மிசவ நததின்
மெத்திய வன்பின் வைகும் விரதியர் சூதன் நண்ணப்
பத்தியிற் கடாவி நின்ற பரிசீனைப் பகா லுற்றேன். 123

நைமிசப்படலம்.

திருவி ளங்கிய தேயத்த வாக்கெலாங்
கருவி ளங்கிய காவளஞ் செய்வதோ
குருவி ளங்கு குரையழல் வேளவியி
னுருவி ளங்கிய தாலுயர் நைமிசம்.

1

மண்ண யந்ததண் வாரி வழங்குமா
றண்ண லங்கன லாற்றி வளிததித்
துண்ண யந்த வுறுவரி னூற்பசி
விண்ண யந்தவர் வீப்பதக் கானகம்.

2

உதர வங்கி யுலகொரு மூனறினுஞ்
சிறைய வங்கி வளாததிடுஞ் செய்கையா
கதமி லாதவர் காய்தரிற் றேவரு
மதலை யற்றிடம் வாய்மைய ரங்குளார்.

3

விடுத்த மந்திர மேவிய ழைக்குமூன்
னெடுத்த வன்பி னதற்கெதிர கொண்டென
வதித்து விண்ணவ ராங்குற வானெலாந
தொடுத்த வேள்வியின றாம நிவங்குமால.

4

மடங்கல வாரண மான்புலி மாற்ற
விடங்க டோறு மிருப்பன வெமயிரா
னடங்கொள் சேவடி நண்ணிய தாங்களு
மடங்கி மாதவ மாற்றுவ போன்றன.

5

அயில்கொள் குலி யருச்சுனை மாலியம்
வெயிலின் வாடுவ வேள்விடும் வெங்குனை
பயிலு மாதவர் பாலுற லஞ்சுபு
செயிரி னுங்கழி யுஞ்செய லொத்தன.

6

மறியு டம்புதை வந்துசின் மாதவா
கறிபு னல்கினர் காக்குமப் பெற்றிமை
மறிகை யேந்தி வடிவுகொ ளன்றுகைப்
பெறுவ தாமெனப் பேணுவ தொத்ததே.

7

அவியி ருங்கொடை யந்தரர்க் கீந்திடுஞ்
சலிநெ ம்புகழ் தம்மையும் போர்த்தொளிரா
கவின்வி ளக்குவ காசறு மாதவ
ரவீர்வெண் பூதி யணிந்தொளிர் தோற்றமே.

8

படியில் வேறுபற் றின்மை தெரித்தெனக
கடிவி ராவு கடுக்கையந் கண்ணொய்ம்
மடிநள் கண்மணி யேயணி யாக்கினூ
நெடிய வைய நிரப்பறு கோளினூ.

9

கற்ப கத்துக் கவினிழை தம்மைமே
வற்பின் வந்தண வுந்திறங் காட்டும்ப்
பொற்பி னின்றனர் புண்ணிய மாதவா
வற்பின் வற்கலை வாங்கி யுடுத்தியே.

10

பிறவி யொப்பினும் பேணிய செயகையா
லறவர் மேலென் றறைவன மாதவர்
செறிம யிர்த்தொகை செஞ்சடை யாகிவிண்
ணெறியி னுரையு நிசசம்வ ணக்கியே.

11

மொழியு மாமொழி யுங்கிளி போற்சுவை
வழியு மாமறை மாதவர் தஞ்சுரு
ரழிவி லாகிரி யன்வழி யோதுறுங்
கழிவி லோதைக் கிடையொரு காலெலாம்.

12

விளங்கு வேத புருடரே மேவியங்
குளங்கொள் காதலி னோதுதல் வீழ்தரத்
துளங்க மாமறை சொல்லிநல் லந்தணர்
வளங்கொள் வேள்வி வளர்ப்பதோர் சாலொலாம்.

13

மதிமு டித்தருள் வள்ளநன் பூசனை
வீதியி னாற்றி விளங்கழ லோம்புபு
கதிய வன்பினர் காலத்தி னாற்செயு
மதிதி பூசையு மாங்கொரு பாலெலாம்.

14

இரண்டு நாடி யியக்க மறுத்திடைத்
திரண்ட வாயுச் செலுத்தி யிருண்மல
முரண்ட டெத்தொளிர் மொய்யொளி யேதமக
கரண்ட கச்செயு மார்வமோர் பாலெலாம்.

15

நல்ல ஞான மிரண்டினு நாட்டம்வைத்
தெல்லை யற்றொளி ரின்பக் கடவிடை

யல்ல வற்றறி வற்றிரண டொன்றறப்
புல்ல லுற்ற புணர்ப்புமோர பாலெலாம். 16

கருவி நூலுங் கணக்கும் பயின்றவா
பொருள்க ளாயும் புகற்சியோர பாலெலா
மிருதி நூலின் விளக்க முணாந்தவர்
மருவு நீதி வழக்கமோர பாலெலாம். 17

தீங்கு ரும்புஞ் செழுங்கனி யுஞ்சுவை
யோககு தேனு முடங்குருத் தாலென
வீங்கு தீஞ்சுவை மேய புராணங்கள்
பாங்கி னோதும் பயிற்சியோர் பாலெலாம். 18

இன்ன தாகிய நைமிசத் தெய்தினுன்
கன்னி பாகன் கழறொழுங் காத்தலான்
பன்னு கேள்விப் பதினெண் புராணமுந்
தன்ன வாகத் தழீஇக்கொண்ட சூதனே. 19

எய்திய சூத நெழில்வன நோக்கி
வெய்தெழு சிந்தையின் விம்மித னாக
வைதவண் வைகிய வந்தனர் தேரா
வுய்திய மென்றெதி ருற்றனர் மன்னே. 20

மாதன மெய்து வறிஞரி னொப்பக்
காதலி னாற்செய் கடன்முறை செய்தவ
காதன நல்கி யதற்கணி ருத்தி
யேதமி னட்டி னியைந்துரை செய்வாரா. 21

கற்பகஞ் சுரபி சிந்தா மணிநிதி கரைந்த வைந்தும்
பொற்புற வெளிதிற் றுமே வறிஞர்பாற் புக்கா லென்ன
வற்பொடு மீங்குப் போந்தா யாதலி னடியே மாட்டுத
தற்பர னருளின் செல்வஞ் சார்வதற் கைய மினறே. 22

இருண்மல வலியைத் தாக்கு மிராறனோ டாறுஞ் சேர்ந்த
பொருவறு புராண முற்றும் புரையறத் தெளிந்தோய்க் கியாது
மருவரி தொன்று கேட்க வலித்தனம் வாஞ்சை முற்ற
வருளொடு மிறுத்தல் வேண்டு மதுவெது வென்னிற் கேண்மோ. 23

உலப்பறு தீர்த்தந் தம்மு னுத்தம தீர்த்தஞ் சால
நலத்தரு மூர்த்தி தம்மு ணலத்தரு மூர்த்தி யின்ன
தலத்தினு ஞாய்ந்து நின்ற தலத்தொருங் கிருக்கு மாயின்
மலத்தொகை யிரியக் கேட்கும் வாஞ்சையே மென்றுநீ தாழ்ந்தார். 24

தவததுயர் வலிமை சான்ற சவுனக முனிவ னுதிப்
பவத்தொகை யிரிக்கு மையா பரிந்தனர் வினாத லோடு
மவத்தொகை யுயர்கட் கெல்லா மனுங்கவச சூத மேலோன
சிவததுள மழுத்தி நின்று தெளிந்தன னுவற லுற்றான். 25

தேவரும் விழைய நோற்குந் திருததகு முனிவர் நீவ்
ரேவரு மின்ப மெய்த வெம்முழைக் கடாவி நின்ற
மூவகை யுயர்வு மொன்றாய் முற்றிய தலன்மற் றுனைக்
காவல தில்லை கொண்மின் கைத்தலக் கனியின் மாதோ. 26

அருந்தவப் பேறு வாய்ந்த வந்தனீ ராத லாலே
திருந்திய வாணக் காவின் றிருத்தகு மேன்மை நும்பாற
பொருந்திய கிளந்தா மீது புராதனன் நேவி நந்திக்
கிருந்தருள் செய்த தாமென் றியம்பினன மோன முற்றான். 27

அனையது கேட்ட லோடு மறிஞாகண் மகிழ்ச்சி துள்ள
வினையறு சூதன் பாத மீட்டுநன் றிறைஞ்சித் தேவி
வனைபுகழ் நந்திக் கண்ணல் வகுத்தவா வகுக்க வென்றார்க்
கினையது முரைதது மென்றா விவறினன் சூத மேலோன். 28

எற்றமி லாள ராகி யிருந்தவக் கிழவ ரெல்லா
முற்றமெய்ச் சூதன் றன்லை வினையது முதத ரந்தான்
மற்றவர்க் குரைத்த வாறும வழங்கினாந் தேவி நந்திக்
கற்றவர்க் கற்றோன் கூறு மடைவினி யுரைதது மாலோ. 29

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

உலகம் யாவையு மொடுங்குமவ் ஓழியு மொடுங்கா
திலகு பேரொளி யாயதன் னிறைவனே யிழையச்
சுலவு வாரிதி யுலகெலாந் தொலைக்குமக் கடைநா
ணிலவி மேக்குற நிவந்துநிற் பதுநெடுங் கயிலை.

1

உருத்தி ரப்பெயர்ச் செம்மலா ருருவந்தன் மயமென்
றருத்தி வையகந் தெளிதர வலங்குசாத துவிகம்
பெருத்த குன்றமாய்த் தாங்கிய பெற்றியே கடுக்குங்
குருத்த தும்பிய கொழுஞ்சுடர் கொழிக்குமச் சயிலம்.

2

மேக மண்டலங் கவான்வரை விராவந் எிடையே
நாக நன்மணி யிழைப்பமே னலக்குந்தன் னொளியே
யாக நின்றவக் கிரிகுண மூன்றுநோந் தீனைய
தேக னக்குணங் கடந்துநின் றெனமிசை யிருக்கும்.

3

கற்றை வெண்கதிா பரப்பிய கலைமுழுத் திககட்
பெற்றி யொத்தது பெயர்ந்தெழு மாலைவென் ளாருவி
சுற்றின் வீழ்தா விளங்கிய கயிலைதுன் றியவா
னுற்ற மீன்கண மொத்தசா ரவினொளிர் முத்தம்.

4

கொழுந்து கொண்டெழு கொழுங்கதிர் மாணிக்க முழைநின்
றெழுந்து பல்லரு வித்திர எரிமுமென விழிவ
செழுந்த முற்பெரும் பூதத்திற் நிகழ்தரத் தோன்று
மழுந்து தண்புனற் பூதமென றறைவது தேற்றும்.

5

கூம்பு கையவாய்க் கூம்பல்செய் யாவியி யினவாய்த்
தேம்பு னற்செழுந் தடங்களுந் தெரிசியா நின்றாங்
கோங்கல் வெண்கதிர் பரத்தலி னோரிரு பொழுதும்
வீங்கு பங்கயங் குவளைகள் விரிதரா குவியா.

6

எம்பி ரான்றிரு வருகெடுத்த தியங்குமெய் யடியார்
வம்பு லாஞ்சடை வளர்மதிக் காணமெவ் வாயும்
பம்ப லாற்பனிக் கதிர்ச்சிலை களும்பா னடியை
நம்பி யாங்குரு கியதென நறும்புனல் வாக்கும்.

7

நீற்றின் வெள்ளொளி பரத்தலி னெடுகணீ ரருவி
 யூற்றி ருத்தலிற் பேரிசை தழுவிமிக் குயர்ச்சி
 தோற்றி நிற்றலி னமலனார் சுதந்திர விடமா
 வீற்றி ருத்தலி னடியரின் விளகுகுமப் பொருப்பு.

8

ஒருகொம் பாணியு மொராயிரத் திட்டிவெண் கோட்டுச்
 செருவின் வேழமுந் திரளிரிற் றருமவென் னேறும்
 பொருவி லோகையிற் பொருதிய படுவதல் லாது
 மருவ லார்களிற் பொருதிடப் படாததவ் வரையே.

9

கொண்டல் வாய்திறந் துகுத்தவெண் முத்தமோ குலவேய்
 விண்டு வாய்திறந் துகுத்தவெண் முத்தமோ மடங்கற்
 கண்டு காய்த்துகு கடாககரி முத்தமோ வறியா
 மண்டர் போற்றுகக் கயிலையஞ் சாரலி னதிகம்.

10

கருணை நாயகன் கழறொழக் கருதிவா னவர்கள்
 தருவர் சாரணர் சித்தர்விச் சாதரர் முதலோர்
 மருவி வாழ்தரத் தழுவிவான் கதிகளெல் லாந்த
 னுருவி னோருழிக் காட்டவற் றுயதவ் வோகுகல்.

11

பெண்ணி னாயகி யாகிய பிறங்கலின் மடந்தை
 பண்ணை யாட்டயர் தரப்படர் பசும்பொழி லிடத்தும்
 வண்ண வான்முழை யிடத்துமென் மலரடிச் சுவடு
 விண்ணு ளார்முடி கோட்டுவ வியத்தக விளங்கி.

12

விலகி வில்லுமிழ் மணிகளும் விண்ணுயர் மணியு
 மலர்செ யைவகைத் தருக்களு மைவகைப் பசுவு
 நிலவு பங்கய ரிதிகளு நிகழ்வளை ரிதியுங்
 குலவு விம்மிதப் பொருள்களும் வயின்வயிற் குழுமும்

13

கணங்கள் காதலிற் றம்பிரான் கழலிணை பரசித்
 துணங்கை யாட்டயர் காட்சியுஞ் சுடர்மணி யரங்கின்
 வணங்கு தூலிடை யரமகளிர் கண்மணி முழுவோ
 டிணங்க வாட்டய ராடலு மிடந்தொறு நிலவும்.

14

இந்தி ரன்பத முதலிய விமையவர் பதமுந்
 கந்த மென்மல ரயன்பதங் காருத்தன் பதமு
 மெந்த விம்மித வளகளு மிறைஞ்சினர்க் களிக்கு
 மந்த வெள்ளியங் கிரிவள ம்றைவதற் கெளிதோ.

15

இணையவென் றியங்கிரிக் கெழில்செய் தாலெனக்
 கணைகதிர் மணிச்செயுங் கால்க ளாயிரம்

புனைதரு மண்டபம் பொலிந்த தாங்கரோ
துளைபரி யேழுடைசு சுடரு மாயவே.

16

தெள்ளடி யாரினுந் தீமை செய்வவென்
தள்ளொளிக் கோளுநா ளினைத்தும் யாததென
வொள்ளிய மண்டபத் துள்ளெ லாமிரு
ள்ளாறு மணித்தொடை யாககப் பட்டவே.

17

விலகிவில் லுமிழ்மணி வீற்று வீற்றுநீ இ
யிலகிய விளக்கமு னிமைப்பில் லா முடிசு
குலமணி மழுங்குவ குழகன போரு
ணிலவுழி யுயிரமதி நின்ற மாயந்தென.

18

அளவில்சின் தாமணி பனந்த கோடிகள
வளமலி மண்டப மருங்கு துன்றுவ
களமணி மிடற்றினுற் காணப் போந்தவாக
குளமகிழ்ந் தருளிய வுறுத்தி னுலென.

19

அணியில ராயினு மடிமை பூண்டியா
பணியினி லுரியாதன் பால ரென்பது
துணிவுறச சிவயிரா னிருக்கைச் சுற்றெலாங்
கணிதமில் கணக்கணங் கருவிற் றென்பவே.

20

சிம்புளா யெனையடு மினைய செமமலென்
செம்பொன்மா முடிமிசைச் சிவணப் பாலனென்
றும்பரார்க் கரியரி யுணாததி னுலெனப்
பைம்பொன்மா லரியனை பயின்ற தாயிடை.

21

கவரிக ளெள்ளின கால்செய் வட்டமங்
கிவர்தரு குளிர்வளி யெழுப்பி நின்றன
வவிரிழை வெள்ளை ளாலித் தோங்கின
வுவவுவெண் மதிக்குடை யுயாததப் பட்டவே.

22

வயம்படு சாரதா மழையு நாணுற
வியம்பின ரியம்பல வினிய பாடினா
நயம்படு கின்னரர் நாற தாகியர்
பயம்படு வீனையிற் பண்ணி யக்கினா.

23

தழங்கிய கிண்கிணித் தளிரமென் சேறடிப்
பழங்கண்மெல் லிடையினா பணி னுடினா
வழங்கினர் வானவர் மதுச்செய் பூமழை
முழங்கின வடியவா மொழிந்த தோத்திரம்.

24

நாரணர் நான்முகர் நரக ராஜியோர்
தாரணி மலரடி சார்ந்து போற்றறத்
காண காரியங் கடந்த கண்ணுதற்
பூண றுமையொடும் பொற்ப வைகினார். 25

விண்ணோர் புருகட தன்விரிஞ் சனமலாக்
கண்ணோன் முனியோ ரெவறங் கனவின
வண்ண வெனவேத் திவரங் கன்பல
வெண்ணு வவைகொண் டனரே கினரே. 26

இவ்வா றெவரும் பணியக் கருணை
செவ்வே திகழ்கின் றதினத் தொருநாட்
கைவா ரணமைந் தரொடுங் கலவி
பொவ்வா விளையா டலுவந் தனரே. 27

அயின்முற் றியஞ் லமணிக் தவர்தாம்
வெயின்முற் றியவே லர்விநா யகரிற்
பயின்முற் றினரா டுபதந் தனது
செயிர்முற் றுறுசெவ் விவெனக் கருதா. 28

வாரற் கவெனச் சிலர்வாய் தலயற்
நீரக் கடியுஞ் சிலர்கோ யிலகஞ்
சாரக் கடிதே தழுவுந் தலைமைச்
சூற் படையான் றொழுதி துசொல்வான். 29

பண்ணவர் கரியாய் போற்றி பத்தருக் கௌரியாய் போற்றி
தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்தரு டலைவா டோற்றி
கண்ணிய வடியா ருள்ளக் கருத்தினை முடிப்பாய் போற்றி
புண்ணிய முதலே போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி. 30

இரந்தவர் வறிய ாகா தியாவையு மெளிதி னெய்தச்
சுரந்தருள் கொழிக்கு முக்கட் சுந்தர மகவி னெண்ணைப்
புரந்தருள் புனித வொன்று புகற்சியின வினாதுல் வேட்டேன்
வரந்தரு பகவ யாதே யதுவெனின வகுப்பக் கேண்மோ. 31

மாதொடு மடிகள் சால மகிழ்ந்தறை தலகக டும்முண்
மேதரு தலத்தி னோடு விளங்கிமே லாகுந் தீர்த்த
மூதருள் கொழித்து மேலா மூர்த்தியு மொருங்கு வாய்ந்த
திதறு வரைப்பொன் நீங்குத் திருவுளம் பற்றல் வேண்டும். 32

அன்னது மின்று காறு மகிலத்தி லொருவர் மாட்டு
மன்னவ வருளிச் செய்யா மந்தண முடைய தாகுந்

தன்மைய தாதல வேண்டுந் தலைவவென் றிரந்து மீட்டி
நன்னய மொழிக ளாராத்தி கைகமல ரடியிற் றூழ்தான.

33

ஆயதோர் செவ்வி நோக்கி யகிலமீன றெடுத்த தாயும்
பாயமே கலைக ளாரப்பப் பாதநூ புங்க ளேங்கத்
தாயமென டலர்ப்பூக கோதைச் சுரும்பெழ வெழுந்து வலலே
ராயக னடியிற் றூழ்து நகுமுகத் தினிது கூறும

34

சுகததுறு பொருள்க ளெல்லாந் தன்வய மாத லன்றிச்
சுகத்தொரு பொருளின் மாட்டுந் தான்வய மாத லிலலென்
றகத்தினெவ் வெவருந் தேற வழலவிட மெடுத்த மாந்திப்
புகுக்கறைக கண்ட னுன பூரண புராண போற்றி

35

வியப்பொடு படைத்துச் சாத்து விளிக்ரும வரககெவ் வாற
செயப்படு பொருளாய நிற்குஞ் செறிந்தபல லுலக மவ்வா
றயிரப்பிலத தேவர் தாமுஞ் செயப்படு பொருளக ளாகப்
பெயர்ப்பொரு ளாயே யெனறு நின்றருள் பெரும போற்றி.

36

காலமுற றுறுதி நோக்கிக கணிதமி லுயிர கட் கெல்லாந்
சாலமுற் றியதே கததைத் தவிரத்திடு காலன் மாட்டுந்
காலமுற் றுறுதி நோக்கிக் காயத்து னெழுத்தாட் கொளகை
சாலமுற் றெரித்து நின்ற தற்பாம் பொருளே போற்றி.

37

கங்கை கொழிப்பச் செஞ்சடிலங் கதிர்க்கு முடியெம் பெருமானே
யங்க ணுலகம் பெரிதுய்ய வருள்சோ நந்தி வினாயபொரு
ளிங்க ணறித லடியேனு மினிது விழைந்தே னிதுவன நித்
தினக ளாணிந்தோ யோடையந் திகழ்ந்த துளத்தி லதுகேண்மோ.

38

பரந்த வுலகம் படைத்தளித்துப் பாற்று வாணு மொருநீயே
சுரந்த வன்பின் முனிவர்கள் சுரர்கண் முதலோ ரெவவெவரு
மரந்தை யறுக்கும் வேள்விமுத லீனத்தி னுனும் வழிபட்டு
வார்த்தந் தருளு கெனவிரக்கும் வள்ளன மையனு மொருநீயே.

39

ஆற்றுந் தருமந் தமச்சியைய வகில வுயிர்க்கும் வேட்டபயன்
போற்றி யவனே யவளதுவே யெனமூன் றுகிப் புணர்விக்குந்
தேற்றப் பொருளு மொருநீயே தெள்ளித் தெளிந்தோர் சந்தையல
மாற்றி வளர்பே ரின்பநலம் வழங்கு முதலு மொருநீயே.

40

மண்ணாய் மண்ணி னோடைந்தாய் வழங்கும புனலா யதின்காய்க்
கண்ண ரழலா யதின்மூன்றாய்க் காலாய்க் காவி னோரிண்டாய்
விண்ணாய் விண்ணி னென்றுகி வேட்டோர் வேட்ட பலனுகி
நண்ணு ருயிரா யுயிர்க்குயிராய் நல்க்கு மிறையு மொருநீயே.

41

அருவா யுருவா யருவருவா யவைமூன் றினை யு மகன்றறிவே
யுருவா யனது வினையிரண்டு மொழியா மலமுங் கருமமு
மிருண்மா யையுமற நிலைவிளப்ப வீண்டுந் தனுவா திகணன்கு
மருவா தென்று மோரியல்பின் வயங்கு பொருளு மொருந்யே.

42

என்று மறைகள் பலகோடி யெடுத்து முறையிட் டடிபரசும்
வென்றி மழுமான் கரத்தணிந்த விமலா சினக்கு வேறிறையு
மொன்று பயனு முளரேபோல் யோக முழங்கு மிதுவென்னே
மன்ற வெமக்கிங் கிவையிரண்டும் வழங்கல் வேண்டி மெனவிரந்தாள.

43

விழைந்திரந்த மடவரலை மேதருந் தியைநோக்கித்
தழைந்தபெருங் கருணையினுற் றம்பிரான் முறுவலிததுங்
குழைந்தவுளத் தினிராவேட்ட கோதில்பொரு ளருள்செய்வா
துழைந்தவறி வொடுகுகேண்மி னெனவிதந்து துவல்கிற்கும்.

44

மந்தணமாய்த் தலந்தீர்த்த மறுமையுமும் மையுமவீடுங்
தந்தருண்மூர்த் தியுமூன்றுந் தகவுயாருந் வொருதான
மந்தமில்ச்சீர் சோனாட்டி னெனவளர்கா விரிகககையிற்
சுந்தரமா யுத்தமத்தி னுத்தமமாய்த் துலங்குமால்.

45

ஞானகேத் திமென்று நலத்தருமத் திருநகரிக்
கானதோர் பெயர்வழங்கு மறிமின்க ளினியிப்பா
லேனபோ ரரும்பொருளு மிகுகிடையா யருந்தவமத்
தானநீ யதெதியற்று சாற்றுதும்வந் தாகுகெனளுன.

46

தம்பிரா னதுஈறத் தாழ்ந்தெ ழந்தந் கிருவாகுந்
மெப்பிரா னெளிதுயந்தே மினியவற்றின் பெருமைகளு
நம்பினேங் களுக்கருள வேண்டிமென நயநதிரப்ப
வும்பராக் கரியபிர னுவந்தனைத்து முறைசெய்தான்.

47

பொத்தனுக்கு மிதுபாதம் மெனப்புக லும புணத்தின்
மத்தியினுள் ளதுதமக்கு வரன்முறையே யுடைக்கின்றும்
வைத்தமதி யொடுகேண்மி னெனச்சூத மாதவத்தோன
பத்தியிற்றன் குரவனடி பணிநதுளத்திற பகர்கிற்பான்.

48

ஸ்தலவிசேஷப்படலம்.

வண்டுவரி பாடமலா விண்டுமது ஆற்றந
தண்டலையு திததுவள ருத்தலவி சேடந
தொண்டிபுரி நகுதியொடு தோகையுமை கேட்ப
வண்டர்பெரு மானமுத மென்னவருள் செய்யும.

1

மனறலகம முங்குமுன மடநதையுயா நநதி
யென்றுமெவ ரும்பணிய யாமினிது வைகி
யொன்றுசுவ ஞானநனி யுய்த்தருள் சிறப்பா
னின்றத்து ஞானதல மென்னநில மீதே.

2

சிலம்புசிறு கிணகிணி சிலம்புபத மாதே
வலம்புரி வளைக்கா னும வாரிச மலாகக
னிலம்பணிய நின்றவனு நீடிப திசைக்க
ணலம்பட விருந்தவரு நானொடுபல கோளும.

3

மருத்துவ மருத்திரா வசுக்களகதிர வீசு
மருக்கரு மருந்தவரு மன்றியனை வோரு
மொருக்கிமன நோற்றன ருறைநதனாக ளாங்கு
விருப்பொடு மவாக்கெதிர விளங்கியரூள் கூடநது

4

காமர்கதி யோடுதிரி காலமுணா ஞான
நாமமல நீவுசிவ ஞானமிவை யெல்லாம
யாமருள வேற்றவர்க ளின் றும்வதி கின்றா
வாமமணி மேகலை மலாக்குழை மடந்தாய்.

5

ஆங்கவ ரிருந்துதவ மாற்றுபல தீர்த்த
மோங்கின வவற்றின்விதி யோடுபடி வோரு
நீங்குரைசெ யுமபயனை யெய்திடுக வென்றா
நீங்கரு வரங்களு நிகழ்த்தின மணங்கே.

6

கொங்குமலி பன்மலாகொ ழித்தொழுகு கின்ற
கங்கையவ ளக்கடிவ ரைப்பினனி நோற்றுத்
திங்களித ழித்தெரியல சீந்தரவும வேய்ந்த
வங்கிரிகர் செஞ்சடை யமர்ந்தன ளணங்கே.

7

பூவிரி நறுந்தொடை புணந்தகுழ னவகாய்
தாவிரிய மாதவர்க டாழ்மவ் வரைப்பிற்
காவிரி தவனுகள்கடி தாற்றியுயர் கவனை
மாவிரி நதிக்கடிக மாயவண் வழங்கும்

8

வயங்குமணி மேருவரை மானத மகிததான்
றயங்குபுகழ் ஞானதல மீதுதவ மாற்றி
யியங்குசிறை யன்னமொளி ரேமவன சகக
ணயங்கதுவி வைகுவா நண்ணியதை யன்றே.

9

வரமலியு மன்னது வரம்பிற வெழ்நது
சாயுநதி யென்றுதவழ் கின்றதது சார்ந்தோக
கிரவினை யகற்றியெழி லார்கதியு நல்கு
மரவென வகன்றமணி யலகுன்மட மாதே.

10

வளர்தீந்தமிழ் முனிவன்வதி மலயத்திழ் மெனவீழ்ந்
தளவாவர மெவரும்பெற வுடாம்பிர பன்னி
தளராதுயர் தவமாற்றுபு தளரத்தொலை தன்பா
லுளதாம்வகை வரமெய்திய தொளிரபூணின் முலையாய்.

11

எழுகோமுக மலைஇன்றினி திழிகோமதி நதியுங்
குழுமாமணி திலையிற்றிவள் கோடாவரி நதியும்
பழுதோடிய தவழ்சந்திர பாகைப்பெயர் நதியும்
வழுவாதெழில் வளமல்கிய வருநீர்நரு மதையும்.

12

சிறப்பப்புவி வலயத்தினுந் திகழந்தர மாட்டுந்
துறக்கத்தினு முளதீர்த்தமுந் துன்னித்தவ ம்ற்றி
யிறப்பப்படி குநர்பாவமு மீட்டுந்தம தகமும்
பறப்பப்பல வரமுங்கொடு பயில்கின்றன வாகுகே.

13

மணிமல்கிய வெழுவேலையு மலர்நூந்தட வருவாய்த்
திணிமல்கிய வப்பூமியிற் றிசைநான்கினும வதியுந்
துணிவெண்கதிர் முதலோர்பெயர் குழுஞ்சில தீர்த்த
மணிமல்கிய பலவற்றுஞ் மதிமேன்மையி னமரும்.

14

அப்புத்தல மதுவாதலி னப்பின்மய மான
வெப்பெற்றிய தீர்த்தவகளு மினிதாங்குறை கிற்குஞ்
செப்பொத்தில கும்புண்முலை திகழ்வெண்மதி தாழ்வித்
தொப்பற்றில கியவாணுத லொளிர்பூவகொடி யினையாய்.

15

மறந்திகழ் வேல்பொரு மதர்த்த வாட்களைய்
சிறந்தவத் தலத்துமுன் செய்த நன்மையாற

பிறந்தவர் வந்திந்தவர் பெறுகி னார்க்குநோ
யிறந்திடு மறுபிறப் பில்லை யில்லையே. 16

பாவமும் பாவககள் பண்ணு வோர்களு
மேவிய வாசைமிக் குடைய வீணருந
காவன ரத்தலு கலக்க வல்லோரே
வோவியம் வழிபடு முருவின் மககையே. 17

மறைகளின் முடிக்குமெட் டாத வாப்பையி
னிறைதரு மத்தல நெடுகு கூந்தலாய்
முறையுளித் தவம்புரி முனிவர் யோகியாக
குறைதரு மிருக்கையா யொளிர்வ தாகுமால். 18

கடரும்வெண் ணீறெழுதி தூய கண்மண்
யுடவின ரஞ்செழுத தோது நாவினா
படாரச் சீனமுதற் பண்ணு வோர்க்குமத்
தடவிய வளம்பதி தான மாகுமால். 19

பயந்தரு ஞானமா பதியி னல்லதை
யுயர்ந்தன வெனப்படா வுயர்ந்த மேராவு
வயந்திகழ் கயிலைமந் தாமுந காசியு
நயந்தகே தாரமு நறிய தாரினாய். 20

மந்திர மாகுமால் வசனம யாவையுஞ்
சிந்தனை யாவையுஞ் சிறந்த நீட்டையா
மந்திரின றிடுதல்சென் றிடுத லாதிசு
ஞந்திய யோகத்தி னுறுப்ப தாகுமே. 21

உண்டலு மூட்டலு முவந்து வீசலு
மண்டின ரேற்றலு மறறு மாயிடைத்
தண்டலி லாச்சிவ தரும மாமரோ
வொண்டளிர் கவற்றிய வுருவச் செங்கையாய் 22

அறுசுவைநால் வகையுண்டி பிறதலத்தி லான்றவரை யமைய வூட்டி
யுறுபயனெண் மடங்காருகு வதிகின்றான் புற்கையுண வுண்டா னேனும்
பெறுவனென்றிற் பிறனொருவற் கூட்டிவரும் பெரும்பயன்கூன் பேசற் பாற்றோ
கொறுகொறுத்துக் கூரிலாவேற் குலத்தொடமர் புரிந்துழுக்குங் குவளைக் கண்ணாய்

புரந்தரனா யனகையர்தம் பெருமானா யுலகமெலாம் புரக்கும் வேந்தாய்
வரந்திகழ விரும்பதினு மேலான ஞானதலம் வதிந்து காளு
மரந்தைதபுஞ் சிவயோகத் தவர்மனையிற் பயிக்கநுழைந் னுமைத னன்றும்
பாந்தெழுந்து குவிந்தினின்ற பயோதாத்தி னிருகுமிடைப் பசும்பொற் பாவாய். 24

காமருகற் பகநாட்டி னமுததுகர்ந் தரம்பையர்தங் கலவி யாற்றி
யேமுறசுன் திருப்பதினும் பிறதலத்திற் போகமெலா மிசைய வாழ்ந்து
தேமருவி யிருப்பதினு ஞானதலத் துபவாசஞ் செய்தோர் வைகற்
முருவி யிருப்பதினுஞ் சுகமதிக மாயிருக்குஞ் சயிலப் பாவாய். 25

மண்டுபெரும் பாதகங்கள் வைகலும்வை கலும்புரிந்து வழுவீனேரும்
பண்புரி நல்வினையாற் பகாஞான கேத்திரத்தப் படர்ந்து வாழின்
மிண்டுமல மாயைகன்மம் வேரோடும் விடைகொள்ள வீடு சோவார்
கண்டுநறுங் கனியமுதுங் கலந்தினைய திங்கிளவி கதிதத வாயாய். 26

பஞ்சநொடித் தெண்ணெய்விற்றப் பவளவாய்ச் சிறுவர்தமைப் பகாத்திட் டேனு
மெஞ்சியமற் திருதொழில்கள் புரிந்தேனு ஞானதலத் திருப்பி னன்னோர்
விஞ்சியநாற் பெரும்பொருளும் பெறுவரெனி னேனையாசீர் விளம்பற் பாற்றோ
கஞ்சமலாக் கண்ணமர திருவரையும் பயந்தளிகுரு கருணை மாதே. 27

வன்றிலல் புரிதோகை ஞமலியென்று கழுதைவா யசங்க ளென்று
கொன்றுதகை தின்றழலும் புலையொன்று வெவவேனுங் கோல மார்ந்த
வென்றிபுனை ஞானதலத் திருப்பொனின் விண்ணவருண் மேலாய் வாழ்வார்
கன்றெறிந்து கனியுஞ்சுத்தோன் சகோதரியென் றலகியம்புக கடிப்புக கோதாய்.

இளமையுஞ்செல் வழுமுடலு நிலைநூவென் றறிந்தவர்க் களிளமை யாதி
யுளபொழுதே ஞானதலத் துறைந்துமகிழ்ந் தறமாதி யுகப்ப வீட்டிக்
கொளுவாந் தயற்பதியிற் குறகுதமென் றெருஞான றுங் குறிப்பா கொல்லோ
வளமலிபங் கயமாநா வளைக்கரத்தை வரப்பதைக்கு மலர்ப்பூந் தாளாய். 29

கணிகையர்கா தவினாக பொருளீட்டுங் காரணத்தா னாக வெவ்வே
றணிவளரும் வினோதமுதற் பொருட்டாக ஞானதலத் தமரி னன்னோர்
துணிவுடைய தவந்தான முதலான வினைசூழ்த லெற்றுக் கீர்ந்தண்
மணிவடங்கள் கிடந்துரிஞ் மதர்த்தெழிந்து புளகரும்பும் வனசுக் கொங்காய். 30

வழிநடையி னோரிடவு வைகினுமன் னவர்தறக்கம் வைகி வாழ்வார்
கழிமகிழ்வின் ஞானதல மெகிர்நோக்கி வணங்கினுவகை தொழினு மன்னோர்க்
கழிவுசெய வரும்வினைக் கெதிர்நோக்கி யடிவணங்கி யங்கை கூப்புக
குழிவிழுந்த வுயிரிடத்தாக் குருடொழிய வுடன்கலந்து குலவு நங்காய். 31

ஐதியுண ரந்தணரா யிரர்தமக்குப் பிறதலத்தி னுவந்த நூலி
னீகிதவ ருதருத்தும் பயனாற்றி யிரட்டியந்த நிகரி லூரிந்
காதலொடு மொருகவள நாய்க்கிடுவோர் பெறுவரெனிற் கரிசற் றோர்க்கங்
காதாவி னொருபிடிசோ றளிப்பவர்தம் பெருமையெவ ரளப்பர் மானே. 32

கந்தமலி பொழில்புடைசூழ் ஞானதலத் தெல்லியினைக் கடவா ராயி
னெந்தவழி குலத்தவரே யாயினுமற் றவ்வாழு மில்லி னெல்லைச்

சந்தமணி குலவுமுலைத் தாமரையாள் கடவாது தங்கி வாழ்
மைந்துமலி கிரவுஞ்ச வரைதூளைத்தோன றினையுயிர்த்து வளாதத மினனே. 33

தவந்தான விரதமக மாச்சிரம வொழுக்கமுதற றரும மெல்லா
மவந்தீர வுணர்ந்தவர்கண் ஞானதலத் திருந்தாற்றி யமைவ ரல்லா
லுவந்தேனைத் தலத்தினிடை யுளுறதுமென் றேமறந்து முன்னல் செய்யா
ந்வந்தோங்கும பொலங்குவட்டி னிமையவரை யுயிர்த்தெடுத்த நிறைபுகுகொம்பே.

தவமாத்ரி புரிசுநாககு வேட்டநாற பெருமபயனுந தாழா தீயு
முவமான மறுஞ்சித்தி யெட்டினையும் விரைந்தளிககு மும்பர் வைப்பி
னவமான போகங்க ளெளிதருளும் வீடுதவு நலத்த தந்தச்
சிவமாரு ஞானதல மலதுலகின் வேறிலை செய்ய வாயாய். 35

மூர்க்களும்ப் பிறந்திடுககண் புரிந்தமுலு மறிவில்லா மூட னாக
பார்க்குண்மேம் படுஞான தலத்தென்றம வதிந்திருக்கும் பண்ப னுயி
னோத்தபூ ணிளமுலையா பெமகுகினிய னாவன. தெவ்வா நென்னி
லாராதநீர்க் கடல்விடமு மம்புலியுஞ் சான்றாக வறிந்து கொள்ளே. 36

தலத்தினுயர் ஞானதலத் திருக்கைமுடி யாதயலே சாரந்தோர தாமுக
குலத்தினுயர் மறையவரைப் பெரியவரை யடியவரைக் கோல மாற
நலத்தினுய ருறையுளியைத் திருத்தினேற் றுமவதிந்து நண்ணும் பேற்றை
நிலத்தினுயர் தவாவியப்பப் பெறுவாநெடுஞ் செவிமடுக்கு நீலக கண்ணாய். 37

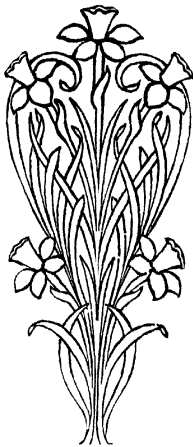
ஃம்புகே சுரமென்றுங் கெடாநணிய தலமென்றுஞ் சாற்று வாரக
ளும்பாரா தொழுஞான தலத்தினையிப் பெயாமூன்று முமையே சால
நம்பிமா சவராதி மலமிண்ணீ நீக்கிநவி லெழுத்தது மூன்றிற
ஃம்புமேன் மையவாகிப் பயனெவையுங் கொடுப்பனவாம பனனு வோராகுகே 38

பகுவமே சிவதரும மலபரிபா கம்பிறந்து பதிந்து சத்தி
தொக்கவின சமமான யுயிரககலது சுத்தபஞ்சாக கரத்தைச் சொல்லா
மைககருங்க ணுமைமாதே வகுத்தபெய ரெவாமாட்டிம வழங்கப் பட்டுத
தக்கசிவ ஞானமளித துயாவீடு புகுவிகுந் தகைய வாகும். 39

பத்தியிற்ற பெயாமூன்று மொருமுறைசொன் னாலுமிடர் பாவம் பொய்கண்
மெத்தியனோய் முதலான வாட்டமெலாம் விடைகளன்றும் விண்ணோர் சூழ
வெத்தகைய போகவித மெனைத்துமெதி ரேநிற்கு மென்ற லந்த
வுத்தமமாம் பெயரையெவ ருரையாதா ருலகமெலா முயிர்த்த பெண்ணே. 40

மேதகைய பயன்விழைவோர் ஞானதலத் துறைகவது மேவா தாயி
னோதுகவத் தலப்பெயரை யாககதுவு முற்றுதே லுரைப்பக கேட்க
காதலொடு கேட்டவரு மூவகைய பாதகமுந் கடந்து மேலாம்
போதமுணர்ந் தெமதடியிற் புக்கிருப்ப ரிஃகண்மை லொலகுகொம பனனும். 41

அஞ்ஞான விருளோட மெய்ஞ்ஞான பானுவெழுந் தடைந்தோர்க் கெல்லா
 நெஞ்சான மலர்க்கமல நெகிழ்த்தவிழ்க்கு மத்தலத்தி னிகரில் வாய்மை
 யெஞ்சாது விரித்துரைப்பக் காலமில்லை யினித்தீர்த்தத தியலபு சொற்று
 மஞ்சாநு மலாக்குழல்வா ணுதற்கருங்கண் வெண்முறுவல வளைக்கை மாணே. 42

தீர்த்தவிசேஷப்படலம்.

முல்லைங்கர் முறுவலினும் முழங்குபுகழ் ஞானதலத்
தெல்லையெல்லா மலங்கரித்தா லெனவினக்கா நின்றனவாற்
கல்லெனவா துளையினவாய்க் கமழ்நறும்பன் மலரணித்து
மல்லனமணிச் செடும்படிகண் மரங்கடுதத் தீர்த்தமெலாம்.

1

திருநெனக குளிரந்தன்பர் சநதையெனத் தெளிந்திரப்பிற்
றங்கினவ ரெனமேன்மை தழீஇக்கருமபி னிரதமெனப்
பொங்குசுவையுடையினவாய்ப் புவனமொரு மூன்றினுகு
மங்கலமெல் லாந்தராவ வயங்கியவத் தீர்த்தங்கள்

2

ஒண்டொடியா யுத்தரத்தக குத்தரநே ருரைப்பவாபோற்
றண்டரள மணிவரன்றித் தடங்கரையிற் றவழ்ந்தாலும்
வெண்டரங்க மொலிபரப்ப விகங்குல மெதிரொலித்துக்
கண்டவாகன் வியப்பெய்தக கவினவளர்ப்ப தீர்த்தங்கள்.

3

கயல்விருப்பி னோதிமமுங் கமபுளுநே மிககுருகும்
பயில்வனவெண் டிரையலைப்பப் பட்டுமொழி விலமனனோ
மயலவளருஞ் சிற்றின்ப வாஞ்சையினு விடாலைத்துஞ்
செயல்வளரு மிலலறத்திற் நீராததிண் ணியாபோல.

4

வரந்தருமெம் மொடுமெதிரா மரபுடைமா னதசரசிற
பரம்பியநீ வீகளெம்பாற் பயின்றிருத்த லடாதென்ன
வரம்புபுரிந் தலைப்பனபோ லலையலைக்கு மோதிமமு
நிரம்பியபே னமுமயங்கி நிற்பனைநீர் நிலதோறும்.

5

மாதிரத்தெண் கடகளிறு மலகியதீர்த தம்படிந்து
போதலைத்துத் துளைக்கரத்துப் புனலவாங்கித் துளித்தேக்குஞ்
சீதளத்த வெக்கர்களுந் தேவருளந் திறைவாங்குங்
காதரமிக் குயிர்க்கிரியக கடைக்கணிக் கு மடக்கொடியே.

6

தேங்குநறும் புனற்றீரத்தத் தீரமெலாம் பன்மலரி
னோங்கியந் தனவனமு முந்திடமெங் கணுந்தவங்கள்
பாங்குபெற விழைக்குநரும் பரயோகம் பயிற்றுநரும்
வீங்கருளி னவர்பணிகள் விளைக்குநரு முளரென்றும்.

7

இத்தகைய தீர்த்தத்துள் யாதொன்றிற் றேயுய்த்தெழினு
மெத்தியபண் டைப்பவத்தின் விளைததபெராம் பாதகமும்
பைத்தடர்ந்த விப்பவத்திற் பாதகமும் பறிபோகக்
கொத்தினறு மலர்க்குழலாய குலத்தொடும்வேட் டனபெறுவா.

8

மண்ணை பிரமக கொலைச்சாயை மறனும் பிரம ராககதமுந்
துண்ணெண் றுடற்றும் பெருமபூதத் தொடருந் துட்ட தெய்வதமுளு
கண்ணின் றுறுத்து மந்திரத்திற் காது மணங்கு மிவையெல்லாம்
பண்ணின் மொழியா யொருதீர்த்தம் பாற்றும் பாற்றும் படிந்தோராககே.

9

குட்டந் தொழுகோய முயலகநோய் குணமஞ் சூலை வாத்தேநாய்
கட்ட முறுத்துக காசநோய் கண்ணோய் தலைநோய் சுயம்விக்கு
ளொட்டுக கிரந்தி நோயாதி யொழிககுந் தீர்த்த மொவ்வொன்றே
மட்டு விரிந்த நறுந்தொடையல் வருட : சிவசுருந் தடந்தேர்ளாய்.

10

மறையோ கொலைமன் னவாகொலையே வணிகா கொலைகூத திராகொலையே
நிறைநீர்க் கேளிரா தநதைதாய் நீடுந் துலைநகூற் பசுநன்றி
பறையார் வீர ரிவாகொலையும் பாவ வினையும் பிறவினையும்
பிறைநோ துதலா யொருதீர்த்தம் பெயர்க்கும் பெயார்க்கும் பெயார்க்குமே

11

ரன்றான் புதல்வி யுடன்பிறநதா னெழிவாய் கு வன் மனையெய்மை
யான்றான் மனையே னையிலலத் தணங்கை யிழிந்த மாதர்தமை
மான்றா தரவிற புணர்வினையும் வரையா நாளிற புணர்வினையுஞ்
சான்றோ வணங்கு மடக்கொடியே சாதிஞ் சாதி மொருதீர்த்தம்.

12

வறுமை யகற்று மனக்கவலை மாற்றும் பகையைப் புறங்கொடுக்குஞ்
சிறுமை துறக்கும் பழிதொலைக்குஞ் சிந்தை மயக்கஞ் சிதைவிக்கு
முருகு மடத்தின் வலிமுருக்கு முதிர்ந்த காம முதலாறு
மறுதி யாக்கு மாடுருக் கலம்பு மணிமே கலைக்கிளியே.

13

ஒழுகக் மறிவு தவந்தான முறவு சீல முபசாரம்
வழக்கில் கருணை யாசாரம் வாயமை வணக்கம் வந்தித்த
லழக்கி லன்பு துறவடக்க மழுக்கா ருமை முதலுறங்கண்
முழக்க வருளு முழுகுநர்க்கு முழுவெண் டிங்கண் முகத்தினும்.

14

நிரம்பு கலவி பெருஞ்செவ்வி நீடு மாயுள் வலியுக்கம்
பரம்பு சூழ்ச்சி கலங்காமை பணுவல் வழியே பொருளிட்டல
வரம்பி லீகை புகழாக்கன் மலிய நுகாத லிவையெல்லாங்
குரம்பு மலியு மொருதீர்த்தம் குடைந்தோர்க் கெய்துங் கோற்றொடியே.

15

உயிரோன் நிரண்டு வடிவெடுத்தாங் குவக்கும் பெருங்கா தலின்முழுகிச்
கயிலவண் கழற்கா லாட வருங் கமழ்பூந் தெரியன் மடவாரும்

பயிலும் படியிற் றுறக்கத்திற் படாபே ரின்ப நலனாகவா.

செயிர்முற் திரிக்கு மொருசீர்ததஞ் சென்று படியிற் தேமொழியே.

16

அறிவு வளரும் புத்திரரு மவாசம் வழியிற் புத்திரருள

செறிவ ரெழுமும் பவத்தோருந் தீரா நரகின சிறைநீங்கு

நெறியீ னவர்தவ குலமுலகி னீடு வாடிம பித்திரசீதேவ

ரெறிவா பரிவை யொருசீர்தத மெய்தி யொருவ ராடுநினை.

17

தேசாரமணி கரைமேலெழி திரைவாரதரு தீர்தத

மாசாரமொ டனபன்முறை யாடுந்தவ ரல்லா

லேசாரதரு மாகுசமு மெரிவெங்கதிா வெப்பு

மாசானது மொழியப்படி வாருமபய னுறுவார.

18

வழுக்கிககரை புனல்வீழினும வாரிப்பரு கிடினு

மொழுககத்தெழு திரைவீசிய வுறைமெய்ததலை யுறினு

மழுககற்றிடு தீர்ததநதுளை யநிலவருளிர செயினு

முழுக்ககரி சொழியக்கதி முறறுககனி வாயாய்

19

தீர்ததத்தெழில் விழிநோக்கினா தீர்ததத்திசை கேட்டோர

தீர்த்தத்துறை மீனாதிக டிரதமவளா தாரு

தீர்த்தம்வீளா நெல்லா திக ளைவதோருரு கினமுந்

தீர்ததுககரி சுயாவாரிது நிண்ணஞ்சிறு நுதலாய

20

இவ்வாறுயா தீர்தததரு செய்திததவ மதி

செவ்வாய்மைய புரியிற்கழ தானமபல செயயி

னவ்வானருள் பித்திரகருள மமையக்கட னுற்றிற்

றுவ்வாவமிழ் தனையாயபயன் சொல்லின்முடி யாதல

21

இன்ன வாரி யமபு மெமபி ரானே யேநது கொங்கையா

ணன்ன ரோகை நண்ணி நாத வெனறு போற்றி யோதுவாண்

முன்ன ரெண்ணி லாத தீர்தத மொய்தத வற்றுண் மேலவாய்

மன்னி நின்ற சிலல வெனறு வாயம லாததி யண்ணலே

22

அனைய தீர்தத நாம மாடி னோர்க ளாடு தூலவிதி

வினாக ணீங்க வாடு கால மேவு மந்தி ரம்பப

னினைவு ருத பாலர் தேவ ரீய நின்ற தானமு

நினைவி னோடொ னுத தேவ நீயு ரைத்தல் வேண்டிடே.

23

நின்னை யன்றி வேறு தீர்தத நீடு மேன்மை யுளளவா

தன்னை யன்னை யாவர் கூறு மாற்றல வல்ல ராதலரின்

மன்ன யானி ரந்து னேனெ னக்க சிந்து வுஞ்சையிற்

பின்ன ரும்வ ணங்கி நீன்கை பின்னி வாய்பு னைத்தனா

24

முப்பு ரம்பொ டித்த மேரு மூரி வாரசி லைகையான
மைப்ப டிந்த கண்ணி யுள்ள வாஞ்சை நோக்கி மாதா
யொப்பி லாத தீர்த்த மேன்மை யோரு மூக்க மிகளுளாய்
செப்பு கேம னைத்து மென்று செய்ய வாய்ம் லர்த்தினுன் 25

காமரு பிறம தீர்த்தமிந் திரபுட் கரணியே சம்புபுட் கரண
தேமலி யிராம தீர்த்தமே சீமத் தீர்த்தமே யக்கினி தீர்த்த
மாமகத் தியநந் தீர்த்தமே சோம தீர்த்தமே யலரியின் தீர்த்தம்
வாமமே கலையாய் மேலவாந் தீர்த்த மருவிய பெயரிவை காண்டி. 26

வரியளி முரல மதுமடை யுடைக்கும் வாரிதழ்த் தாமரைப் பொகுட்டு
விரியணைத் தவ்சின் வீற்றிருந் துலக மேதகப் படைகருநான் முகத்தோ
னுரிமையின் வாழு முன்னொரு கற்பத தொருமக் ளாழகுறப் படைத்தா
னாரிபாந் தொழுகி யகன்றெழும் தோடி யம்பலைத் தமர்த்தவாள் விழியாய். 27

கொண்டனீர் முகந்து மேக்கெழுந் தாகுக் குலவிய கூந்தலு மருகே
மண்டுகார் சாபம் வாங்கிய தென்ன மாமையிற் சிறந்தவா ணுதலுங்
கண்டகா ருமிழ்த் மின்னென துடங்குங் கைபிடி கவற்றுநா லிடையு
மண்டா டதூக்கு மதன்முழக் கணைய வாடக தூபுரத் தொலியும். 28

சுரந்துகுழ் மேக மழைபொழிந் தீனைய துலங்கிய பேரெழில் வனப்பும
பரந்தகா ரடுப்பக் கோபமே காந்தன் பணிமுகை முல்லைபுத் தோன்றி
நிரந்தவா றீனைய சேயித முங்கை நில்லவொளி முறுவலுங் காட்டி
வாந்தரா நின்ற வணங்குகை வெதிரே நின்றனண் மகனெனு மாது. 29

மழைமுதி லடுப்பச் சாதகக் குருகு வாஞ்சையிற் றுளிரிமடுத் தாகுருத்
தழைதரு காதல் பிடர்பிடித் துந்தத் தாமரைத் தவ்சினோன் றழுவி
விழைதரு காமந் துய்த்தன னுங்கே மேதகு படைப்பயாந் திழிந்தான்
குழைதரு நரைமூப் பிடையறு மாயுள் கொண்டன ரன்னவன் படைத்தோர். 30

ஆயதோர் தவறு நோக்கியுள் வெருவி யருந்தவத் தாலெமை யடுத்தான்
பாயமே கலையா யாங்கவற் கிரங்கிப் பரந்தபே ருலகெலாம் போற்று
மேயசீ ரெழுத்தோ ரைந்தையுங் கிளந்து விடுததனம் விடைகொடு நடந்து
தூயனும் பொருட்டுஞ் சானகேத்திரத்தைத் துன்னினுன் சதுமுகத்தோன்றல். 31

ஞான பூமியி னலவள நோக்கிந யந்தனை
பேன வாரதிரை பின்னிய தீர்த்தமெல் லாம்பிரிந்
தான காதல கத்தெழு வொன்றனை யண்ணினு
னீன மோடவி திப்புடி யாடியெ முந்தனை. 32

நீறு மெய்யினி ரம்பவ ணிந்துநி ரப்பெலா
தூறு கண்மணி மாலை னுக்கணு வன்றணிந்

தேறு மஞ்செழுத் தவ்வுழி வைகின னெண்ணினான்
மாறு கொண்டெழு மைம்பொறி யினவலி வாட்டினான். 33

ஆங்கு வைகிய சங்கர நாதவ ருட்குறி
பாங்கு னாதர வால்வழி பாடுப யிற்றினான்
வீங்கு மென்முலைப் புத்திரி சனைவி னழந்துறுந்
சீங்கு தீர்த்துசி ருட்டியு மெய்குனை மாதாய 34

வரநி லாவிப வததகு தீர்த்தமண டீண்டுவினை
பிரம தீர்த்தமெ னப்பட நின்றது பெபவனாய்
விரவு புத்திரி யாங்குயா தமமைவி னழந்துறுந்
பாவு பாவமெல் லாமபடிந தார்க்குப்ப நக்குமே. 35

மருதத கறபக வானக, மருததி யோடா சான்பவன்
விருததி ரபபெயா மேவிய, வொருதத னூயி ருண்டனன். 36

பிரம சாயை பிடித்தலைத, தூரன ழித்தலி னெய்யெனப்
பாவு ஞானப் பதிககணை, விரவு மனபொடி மேயினான். 37

சணியி லாதநஞ் சந்நிதி, நணிய மேற்றிசை நண்ணினா
னணியி ருந்ததோ ராவியி, னணியு வந்ததி னாடினான். 38

அன்ன தீர்த்தத் தகன்கரை, மனனி நம்வழி பாடுக
ணன்ன ராற்றி நயந்தது, னினன லோப்பி யெழுந்தனன். 39

இன்ப மாரிமை யார்பதி, முன்பு போன்முறை செய்தனன்
பொனபி நங்கிய பூண்முலை, மின்பி நங்குவி னங்கியாய். 40

வர்த்த வததட மிந்திர, தீர்த்த மாயது தேமொழி
யார்த்த வைம்பெரும் பாவமும், பார்த்து ளார்க்குமப நக்குமே. 41

தாவிலருந் தவத்துயர்ந்த சுயமுனி யென்றொருவன்
பாவுறுநஞ் சந்நிதிக்குப் பாவகன்மா திரத்தெழிலார்
பூவலர்ந்த வொருதீர்த்தம புகுந்தாடிக் கடனியற்றி
யேவனைய விழிமடவா யெழு த்தைந்தா மினிதெண்ணி 42

சங்கரநா தப்பெயரிற் றழைக்குமெம தருட்குறியிற்
பொங்கியகா தலிற்பூசை புரிந்துலகெ லாம்விநவீத்
தங்குமெம தியற்கையினத சலைப்பட்டா னாதலின
லகதற்குப் பெயாசம்பு தீர்த்தமென்ற யதுமாதே. 43

தத்துதிரை மணிதெறிப்பத் தடககையிற் குருகிரியு
மத்தகுதீர்த் தம்படிந்தோர்க் கடற்பெருமபா சகத்துமியிப்

புத்தியொடு முத்தியிவை புணர்கிற்கும புனைவேய்த்தோட்
கத்திரிகைப் பெருஞ்செவிப்பூங் கத்திகைமென் குழற்கொடியே

44

இராவணனை யுயிர்மாட்டி யெழிற்சிதை யொடுமீண்ட
வராவணையிற் கிடந்தவனே யருட்பெருஞ்சந் நிதிமேல்பால
விராவுமலர்த தடமொன்றின விழைந்தாடி யதன்கரைமே
னிராமயமா நீலவிண்டு நாதாதமை கிருமித்தான்.

45

வழில்வரு மததீர்த்த மிராமதீர்த் தப்பெயாபூண்
டொழிவிலகொலைப் பாசகங்க ளொழிவிக்கு மற்றதனிற்
கழிமகிழ்வின் வீடணனுங் கரிசிரியசு தோய்ந்தெமது
செழிமலர்த்தான் பூசித்தாச் சென்றிலங்கை யரசாண்டான்.

46

அற்றுற்றும் விழிப்புனமெய் யடியாதொழுநு கோயிலினுண்
முற்றுற்றி னினிதாகி முதிசுவைத்தாய் நமக்கருகே
சிறுநூற்றி னொருதீர்த்தந் திதழ்த்துளது திசைவிளங்க
வெற்றுற்று மணிவடங்க ளிலகியபூ ணினமுலையாய்.

47

நீங்கரிதா மத்தீர்த்த நின்னாலே யினியுலகிற்
தேங்குபுகழ் திசைவிளங்கு சீமததீர்த் தப்பெயரி
தேனாகுமத னீராடு முறுதவாக்குக் கனககுழையாய்
வீனகுபய னினைத்தென்ன விதிப்பரிதாம விண்ணவாகும.

48

தேவாக டமக்கெல்லாந் திருமுக மெனநின்ற
பாவகன் முன்னொருநாட் பணிப்புனற் கிறைவன்ற
னுவியி னினையாண்மெய் யழகணங் குறுத்தப்பட்
டோவிய நிறையினனா யுறுநல னுகர்வுற்றான்.

49

பிறன்மனை விழைவுற்ற பெருகிய பாவத்தால்
விறன்மலி தருசொன்ன வீரிய மதுவீழ்ந்திட்
டுறுவலி தேதோடு மொழிதலி னதுநோக்கி
வெறுவிய வுளத்தோடும் வினாந்தன னாககெய்தி.

50

கிகழுநஞ் சுகநிதிக்குத் தென்கிழக கெல்லையிடைப்
புகழ்மலி யொருதீர்த்தம் பொற்பொடு மெதிர்நோக்கி
யகமலி யுவகையனா யடுத்ததிற் படிவுற்ற
முகையவீழ் மலர்கொண்டு முறையுளிப் பூசித்தான்.

51

அன்னவன் வழிபாட்டுக் ககத்திடை யருள்சாரந்து
மின்னிடை நாழூர்த்த வீரியம் வலிதேச
நன்னலம் வரம்யாவு நல்கின மவைபெற்று
முன்னின னமார்ந்து முன்புபோ லவியுய்த்தான்.

52

மிக்கொளி திகழங்கி விண்ணவன் வரமபெறலா
லக்கினி தீர்த்தமென வாகிய தத்தீர்த்தந்
தக்கதொர் விதியாற்றிற் சார்ந்ததி னுநிநர்க்குத்
தொக்கதொர் பிறனிலலந் தோய்வின முழுதோடும். 53

ஆக்கையின் வலியில்லார்க் காகையின் வலியெய்துந்
தேக்கிய தேசில்லாந் தேசுமிக குளாவா
பாக்கிய மில்லாகுந் பாக்கியத் துயர்வார்தன்
வீக்கிய வந்தோர்தம விதியுளித தோய்தரினே. 54

மெய் மால்வரை யேந்த மெமக்குளே
யமைவில காதலி னாகிமு னீததுழி
யுமைந லாயிமை யாரொடங் கெய்தலிற்
மணி லாதுவ டா துமண் டாழ்ந்ததே. 55

ஆய காலே யதத்தியன றன்னைநாக்
கூவி யிந்தக குவலய நோபெறத
தூய மாமல யததினே துன்னுகென்
றேவி னுமது கேட்டவ னேந்திழாய். 56

நினக்கு நேரிலை நின்னெடு நேர்பெற
லெனக்கெவ் வாறியை யும்மென வேண்டினுன்
றனக்கு ஞான தலத்திடைப் பூசைசெய்
தெனக்கு நேர்பெறு கென்றனந் தையலாய். 57

நன்று நன்றென நற்றவன் ருழ்ந்தெழுந்
தன்று சென்றருண் ஞான தலத்துநம்
மொன்று சந்திதிக் குத்தர திக்கிடை
மன்றன் மல்குமொர் வாவிக்கண் டண்மினான். 58

நறும் லர்ப்புன னன்று படிந்தெழுந், துறுதி யாலெம தொள்ளிய பூசனை
நிறுவி யெய்மை நிகர்த்த வாகொடு, குறுகி னன்மல யவகுறு மாதவன். 59

அறையு மத்தகு தீர்த்தத்தி னாடினோர், பறைய வல்வினை பற்பல மேன்மையு
நிறைவர் கல்வியு நீடிய வாயுளுந், குறைவி லாதகு ணங்களு மெய்துவார். 60

அந்த வாவிக்கெதிரே யணிமையி, னிந்தி ராதிய ரேத்தநின் சந்நிதிச்
சுந்த ரத்தின் விளங்குமச் சூட்சுமைய், பிந்து காணுதி பெய்வீனத் தோளினாய்.

தக்க னார்பெறுந் தையன் மார்களுட், டொக்க நானொனுந் தோகை மார்களை
மிக்க காதலின் வேட்ட சோமன்மற், றொக்க நோக்கினா னுரோணி சார்பினான்.

தவற தாகலாற் சாப மெய்தினு, னிவறு தண்கலை யிறப்ப நோக்கினுன்
கவலை பூண்டினான் கடுக வவ்வயி, னுவகை யெய்துவா னோடி நண்ணினுன். 63

பரவி விண்ணவா பணியு நம்முடை, விரவு சந்நிதி மேற்றி சைசகணை
யரவ வல்குலா யற்பு தத்ததாய்ப், புரவு செய்வதோர பொய்கை யண்ணினுன். 64

தீர்த்த மாடினுன் தீர்த்தக கோட்டிடை, யாதத வகுகியி னரிது நோற்றனன்
பார்த்து நாமவன் பரிவு தீர்தர, வீர்த்து ளாங்கடுஞ் சாபத தின்னலே, 65

ஆன்று தொட்டவ னமர ராதியோராக, கொன்று யோகைமிக குறுத்தித் தானலந்
துன்று கினறனன் சோம தீர்த்தமென, நென்று மததட மிலகி நின்றதே. 66

நீடு மத்தட நிறைந்த வன்பினு, லாடி னுர்கய ரோக மாதிகள்
வீட மண்ணிடை மிக்க செல்வராய்க், கூடி விண்ணினுந் குலவி வாழ்வரோ. 67

மாயவ னெமதருள் வாய்ப்ப மேலினி, நாயகி தனைநா டகஞ்செய் விப்பனா
லாயவக் காணத் தாலச் சூழாரை, சேயிழாய் சீரவக் மெனசசி நகருமே. 68

பாயிருள் பருகுபு பசிலைக கான்றெழுந
காயெரிக் கதிரவன் காம மத்தல
மேயின னெமதுசந் நிதியின் மேற்றிசைத்
துயதோர் தீர்த்தததைத் துனனித் தோய்நசனன். 69

மலர்பல கொண்டெமை வழிபட் டேத்தினு
னுலகெலாம் விளக்குற மொளிபெற் றோங்கினு
கலதியில் கருமக்குக் கரியு மாயினு
னிலவெனச் சிவந்தொளி ரிதழ்ச்செவ வாயினுய. 70

சீரிய வப்பெருந தீர்த்த மண்ணிடை
சூரிய தீர்த்தமாய்த் துலங்கி நின்றதவ
வேரிய மலர்த்தடம் விழைந்து தோய்ந்தவ
நாரிய மனைத்தையுந் கைக்கொள் வாரரோ. 71

நவமணி தீர்த்தமு நாடி யாடினோ
தவறறு பயனிலை சாற்றி னுமினிக
குவவின பூண்முலைக் கோற்றொ டிகையா
யிவருற வேனவு மியம்பு வாமரோ. 72

ஸ்நானவிதிப்படலம்.

தன்வ வாணகைத தையல்கேள சாடுநோ யாதி
யளவி லாதபல் லரிட்டங்க ளனுங்கவு மாதா
வளமை யாதிவீ டிறுதிய வரங்கணமல குறவு
முளம ரீதியின ராடுக தீர்த்தமொன பதமே.

1

முந்து மந்தண ராதியா மூவாக்குங் கதியி
ஹுநது மந்திரத தாடுத லுறுவது பின்னோ
கந்த மென்குழற காரிகை யாரிவாக குலகந்
தந்த சந்தரி தந்திர மாத்திரை யேயாம்.

2

தகர வாராகுழற் கனந குழைத தரளவா ணகையாய்
மகர மாமதிப் பூரணை வைகறை யெழுந்து
புகரி லாதநாட் கடனெலாம் பொலிவுற முடிதது
நிகரி லாதநஞ் சந்திரி நோபெற வடித்து.

3

முன்னா மண்டப மத்தியின் முப்பது கோட்ட
மன்னு வித்தவற் றென்பது மண்ணுமேழ் தளிர்
நன்ன ரைந்துகவ் வியங்களு நவதிர வியமுஞ்
சொன்ன முப்பது மொரோவொன்று துன்னிட வைத்தல்.

4

அரசு கூவிளந் துழாய்புளி யாலசம்பு மூலம்
புரசை மால்கரிக் கூடமும் புரவிமந திரமுங்
கரிசி லானிரைத் தொழுவமுங் கல்லிதூல் விதியின
வரிசை யாலெடுத்தி திடப்படு மண்களொன பதமே.

5

தளிந்து ழாய்புளி சம்புகூ விளமவட மரசு
விளரி லாவறு கென்பன விளம்புகவ் வியங்க
ளளவில் சீர்தரு மந்நலா யறிகபா றயிரெய்
வளந் லாவிய கோசல மயமிவை யாகும்.

6

சிறுகு காருடற் றிலநெய்கோ தாமந்தீங் கட்டி
மறுவி லாச்சிவ விங்கநெல் வததிரஞ் செம்பொன
முறுகு பேரொளி யரதன மெனமொழிந் தவைதா
முறுதி யாளர்க டானமென் றுதவுமொண் னொருள்கள்.

7

கோட்டம் வைத்திடு முப்பது பொருளையுங் கொலேவே
லோட்டு மைக்கணுய் சந்தன மலாபுகை யொளியா
னாட்டு மஞ்செழுத் துரைத்துநற் பூசனை நவீற்றி
வாட்ட மின்றிவெவ் வேறபி மந்திரித ததன்பின் .

8

ஒற்றை வெண்மருப் பிருசெவி மூன்றுக ணல்வாய்க்
கொற்ற வைககர மாறுகொண் டெழுஞ்ஞ மதமுய
பெற்ற பிள்ளையை யெட்டுமன் பாற்பெரி திறைஞ்ச
யற்ற மின்றியிக் காரிய மாககெனப் பராவி.

9

விழைந்த வன்பினுந் சங்கற்பம் விதியுளிச் செய்து
குழைந்த நெஞ்சொடுங் கொடுப்பவ னேற்பவன் கொடுக்குந்
தழைந்த வொன்பது பொருள்குநந் தகநந் பயனு
துழைந்து நின்றருள் சிவமலா லிலேயென துதலி.

10

சோர்வி லொன்பது பொருளையுந் தூய்மைய வாககி
யார்வ மல்குநீ ராடுறும் விதிநிறை வாகத
தோவி லாப்பெருங் கருணையான் முடிப்பவன் சலம்பை
வார்வி லாக்கிய வள்ளலே யெனப்பராய் வணங்கி.

11

மண்டு முப்பது பொருளும்வெவ் வேறுதம மலாககைக்
கொண்டு சென்றரா வணியினுன் கொழுத்தவெந் நெலும்பின
றண்ட மங்கையிற் கொண்டரு டிலைவன்வாா சரணம்
வண்டு துன்றிய மலர்கடீய் வந்தனை புரிந்து.

12

பாழி வையகத் துயிரககெலாம் பயமுள மலைப்பக்
கேழி லையமேற் றுழிதருங் கெழுதகை யினரே
பூழி யங்கியி னிறங்கிள ருருவுடை யவரே
வாழி நல்லருள் வயிரவ ரோயுமைப் பணிந்தேன்.

13

அடியு நேன்சிவ தீர்த்தக ளாடுவான் புருந்தேன
படியி லாப்பெருங் கருணையா லருள்பணித் திடுகென்
ரெழுவி லாவிடை பெற்றவன் சந்நிதி யொழிந்து
முடிவி லாற்றலக் கியின்றிசை முந்துறக் குறுகி.

14

பிரம தீர்த்தத்தின் கரைவளா பிரசமா மரத்தை
விரவு காதலின் வணங்கிமென் கரத்தினுந் ரெட்டுப்
பரவு தீநெறி பாறமுன் னருந்தவம் பயின்ற
பிரம னாகிய விருடியைப் பேணியுண் ணினேந்து.

15

நங்கை சங்கர நாததே வரைநம வந்தந
தங்க வங்கையின் மாலையிற் றழைதர வெண்ணி

யங்க ஹுள்ளவ ரஞ்செவி யினும்புக வந்தப்
பொங்கு நல்லருண் மந்திரம் பொருககெனக் கிளந்தது. 16

பெருகு மத்தடங் காததிகம் பெருககண் நாதன்
பொருவில் சீர்ததிய னாகிய புட்பதந் தையுய
ருருகு மன்பிலை வணங்கியொண் புனலரை யளவு
மருவ வுள்ளுற விறங்கி மண் ணினையெதிர நோக்கி. 17

பாவ நோயமுத லரிட்டமெல லாநனி பாற
மேவ நன்றியை விளக்கென வியந்துப ாரிததுத
தாவி லாதவம் மண்ணினைத் தனுவினிற் நிமிர்ந்து
காவி நேர்விழி யாய்புனல படிந்தது கழிவி. 18

கூறு மானுடை யைந்தையுங் கோசல முதலா
வேறு வேறுற வாடிவீங் கிருமபுன லாடி
மாநி லாதவேழ் சளிரினும் வாபுன றேய்த்திட்
டேறு மாமனு மூலத்திற் புரோககண மியற்றி 19

வார்ந்த தண்கரை யிவாநதுநீர் வடிவினிற் புலாததித்
தேர்ந்து தேவர்க ளிருடியா தென்புலத தவாக்கு
நோந்த நீர்க்கடன விதியுளி நெடுங்குத தியற்றிச்
சாரந்த தென்புலத தவாக்குளந் தழைதரும் பொருட்டு. 20

எண்ணில பாவமு மிறுகருமில் வெள்ளிருங் கொடையா
லண்ண லாகிய சிவன்மகிழ் வடைந்துபே ராயுண்
மண்ணி லேயெனக் களித்திடக் கடவரு லென்று
திண்ண மாகிய பத்தியாற் நிலக்கொடை வழங்கல. 21

அதிவ ளமபெற வினனண மாடுறும் விதிபே
மதிவ ளந்தரு மேனைவண் மாத்தமா இதற்கும்
விதியெ னப்படு மரமுனி காவலர் விண்ணோ
கதிசெய் தான மந் திரங்கள்வெவ் வேறவை கரைவாம. 22

இந்திர தீர்த்தப் பாகுக் கெழுந்தொளிர் மரந்தென காரு
மிந்திர னிருடி முக்க ணிறைசிவன் றேவன் காவ
றந்திடம் பாலன் கும்போ தரன்சதுர வேதம் வல்ல
வந்தணர்க் காவி னெய்யை யளிக்கதக் கணையி னோடும் 23

கைம்மலை யுரித்த மேருக கார்முகக் கடகச் செங்கைச்
செம்மல்வீ ரியமா யந்தச் சிவனுக்கு மகிழ்ச்சி செய்யு
மிம்மண நெய்த்தா னத்தா லின்புறக் கடவ னாகு
மைம்முகப் பெருமா னென்ன வறைதன்மந் திரமா குமேமே. 24

ஈம்புகூத் தத்தின் பாங்காச் சம்புயா மரம்வ திட்டன
வம்பறு மிருடி தேவன் மயேச்சுரன் தீர்த்தப் பாலா
கம்புறு சுனந்தர் தான நலத்தகு பொருள்கோ தாமம்
பம்புவே தாந்தி யேற்கும் பாததிர் மாவன் மாதே.

25

இனியதாய்த் தேவர்க் கெல்லா மின்புறு முணவ தாகி
நனிவனா பாவ முற்று நலியுமிக் கோதூ மத்தான
முனிதரு மலங்கண் மூன்று முருககுபு தேச னான
புனிதனுண் மகிழ்க வென்று புகறன்மந் திரம தாகும.

26

இராமதீர்த் தத்தின் பாங்கா ரிருப்பைநன் மரமி ராமன
பராவறு மிருடி நீல வரீச்சுரன் பகருந் தேவன்
விராவறு தீர்த்தப் பாலன் வீரபத் திரன்றீங் கட்டி
யுராவிய பிரம வித்தா யுயாமறை யவனுக் கீதல.

27

சுவையதாய் விமலன் பததிர் சுவைமிகக் கொடுப்ப தாமிர
நவையறு கருமபின் கட்டி நல்குறுந் தானத் தாலே
தவறறுத் தின்ப நல்குஞ் சங்கர நெககா லத்து
முலகைய னாக வென்ன வுரைத்தன்மந் திரம தாகும.

28

சீமத்தீர்த் தத்தின் பாங்காச் செழுமந் நாவல காற்கிய
நாமததா னிருடி தேவ னவிலமு தேசன் பாலன்
ரோமிந்நீர சதந்தன் மேனமை தொகுஞ்சுவ லிங்கந் தன்னைக்
காமுற்று தரவு நமபாற கலந்தவாக் களித்த றுனம்.

29

நின்மலன் சால வைகு நிலையமா யுலக மெல்லாந்
தனமய மாக நிற்குந் தககவிச் சிவலிங் கத்தா
லன்மலி கண்ட னோகை யகத்தின னாகி முததி
நன்மையை யளிக்க வென்ன நவீற்றன்மந் திரமா கும்மே

30

அக்கினி தீர்த்தப் பாங்கா மரம்புளி யிருடி யங்கி
நற்கிரு சாணு ரோத செனுஞ்சுவ னவிற்றுந் தேவன்
றககசீர்த் கருபன் பாலன் சாலியை வறிய னான
பொக்கமில் சுற்றஞ் சூழ்ந்த பூசுந் களித்த றுனம்.

31

வையக மாந்தாக் கெல்லாம் வளர்பசி தாகம் போக்கி
மெய்யுறு மாற்ற லாதி வீளைத்துவிண் ணவர்கட் கெல்லாம்
பொய்யறு முணவா யின்பம் பொருந்தமிந் நெற்ற னத்தா
லையமு தேச னோகை யடைகவென் பதம னுத்தான்.

32

அகத்திய தீர்த்தப் பாங்கா ரணிநில வருக்கைத் தாரு
வகத்திய னிருடி தெய்வ மகிலுண்ட வல்லி யென்னச்

சகத்தவா பழிச்ச நீயே சுருத்தி தக்க பாலன்
மிகக்கலை வல்லா னேற்ப வெண்கலை வீச ருனம்

33

தேவர்கள் விழைவ தாகிச சீதம்வெப் பிரண்டு நீக்கி
மேவுமிக் கலைத்தா னத்தால் விண்ணமா தேவ மெல்லா
மோவிலின் புறுக வென்ன வுரைத்தன்மந் திரமாம பூதச
காவிகள் செவியி னெட்டிக கவின்கவா கருநாட பாவாய.

34

சந்திர தீர்த்தப் பாககாத் தழைச்செழு மரமபுன னைஞ்
சந்திர னிருடி தேவன் ருனுமன் னவனே பாலா
முந்துபுட் கரனே புட்க ராக்கனே குமுதன மூவ
ரந்தமில் வேள்வி செய்வாரக காடக மளித்த ருனம்

35

அங்குசம பந்த மாகி யானந்த முலகுக் கெல்லாந்
தங்குவ தாகு மிர்த்த தமனியத் தானத தானே
யங்கியை நுதற்க னைக்கு மருளவனா சுவன்மா ராய
மிங்கணமிக குறுக வென்ன வியம்பன்மந் திரமா கும்மே.

36

பரிதியின் தீர்த்தப் பாககாப் பசுமரம் வில்லந் தாய
பிருகுநல விருடி தெய்வம் பெருகொளி யென றூழ் பால
னுருகெழு சுவான லூகி யுயர்சுவ பத்தி வல்லான்
மருவுற வரத னத்தை வழங்குத ருன மாறும்.

37

வரமலி தேவர் தேசின் வநகொளி களுற்று மிந்த
வரதனத் தானந் தன்ன லமாபிர பாக மப்பேர்
விரவிய கதிரோ னிபை மேவுக வென்று செப்பல
பாவுமந் திரமாம் பண்ணைப் பழித்ததிகு குதலைச் சொல்லாய்

38

தருமுதற் பேத மெல்லாந் தனித்தனி வகுத்துச் சொற்ற
முருவனார் பசுகொம் பன்ன யொன்பது தீர்த்த மாட்டு
மருவிய விதியி னுடு மாந்தாக ணமது கோயிற்
பிருமுன ரடித்துத் தாழ்ந்து சிந்தையை யொருகி நின்று

39

மந்திர மாகி தம்மால் வருபிழை பொறுத்திட் டுகு
முந்திய நவதீர்த் ததது முழுகிய பேறெம் பாககா
மைந்தற நிரப்பு கென்ன வாஞ்சையி னிரந்து நம்மைப்
பிந்துற முக்காற் சூழ்ந்து பெருநிலை தைங்காற் ருழ்ந்து.

40

ஒருசிறை யிருந்து மூல முயர்திரி யமப கததை
யிருபதைந் தடுக்கி யெட்டுத் தலைப்பெய்யெண் ணளவை பெண்ணிப்
பொருவில்பூவ் கொடிநின் கோயில் புகுந்துநின் சரணம் போற்றிக
கருதுபு நாதகாற் சூழ்ந்து காதலி னைங்காற் ருழ்ந்து,

41

ஆங்குமந் திரகுகள் வேட்ட வளவுநன் கியம்பல் வேண்டும்
பூங்குழன் மடந்தா யாங்குப் பொங்கிய தீர்த்த மாடும்
வீங்கிய விதிகள் சொற்றா மென்றனன் விமலன் கேட்ட
மாங்குயிற் பழித்த தீஞ்சொன் யானினி யிதனைச் சொல்வான்.

42

கவகு னிகர்த்த கறைமிடற்றாய் கற்றைச் சடையாய் கயிலாயா
பவகு முறுத்து மரிட்டமெலாம் பாற்றி யிட்ட மனைத்தினையுந்
தவகு வருளு நவதீர்த்தந் தக்க ஞான தலத்திருப்பிற்
றவகு நிரயம் பலகோடி யுயிரக டினையுந் துரிசென்னே.

43

புழுக்க ணெளியக் கறைபோப் புண்ணைத் திடுக்க வறுசீயு
மொழுக்க வுடலு நோயாதி யுலப்பி னோயாற் கொளப்படலெ
னிடக்கம் பயின்ற வுளத்தினா யிரந்து மையங் கிடையாமை
முழுக்கத் துயாப் பெருககடலின் முழுக்கித் திளைக்கு மிதுவென்னே.

44

மைந்த நிழந்து மனையிழந்தும் வளமை யிழந்தும் பொருளிழந்து
முந்து மொளிகண் செவியிழந்து முரைநா விழந்து மெழிவிழந்துஞ்
சிந்தை தெருட்டுக கலையிழந்தந் திண்மை யிழந்து மிவ்வாறே
யந்தி லுயிர்கள் பலகோடி யரிட்டத் தழுந்து மிதுவென்னே.

45

வெண்ணெ யிருப்ப நெய்க்குமுலும் வீணா போல ஞானதலத்
தெண்ணில் பெருமை தருதீர்த்த மிருப்ப வவற்றின் முழுகாதே
நண்ணற் கரிய கொடுங்கான நண்ணி யுணவா திகள்விடுத்துப்
பண்ணற் கரிய பெருந்தவகுகள் பல்லோர் பயிற்று மிதுவென்னே.

46

என்று பனிமால் வரையுயிர்த்த விறைவி வினவ வளர்மேருக்
குன்ற நெடுவார் சிலைக்காத்தார் குளிரோக் குசவி யரூள்செய்வா
வென்ற பொறியி னந்திகவு தமன்மெய் வாய்ந்த ததீசியவ
ரன்று சபித்தார் குழைகிழிக்கு மயில்வேல் விழியா யதனாலே.

47

மறையி னொழுககந் தவந்தானம் வாய்மை பொறையா தியதருமத்
துறைநெஞ் சிலரியா வருமவருட் சிலரே யொழுக்க முதலறத்தை
நிறைமுற் பவத்தின் பெருந்தவத்தா னிகழ்த்த லுறகின் றூர்திண்ணம்
பிறையொண் ணுதலா யிவல்லாற் பேணா ஞான தலதீர்த்தம்.

48

முண்ணைத்தவத்தான் ஞானதல முறையின வதியு நலத்தினரு
நண்ணத் திருத்த மாடுநரு நம்மை யாககு உணவகுநரும
பின்னர்ப் பவத்தி னுறாபீழை யுறாபெண் ணரசே யுரைத்தபயன்
மன்னிப் பிரியா தெமதடிககீழ் வாழ்வா ரிதுசத் தியமாமால்.

49

எழுந்து பரந்து தண்ணெனவெச செனமிக் கோககி யிறுமாந்து
செழுந்தண் டாள வடமணந்த திதலை முலையா யினித்தலமு
மழுந்து படுந்தீர்த் தமுமுயர வமரு மூர்த்தி மேன்மையினை
விழந்து வினைக ளோட்டெடுப்ப விளகக வெடுத்து விளம்புவாம்.

50

மூர்த்திவிசேஷப்படலம்.

மாயி ரும்புவி மாந்தருக கமரா வான வாசகய நவற்கரி யரிக்குச்
சேயி லேப்படை வேலவ நவற்குத் திகழு மைககர னுயர்ந்தன ரவாக்கு
நீயு யர்ந்தென வீங்கிவா பூசை நிகழ்த்தி லிங்ககக ளொன்றினென் றுயர்ந்த
வாய வெவ்வகை யிலிங்கத்து மேலா மணங்கு நீடணிந் திடப்படு மிலிங்கம். 1

வல்லேவென் றொளிநு மணிமுலைக் கொடியே வையகத் திடரெலாந் துமிய
நல்லற மாதிக் கருதிநீ பூசை நடவிய வெமதருட் குறிகள்
பல்லவந் துள்ளு மெவற்றினு மேலாய்ப் பாசக வீட்டினை யருளுஞ்
சொல்லரு ஞானம் பெற்றிட நின்றாற் றொழப்படு மிலிங்கமே லாகும். 2

உத்தம குணத்தோ ரெண்ணிலா தவங்க ளுளுற்றிமெய்ஞ் ஞானமுற் றுயர்ந்த
முத்தியை யடைந்த ஞானகேத திரத்தின் முருகுயிர பூங்குழ லாய்நின்
கைத்தல மலராற் றீம்புன றிரட்டிக் கவினறநு மிலிங்கநா வவின்சீ
மெத்தகு வாரும் வழங்குவ தாக வின்னினி யேவினங் குறுமால். 3

ஞானமிக் களிக்குந் திர்த்தங்க ளுடுத்து ஞானமிக களிக்குககேத் திரத்தின்
ஞானமிக களிகு மிலிங்கமும் பலவே நவற்றிய வவற்றாந் மேலாம்
ஞானமிக் களிக்கு நின்கர மலரான் மறுவற வகுத்திடப் பட்டு

* ஞானமிக களிக்கு மிலிங்கமென் றுரைக்கும் வார்த்தையி னயிப்பது முனதோ. 4

உலக மாட்டுவை கியவெம துள்ள வுவுகை தன்னினு மொண்டொடி நிற்பாற்
குலவு மோகைமிக் காயினாற் போலக் குவல யப்பெரும் பரப்பினாங் காக்கு
நிலவி வாழ்சிவ லிங்கத்தின் மாட்டு நின்று நாம்வழங் குறுமரு டனினு
மிலகு ஞானகேத் திரத்துநீ வணங்கு மிலிங்க நின்றுநாம் வழங்குந் பெரிதாம். 5

குறகதின் மீமிசை யிருத்தியு மெமது கோல மேனியி னெற்றமைக் கொண்டு
னறவகு லாவிய வாட்களு யென்று மருவி நின்னையாம் பிரிவுறு ததபோ
லறவகு லாவிய ஞானகேத திரத்தி லனபி னீவழி படுமிலிங் கத்து
மிறங்கி யாணவ முயிர்க்கெலா மடிய வென்று நாம்பிரி யாதுவீற் றிருப்பாம். 6

அமுத மென்றதன் புனலினாற் றிரட்டி யமைக்கு மச்சிவ லிங்கமல் வியல்பா
னமுத லிங்கமென் றுரைத்திடப் படுமங் கடுத்தி றைஞ்சுஞை நித்திய மெய்தி
யமுத ராதலி னானமும் மலத்தி னழிந்து தோன்றுயி றுளிடத் தனவா
யமுத மென்மொழி யெமையரி யறிவங் கழிவ தின்மையி னானம் பெயராம். 7

அனைய வாகிய மந்தண மான வரும்பெ ரும்பொருட் பெயரினை யொருகா
னினைய நாவின லுரைக்கமுற் றுத நீடு போகமெவ் வுலகினு மில்லை
யினைய வாகிய வரிட்டகக டம்மு ளிறுதி முற்றறு திருப்பதொன் தில்லை
வினையெ லாந்தப முத்தியீ ரிமண்டுண் மேவு ருதது மில்லமின் கொடியே. 8

அண்டா கற்பகத் தலர்சொரிந் தேத்து டமுத லிங்கததை யன்பின லொருகாற்
கண்ட கண்மலர் வறுமையுற் றிராநிக் கணகம் வேட்டொரு வகையுங்கா ணுது
மிண்டு துன்பறு மமுதலிக கத்தின் மேத குமபெயர் கேட்டவர் செவிகள்
கொண்ட நலகுர வினாக்குமுன் னறிந்து கொடுப்ப தல்லது குறைசொலக் கேளா.

சோதி மல்கிய வமுதலிக கத்தைச் சூழ்ந்து ளாரடி யிமமையி னென்றிற்
காதல் வைத்துமற் றொருவர்தம் மாட்டுக கதுவச் செல்லுறு மறுமைவற் தடுப்பி
னேத முற்றற மண்மிசை மீட்டு மிடப்ப டாவெதிர் கூம்பிய கரங்க
ஹை நல்கென வொராவரை யிரவா நடுகரு மின்னென நுடககுநுண் ணிடையாய்

சீய வினைக ளினைத்தினையுளு செய்தா ரேனு ஞானதல
மேய வமுத லிககததை விழைநது பணியப் பெறுகிற்பி
றைய வினைக ளவையெலலா மழலவாயப் பட்ட துய்யேபோன்
மாயும் வளரெண் ணுண்மதியின் வாககி வயங்குஞ் சிறுதுதலே 11

வெறுக்கை கல்வி தவந்தானம் வெவ்வே றான வறத்தானு
மொறுக்க முடியா வாணவமு முயிரை மயக்கு மாயைகளு
மிறுக்குவ கரும மோரிரண்டு மெல்லாம் பரிதி முன்னிருள்போ
லறுக்கு மணிசேர் ஞானதலத தமுத லிகச தரிசனமே 12

அனகா வதியு ஞானதலத தமுத லிகக மெனும்பெயராற்
சனன மரணப் பெருநோயைத் தவிர்ந்து வளரு மொருமருந்தை
மனமெய் மொழிமூன் றினும்பணிவார் மாட்டுச் சிறிய நோயான
கனக முதலாம் பொருட்சார்பாற் கதுவுக கலக்க முளதாமோ. 13

உறுநாள் கோளே யிராசியே யுதிக்குக கால மாறுகித
தெறுநீ றனவா யிருந்திடினுஞ் சிந்தைக் கிளிய வமுதலிககம்
பெறுநீர் மையினுல வழிபாடு பேணு வராககு மற்றவற்ற
லிறுது லிடையாய் தீயபய னெய்தி யடாக்கு மாநின்றே. 14

ஊழி யிதுவோ வெனமேக முதக மிகுந்து பொழிந்திடினு
மூழி யிதுவோ வெனவெப்ப முடற்ற மழைகண் மாநிடினு
மூழி யிதுவோ வெனவிகலவேந் துலைக்குவ கால மித்திடினு
மூழி தெவன்கொல் செய்யுமென வுவப்ப ாதன்சீ ருடைப்போரே. 15

வரையால் வேலை கடைந்தெடுத்த மருந்து துகர்ந்தோர் சுராக
தரையோ ராக நித்தியத்தைச் சார்வார் விதியி னீராய்

ஹரையா சூசம் வறிதுடையோ ருகப்ப வுடையோ ரிருவோரும்
புரைசீர் புனித மொப்பாகப் பொருநது வார்க ளதுபோல.

16

குலமிக குயாந்தோ மாயிடினு குலமிக கிழிந்தோ மாயிடினு
மலமிக் குயாந்தோ மாயிடினு மலமிக கிழிந்தோ மாயிடினு
நலமிக் குயாந்த வமுதலிங்க நண்ணித் தொழினம் விருவோரும்
பலமிக குயாந்த பொருவீட்டி னெடுப்பப் படரும் பரிசினே.

17

பிதது மிகுந்த வுளத்தொருவா பெருகு விடகதைப் பருகுங்கான
மெத்து கைவயின் வானமுதம் விரவப் பெறினமற நவாதமக்குன்
மதத முடனே விடவேகம் வலலை யொழிய மணித்தாளப்
பததி நிகர்த்த முறுவலாய பாழி யடுக்கு மதுபோல.

18

நடனம் புரியுங் கண்கையரை நாடிப் புருந்தா னுயிடினு
மடமை யகற்று மமுதலிங்க மணியை யடியார மனவிளக்கைப்
படாவில் விமைக்கு மணித்தொடலை பயில்புண் முலையாய தொழினவாக்குத்
தொடர்சொல் வினையு மிப்பவத்திற் குடும் வினையுந் தொலையுமே

19

பண்ணவா குடி மமுதலிங் கததைப் பண்ணோமென
நண்மைய ரேனுஞ் சேயமைய ரேனு மகளுடிற்
நின்ணிய பாவந் தீட்டுக ணககைச் சிதைவிப்பான
மண்ணென வஞ்சிச் சித்திர குததன் றுரிசிலலாய.

20

ஞான தலத்தி னமுதலிங் கததை நனிகாண
வான மனத்தோ டேழடி மண்ணிட்டு ணராயிற்
போன பவத்து ளேழனு ளீட்டிம புரையெலலா
நான் மனோந வார்குழ னங்காய நலிவெயதும.

21

அங்குலி ளங்கு மமுதலிங் கததின முடிமேலோரா
சங்கமா தீர்த்த மாட்டின ரிக்குத் தயிர்பானெய
கொங்கமா தேன்பால் கோடிமி டாவே னையமூர்த்திக்
கங்கினி தாட்டு மொண்பய னுற்ற வுறுமாதே.

22

சமபுவின் மூலம் வைகுரி லிங்கந் தனிலங்கைப்
பைம்புன லாட்டிம் பண்பின ரன்ன பயனுற்றால்
வம்புறு பாலா திகண்மிக வாட்ட வளாவாய்மை
யுமபா குழாத்து மாரசொல வல்லா ரொளிரபூனைய

23

மருமல ரொன்று சமபுவின் மூல மகிழ்மூர்த்திக்
குருகிய வன்பா லீந்தவ ரொண்மா மலர்வாழ்வா
திருவியல் சங்க மொன்று கொடுத்தோ திகழ்செங்கைப்
பொருவறு சங்க மொன்று சரித்துப் புவிகரீப்பார.

24

மான் உத மீந்த மானெம தங்கை மாளுகும்
பான்முத லீந்த பன்மணி யான்கோ புரமேவுங்
கான்மல ரீந்த பூமர மாதிரி கவிஞர்ந்த
வான்மலி வைப்புய் யானங் லாவி மகிழ்செய்யும்.

25

அருள்வளா நாவன் மூலத தமுதலிங் கத்தின் ஈராபுற்
றெருதின மேனு மன்பா லோங்கிய ஈரியை யாதிப்
பெருகிய பணிக ணுன்கும் பெட்டவா சாலோ காதி
மருவிய முததி நான்கும வல்விரைந தடைவா மாதோ.

26

அறமுத னுன்கும் வல்லே யருமையொன் றுணு மின்றி
யுறுவது வேட்டோ ரெல்லா மொலித்தபூஞ் சாகை நாவ
னறுநிழ லிலிங்க பூசை நண்ணிய பொருள்கைக் கொண்டு
முறுகிய வன்பு பொங்க முற்றுவித துங்க மானே.

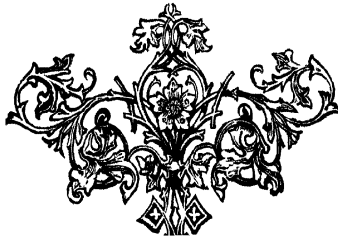
27

என்றுயர் மூததி மேன்மையியம்பலு மிறைவன் பாது
மன்றலங் கூந்தற் செவ்வாய் மலைமகள் வணங்கி நின்ற
நன்றுள மகிழ்ச்சி பொங்க நாதனே யாங்கு நாவ
லொன்றுள தென்றி யன்றே யதன்வர வுரைக்க வென்றாள்.

28

வரையினு கரைய னீன்ற மலாக்கொடி நுகபப் னங்கை
கரையறு காதல பொங்கக் கைதொழு திரத்த லோடும்
புரைதபு கருணை யோடும் பூரணன் முறுவல் பூத்து
விரைகமம் நாவல் வந்த வரவினே விளம்ப லுற்றான்.

29

மேல் பக்கம் காட்டல்.

சம்புமுனி தவம்புரிபடலம்.

புன்னை கூவிள நாகம் பூவை பிடாந்மை சேவாண்
வன்னி தாதகி வேங்கை வகுள ஞெமையரை பாகுகர்ச
கன்னி காரமந தாங்கு கடுகை தமாலங்கச் சோல
முன்னம் வாகைவெட் பால முருகு வுருக்கைப் லாகு.

1

சந்து காரகில் போதி சண்பக மாலவரை யாமா
சிந்து வாரம சோகஞ் செருந்தி திமிசு திலகங்
கந்தி நாளிகே ாங்கள் கடம்பெகி னிலல மடமபு
குந்தங் கூதள மாச்சா குங்கும மேழிலம் பாலே.

2

முருகு நரந்தக குறிஞ்சி முருதிர் கைப்பழச் சோலை
மருது தடாவழை யோமை மாதளை ஞாழன்ம தாகம்
பொருவறு மின்னம ரங்கன் பொலிதரு ஞானத லத்தின்
மருவ விடைக்க ணெழுந்து வைகுமொர் நாவலங் காணம்.

3

வளர்ந்து வண்டுசு லாவ மலாந்தொளிர் நாவலங் காணத்
தளர்ந்து தேவருங் காண வரும்பெரு வீட்டின் வேட்டோன்
றளர்ந்து சாயந்தம லத்தான சம்பு முனியெனுந் தக்கோர்
னுளந்த னுதுவ யத்து ஷெட்க்கி யருந்தவ முற்றான்.

4

நீறுத ரித்துக் கண்மணி பூண்டு நிமிர்சென்னி
யேறிய வேணி தாழ்புவி வீழ விருந்தெம்மை
வேற்ற நாடி மெய்த்தவ மாற்று மவன்முன்னே
வீறுயர் வெண்ணு வற்கனி யொன்று வீழ்ந்தனறே.

5

பண்டறி யாத திப்பிய மான பழமுன்னே
கண்டன னாவா கண்ணெடு நெஞ்சங் கவர்தேசு
மண்டிய சீர்மைத நூறுசு வைத்து மற்றிதியாங்
கொண்டயி லாத கொள்கைய தென்று குறிக்கொண்டான.

6

அற்புத மெய்தி யப்பழ மங்கைத் தலம்வவ்விப
பொற்பம ரிந்த வெற்பினை நண்ணிப் புகழ்பாடிச்
சிற்பர வீது திருவருள் வைத்து நுகர்கென்னை
விற்புரு வத்தாய் நங்குப் பீர்தான் வினைவெலவான்.

7

வீங்கு தீஞ்சுவை யப்பழ முண்ணி ளங்கிழைய
பாங்கு மிழ்ந்தனம் வித்தினை யன்னது பாங்கு துளத
தோங்கு மன்பினு வந்துகைக கொண்டொளிர மூரலிற்
முங்கு முதும டித்துவி புங்குகின் முபதன்

8

வினையி னீங்கிய மெய்ததவற் கீந்தவி புப்பொரு
டினையி னீள்பனை யாயவள ருஞ்செய தேற்றியாக
கனைய மாதவன் பாழிவ யிறநின் மர்ந்தது
நினையு முன்முனை யாகியெ புந்துதி வந்ததே

9

சமபு மாமுனி யாற்றுத வம்வளர்ந் தாலென
வம்பி னீடுவெண் ஞுவல வன்செய்ம் வாய்திறந்
துமபா நாகுநி முற்றியு லையெண் மாதிரம்
பம்ப வாரதளி ரீன்றும லாந்துப சந்ததே.

10

ஆண்ட மீயடி யாலளந் தானக நானுற
வண்ட நாகுகண் முற்றும டங்கவ ளாந்துமே
லண்ட முட்டியங் கேபெருங் காவல் வயிரவ
வண்ட னுவகளி கூட வவன்மெய்தை வந்ததே.

11

சுருமபு கிள்ளைகள் பூவைகு யிலபசுந் தோகைக
ளிரும்பு முவினங் கின்னர மாதியி சைப்பன
விருமபு சுற்பக மெய்துத ருக்கைவி ளிததுமென்
றரும்பு நாவலெ திரந்தறை கூவிய தொக்குமே

மேககெ புந்துரு ரங்கியி ணர்ததமென் சாகையிற
றாக்க ணங்குரு வித்திர டென்னு கு டம்பைக
டேடக்கு சீர்த்திவி ராட்புரு டன்றிரு மேனியி
னீக்க மின்மயிர் தொறம ரண்டநி காக்குமே.

நமது வாயின னீனந்தவித தேநவை நீங்கிய
நிரிர்வெ ருந்தவன் மெய்யின்று னோத்தரு ணீடலாற்
பமர மொய்க்குமப் பாதவ நீழலப ரப்பவா
முமர ராதிய ருந்தவ மாற்றுந ராயினார்.

பல்ல வங்கை தொடினு நிழலிற் பயலினு
மெல்லென் மாமலா நாதினு நேர்விழி நோக்கினு
நல்ல பேர்செவி கேட்பினு நன்கனி யுண்ணினு
மல்லல் யாவு மறுமுறு நல்லன யாவுமே

உளபசெய்மா மறைகண் மூலமாய்ப் பராரா யுபநிட தப்பொரு ளாகிச
கரையுமா கமங்ங் பனைகளாய்ச் சரியை கிரியையோ கங்கினை வளார்ச

விரைகுலா மினராய் ஞானமோ ஓர்ந்து மெல்லுரும பலர்க்கங்காய் கனிகள்
புரையிலாக் கனியி னிரதமா யுயிரின் புகர்மலந் துரக்குமந் நாவல.

16

எழுந்தவெண் ணாவலி னீட்ட நோக்கிய
கொழுந்தவ முனிவரா குணலையிட்டன
செழுந்திருக கடவுளா மல்கன் சிந்தினா
பொழிந்தன மதுமழை புது மருந்தும்.

17

+மபுமா முனிவனத தகைமை நோக்கினான்
பம்புபே ரோகையம் பரவை மூழ்கியிவ்
வம்புநா வலினிழன் மாத வத்தினுக
கிம்பாமேம பட்டதென் றெண்ணி நேரற்றனன்.

18

அருந்தவ மன்னவ னூற்று மெல்லையி
லிருந்தவ முனிவர ரிமைப்பி லாருளும்
பெருககண் நாதரும பேணி யந்ரிழ
லொருககிருந தருந்தவ முழுந்ரி வாழ்ந்தனா

19

இன்னணஞ் சிலபக லிறந்த பாணியி
னன்னணந் தவம்புரி யறவன் வந்தரும
முன்னுற வணககியிம் மூரி மாநிழன்
மன்னவ நீயினி வதிக வென்றனன்.

20

ஆககவந் கிரங்கிரா மருபபுக கொககையா
யாகருமுன் கனிவிழுந் தெடுத்தி யாகருந்
யோககிருந தவம்புரிந் துறைநி யவ்வயிற்
பாகருற வதிருதம் படாக வென்றனம்.

21

கோட்டமி லெமதருள் கொண்டு திக்கெலாந்
தீட்டிய புகழினான் சிறந்த தேசெலா
நாட்டிய ஞானகேத் திரத்தை நண்ணிய
வீட்டிய வன்புளத செழுந்திட்ட டானரோ.

22

பாயிரும் புவியிடைப் படாந்து செல்வுழிச
சேயிடை நோக்கினார் தேம லாச்சினை
மீயுயர் மாநடை மேவிற் றென்னென
வாயின ஓரயமற் புதமு மேயினார்.

23

அடுத்த நோக்கிய மாந்தர்க ளகையா திகளுந்
தொடுத்த தேத்தடைச் சினைகளுந் தன்னுமிப் பிறவி
யெடுத்த வேழங்கைத் தோற்றத்து மில்லைமற் றிதுவு
முடித்த தோலினான் நிராவினை யாட்டென வுய்த்தார்.

24

திருவாணக்காப்புராணம்.

அடங்கி நோற்றவச சம்புமா முனிவனே யல்லா
 லுடனகு சூழ்ந்துசென் முனிவரு முருப்பவீர வெப்ப
 மடனகு ருதவெய யவன்வெயின் மாற்றினா நலலோர்
 தொடனகு மாறலஞ் சூழ்ந்தவர் தாமுமெய் தாரோ.

25

அண்டர் போற்றிட நாமினி துறைந்திடு மரும்பெருந் தலநேர்ந்த
 கண்டு போற்றுபு மென்மெல நடந்துபோய்க் காவிரி வடபாங்குக்
 கொண்ட ஞானகேத் திரத்தினைக் குறுகிமுன் கொழுககனி வீழெலலை
 மண்டு சாதலி நெதிர்தொழு தடுத்தனன் மாதவர்க் கேறன் னான்.

26

பரிதி வானவ னுருப்பெழுந் துடற்றிரு பருவத்து மழனின்றுங்
 கருவி மாமழை யெழுந்தநீர் பொழிதரு காமுத வியநான்கு
 முருவ வார்திறைப் புனலினு மருந்தவ முஞ்றியொண் டொடிமாதே
 யிருவி னுன்றன திதயதா மமாமல ரெமதடித் தலத்தம்ம.

27

கந்த மூலமுக கனிகளுஞ் சரகுநீர் காலுமுண் டவைகீர்கி
 யந்தி நேற்றிருக கின்றன னவன்விழி யடுத்தவா தமைக்காளு
 வுந்து தேமலர்த தென்றன்மேற் றைவர ஓதுட லறியாது
 நந்து மோதைகள் டெவியுரு நாற்றங்க ளுமோ வாதன்றே

28

பெருகு மன்புட னின்னண மருந்தவம் பேணிமா தவன்வைக
 மருவி முன்னரே தவம்புரி தாமரை மலரினான் முனிச்சென்னி
 யுருவி நின்றவெண் ணவலு மருந்தவ முஞ்றமா தவன்மாண்புக
 கருதி விம்மித மெய்தின னளவளாய்க் கலந்துட னிருக்கின்றான்.

29

ஆரு யிர்க்தொகை யிருண்மலங் கழீஇயெம தடிமலா நிழற்சேக்கச்
 சேரு மத்தகு நாவலின் வரவிது செப்பினு மினியாகஞ்சு
 ஈரு மத்திரம் புரிதியென் றெம்பிரான் றையலுக் கருள்செய்ய
 வோரு முத்தமன் குணத யுயர் நந்திதாழ்ந் தொன்றுகேட் குவனானான்.

30

திருகன் குழய செஞ்சடைக் கடவுளே திருவுரு வினநீங்கா
 நங்கை பார்ப்பதி பிரிவதற் கேதுமுன் னண்ணிய தளதேயோ
 விங்குக் கேட்பது வேட்டன னருளென வியம்புநந் தியைநோக்கி
 யங்கி மூவெயி லுணநகை புரிந்தவ னராளினாற் கேட்பித்தான்.

31

சம்புமுனி தவம்புரியத் தருஞான கேததிரத்தி
 னும்பர்தொழச் சென்றதற்பி னுலகமெலாஞ் சிற்றின்ப
 வம்புநெறி யொழுதுறவீம் மாதாடா கியநாமே
 நம்புமுயிர் வீடணுக் கல்லோகத திருந்தனமால்.

32

இளமைபெருந், கற்பொருவ ரெதிராத வெழிலொத்த
 வளமையுறு மன்பனைத்து மல்கியிடம் பிரியாத

பிளவுமதி நிகாநுதலிப் பெண்ணரசி தனைநோக்கா
தளவினெடு நாளையோகத தமாநதிருநத வெமைநோக்கி. 33

அள்ளிலவேற் கணநாத ருந்கிருநதோ பாத்திருப்ப
வெள்ளனைக புரிந்திட்டா எரிவளதனால் விளைகின்ற
கள்ளவினை கழிவுவான கதங்காட்டி நமைப்பிரிந்தித்
'ள்ளமுளைந திருத்தியென வெருசாப முறுத்தினமால். 34

வெச்சென்ற மொழிகேளா வெய்துயிர்த்து நடுநடுங்கிக்
கச்சொன்று முலைத்தலைமேற் கனலசோந்த திரிநெய்ப்போன
மைச்சென்ற மலாநீல வாட்டடங்கண் புனலுரைப்பப்
பச்சென்ற வுடலதழையப் பணிந தமொழி சுவனாளுள். 35

அடியவாடைய திடுககுற்ற மாயிரமும பொறுததருளும்
படியிலபெருங் கருணையனே பசுவேறும் பரமேட்டி
கடியவிழ நறுங்கொன்றைக் கண்ணியா சுரநீல
விடமணிந்த கருமிடற்ற விகிரதாரின் சரண்போற்றி 36

பேதைமையே பெருங்கிழமை யிரண்டாணும் பிழைசெய்தே
தைலினைப் பெருங்கருணை யடிகேணமற் றடியேனை
யேதிலாபோற் புறக்கணித்தித் திருநதுயரத் துடைமூழ்கப்
போதவிட லழகன்று பொறுததாளாய் பொறுததருளாய் 37

தண்டரளப் புனற்பொயகை தணந்தமலரத் தாமரைபோல
விண்டலத் துக் கதிவடிவி விழுகதபெருங் கடவுளாபோற்
கொண்டல்பொழி மழையொழிந்த குளிர்பண்ணைப் பசுமயிர்போ
லண்டாசொழு மடிகளையா னகனநிருத்த லழகேயோ 38

* உயிரீத்த வுடம்பென்ன வுணாவொழிந்த வயிரெனை
மயிரீத்த மானென்ன மணீந்த பண்மென்னப்
பயிரீத்த குலென்னப் பகனீத்த தினமென்னச்
செயிரீத்த வடிகளையான் நீர்த்திருத்த லழகேயோ. 39

புலனுகாரப் பொறியேபோற் பூணணியா மடவார்போ
லலரணியா நீர்நிலைபோ லாயணையா மகவேபோற்
பலன்விளையா நிலமேபோற் பண்ணுகாரப் பாடல்போ
னிலவுமடி களையடியே னீத்திருத்த லழகேயோ. 40

கொம்பரிலா விளககொடிபோற் கொழுககணிலாத் திருமுகம்போல்
வெம்பரசி லாபபடைபோல் விரகினரில லாவைவெப்போற்
பம்புமுயிர்க் குயிராகிப் பசுபதியாய்க் கணவனுமா
மெம்பெருமா னையுமடியே னிகநதிருத்த லீழகேயோ. 41

ஆற்றரிய பெருந்துயரா லலைப்புண்டிவ் வாறுரைத்துக்
கோற்றொழிக்கை மடமாது குழைந்துருகி யவசமுற
மாற்றுதிரின் னவலத்தை மாழ்கலைமாழ் கலையென்னத்
தேற்றியவண் மனகுருளிட்பத் திருவருளா விதகிளந்தாம் 42

சின்னொளிங் கெமைப்பிரிந்து திகழ்ஞான கேத்திரத்தின்
மன்னொரின் தருந்தவத்தின் மனத்தைத்து நமைப்புசை
துன்னார்வத் தொடும்புரிந்து சூழ்திதமி யாகியநீ
பின்னொவ் கருள்வழங்க வெய்யாவை பேணென்றும். 43

நவின்நவருண் மொழிகேளா நந்தியெனு மியற்பெயரோய்
கவன்றகவ லையிற்சிறிது கையகன்று தோத்திரங்க
ணுவன்றுபிழையாலெழுந்த நோன்மையுறு நாணினொடுங்
துவன்றுமணி வாய்திறந்து மற்றிதுவுஞ் சொலவலித்தாள 44

தண்ணக கமலத் தயனா கலையான் சதமா மகஞ்செய் திமையாக கிறையாய
நண்ணுங் குலிசப் படையா னமரர் நவில்விஞ் சையர்கின் னரர்கிம் புருட
ரெண்ணுக கணநா தர்கணந் துறவோ ரெவரும் வதிவுற் றிருமைப் பயனு
மண்ணும் பெருமைத் தடிகே ஞாயிர்வ வணியாட கயிலா யமலா லிலையே. 45

அதுமாத் திரமன் றுலகத் துறைவோ ரினவோர் களுமன் பலர்கெஞ் சனராய்த்
துதிபா டியுமா திரநோக் கியெதிர் தொழுதுந் தொலையா மையுளத் திடையே
யிதுவா லிதன்வண் ணமெனப் பதிவித் திட்டும் பயனெய் துவதம் பெருமான்
முதிர்பே ரொளிகான் நிரஞ்சித் துநல மொய்க்குக கயிலா யமலா லிலையே. 46

ஒப்பா ருயர்வா றையிலாய் வதியற் றுயர்கின் றனவன் றுகொலெத் தலமு
மப்பே ருளு யகனீ யொழியா தமரும் பெருமைத் துயருக கயிலே
யிப்பூ சரம்விட் டெனினா னதலத் தேகென் றுள்ள்செய் ததுமெம் பெருமான்
றுப்பார் திருவுள் ளவெறப் பெனவே சூழ்ந்தச் சமொழிந் திலதென் னுளமே. 47

அடியேன் மதியா மையிழைத் தபிழை யகலுக கடிவா யெனமா தவமு
முடியா தநின்பூ சனையுந் தகவே முற்றும் பலநா னாமிமா மலைவாய்க்
கடியா துபுரிந் தமர்வே னிதுவே கைக்கொண் டிடமா றுகடைக் கணியென்
றொடியா தவுளத் தெழுமன் பினளா யரைத்தாள் பணிமால் வரையுத் தமியே. 48

நந்தியின் னணமோது நாயகிக் கிதுசொற்றொஞ்
சந்தரி கயிலாயத் தொல்வரை யிதிற்பன்னா
ணந்திய தவமெல்லா நாழிகை யொன்றதனில்
வந்திடு முயர்ஞான வைப்பிடை யதுவன்றி. 49

ஞானமு நினக்காககு நவற்றிய நிலைந்திட்டா
ஞானநல் குறுமேனை நற்றல முளவேனு

ஞானவைப் பெணுநாமந் தனக்கல தில்லாத
ஞானவைப் புயந்தன்றா னற்பய னுறுதற்கே.

50

ஆங்குறுங் காலந்தா னனுகில ததுகாறு
நீங்குறை கெனமுன்னே யியம்பின மாகுகெய்தும
பாங்குறு பாணியுமிப் பாணியல் லதையிலீல
சீவகறு நந்திதெளி கென்றனன் சிவபெருமான்.

51

அருளிய வருடலைவைத் தருள்வளர் தருநந்தி
பெருகிய களிகூரப் பேசிய ஞானதலத
துருவினைத் தியானித்தங் குறைதன னினியிப்பா
கருணையை நினைந்தோங்கற காரிகை மகிழ்கூந்து.

52

புருக்கிளா புரமுன்று மொள்ளுந் குணவாகுந்
வெருக்கிளர் மாமேரு வில்லின ரிடுசாப
முருக்கவு மெய்ஞ்ஞான முற்றவு மெம்பெருமான
நிருக்கிளா பூசனையிற் நிருவுளம பற்றி னளால.

53

அகிலாண்டநாயகியா ராதவணப்படலம்.

பொன்பூத்து மணிதுறுமிப் பொருகு மருவி பலவாரந்து
தென்பூத்த விமையவரைச் செலவ மடந்தை திசைவிளங்குந்
கொன்பூத்த புகழ்க்கயிலை குழுகொண் டிருந்த கொண்களிரு
மின்பூத்த மலரடியின் விரையார மலா தூய்ப் பணிந்தெழுந்தாள் 1

பூதேச மாதேவ புலவு நாறுஞ் சூலத்த
வாதேய வாதார மனைத்து மான நிராலயப்
மாதேசின் வளாளுன வைப்பிற் கேக வொருப்பட்டே
னீதேச நலனெய்த நிகரில் விடைதந தருனென்றான். 2

நஞ்சேந்தி யமுதலோந்து நாம வடவா முகத்தீயி
னெஞ்சாத செவ்வாரிகொண டிருநீர் பெருக்கிக் கடல்போலுந்
துஞ்சாத விழிமடவாய் தோலாச் சிறப்பி னெடுஞ்சேரி
யஞ்சாதி யவண்வருது மென்றா கில் காரணமே. 3

விடையவன் நிருமுன் ருழ்ந்து விடைபெற்ற மாது கோயிற்
கடைமணி வாயி லெய்தக கண்ணுத லேவ லாற்றா
லுடைமணிச் சுரிகை நநதி யொய்யென முன்ன றேழ்ப்
படையொடு முடன்செல கென்றான் பாரிடத் தலைவாக் கமமர். 4

அருடலைக கொண்டு வல்லே யருங்கண நாதா சில்லோர
வெருவரு தோற்றஞ் சான்ற விற்றபெருங் கணத்திற் றெருக்கார
பொருவரு மாய னுதிப் புலவர்க் கெணருங்கித் தாழ்ந்தார்
வருசைய விசைய யாதித் தோழியா மருங்கு சூழ்ந்தார். 5

வாரணி முரசு மார்த்த வாலவளை நர்ன்ற வீணைச்
சீரணி யெழாலின் பாடல ஷெவியெல்லா மினிமை செய்த
வாரண முழக்கஞ் சான்ற வடியவா னுதிகண் மாண்ட
காரணி விழியின் மாதா கலாயெதி ராடி னாங்கள். 6

மாலைகால் யாதத பிசுசு மதிக்குடை துவன்றிச் சூழக்
கோலமா ரால வட்டங் குளிரசெய்சார் தாற்றி வாய்ந்த
பல்லவா யசைத்து நிற்ப்பாபானிறக் கவரி துள்ளச்
சீலமா கொடியி னீட்டஞ் சேண்வெரி முழுதுந் தூர்ப்ப. 7

குறுகுறு நடந்து செல்லுங் குறளொகி சந்த முருகு
வறுவகைப் படைபு மஞ்ச வாணுடை தாங்கு மாதா
கொறுகொறுத் துடலும் வைவான் குடங்கையி னேந்தி, பெரியபப
விறுகிடைப் பேடி மாரு மெருபுடை யணடி ருமு.

8

பூவைபுகு கிளியு மற்றும பொறுபுக கூட்டி னேந்தி
மாவடு வகிள்கணை மாதா சிலரொரு மருங்கு போற்றி
தேவர்கள் சிலரோ, பூங்க நிரிபுருப் பிழை மற்று
சாவுறு தொடரி னேடுகித் தடங்கம பற்றி ருமா

9

கஞ்சக மணிந்த தேவா னைத்தலம் பிழை தாங்கி
வெஞ்சொன்மிகு குவைத்து முனை மிடைசதை துள்ளி நீக்க
வஞ்சலி புரிந்து குத மாகத் மருகு நிற்ப
வெஞ்சலி லாத வேனைப் பண்ணினா யாரு மீண்ட

10

ஆணிப்பொன் னடாமேல வேயநதிட் டசும்பொளி துளிகள் போர்ப்ப
மாணிகக நிழையு முத்தும் வயிரமுந் தாககி யிட்ட
வேணுற்ற விமான நண்ண விறைவனை மனதது னொண்ணிட்டு
பூணுற்ற கொங்கை யனை பெருகடுகை விவாந்து வென்றான்.

11

நெறியிடை யாங்காங் குளந் நிறைமணிக் கோயில சாரந்து
முறிவளா மேனி நல்லாண முதலவனை வழிபா டாற்றி
யறிஞர்கள் வந்து தாழ வவ்வாக நடுளி, வென்று
செறியொளி ஞான பூமி சேணிடைத் தேற்றுக கண்டாள்

12

மண்ணிடை யிழிந்து பாங்கி மாறகொணாந் தளித்த போதா
கொண்ணிழந் கடைந் செங்கை பொய்பென வாங்கித் தாவித்
கண்ணிறைந் திமையிற் றாங்குக கதிர்முத்தஞ் சிந்தத் தாழ்ந்து
பண்ணிறை துதிந் ளாததிபு பைபய நடந்து சென்றான்.

13

விரோதமொன முனு மின்னி மிருகமும் பயிலா நின்ற
விரோகமே யருளு ஞான பூமியி னவநி யுள்ள
குரோசமைந் தனையுஞ் சூழ்போங்க குறுகுவான கோல மாந்த
விரோதயப் பொன்னி நீத்த மாபுளித் தோய்த்துள புக்கான்.

14

உடங்குறு சேனை யாங்காங் குறுவகை நிறுவிச் செல்லுந்
தடங்களு ளிரண்டு பாலுந் தவழ்தரு பொன்னி வீச
மடங்குருக கதிர்செய் முததும் வயிரமும் பொன்னு மற்று
மிடங்கெடக் கிடந்து போக பூமியி னிமைப்பக கண்டாள்.

15

கூடலுளா பருகுந் திமை கையகல் பாககுச் சாரந்து
படலைமை முகிஞேற் றன்ன பசுமபொழி லுடுகத் சூழி

விடவியி தீர்த்த மாடு மிபக்குழா மனைய மேக

மடனறத் துதித்தா லென்ன மெழ்ச்சியின் முழக்கக் கண்டாள்.

16

மலையவெற் பிடையே தோன்றி மாதவ நகத்து யன்பாற்

றொலவறப் பழக்கஞ் சான்ற தூக்குணர் தெரிக்கு ம்போ

லலைதவழ் தீர்த்த மாடி யலர்மணக கவர்ந்து மெல்லென்

றுலவுமைய வருத்த நீங்கத் தென்றல்வர் துலாவக் கண்டாள்.

17

அகிலமு முயிர்த்த தாயே யடுத்தன ளென்னு மோகை

மிகுதலிற் பாட லாடல் வினைத்திடுந் திறமே யென்னத்

தொகுதயில் பூவை கிள்ளு தம்பியு மிசைப்பத் தோகை

யிகவறு வனப்புத் துள்ள விடந்தொறு மாடக கண்டாள்.

18

தருவரு வாக ஞான தலத்திடைப் பிறந்தா மேனூந்

திருவினைப் பெறலா மென்று தேவரு மிறும்பு தெய்த

மருமலர் தாவித் தாரு மதப்புன லிறைத்துத் தெய்வ

முருகெதிர் விடுத்துத் தாழ மொய்யருள் வழங்கிக் கண்டாள்

19

கங்கையர் னாந்துந் தோற்று வ கையினுள் கமல பாச

மிக்குறா மனையப் பெற்றா மெனமகிழ் சிறந்தா லென்னப்

பொங்கிவெண் டரங்கக் கையாற் புனல்வளா தீர்த்த மெல்லாஞ்

மருமலர் முத்தத் தாவிச சாள்பணிந் தேக்க கண்டாள்.

20

சுருப்புவி லுலோக நமமக் கைத்தலம் தாவரு மனனை

சுருப்பொலி பாச நோதல் சவனமே யென்னப் புவிற்

சுருப்பின வ குடைந்து வாசச் சுண்ணதூண் டாது வீழ்ப்ப

சுருப்பின முறுவல் சோட்டி யலர்விழி குளிப்பக கண்டாள்.

21

இருந்தருந் தவங்க ளேறற்கு மிருடியர் பாவ முற்றும்

வருந்திமண் விழுந்தோட் டந்தான் மானவா னிழன்ற நாவற்

கருந்தி ட் கனிகள் சிந்தி யுடைந்துகால் கொண்ட சாறு

விருந்துணச் சுரும்பு ரீட்டம் விரைந்தெழுந் தோடக் கண்டாள்.

22

தொடுக்குமன் புடைய காந்த னுகிய சோம ளேற்ற

துடுக்கண மறிந்து தாழ மொண்டலம் புரியு மாபோ

லடுக்கிய வுலகுக கெல்லா மரும்பெரும் பொருள்க ளைன்குற

கொடுக்கிய வளாவெண் ணாவற் குருடக்கனி மிளிக் கண்டாள்.

23

இதற்கு ஞான பூமி யிருந்தபே நினிவே நென்னே

யுத்தமி யுமையாள் காட்சி யுதவிடப் பெற்றா மென்று

மெத்திய வன்பு பொங்க விரதிய ரெதிரே சென்று

கைத்தலங் கூப்பித தாழ்ந்து கண்பனி யுறைப்பக் கண்டாள்.

24

இன்னபல் வளங்க ணேக்கி யெய்தியோர் தருவின் மூலந்
துன்னின் றடுத்த தோழிச் சுனந்தையை நோக்கி முக்கண்
மன்னினைப் பிரிந்தா மேனும் பிரிதரா மகிழ்வே பெற்றார்
தன்னிக ரில்லா விர்தத் தலம்புகு மாண்பா லென்றன. 25

அரதநீத் தசும்பை வென்ற வருப்பினங் கொங்கை மன்னை
வரவினை யறிந்து முன்னே வதிந்துமா தவங்க ளாற்றய
பிரமன்வல விரைந்து சென்று பெருகிய வன்போ டச்சம்.
விரவமுன் பணிந்து பூசை விதியுளிப் புரிந்து போற்றம். 26

இருசுட ரெதிரா தெழிலியோ ரிபல்பி னிரா துதண் டலைமுடி கூடா
கருமண லொழுக்கு நீவநில லாது கதிததசை வலம்புழு களையா
வருவளர் கொன்றை சுமுகமெல் லென்னு வெனவிலை யொழித்தியன் மணமே
மருவியெய் மடியார் மலவிரட் டெறிவு மடிக்குநின் பூக்குழல் போற்றி. 27

கருந்துணர்க கடுககைக கண்ணியான் முடியிற் கலந்தன னமக்கெலாங் காந்தன்
முருந்திள முறுவற் றேவிபா னமக்கு முறையென முகிரோளி யடுகசு
ளருந்தவத் திறைகொண் டிருந்தன பொருட நின் னணிகுழற் றாகருதித் திலமுந்
திருந்திய முல்லைத் தெரியலுஞ் செருகுஞ் சின்னவெண் மலர்களுந் போற்றி. 28

இலகொளி மணிச்செ யிலம்பகந் திருத்தி யெழிகதிர் மகரவாய் பொறித்த
திலதமே லிடத்துச் செககதிா தொடர்ந்த சேயொளி யரவென நாற்றிக
குலவம் ரடுப்பிற் புறந்தரு நீர்மைக் கொடுமர நாணுற வொளியாய்
துலவுறு மெண்ணுண் மதியும்வெண் ணிறமென் றெழிககுநின் வாணுதல் போற்றி.

காமனா ருருவங் கனற்கணற் பொடிந்த கணவனா திருவுளம் வணக்கு
ளமவா ளிகளோ ரிரண்டென மிளிர்ந்த நறுமலா நயனமீ மிசையே
சேமவார் சிலையுஞ்செருச்செய்வார் சிலையுஞ் சேர்ந்தொரு வகிருந்தன பொருடநின்
சேமவார் புருவம் போற்றியிப் புருவத் தெழின்மயி ரொழுகமும் போற்றி. 30

மாநிலம் விளக்குஞ் சுடர்க்கொளி கொடுக்கு மகிழ்நனா விழிச்சுடர் மூன்று
மூனமில் காத லுளத்தெழ வணக்கி யொளிர்ச்சுரு வதனமா மதியந்
தானழ கெறிப்ப மணந்தவற் பலமோ தண்ணமிழ் துணவுட னடுத்த
வீனமில் சகோரத் துணைகளோ வென்ன விருந்தநின் கண்மலர் போற்றி. 31

கண்ணளி யடுத்து நன்னிறம் வாய்ந்து கதிரமிழ் மணியண் யணிந்த
தண்ணென வியற்கை நறுமண முயிர்த்துத் தழைத்துவா டாதுசண் பகத்தை
யெண்ணறு மலரைக குமிழினைக காம ரூபியை யிகல்கெடப் பொருது
வண்ணவார் கொடியின் வயங்குநின் னாகி வளரொளித் திருவெழில் போற்றி. 32

இந்திர கோபல் காரொடு மொழிய விருககிடை நீரொடுங் கழியச்
செந்துவ ருவாரீர்க் கடலொடு மறுகச் செம்மல ரிலவொடு முறுக்கு

நக்திய ஞான்தே நலனறத் தொண்டை நறங்கனி தூங்கின் நழிய
வந்தமி லமிழ்தம் பொதிந்தொளி தூரும்பி யணிகளா வாயிதழ் போற்றி. 33

செய்யதா மரைதண் பனிசூழந் நழிந்தாந் திககண்முன் நிகழ்நல மொழிந்து
மையளாக கண்ணி யொருத்தியைச் சுமந்து மன்னுமுட் டாளதாய் நின்று
பொய்யதாய்க் கழியக் குமுதமு மென் றூழ்ப் புலவன்மு னெழநலஞ் சாம்ப
மெப்பவாம் பொருள்கள் வினாததருள் கொழிக்கும் விமலைநின் செய்யவாய் போற்றி.

முருந்தினா ஞாயந் குடைத்தமஞ் ஞையதாய முளைத்ததன் னுடன்பிரி யாமந்
நிருந்தருந் நாட்டாந் செயிரதா யொழியத சென்னொளி நித்திலம் விலைப்பட
டருந்திறந் காப்புந் றுட்புறா நாந்நுந் தலையவெண் முலையெனக் குடையப்
பொருந் துதண் ணமிழ்த மூற்றிருந் தொளிகால் பொழியுநின் மணிகை போற்றி

சிறைபடு பூவை கிள்ளையு மொருவா தேமொழி பயிற்றிடப் பயிலவ
வறைகுயி லெழுத்தி னொமொழி யறியா தருஞ்சுவை யாழ்ச்சுந் திரமன் [ழித்து
றறைசெய்தேன் செழுமபா வமிழ்கமுஞ் செவியின் புறவென் விலையெலா மொ
நிறைசுவை யினதாய்த் தன்னையே நிகழ்த்து நிகழுகின் குளிரமொழி போற்றி. 36

ஒப்பற முதலவ னாகிய கணவ னொளிரமுகத் திருவெழி னேக்கத்
திப்பிய மாக விளங்குகண் ணடியோ வெயிரான் நிருவுளக் கமல
மெப்பொழு தினும்புத தலருநீர் நிலையோ வெனத்திகழ்ந் திருஞ்செவி யணிகள்
செப்பருந் ததிரந் நாஞ்-னம் புரியத் திருந்தாநின் கவுட்டுணை போற்றி. 37

மயிரெறி கருவி தனதுழி தொழிலை மதித்துமஞ் செணுறை தூங்கப்
பயிலுறம் வள்ளை கொடியதாயப் புனலிந் படியவா ஞானின் செவியி
னியலரு னெனநிந் சுமந்தெழுந் தாட வெழிலகுலாய்க் காவியே லணின்து
செயிரறு மணிப்புக குழையொடு தோடு செறிந்தநின் செஞ்செவி போற்றி. 38

ஆரணக் கடந்த வருட்பெருந் கடவு ளக்கமெனுந் தாமரை மலரப்
பூரண வொளிரமிக் கெழுதலா லிருளைப் புரட்டுநெங் கதிரவ னேயோ
காரணக் கடந்த கண்ணுதல் வதனக் கதிரவன் முனமலா சலிஞந்
சீரணி கமல மலாகொலோ வென்னத் திகழ்ந்தநின் நிருமுகம் போற்றி. 39

பாளையுட் பொதிந்து திரண்டபுக கமுகின் பாபொளிக் கண்டமோ நிலையா
கோளு தானங் கொழித்தொளிா சங்கு குழகஞா திரவுள மகிழ
வாளுமென் புள்ளின் குரலொடு மமிழ்த மனவளாய் மககல நாணும்
வாளுமிழ் கலனு முறவென் விலக்கி வயங்குகின் கந்தரம் போற்றி. 40

மழலைவண் டமிருந் தொடலைசீர் சிதைய வாரணை வாய்கடைப் புண்ண
முழவுவன் வாரிந் பிணிப்பினு லிளங்க மூங்கில்க் கனிததொடு முரிஞி
யழலிடை யவிபா திருப்பினு மந்தோ வருமபய னெய்துழி யழியத்
தழவொளிக் கதிர்ப்பூண ககச மணிந்து துலங்கிய தோளிணை போற்றி. 41

விலைவரம் பறிந்த காளையாயச் சேர்ப்பர் வண்குடி மகிழ்கொளத் தோன்றி
யலைவரம் பறிந்த மகரமீன் படுத்த வன்பனா ரகையிற் பற்றி
விலைவரம் பிகந்த மணிவிலை கடகம் விற்செறி கங்கண மணியக
கலைவரம் பிகந்து மகரமீன் யாடிகு கடந்ததின் கூர்ப்பாம் போற்றி 42

தங்குபின் மலர்க்கு மருங்கல மான தாமரை நான்மலர் குவித்து
மங்கத நளம்பை மலாததியுந் திரியு மலங்கொளிசு கடாகண்மை யாப்பசு
ககைகைய மணிந்த கண்ணுதல வதனக் கதிரவிழி புதைத்தனை தோற்றிப்
பங்கய மலரைக் காந்தலைத் தளிரைப் பாற்றுகின் செங்கரம் போற்றி. 43

கருப்புவிற் குழைக்குங் காமவே மெடுத்த கணையெனு முற்பல முகிழைப் [க்கித
பொருப்புவிற் குழைத்த புண்ணியன் விழையப் பொலிந்துநீந் பெருகென வில
நுருப்பொலி செவகை யார்விரல் போற்றி சித்தசன் தோக்குவாம் பரியா
பொருப்பெந் கிள்ளைச் சம்பவாய் விலங்கி யொளிரநின் விரலுகிர் போற்றி. 44

கடகரி மருப்பு மததகத கணையுந் சமரு மெப்பும்பொற் குடமுந்
தடவரைக் குவிந்த தாமரை முகிழுந் சங்கு வாகமும் பந்தாந்
சுடர்மணி வடமுந் கலவையு மரிழ்துந் தொப்பிலுந் கலந்தமு தேச
ரிடவிய மாபக கலத்தல்செப் யாவென் நிகந்தகண் னிளமுலை போற்றி. 45

உருப்பவிற் பருவத் தறுகுளிர் கொடுத்த முறுகுளிர்ப் பருவத்து வெம்மை
விருப்புற வளித்தும் புணர்ச்சியிற் புளகம் விரவியு மேனையோர் குயமு
மிருப்பன வெனினு மிகந்தல நீன்று மிளமைநீங் காதுமா மேருப்
பருப்பதக குழைத்தா பகட்டுரங் குழைத்த பயோதரத் தின்னியல் போற்றி. 46

முழுத்தபே ரன்பிற் காததனா மணித்தோண் முயங்கிய வேலையு முயக்கம்
விழுத்தவே லையினும் வேறுவே றருவாய் வேங்கையி னறுமலர்த் தாதும்
பழுத்தவாடகப்பொற் பாகமும் விலக்கிப் பன்மணி கரைத்திலே கிதக
வெழுத்தினாற் பொலிந்த விளமுலை முற்றத் திணங்கிய சுணங்கெழில் போற்றி. 47

மூவரை யடக்கி மாலொரு வுனையே முற்றறுச் சுமந்ததோ ராலின்
மேவுபச் சிலையும் விலக்கியண் ணாந்து விளங்கிய முலைமுக நெயித்
தாழ்வட மணியி னிளவெயிற் பிழம்புந் தயங்கிய ரிதபமே கலையி
னோவில்பல் லொளியும் விராய்க்கிடந் திமைப்ப வொளிருத ரத்தெழில் போற்றி. 48

மாந்தளிர் மருட்டுங் கரதலத் தெடுத்த வார்கழைக் கருப்பவில விசெக்கு
மேந்தெழிற் சுருப்புச் சேமநா னென்றோ விறந்தவே னெழவள ருந்திக்
காந்தழற் குண்டத் தெழுப்புகைக் கொழுந்தோ கண்ணெழு தஞ்சனம் பிழைத்து
வீழ்த்தொழு கியதோ வெனவயிற் நெழுந்த மென்மயி ரொழுக்கெழில் போற்றி. 49

நிரஞ்சனப் பொருளா யிருந்தருள் கணவா நெஞ்சகண் ணினுங்கலந் துலாவு
முரஞ்சொளி வனப்புப் பெருங்கடற் பரப்பின் முரிதிரை யெனவயிற் நெழுங்கும்

வாஞ்செறி மடிப்பு மதன் சுழி டென்ன வயங்கிய வந்தியு மாகடுக
யுஞ்செறி பணிசன் கிடந்தென நிதம்பத் தொளித்தரு பரமமும் போற்றி. 50

கடியலர் கொம்பா கொடியலர் ஆற்றுக கைபயிடி 'நின்னிலை நிலையா'
காடிகடை பட்ட தாவிட முரி புந் தாய் னா பலவினைப் படுஞ்சீர்
முடிவறு படகசல் சீட்டினுந் கழியு மெனவினை முனிந்துமொய்+ சரப
வடிவுகொள் கணவன் மனமெலாடி வணங்க வணங்கின னிடுகிடை போற்றி. 51

காமவே ளெரித்த கண்ணுதற் பரமன சுருததனை வணக்கமேக குயாதத
வாமமா றுரோம வல்லியென் றரைக்கு மணிகொடி யணசுவற நாட்டு
மேமமா ருநதிக் குழிமிசைத் தாய வெரிமணி விதானஞ்செய பொலந்தே
ராமனா வடர்கள் கிடந்தொளி யசம்பு மழகிய கடிதடைய போற்றி 52

பிணர்படு கடிவி னுட்புழை யுடைய பெருங்குளிர நிருநகர மிகநக
வணர்நெடு வாளாற் றண்படக குறைதது வர்சையி னுரித்திடப் பட்டு
நிணர்வனப் பிழசுகுந் கதலியை நீக்கி நிழனமணி மகர்வாய் செறித்தத
துணாபடு மாவி னிளநதளிப் பட்டிற் றலங்குந் தகவான் றனை போற்றி 53

பொற்பமா பொன்னக கிழியுடை படுவ பூநதிரட் பந்தடி படுவ
வற்பமா ளென்னு பங்கமுற் றலையு மரபின வெனவெலா மொழித் தத
தற்பன் காத்தாற் பிசைதொறு மமிழ்தந் தந்தணி யொன்று மொர் தாடே
யற்புத மாண வியற்கைநல் லழகி னை முழந் தாளினை போற்றி 54

சிலம்புகிண் கிணிய பாதசா லகுகள் செழுபணிப் பாடகந் தண்டை
யலம்புந் வணிந்த புலவியிற் கணவ னங்கையோ டயாசிரி தாற்றி,
சலம்படு வாலு வாறா ழிகையுந் தணித்துவாரக செளரிக்கணைக் காலு
பலம்படு தராசுற் றட்டினைத் தூக்கிப் பகிததநினை பரமினோ டோற்றி. 55

பெண்ணுரு வெடுத்து நின்னருட் கணவன பெரபய்ய பணாநதார யவளின்
கண்ணுரு நிகர்ப்ப மீனுரு வெடுததுக காதிடப் பட்டிதற் கேணு
நண்ணுரு வெடுதது நிகாததுமென நெண்ணி நலத்தக வெடுததுகா மமுமாக
கெண்ணுரு வழிய வென்றிகொண் டிலகு மெழிநடந் தாளினை போற்றி. 56

தொண்டையங் கனிவாய்த் திருவெழிற் குடைநத துவாந்ற விததரு மததின்
கண்டமுங் குளிரவெண் ணகையெழிற் குடைநத கதிரொழி திசைமு மெமையுந்
தொண்டுகொண்டருளலவெண்டுமென தடிபைததொடாநதுகொண்டினையமெல்
மண்டெழில் கொழிக்கு மவ்வீரற் றலையின வயங்கிய நகங்கனம் போற்றி. 57

வந்தெதிர் பணியும் வானவா சோதது மற்றவா செய்யநா விடததுஞ்
சின்னையி னிடத்து மறைமுடி விடததுந் திகழ்வரு புலவியின் முககட்
சந்தர னலங்கல் வேணியி னிடததுந் தலங்குதத தோற்றிநா மடியேன
புந்தியி னென்று நீங்குத லறியாப் பூந்தளிர்ச் சேடி போற்றி. 58

பயிலிய அலகம் படைப்பவ ஹோது யாகிப பட ஈற்றை யனமு
யினுங் கெடுவே லண்ணலா னுநது யாகிய மயிலுந் து கமந்த
செயிரது மயிரா வணமுடே பணிக்து திகழ்ந்தடை திருந்தவே சற்பல
லுய்களும வேத கெரியுளி பெருங்கு வொதுங்குந் தை நடைமெழில் போற்றி.

ஈழத்தூ மலைய மெட்டுதற் கரிதா யினகயா மெழுதுடப பட்டோ
மெழுதுசு தாமும கைபெ பப வைப மவீழ்கு திளாதளிர் கவற்றுமெல வியலு
மெழுதுபா மருநஞச குறுகது யலுக்கெ ண் டெளிபனைன் சமத்துநீ முன்ன
மெழுகிப வெ டுததுத துடைக்குந் தை வடிவத் திருங்கவின் முழுவதும் போற்றி. 60

கடிய பரைய பாதுபா யினை க்குமில லுநிவிநா தொழில் ப
மடிய லுநிந் பேசமும பேசா பேசமு மபேசமு மெனனக
மடியுங் கூட வின ரியு மொன்றயக குறுகிய யுயிர கெடலாரு க்குமே
கடிய முதுகி யருள்கி லாண்ட நாயகி பெனுமபெயா போற்றி

61

மனை தயிலே பசுங்குளியே யயிலே புறவேரு டையனமே
தேனே யமுதே கிணையேகுது தெரிசத தேதசப பெறுதலிலுல
மனை பெரிய தவளுவ யதேன யான்வெ ி கவமும வேளவியுரிந
கிணையே பயதந கிடபபெற்றே னெனக்கேரி குறையு மினியுண்டோ.

62

மலையா கமததால வானவரான மலா லுரியப படாதந்
முறைமே வில்வா தெளிவந்த கெனனை மொழியா மெனததுதிததுக
குறையா வனநின் வினையின குருமா லுமேன் முகநோகுகி
கலையாந் தெரிபுரு மல ககூத நவகக யிதனை விளம்புமால்.

63

அனகன கயில மெய்பெருமா னமகன வணங்கிப் பெருளுளான்
வினவி னெற்கு ஏனசல மேவித தவமாற் றுதியாகுகே
பினிது விந்ததுத தெரிததுமென வியயி விபப வீகங்கிதேன
கனக மலாமெல லனை ிசேசகுங் கெட யுளநிது மெனக்கொந்தான்.

64

சாற்று மளவில் யோகிருத சயபு முனிவ னுணர்ந்தெழுந்து
போற்றிப் பணரது மகிழ்தாவகப பொங்குக் கருணை மெதுவழங்கிக்
கற்று மகிய முடிவேந்த கேள்வ நுணர்த்த வுருணினந்து
தோற்ற முழுவ லன்பிவொகி தாய பூசை தொடங்குவான.

65

பாங்கு நின்ற பரிசுனத்தை நோக்கிப் பாவித தாமமுத
லோங்கும பெருன்கள வபுனை யுருற்ற வெல்லு யிவ்வரைப்பிந
முங்கிக் கொணர்மி னெனவிநித்துத தளவ கொழிகுருங் காவிரியுந்
தேவகு நவதோத தமுஞ்சென்று சிந்தை மகிழத் தோய்ந்தெழுந்தாள.

66

தினையும புனற்றீரத் தமுப்படிந்த தேவி திருமே னியிலணிந்த
வினைய துங் தமுமு டலாததொடையு மெவநிகுழ் கலவை முதற்பலவு

முரைக்கு முனங்கொண் டியர்ந்துயர்கட் குறுதி பயப்ப தெனினவ ன
குரைக்கு மண்தூ புரத்தாளிற் கூடு முயர்க்குங் குறையுண்டோ.

67

பொழியுங் கிரண மணிக்கலனும் பொற்ற விரையும் பூம்பட்டு
மொழியுந் திறத்த வெனத்தொடா னொளிர்வெண் சே விழைந்தூ
யிழியும் பழிபா தகமுழுது மிரிககு நீறுங் கண்மணியு
மொழியும் பனுவல் விதியாற்றான் முடி துந் திருமே னியிலணித்தான்

68

அருந்தவக் குறுமுனி யாடு நீர்த்தமு
னிருந்திருந் தவத்தினே யிறைவி யெய்தினு
டிருந்திய பரிசனத் தேவர் சென்றவா
பொருந்திய பொருளெலாம் போதந் தீட்டுவார

69

சிவபுரத் தணியையிற் சுவணுங் கோபுரத்
தவமற வதியுமா னோதும் பற்றுபு
புவனமுந் றுயிர்த்தவன் பூசைக் காகெனத்
தவமகிழ் தலைக்கெ ளாத நந்தா டார்சிலா.

70

இந்திர னகாபுகுந் திணர்த்த தாருவோ
ரைந்தொடு ந்திகளு மணிசெய் தேனுவுஞ்
சிந்தைய ளாப்புறு மணியுந் தெவ்வுபு
வந்தொரு சிறையெயா மலிவித தார்சிலா.

71

மன்மகிழ் சிறப்புடை மயினை விச்சுவ
கன்மனைக் கூவியொண் கரகம் பரிசனம்
பன்மணிப் படலிகை பரந்த வட்டகை
யென்னவும் பரிமினென் றோவி னார்சிலா

72

மாதிரக் களிற்றினே வவ்வி யன்னவை
மீதுவிண் ணெல்லையின் விறந்த சீர்த்தமும்
பூதல வரைப்பிடைப் புணர்ப்பு நீர்த்தமுங்
காதலிற் கொண்டபோய்க் கருற்றி னார்சிலா.

73

கண்டமொன் பதிற்றினுங் கலந்த நல்லவுந்
கொண்டபு. நீவினுங் குலவி யுள்ளவு
மண்டநாட் டதிய மாக வுள்ளவு
மண்டினா வவ்வினர் வந்துயத் தார்சிலா.

74

இன்னண மிறைவனா பூசைக் கேற்றன
மன்னிய பொருளெலாம் வவ்வி ஞானமா
நன்னகா முற்றிய நவையி லாரெலாந்
துன்னினர் பணிவிடை தொடங்கி னாரோ.

75

நிறைமலர்ச் சம்பு மூல நிறைமலன் கோயில் கொண்டு
முறையினை யுணர்ந்து வானிற்றுச் சுகண் முயன்று வல்லை
பிறைதவ தொழில்கண் மட்டம் பிழைக்க னி மணிப்பூங் கேயி
னிறைமலர்க் காவணங்க ணலதத்க் கறுவிரை சாரா. 76

மண்டப மேடை மேது மடைப்பள்ளி யாது மாக
வணட வீழ் யவனா செய்த வாஸத மெதம்ப் பாட்டி
கண்கள மகிழ்ந்தீக கொள்ளக காதலிற் சிலநீ பாடி
விண்டமென் மலக ளாய்ந்து வேறுவே றமைதது வைத்தாரா. 77

தாமணி யிண்டை மாலை தலைமலாத் தொங்க ளாதி
சீரணந் தியற்றிச் சபாச்சார செறிதரப் சிலாகன் வைத்தா
மேமணி கலனபூ ண்டை யிருவகுடை கவரி மாடி
ந்மணி எட்டி தூய்மை நிகழ்த்தினா சிலேலாரா வைத்தாரா. 78

சாறுமென பணிநீ வாககி நறுங்குற மிரிஞ்சு தேயவை
மேறிய கழிக்கத் தாரி யிளங்கு புழுக்கு வாச
மூறிய குங்கு மப்புக் கருப்பூர முறமட் டித்த
கூற்றங் கலவை சாலிற் கொள்பபெயது நிலைத்தாரா சிலேலாரா. 79

தயிலமா மலக மஞ்சள் சால்மா வாலைந சீரம்பா
றயிரிபு துளந்தேனை மேழ சாறமிழ் தைநதைத் தெனை
வியலுறு மி தம பலவே நிருங்கனி யிளநா மற்றுஞ்
வெயிரறு கலத்தின் வாங்கிச் சேர்த்தனை மொருசார சிலேலாரா. 80

கடவுளா னுதவு முண்டி கடலவரு மமிழ்த மேலைப்
படாசுவைத் தெயவ வுண்டி பாபிடை யமைதகும் பலவே
-றடாசுவை யுண்டி நானகு மத்தநக் கலத்து லேநது
சுடரிழைத் துகிலின் மூடித் தொகுத்தன மொருசார் சிலேலாரா. 81

கறபகத் திழையும பூவுங் கடவுளா மணியுங் கொண்கு
பொற்புற விதானித் தெங்கும புடைமணங் கமழ ஆட்டிப்
பற்பல விளக்கம் வைத்துப் பணிந்து நீதாய் வாச
வுற்பல மலர்கள் சூர்தி நிலமெழி லுறுத்தாரா சிலேலாரா. 82

தொண்டகந் துடித் தாரி தூரியம் பசலை பம்பை
திண்டிம முரசு மொந்தை செநிகிணை தகுணச் சங்கண்
மண்டிதண் ணுமையே வீணை வளைவயிர டீலி காளங்
கொண்டபல் வியங்க ளெல்லாங் கூளிய ரியம்பா நின்றா 83

இவ்வகைப் பணிகள் முற்ற மாவரு மியற்ற லோடு
மவ்வகை யுணர்ந்து வல்லே யம்பிகை யெழுந்து செனருள

பவ்வெமன் றயிர்க்கு மாவிப் பாங்கியா மருங்கு சூழ்ந்தா
செவ்விய தேவா கற்பச் செழுமலா மாரி தூராதாரா.

84

பிரமன்மா தவஙகள் சாலப் பேணுதல் குறித்தோ வேகப்
பிரமநா மத்தை யனனான் பெற்றமல மதித்தோ வந்தப்
பிரமனமூ துலக மாகுதல் பீபிற நினைந்தோ தேறேம்
பிரமதீர்த் தத்தின் பாங்குச் சென்றன பிழைமா னனனான்.

85

மருவிய தொழுவின் மேனமை வயக்கிய பிரமன் பாங்காக
கருணையின பெருமை காட்டக் கருதிமற் றவனைக் கூவிப்
பொருவினி பூசை சாலப் புரிவதற் கிலிங்க மொன்று
கருகுவென் றுலகத்தாள் கேட்ட சதுமுகன் வணங்கிக் கூறும

86

அகிலமு முயிர்த்த நினனா லுறிதரப் பொருளக் கிள்ளை
கலமு முணர்ந்து ளாய்க்குச் சாற்று வதென்னே மெல்லா
நிகழ்வதைப் புத்தச் சந்தப் புத்ததி னினனக்கு வேட்கை
நிகழ்வதி னிபற்று கென்றான் செவிமடுத ளுமையாள் பினனா.

87

யயிரினுக் குலவா வினபச் சுவையினை யுசவு முத்தி
யியலினை யுணரப் பூசை யிபற்றுவான் சுவையை நல்குஞ்
செயிற்று யுணிலக் கொண்டி சுவலிங்க மாகக் முன்னி
யயிரவரித் தாசுக்கு மந்தச் சீர்த்தத்தி னறிலை சாந்தாரா.

88

நீக்கமில லாம லெங்கு நின்றந்த புரணத்தி னின்ற
தாக்கற நின்ற வந்தத் தாணுவின் யுணம் போற்றிப்
பிபாககர சீர்த்தத் தன்னைப் பொள்ளெனத் திரட்டித் தேச
நிதிகொளி யிலிங்க மாகித் திகழ்தா விரத்தி னுளால்

89

விழைதரு கணவன் மெய்யின் விராயிது முரண மென்னத்
தழைபெழின் மகளாய் நின்ற தற்பரைக் கெழுழ்வன் மேருக்
குழைதரக் குழைத்த செம்மல் கோளொடு முரணி தென்னப்
பிழைதப் நெகிழ்நீர் வன்மைப் பிழம்புறல் வியப்பிற் றேயோ.

90

பங்கலந் துவன்றி யார்ப்ப மாதாபல் லாண்டி சைப்பப்
புங்கவா குணலை செய்யப் புலவர்கை கொட்டி யாடச்
சங்கரி சம்பு யோகி தவப்பயன் முற்று விப்பா
ளங்கவன் தன்னைக் கூவி நிழற்றென வருளிச் செயவாள்.

91

மருத்தகு காவ லென்ன மருவிய சம்பு யோகி
கருத்துறு மகிழ்ச்சி துள்ளக் கவித்தாற நிழற்றி நிற்பத்
திருத்தநீர் கொண்டு நாதன் நிருமுடி யாட்ட வெண்ணிப்
பெருத்தப. நித்த மெல்லாம் பெருகுமா பாவித் திட்டான்.

92

விழுமிய முகசண் மூத்தி விரைமலர்ப் பதத்தன் னுட்கு
முழுவான் பெபுந்தா வெண்ண வற்றிசீர்த் தங்கு ளெல்லா
மெழுதருஞ் சீமத் தீர்த்த மெனவிறும் புது கொண்டான்
கெழுதரு மனைய தீர்த்த மப்பெய கெழுமிந் தன்றே.

93

வெதிய சீமத் தீர்த்தந் தீரையு மெனமுண்டி னுட்கு
தூத்தரு தீர்த்தந் தனையுஞ் சுகந்தந் தோட்டலா பெபுந்தா னமைத்தும்
பாத்திய மாச மனமருக் கியமும பாங்குந் வமைத்தாரன் கொழிக்கு
மாதத ஹால் விதியாற் றததயோ னைக்கு மாசுகள் ளகலயின் றெடுத்தான்

94

ஆதன மூத்தி யமைத்தரு அருவ மருவடிமா நுருவமா யவற்றின
பேதமு மாகிப் பிரிவில தாகிப் பிரிதர வுயிரினைத் தொடர்ந்த
வேதமெய தரிய நாகியவ் வேத மெனைத்தையுந் தாடைத்தாரன் கொழிகுஞ்
சோதியை மூத்தி மாமென வருளார றுகளறக் கண்டருத் தத்தான்

95

பகரத்தபாத தியமுன மூன்றடுக் கித்தகர பகரதயி லாக்கி ளாட்டிக
திக்கூந்திடு மவற்றி னிடையிடை யலாந் னேரத்திரா புளையொளி யுணவு
மகிழ்ந்திட வளித்துத் தத்தந் தாட்டி வாய்க்கிய வுருத்திர மனைத்தய
புகழ்ந்திடுந் தந்தக் குழம்பருக் கியமும பொருபுந் முறையிடைத் தினளால்.

96

தழையிழைத் துகிலாற் றிருவுரு வீர கொழிக்குமுன புலத்திமின னரைநாண்
டழையழ் கெடுக்குங் கோவணம் பட்டுஞ் சாத்தியெய முழுவதற் குளிர்பங்
குழைவிரைக் கலவை கோட்டியொண சுண்ணக் கடந்த மீமிசை யட்டி
விழைதரு கலனுந் தொங்கலா திகளுந் வேறுவே றெடுத்தவக் கரித்தான்.

97

அறுகவை கொழிக்கு நால்கை யுண்டி யனைத்தமின னுரைக்கிளா தாட்டி
நுறுவினாப் புதனீர் பொழிந்துபா கடையு நலகுபு பல்வகை யொளியு
பெறுமுறை சுழற்றிக் குடைமுத் லுதவிப் பெருகிய மியமபுவித் தெதிமே
யுறுவகி முதலோர் தமைநடத் தியக்கி நின்றன ளோட்டிக் கண்ணுள்.

98

ரிச்சலுங் காலந் தொறுந்தொறு முளள கெழித்தர வுருகியிவ் வறந்
கெச்சமில் புரை புரிசுவா ளொருநா ளினிதுபூ னைமுடிந் ததற்பின
முச்சகம் பழிச்ச முதலவனைத் தணந்த முறைமையை நினைந்தன ளாகி
வெச்சென வுயிர்த்துப் புளகமெய போப்ப விழுத்தரு துதிவிளம் பினளால்.

99

உலகே முமொடுங் கவெழுந் துரிமி ருழிக் கணலுங் குளிரத் தழலாய்
புலவோ மலமவந் தழியக் கடுகும் புகாருந் சமயின் றபுரா தனனே
மலரோன் மகண்மே லெழுகா தலினால் வருபா வமகந் தியநா வலவன
மிலமா கவிருந் தருள்வா யடியேந் கெளவந் தருளா மையினயந் திடுமே.

100

அருளே துமிலா தொருபா லனுயி ரழியத் தொடாதென் னிசையா ளியமன்
பொருளே துமிலா னெனவே நிலமேந் புரளச் சரணேச் சியபுன் னியனே

தெருளே துமிலான் பிறனில் விழையுஞ் சேர்ந்தார்க் கொலிதீ மைசிறைத் தருள
மிருளே துமிலா ததலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 101

கலங்கிப் புலவோர் பெரிதுங் குலையக் கறுவுந் தருவோர் குலவாழ்க் கையுறம்
வலங்கொள் புரமூன் றுமொருங் கவிய மாயப் படைதொட் டமலர்க் கரணே
துலங்குங் கிரணப் பனிமா மதியோன் றொடர்சா பமறுத் துவாஞ் செறிவித்
திலங்கும புகழ்ஞா னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 102

விண்ணு நெடுமும் புலியுந் துயர் வெள்ளிக் கிரியைப் பெயாவித் திடுவோன்
கண்ணார் முகமும் புபமுஞ் சிரமுக கடிதா கநெரிச் தருள்கால் விரலோய்
புண்ணு டியவார குவிசப் படையோன் புகர்வன் கொலைபோக கிவரங் கள்பல
வெண்ணு தருணஞ் னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 103

பாரவிப் பணியா தடியுஞ் சிரமும் பார்ப்பா மெனவெண் ணுமறன் கடையால்
வராகத் தொடுபுள் றுருமா லயனு மருவுங் கழிமேன் மையவா னவனே
விராவித் தவமாந் தியாய புமுனி வெய்யோன் மலைவோ லையடக் குமுனி
யிராமந் கருணஞ் னதலத் தடியேற் கெளிவந் தருளா மையியைந் திடுமே. 104

விலங்கந் கரையன் பெறுமெல் லியலான் விம்மாந் துகரைந் துகரைந் துருகித்
துலங்கித் தளர்வெப் தமருங் குல்விழி சோரப் புனலங் கைகிரங் குவிய
விலங்கப் புளங்க களிவா றுதுதி யியைவித் சுறசோ கமிணங் கலுமே [றனனே,
யலங்கந் சடையண் ணல்விரைந் தெதினோ யடல்வென் விடைமேல் வெளிநின்

பூதகணம புடைசூழப் புத்தேளிர் பொழிகின்ற
சீதமலர் வெளிநாப்பத் திசைமுழுது மிசைதேங்க
வேதமுனி வராபழிச்ச மெய்யன்பா ருதுகலிப்ப
நாதரினி தருள்காட்சி நயனமலர்ந் தெதிர்கண்டான் 106

இருககண்ணிற் சிறந்தவுறப் பில்லையெனன் முகமனே
கருங்கண்க டம்பிரான் காட்சியினுந் களித்தலொடுங்
பெருங்களிகெஞ் சுகங்கொள்ளப் பேரமைத்தோண் முலைவிம்ம
வொருங்குருவ மனைத் துமெழி லோங்கினவா லுமையவட்கே. 107

அல்வரைந்த மலர்க்குந்த லகிலாண்ட நாயகியின்
வல்விரைந்து பதமலரின் வணங்கியொரு பானிற்பக்
கலவரைந்த வெறுழ்த்திண்டோட். காபாலி கண்ணளித்துச்
சொல்வரைந்த கருணையினுந் றொக்கவரங் கொள்கென்றான். 108

எவ்வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்று மிருக்கிழவ னாய்க்ந்ரு
மவ்வுயிரின் கிழவனையே யருக்கிழவ னெனச்சார்ந்த
கொவ்வவந்ருங் கனிவாயாள் கொண்கர்திரு வருளேக்கி
முவ்வுலகு மெளிதய்ய முன்னிவரங் கொள்ளுமால். 109

வரங்கொள்படலம்.

இமையாரக டொபுதேதது மெம்பெருமா னெனையாள விலிங்க மாநி
யமிழ்தேச னெனச்சமுடி மூலத்தி லமாந்தனையே யனைய தான
யமிழ்தேச னெனுநாமங் கேட்டவர்கள் சாலோக மடைக் வண்பா
லமிழ்தேச னெனுங்குறியைக் கண்டவர்கள் சாமீப மடைக் மாதோ

1

திப்பியமா கியவமுத லிங்கத்தைத் தியானித்தது தெரிசித்த தோரக
ளொப்பரிய நின்னுருவ முறுகவந்த சுவலிங்கத் துவந்து பூசை
யெப்பொழுதி னென்பொருள்கொண் டியற்றினோ ரும்வினையி னிரியல் போக
வைப்பினைய நினதடிகீழ் மாருத சுவானுபவ மருவி வாழ்க

2

பெருமானே யமுதலிங்கத் தொருநாளிப் பூசனைக்குப் பெட்டி னேடும
பொருளாதி கொடுத்தவாக ளியமையிலே வேட்டபெரும போக மூழ்கி
யொருவாத சுவலோகத் தாண்டிலகக் முறைந்துள்ள முன்னிற் றெல்லா
மருகாமை யெதிராநிறப் பெரும்போகத் திடையழுந்தி யருளிற சோக.

3

இன்னல்கெட நின்முடியின மனுபோதி யெளியனே னெடுத்திங் காட்டு
மன்னியசீ மத்திரத்த தெரிசனத்தாற் பரிசத்தால் வருநீர் வேட்கை
பின்னமுறு பானத்தா லூராவனவு முத்திரிலே பெறுக வேட்ட
வேந்தலமு மத்திரத்த முரைத்தவரும் பெற்றினப் முத்தி சோக

4

மாதவங்க ளத்தஞ்சீ மத்திரத்தத் தருகிருந்து வயக்கி னோக்கு
மேதகைய பயனனந்த மாயுறுக் கோதானம் விரும்பி யொன்று
கோதகலு மந்தணாக்குக் கொடுத்தவாக்குப் பரிமேதங் குயின்ற பேறு
தீதகல வுந்தாக சிரித்தெயினமூன் றொருங்கெரித்த தேவ தேவே.

5

திலதானம் புரிந்தவாக்குச் செறிந்தபல பாவமெலாந் தேய்ந்து மாய்க்
வுலவாத செழுங்கனக் முதவுநாகுந் பரிதிபத்த துறைந்து வாழ்க
விலகாத சுவைநறுநெய் வீசெருக கக்கினிட்டோ மத்தின் மேவு
பலனாக பாணிவளா பகழிவிழி கிடந்தொளிரும பதமத் தாளோய்.

6

வத்திரதா னன்கொடுப்போ ராயுனொடு பெருஞ்செல்வ மருவி யீற்றிற்
பொத்தியசீர் வருணபத் முறுகதா னியதானம் புகன்று செய்வோர்
பத்தியெவ ரும்புரியத் தெய்வதமாய விளங்குகபைங் கழையின் கட்டி
யுத்தமருக குதவினோ ருறுதகன னுகாச்சியென வரைப்ப வெல்லாம்.

தவளவிர சிதககொடுப்போர் சுந்திரன்வாழ் பதமுதக தரணி யீவோர்
 திவளுமுடி யிந்திரானாய் விண்முழுதும புரக்கதிக டூப்பீ வோர்க
 வெளவரு மிடம்பையெலார் துமித்தின்ப முறுகதுவர்க் கனிவாய் வேய்த்தோட்
 குவளைவிழிக் கண்ணியரைக் கொடுப்பவர்கள் விண்புதக குலாவி வாழ்க. 8

அன்னதா னம்புரிவோ ரன்னமொரோ வொன்றினுகருக கற்ப மொவ்வொன்
 றென்னையா ளுடையபிரான் சுவலோகத தினிதமர்க் விலிகக மீவோர்
 துன்னுபோ கம்பலவு மீண்டெய்தித் தோலாத வினப மெல்லா
 மன்னுமீ சுரபதத்தி னேற்றவர்க் ளொடுமினிது மருவி வாழ்க 9

சிவரிசியிற் சிவலிகக முபகரணத் தொடுமளிப்போர் சிறப்ப வேற்றிட்
 டவமுறு சீனபுரிவோ ரப்பொழுதே சீவன்முதத ராக நெஞ்சக
 கவலையறு கண்மணிக ளீவோரு மேற்பவருங் கயிலா யத்து
 முவமையறு சிவபுரத்து மொரோவொன்றக கொருபதிற்குண் டிறைந்து வாழ்க. 10

மும்மலந்தூட் படப்படுக்கு மித்தலததின முற்றவககண் முயன்ற பேற்றூற்
 செம்மைபெறுஞ் சிவஞான மளிப்பவரு மேற்பவருஞ் செயிரிற் நீர்த்து
 விம்மியபே ரானநத வெள்ளததுள் வாதனையும் விலகி மூழ்க
 வம்மவந்த ஞானதல மமுதேச மெனுமபெயரு மணிவ தாக. 11

அமுதேச மெனப்படுமித தலததெல்லையைகருரோ சததி னுள்ளா
 லமையாத காதலினு லந்தணரைப் பதிட்டைசெய்வோ ரலக்க ணீக்கி
 யிமையார்க ளழுக்கறுப்பப் பிரமத்தின் வாழ்கவிலாக் கவனி யீந்தோ
 ரெமையாரு நாயகசா ருபத்திற் சீவன்முத்தி யெய்தி வாழ்க. 12

திருமாலப் பதிட்டைசெய்வோர் திப்பியமாம் வைகுந்தஞ் சோநது வாழ்க
 பொருவேது மில்லாத சிவலிககப் பதிட்டைசெய்வோர் பொக்க நீங்கி
 யொருவாச விம்மைறு மையிற்போக நுகர்ந்துயர்நத வீடு சேர்க்
 பெருவாழ்வு தருமிந்தத் தலம்வசிப்போர் நின்னடியைப் பிரியா ராக. 13

வேறவே நிவ்வாறு வரம்பலவும் விழைந்திரந்து வியந்து போற்றி
 நாறுபூக குழலுமையா ணாத் திரு முகநோக்கி நமப யான்முன்
 கூரியதோர் வினாவினுக்குத் தாமீண்டு கொடுத்துமெனக் குறித்தி யன்றே
 தேறுமா நினியதுவுந் தெரித்தருளா யெனக்கேட்ட சேவ தேவன். 14

இரந்தபல வரககரு மீந்திட் டாமதுச்
 சுரந்தபன் மலர்க்குழற் றேகை மற்றினி
 யரந்தைவை யகந்தனக் கறவி னுயதற்
 குரந்திக ழிறையுமிக குரைத்து மென்றுபின் 15

நன்னிழற் பாப்புறு நாவற் றுருவாய்
 முன்னுறுஞ் சம்பமா முனியை நோக்கினு

னன்னது தெரிந்தவ னாடித் தாழ்ந்தெழுந்
துன்னருங் களிப்பின லுரைத்தன் மேயினான்.

16

அடியனே னுய்ந்தன னடிய னேனுறுங்
குடிமுத லெழுமையுங் கோதற் றய்ந்தன
முடிபொதித் தெழுந்தவிம முறிசெய் நாவலங்
கடிநிழற் கருணையிற் கலந்த நீமைப்பால்.

17

எழிலமு தீச்சா மென்னு மிததலந், தொழுதகு சம்புவீச் சரமென றேந்தவு
நிழலிதி னென்றுந் நிலையின் வைகவு, மழகிய வரமென வருளல வேணமொல. 18

என்றுபல வரங்களு 'மிரபப வெம்பிரா, னன்றென வவையெலா டுகிப் பாங்கரிற்
றுன்றிய மறைபல துதிக்கும வேதன்மே, லொன்றிய வருள்விழி யுறுத்தி னானரோ.

கமலமெல்லணையினுன கசிந்துதாழ்ந்தெழுந், தமலனேயுயந்தனெனகிலகோடியுந்
திமிரவலவினகளிற்றீர்தின் றுயந்தவென், நிமிழ்கொளு மனபினாலினிதுகூறுவா
[ன்.

காசின மிலகிய கண்டத தெம்பிரான, மாசமா மதிவரு மதியி னுனெனப்
பேசிய மிருகசீ ரீடதகிற பேணிய, தேசவிா விடைக்கொடி சிறப்ப வேறறுபு. 21

பொங்கெழிற நிருவிழாப பொலியச் செய்துபின
பகருளி மதியிடைப் பகொன னுனெனத்
தங்கிய வுரோகணி தன்னி னீள்கொடி
யிவருயி ரினததுரின் பெய்தத தாழ்த்துபு.

22

அற்றைநா ளெனபெய ரணிந்த தோததகதி
னுற்றவ ரினவரு முவந்து தோயவு
மற்றவா வேட்டபல வரங்க ளெய்தவும
பிறறிய தெனதுளம் பணிகக வென்றனன்.

23

பங்கய னின்னணம் பகரக கேட்டரு
ளங்கண னன்னண மாக வென்றுபின்
றங்குநின் றேத்துநா தங்கண் மேலெலாம்
பொங்கருள விழியெதிரா புகுத்தி னானரோ

24

அவரவா மகிழ்ச்சியி னடிகள் போற்றிநின்
நிவறிய வரமெலா மியமபிப் பெற்றனா
சிவபிரா னின்னணம் வரங்கன் சோததென
வுவமையி லுருளுமைக் குதவப் புககனன.

25

ஞானோபதேசப்படலம்.

சந்த வான்மதி மிலேச்சிய தாழ்ச்சடை யழகா
நந்தி வாண்முக நோக்கினா நந்திதாழ்ந் தெழுந்தா
முந்த ஞாதிரு வுளதெழு முன்னமிக கநிந்திட்
டந்தின் மேயினா ரியாரையும் புடையகற் தினனா 1

சமபு மாதவ னாதியென் நிருவருந தவங்க
னும்ப ராககரி யனமிக வுளுறிய பேற்றா
லம்பா மாதுமை யாளொங்க கேட்கிய வருளபெற
றெம்பி ரானிருந தருள்புரி மண்டப மிழைத்தாா. 2

சுமைய மாலவரை யெனச்சிறந் தொளிருமண டபதது
னமையு மாதனத தககணன் வீற்றிருந தருளி
யுமையை நோக்கி நீ யோகுழப பதின்வினா யினையாற
சுமைய மாறுமுயந் திடவது கேளுனச சாற்றாம 3

உலக மியாவையு மோககிய நமதருள வழியி
னிலவு நீமைய தாதலி னிழன்மணிப் பூனா
யிலக வாட்டுவா னாடிமுன் காட்டுமா றெனனப்
பலவு நாம்பயின் றுலகினைப் பயிற்றுதல வேண்மெ. 4

ஆகை யானமல பதமா கியவுயிர மாயா
போக மாதா நின்றழீஇப் போகியா யிருந்தும்
யோக மாற்றிமெய்கு ஞானமுற் றுயாசிவ யோகத
தேக மாகிவீ டெய்திட யோகியா யிருந்தும். 5

விரைத்த மெனமலா வாளியான் விளிந்தகா ணமு
நிரைத்த வையகத தியாவரு நேரிழை யவர்பால்
வரைத்த வின்னல நுகாந்தகா ணமுமா னினையா
யுரைத்த வொண்பொரு ளிரண்டிற் குஞ் சான்றென வுணாதி. 6

என்று கூறலு மகிழ்ந்ததுமை யிறைஞ்சியீ துரைகரு
மொன்று மாமலத் தழுந்திய வுயிரெலா மாயைத
துன்று போகமுற றுனதருண் ஞானத்தாற் றுகமா
நன்று வீட்டின நண்ணுமென றுரைத்திநா யகனே. 7

இருளு மாமலம் யாதுயிர யாதியா மாயை
கரும மிபாதுமெய்த்ஞ்ஞானமியா தியாதுகாண முத்தி
பொருவி லாவிலை யனைததையும் புதாற வடிவேன
தெருளு மாறரு னுதிபென : செய்வாய் பலாததான. 8

சிலையு யிரத்தவ என்னணம் வினாவலுந தெரிக்குங்
கலைம லாகக்கரத் தணிந்தருள கண்ணுகற் பெருமா
னிலைமு கத்தபூ ணிளமுலை மாதரா யெல்லா
மலைவ றத்தெளிப் பாமதி யெனவிறை வழங்கும். 9

காள வன்மல மூலாதங் காலவெல லைகளின்
மீளு மெண்ணருஞ் சத்திக னுடையதாய விடவிக
கோளு றுமபக வுறிவினைக் கூட்டொடு மறைக்கும்
வாளு றும்பல விழியினே மறைத்திடு மிருள்போல. 10

எண்ணி றந்தன சிறற்றி வினுமபல வியலபி
னண்ணி நிறபன ாராததனை வண்ணமாய நவிலவ
வண்ண சிற்றறி வினுஞ்சுந் தரத்தன வல்ல
வுண்ண யந்தநா முணாததிடி னுணாவன வுயிரே. 11

மாயை சுத்தமே யசுத்தமே யெனவிரு வகையா
மாய மாயைக ளிரண்டுமெய யறிவுரு வல்லாத்
ரோயு ருதரும மருளிநற் ரெழிலுற்ற ருயிரகரு
மேய சீரத்தனு வாதிக னுனகுமாய விரியும். 12

கரும மெனபது மாயையே கருவிக ளாகத்
தெருள்வ முகருநம் மருளெனப் படுகதிரோ தானப்
பொருவில் சத்தியின் சகாயத்தாற புல்லறி வுயிரகண
முருகு விம்மிய குழலினுய முனைந்துசெய தொழிலாம் 13

புநதி வாக்குரு வததினும புரியுமன் னதுதான
வநது நல்லதுந தீயது மெனவிரு வகையா
மந்த நல்லதுந தீயதுஞ் சஞ்சித மாகிப்
பிநதி யாருயாக குணவுமாய்ப் பிறப்புகும் விததாம் 14

உருவத் தாறகரு மந்தவ வீட்டியு முருவங்
கருமத் தாற்றவ வீட்டியுங் காழ்த்தவா ணவமே
மருவத் தாழ்ந்தகே வலத்திடை மன்னிய வுயிரிற்
நிருவத் தாஞ்சக லத்தியா னெனதெனச் செருக்கும். 15

இதமெ னப்படு நவிலின யின்பமே பயக்கு
மிதமெ னப்படாத் திவின யின்னலே பயக்கு

மதர்நெடுங்கனாய் மற்றவை யறிந்துசெய் வினையுங்
கதுவு நெஞ்சறி யாதுசெய் வினையுமாய்க் கலவும். 16

புடைபெயர்ந்திடும் வினையுடை பெயர்தரா வினையென
நடைவினே நெதிய வவ்வின யிவ்விதத் திரண்டார்
தொடைமலர்க்குழன் மாயையுங் கருமமுந் தொகுத்துத்
தடைசெய் யாணவத் தொடுமல மூன்றெனத் தருமால். 17

மாயை காரியமானமா மாயையு நமது
தூய சீரரு னெனுந்திரோ தாயியுந் தொகுத்திட்
டாயு தூன்மல மைந்தென வறவது முண்டார்
நேயு தூலிடை வருத்திய திதலைமென் முலையாய 18

இனைய வைம்மல பந்தமு மிரண்டெனும் பழைய
வினையும் வன்மல வேருமான் மாவினுக் கல்லாந்
நினையு நந்தமக் கில்லைந் திருவரு னொழிய
வினைய மாயையுங் கருமமு மாவியு மசையா. 19

இந்த மாயையுங் கருமமுந் பந்தமே யிவற்றைத்
தந்த தாருயிர்க் கென்னெனறி சாற்றாதுங் கேண்மோ
முந்து மாணவ முண்டெகட மூட்டின மாசு
சிந்த வேறுமா சறுவையிற் செறித்திடு மாபோல். 20

படைத்த லுமபுல னங்களைப் பாதுகாத தலும்பின்
றுடைத்த லுந்தக் கிறுத்த லு மருடுறுத் தலுமென்
றடுத்த வைந்தொழி லயன்முத லைவரு மாப்பா
மெடுத்து நின்றன மாயினு மெமக்கிலை விகாரம். 21

விரவு மாயையெம் முடைமையற் றாயினும் விடந்தா
னரவை யென்செய்யு மங்கியைச் சூடுவன் செய்யும்
பரவு மிந்திர ஞாலப்பண் ணுநரையென் செய்யுங்
குரவ மாலையா யெமக்கது கொடாதுகாண் மயக்கம். 22

அல்ல தூஉமிரு ளாணவ மயக்குவ ததனா
னல்ல மாயையுங் கருமமு நாடிய வுயிரை
வல்ல வாறெலா மயக்குவ மயக்குமா ணவந்தேய்ந்
தில்லை யேலவை யுயிரையு மயக்குவ திலையே. 23

தேவகு பேரொளி யாகிய சிவமெனு நாமு
நீவகு சூதநஞ் சத்தியாய் நிலைபெறு மருநந்
தூங்கு மாவியுந் தொடர்ந்திரோ தாயியும் பிந்த
வோவகு மாணவத் தெறுழ்வலி யுரைப்பரி தணங்கே. 24

கரிய வாணவந் தேயுமா கலந்தநஞ் சத்தி
யுரிய தாஞ்சிவ புண்ணிய முடன்விரா யூட்டும்
பெரிய வாட்களும் பின்மல பாகமாம் பின்னர்
விரியுஞ் சத்தினி பாதம்பின் வினையொப்பு மேவும். 25

ஆய வேலையின் மலமென வறைதிரோ தாய்
மாயி ரும்பொருள் யாவையு மாறவே மாநித்
தூய விண்ணரு ளாகியே நின்நிடுந் தோகா
யேயு மிவ்வரு ளாலல திருதயிர்க் கிருளே. 26

இச்சை ஞானமுங் கிரியையு மானவில வுருளே
துச்சி லாகிய கலாதியிச் சையுந்தொலைத் திட்டு
வெச்செ ண்ணவம் விழுங்கிடப் பட்டவா ருயிரி
னிச்சை யாதியும் விளக்கியுள் ளிருத்திமே லாகும். 27

பிரிவு ருதவெம மருளிந லெமமையும் பெயரா
மறிவி னீங்கிய தன்னையு மிலவறத தெரிந்த
வறிவு பாணுவின் விழியென வெம்முளே யடக்கிச்
செநியு மானந்த மொன்றுமே திளைக்குந்தே மொழியாய். 28

மருளி னுன்முத லென்றஹு மன்னுயி ரருள்கண்
டருளி னுன்முத லென்றஹு மருண்முத லென்றர்
தெருளி லாததி லமுந்த லுந் தீர்த்தெமமோ டரிவா
யிருள்செய கேவலம் போற்கலந் திருப்பதே முததி 29

பேதமாகிய பாவனை பேணுவ தெல்லா
மேத மாகிய பந்தமே யெனதியா னெனுமால்
• பேத வாருயி ரபேதபா வனைபுரி வுத்தே
மாத ராயுயர் முத்தியென் றரைத்திடு மறையும். 30

பரிதி முன்னிரு ளெனமலம் பரையிடை மாயுங்
கருவி முன்பகல் விளக்கொடு க்கிக்குமூ ழொன்றே
மருவு மன்னதுங் கருணையால் வாகுவுங் யாமே
பொருவில் சஞ்சித் முன்னரே யழிந்தது பூவாய். 31

ஏன்ற ஐமுட லிருத்தலி னேறும்வல் வினையுந்
தோன்று மேற்றிரு வெழுத்தினைச் சூழ்ந்திடி னழியுஞ்
சான்ற வீட்டினைச் சாந்தவர் தமக்குமா லையமுன்
மூன்று மாவமோ டிறைஞ்சுதன் முறைமையா மணங்கே. 32

தொடுத்த நிற்பெருங் கடாவினுக் கவிப்பொலந் வதாடியாய
விடுத்த னம்விடை யறிகென விமலஞ் சாருள்.

மடுத்த வன்பொடு கேட்டமால வரைமக ளோடுந்
தடுத்த வைம்பொறி நந்தியுஞ் சமடிமா முனியும்.

33

அருளு லாமுளத் தழுததின்ர் தெளிந்தனா நிட்டை
மருளு லாந்தப மருவினா மன்னுமும் பாழு
மொருவி மேற்பெரும் பாழுநு முலப்பிலா னாதப்
பொருளு ளேகமாயப் பொருந்திடு முததரா யிருந்தா

34

ஈவன் முததியே திகழ்பர முததியே யென்ன
மேவு முததியோ ரிரண்டினு மேவின ாகி
மூவ ரும்பணி முயன்றிருந் தன யன முயன்ற
தேவ ருந்தொழா திருவிழாத திறினித தெரிப்பாம்

35

திருவிழாப்படலம்.

பொறிவண் டெழக்க முறுக்கவிழ்ந்து புதுச்சேன் றளிக்குஞ் செழுங் கடலு
நறுமென் பொருட்டு மலாத்தவிசி னானகு தலைப்பண் ணவளுவந்
செறிமென் னிழலில் வீற்றிருக்கந் தேவா தேவ னருள்வாத்தா
னெநிநின் றினிய திருவிழா நிலத்திற் புரிவா னிதுசெய்தான்.

1

புரிசை யாதி பலவுறுப்பும் பொருப்பென் றெவரு மதிசயிப்ப
வரிசை யாக வாலயநான் மரபின் வகுத்துக் கிரணங்கள்
விரிசெய் மாட மாளிகைகள் விறந்த பலவீ தியும்போக்கித்
துரிசி லாத மணிநகரந் துறக்க நாண நிருமித்தான்.

2

நெகிழன் புருக்க வகிலாண்ட நிமலை யுருவ மிருந்தாங்கே
திகழ வுளத்திற் றியானிததுச சிற்பம் விளங்கத் திருவுருவொன்
றகில வுயிருங் கதிசேய் வமைதது நிறுவிப் பூசித்துப்
புகழைக் கரண்வேண் முதலான புலவ ருருவு மினிசமைத்தான்.

3

செம்பொன் மணித்தேர் கடாங்கவிழ்க்குஞ் சினவெங் களிறு வாம்புரவி
யம்பொற் சிவிகை கவிகைகொடி யால வுட்ட மயிர்க்கவரி
பிம்பர் விழையும பலபொருளு மீண்ட வாக்கி விழாமுடங்க
ஹம்பர் முதலோர் வரவிடுத்தா னுலக மாக்கும் பணிதொடுத்தான்.

4

முடங்க லேற்று மலர்த்தவிசின் முறையி னிருத்தி முடிதாழ்த்தி
மடங்க லறியா மகிழ்சிறப்ப மதர்க்கண் மடமா தாகளோடு
மிடங்கொள் வானத திமையாரு மெண்மா திரரு முரகாகளும்
விடங்கொப் புளிக்கு மணிவேற்கை வேந்தர் பலருஞ் சென்றிறுத்தார.

5

வம்பு விரியுஞ் செழுங்கமல மலாமெல் லணையான் மகிழ்சிறப்பக்
கும்ப மதியிற் கார்த்திகைநாள் குலவுந் தினத்தி லியமியம்ப
வும்பர் முதலோர் புடைசூழ வொளிர்மண் விதியாற் றினிற்கவர்ந்து
பம்பு மணிப்பா லிகைபலவும் பாப்பிச் சொரிந்து முனைதெளித்தான்.

6

வழிநா ளடுத்த வுரோகணியின் மதவெள் விடையை யிலேகித்த
செழிவான் படத்திற் பூசித்துத் திகழு மிருக சீரிடத்திற்
கழிவா னவர்க் கொழுஞ்சோமாக் கந்த ரெதிரே யெழுந்தரூபம்
பழிதீர்ந் துலக முழுதாய்ப்பும் படிவார் கொடியிற் பசுவயர்த்தான்.

அந்நாண் மாலை முதலாக வந்த நாளுக காறென்னு

நன்னாட் காலையீராக நவிறு மீரைக காலதது

பொன்னா மணிககிம் புரிக்கோட்டுப் புததேண் முருக வேளிவர்க்குக்
கொன்னு தரவிற் திருவிழாக் கோலம் பிறககக் குயிற்றினுன்.

8

ஆரூர் திருநாண் மாலைமுத லாக வொன்பா னுட்கால

யீராக கால மோரூ மிருண்மா மலத்தி னிகலகடநது

வேரூய்ச் சிவத்தி னென்றுகி விளககு நீறுக கண்மணியும்

பேரூத தரிக்கு மடியார்க்குப் பிறககத திரசசா நிணிதெடுத்தான்.

9

ஒன்பான் திருநாண் மாலைமுத லாக வொருபன் னிரண்டாநா

டன்பாற் காலையீராகச் சாற்று மாறு காலதது

மன்பா தரவிற் கலியாண வழகா தமககுத திருவிழா

நன்பாற் முழுதுங் களிநாககி நவையிற நீர் வினிதமைத்தான்.

10

ஒருபன் னிரண்டாந் திருநாளி னுற்ற மாலை முதலாகப்

பொருவில் குண்ட மோரைந்திற் பொகருந் தழலா குதியோம்பி

மருவு மிருநாந் நிசைமுழுது மனுவாந் தகைத்துப் பலியோக்கிச

செருவின் மலியத் திரதேவா தமககு விழாமுன் செயதிட்டு.

11

பதினே முனவந் திடுந்திருநாட் பயினற காலையீராக

விதியா னின்ற வீரைந்து காலத் திடததும் வெவ்வேறு

கதிசே ரூநாதி மேல்கொண்டு கவின்சந திரசே கராபோத

ரிதியா பலருந் தானக கணிகழ்த்தி வணங்க விழாவெடுத்தான்

12

அந்தப் பதினே முனூந்திருநா ளந்திக் காலத் திமிலேற்றச

சந்தப் படமோ ரெட்டினையுந் தயங்கப் பூசை யினிதமைத்துப்

பந்தப் பழைய வினைமுருககப் பதினெட் டெனுநாட் காலதனில

வந்தப் பணிந்தா ரெதிராந்றப வயககெண் கொடியும் பசவுயர்த்தான்.

13

ஒன்பா னிரட்டித் திருநாளென் றுரைத்த வைகன் முதலாக

வொன்பான் மணிக்குண் டமுஞ்செந்தீ யொளிர வந்நாண் மாலையினில்

வன்பா மகன்செய் தவமவாய்ப்ப மணிநித திலப்பந் தரினீழ

லென்பா பரணப் பெருமானு ரெதிரில் வீசி யுலாப்போந்தாந்.

14

புணரு மிடனும் வரைக்கிள்ளை பூங்கைக கருப்புச் சிலைலர்க்கோ

லணவு தொழிற்கேற் புறக்கிரியி னணககு செலுத்த வவட்கினிய

கணவர் பூத நாதரெனக் கரையும் பெயாக்கேற் புறப்பூதத்

தணிவி லூந்தி பததொன்பா னாளிற் றயங்கக் கடாவினார்.

15

திருமா நனது கூறேயாந் செயலைத் தெரித்தாக கவணையை

யொருபா லுமையாள் கொளக்கொடைமைக் கொருவ ரிவரே யெனவெவரு

மருளா துணரக கொடைவழங்கு மலாககற் பகததை யண்ணலா
ரிருபான நினைத்திற் திருவீதி யெழில்கொப் புளிப்பத் துணடினா.

16

மன்ற வடியாரா புரிசுற்ற மதியா தவாசெய குணங்கொள்ளு
நனி தெரித்தாக கறன்கக் நற்பா லுலுமபுள னுமைபூரக
ருன்று ரினைந்தாக கிபல்கொள்கை கொள்ள வெவறங் கயிலாய
மொன்று தலைப்பெ யிருபான னுவப்புற் றினைவ ருந்தினா.

17

தரும் விடையு மாலவிடையுஞ் சூல பொருளு மொருபாதி
மருவு வருவிற பாதியு மாதா தாமும் பகுத்தாகுப்
பொருவென விடைகள் வெவ்வேறு பூங்க னுமையு மொருதாமுந்
தெருவி னிருப திரண்டாநாட் செமமற் சிவனா நடாவினா.

18

மூன்று தலைப்பெய யிருபதென மொழியுந் திருநா ளவிரெம்பொ
னன்ற மணித்தே ரைங்கரனு மயிலவே லிறையுஞ் சண்டனுங்கான
கான்ற வெறிப்புகு குழற்கொடியுங் கதுமென றுகைப்பப் புரமநிநாட்
சான்ற நிலத்தோ பொருமணித்தோ சங்கத தலைவ ருருட்டினா.

19

விலங்கற் கரசன றாமகளிரக கரசாய விளங்குந் தன்க்கியைய
விலங்குக் கரசை யகிலாண்ட விமலை யுகைப்ப வழுதேசா
மலங்க மிமித்தா வடிவிடத தும வதித் தெரித்தாக் கருண்மயமா
யிலங்கு நந்தி தனையறநான கென்னு நாளி னியக்கினா.

20

ஐயைந தெனவந திநிதிருநா ளாநதோ ளியினமா துமையேக
வையந தரித்த வயிற்றிவுளி மல்குங் கலியிற் நீயோக
ணையுந் திறஞ்செய வரம்பெறுவா னாடிச் சமந்த தெனவனப்புச்
செய்யும் புாவி மேற்கொண்டு செக்கர்ச் சடையா ருந்தினா.

21

பயிலவா னவாகன பலாதாவப் பசுமபொற் குழைக்கா துமைமாது
செயிர்தீர் சிவிகை மேற்கொளாத திகழ்ந்த வாதிப் பெருஞ்செலவப்
பெயரா தரிகஞ் செயற்கேற்பப் பேணு மிருபத் தாறநா
ளயிரா வணத்தை வெண்ணுவ லடிவீற் றிருந்தா ரினிதுகைத்தா

22

மன்றி னடிககும் பெருமானா வயங்க விருபத் தேழாநா
ளொன்றும் விடியற் சிறுகால யுவப்பக காட்சி கொடுத்ததறயி
னன்று வருமு ரோகணிநண் பகலி னயனா தீர்த்தத்திற்
கொன்றை முடியா ரிருந்தீர்த்தங் கொடுத்தா ருலகங் குறைதீர்.

23

அந்நான் மாலை யெண்கொடியு மாண்ட பசுவே நினிதிறங்கப்
பின்னா மிருபத் தெட்டாநாட் பேணு மாலை முதலாக
முந்நான் மாலை யீறாக மூன்று பொழுதுஞ் சிவிகையின்மே
லென்னு பள்ளி யறைப்பெருமா னெழிலூர் கோயி லுலாப்போநதான்.

மோன முறுந்த் நிருவிழா முப்பத் தொருநாண் முதலாக
வீன மகல மூன்றுநா எரியகக முப்பத் தொருநாண்கென்
ருன தினமுன் மூன்றுநா ளருள்சேர்ந் திலகு சண்டிச
னூன மகன்ற மணிமுத்தி னூர்தி நிழலி லுலாப்போந்தான. 25

மொழிந்த 3ண்டன் நிருவிழா முடிவா முப்பத தாருநா
எரிழிந்த குணத்தார் மனமேபோன் நிருண்ட கவகு விணர்மலாகள்
பொழிந்து புலவர் போற்றிசைப்பப் போற்று மடியா முமமலமு
மழிந்து விடமற் றெருகொடியி னானே நிறக்கி யயன் றொழ்தான. 26

மறைஞ்சுத் திரமே புராணமே வயவகு தீத மேநிருத்த
நிறைவாத் தியமே யெனவைந்து நேரே யியம்ப வளமெல்லா
முறையா நின்ற வுட்குமுன் முதலா வரண மோரைந்து
மிறையார் முப்பத தேழாநா எரிமையார் வியபப வுலாப்போந்தா. 27

துணிநீர்ப் பாங்கர்ச் சூழ்போக்கித் தோடா மலாகண் மிகப்பெயது
மணியா னிரைத்த மண்டபத்தின் வதிந்து முப்பத் தெட்டாநா
ளணிநீ ராடிக் கலவைமுத லணிந்து ஈவையா ருணவயின்று
பணியா பரணப் பெருமாநூர் பற்றும் விடாயைப் பாற்றினூர் 28

அற்றைத் திருநாள் வளாமாலையவிரித திலப்பந தரினீமுற
கொற்றக் கவிகை சாந்தாற்றி கோலக கவரி கொடிபிறவும
பற்றிக் கடவு ளார்போற்றப் பவனி யினிது போந்திறைவா
முற்றக் கவினு மணிக்கோயின் முன்னி யுமையோ டமாந்திருந்தா. 29

இவ்வா ருதிப் பெருஞ்செல்வாக் கியைய வாதிப் பிரமனா
செவ்வாய் மையினு லினிதெடுத்த திருவார் விழாவை மாநிடரு
மவ்வா னவரு முவந்தாதிப் பிரமோச் சவமென் தனறுமுதற்
றுவ்வா வமிழ்தக கண்டாரின் வருடந் தோறுந தொழாநின்றா. 30

ஆதிப் பிரமன் நிருவாணக் காவி னமாந்தார்க கினிதெடுத்த
காதற் சிறப்புத் திருவிழாக் கவினப் புரிந்தோர் தெரிசித்தோ
தீதற் தவனி முழுதாண்டு தேவா போகம் பெரிதாந்தா
சாதற் பிறப்பிற் றிலப்படாத் தனிவீட் டின்பத தழுந்துவார். 31

மூவா முதல்வன் நிருவிழா முடிவிற் பிரம தீர்த்தத்தி
னோவா வன்பிற் படிந்தோரு முலக முழுது மொருகிகிரி
தாவா துருட்டி விண்ணாண்டு சனன மரணப் பெருந்துக்க
நீவா வளர்பே ரின்பநல நீவகா நிலையிற் றாங்குவார். 32

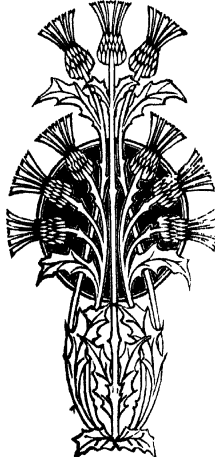
திருகட் கடவுள் கதிர்க்கடவுள் சேரு முவாததோ றெருவருடந்
தங்கு மனைய தீர்த்தத்திற் சார்ந்து படிந்து வெண்ணுவற்

பொவரு நிழலின் வீற்றிருந்த புனிதா பாதம் போற்றிசைத்தோர்
துங்க வினையும் பெருமபிணியுந் தொலைதா னந்தத துறைபடிவார.

33

செந்தா துருக்கு நறுங்கமலச செமய லெடுத்த திருவிழா
நந்தாச் சிறப்பிற் சிறிதுரைத்தா நல்ல தவத்தீர தசுர தனபால
வந்தான் வினையி னாக்கனுயிர் மாற்றி னூறகு வரம்பலவுந்
தந்தார் சரிதங் கேண்மினெனச் சாற்றந் தவத்தி னுயராதன்.

34

நீலவிண்ணெச்சரப்படலம்.

சுரர்க்கு மாற்றல னாகிய தோல்வியில் வலியோன்
பரக்கு நீர்க்கட னுப்பணை பயின்றிடு மிலங்கை
யரக்க னுரையிர் பருகிய விலைகடற் றயின்று
புரக்கு நாயகன் தசரத ராமனுய்ப் போந்தான்.

1

தந்தை யேவலில் வனத்திடைச் சரித்திடு நாளில்
வந்தி ராவணன் சீதையை வெவ்வின னேக
முந்த மானமுந் துயரமு மொருங்குற முடிப்பா
னந்தி வண்ணாதம மடிதொட்டி தருண்மிக்க கொண்டான்

2

உடங்கு நின்றதன் னிளவலுந் தானுமொய் யெனச்சென்
றடங்க லானும் பணிப்புறு கிட்கிந்தை யமரு
மடங்கு முவிதல் வானரப் பண்டையொழி வுளைந்த
விடங்கொ ளாழியிற் சேதுசெய் திலங்கையிற் புகுகான்.

3

வெம்பு கின்றவல் லரக்காதம வி டுபபடை யோடுங்
கும்ப கன்னனை யிராவணன் றனையுயிர் குடியா
வும்ப ரேககறு மிலங்கையை விட்டணற் குதவி
வம்புண் கோதையை யுடன்கொண்டு வழிகொண்டு மீண்டான்.

4

தண்ட மேந்திய கரத்தினா தயங்கிதழ் மடிததுண்
டண்டம் விண்டென வார்த்திடும் வாயினா வெருவக
கொண்ட வர்க்கைய ராய்க்குமப கன்னனுங் கொற்ற
மண்டி ராவணப் பதகனும் வுளைத்திடக கண்டான்

5

மாயை யாலிற் திகழுடன் மரீஇயம ருடற்ற
மேயி னாகொலோ வெனவெரீஇ யையமுற் றவாதஞ்
சாயை யேயிவை தம்மையுந் தாக்குது மென்னு
நாய னொருநச் சேதுவி னிறீஇநயந் தெழுந்தான்.

6

கொன்னி ராவணச் சாயையே யொழிந்தக கும்ப
கன்ன னேர்வருங்குதமுருச் சாயைகை யகலாப்
பிண்ண ரேதொடாந் தலைசெயப் பிணிப்புறு மதைதா
லின்ன சாயைமற் றெங்ஙன மிறுத்துமென் றிறப்பான்.

7

நங்கை பாகற்கு நிழல்செயு நாவன்மா நகரிக
கைககு ரோசமென் றறைந்திடு மெலையை யடுத்தான்
பொங்கு காரிரு எரவிகண் டெனப்புலாந் தாககுத்
தவகு மேனைவன் சாயையுந் தணந்திடக கண்டான்.

8

வினையென வுடன்றொடர் வெய்ய சாயைநோய
தனையகன் றெழுதினான் தசர தப்பெயர்
புனைமனு மன்னவன் புதலவ னோகையோ
டனையதொன் எனகரியி னகததை நண்ணினான்.

9

திரைசெயுங் காவிரித் தீர்த்த மாழியின்
றரைசெயுந் தவப்பய னென்னத் தவகிய
விரைசெய்ய. நீர்த்தமும விழைந்து தோய்தனை
வரைசெய்ப்பொன வில்லிமுன் வணங்கி னுனனோ

10

அரிககுரற் கிண்கிணி யலம்புரு சிறழ
வரிககயற் கண்ணகி லாண்ட வல்லியைத்
தரிககுமெய் யன்பொடு சாரந்து தாழ்ந்தனன்
பரிககுமுள் ளோகையம் பாவை தோயநனை

11

கனிவொடுங் கோயிலக் கைய கன்றவன்
முனிவர நிருந்தவா முன்வ ணங்குபு
துனிவுசெய் சாயையந் தொலைவு கூறினா
னினிதெனக கேட்டவ ரிராமற் கோ துவார

12

தாவகிய பெரும்புகழ்த் தலனுந் தீர்த்தமு
மோககிய மூர்த்தியு முத்த மததன
வீககிவ ணலகையே யிராக்க தம்பிணி
திங்கெனப் படுவன யாவஞ் சோதரா.

13

ஆதலி னீககுரு தப்பு நத்தினே
பாதகப் பழியுருப் பாறிந் திந்நகா
நீதவிர் தரினும யாககு நீங்கவே
யாதுசெய தக்கதீவ கதுசெ யேந்தலே.

14

செய்யித்தை சிவலிங்கப் பதிட்டை சிந்தையை
வையித்தை யச்சுவன் மாட்டு நீமலா
பெய்யித்தை பேணுமிப் பூசைப் பேற்றினாற்
கொய்யித்தை நினைத்தொடா கொலையை யென்றனா.

15

துறவர்க ளின்னணந் தொகுத்துக் கூறலு
மறம்வளர் திருநக ரயோத்தி காவல

னுறவிகல் கடந்தவ னோங்கு பேரருள்

பெறவடிப் பூசனை பேண வெண்ணினான்.

16

அங்கதன் றன்னைக் கூவி யருட்சிவ லிங்கர் தானொன்
நிற்குநீ கொணர்நி யாலென் றேவின னிருப்பைச் சூழந்
தங்கிய தீர்த்த மொன்று சந்நிதி தனக்கு மேல்பாற்
பொங்கழ கெறிப்பக் கண்டு போந்தவண் வசித்தா னாக.

17

ஆண்மையின் மிக்க திண்டோ ளங்கத னேகி ஞானக்
கேண்மைமிக் கருளுஞ் சாணக் கிராமமால் வரையைச் சார்ந்து
மாண்மதி யறிவிற் றேர்ந்து மரகத விலிங்கங் கைக்கொண்
டேண்மலி யிராமன் பாங்கு ரெய்தினு னிராம னிப்பால்.

18

சிற்பநூல் விதியி னாற்றூற் சிவலிங்கத் தளவைக் கேற்பக்
கற்பகிர்ந் தனைய தீர்த்தக் கரையின்மேல் பாங்கர்க் கோயில்
பொற்புற வமைத்திட் டாத்தன் புகன்றதூல் விதியிற் ருபித்
தற்பகங் கனியப் பூசை யாற்றினன் பரச லுற்றான்.

19

எறுழ்வன் கணங்கட் கிறையவனா யிமையா ரெவர்க்கு முத்தமனாய்
மறுவில் வலிமிக் காரெவர்க்கும் வலிமிக் குடைய வீரனாய்ப்
பெறுதற் கரிய கவிக்கெல்லாம் பிறங்குங் கவியா மைங்கரனைத்
தெறுவல் வினைக் டெறவளித்த தேவ தேவன் சரணடைந்தாம்.

20

வேத முடியுங் காணரிய விமலா னந்தப் பெருகொளியை
யேத முயிரகட் கறப்பணிக்கு மெவரு நிறைந்த பராபரனைப்
போத மகன்றோ ரேகமாய்ப் புசிக்கு மேலாம போகததைச்
சாதல் பிறப்பிற் றலைப்பட்ட தமிழே னுரைப்ப தெவ்வாதே.

21

விரியும் வித்தை யனைத்தினையும் விளக்கு மிறையாய் மறைமுடிக்கு
மரிய பொருளா யிருந்தாலு மடியாகா குரியன் மதிசூழ
பெரிய கருணைத் தேவேசன் பிறங்கு நீலப் பொன்மயனாய்த்
தெரிவித் தவினப் பசுபதியைச் சந்தை மகிழப் பழிச்சுவேன்.

22

எண்ணி லுயிர்க்குந் தனதருளை யீயும் பொருட்டுப் பலவுருவாய்
நண்ணி யுலகுக் கைந்தொழிலு நடத்தி யந்த வுலகத்திற்
பண்ணி னிசையு மலர்மணமும் பழத்தின் சவையு மெனநிற்கு
மண்ண லெவனோ வவனடியை யன்பி னாரப் பரசுவேன்.

23

ஈச னுடைய தாய்மரண மிரிக்குந் திறத்த தாயீசன்
நேசு விளங்குந் திருமுகங் களைந்தி னிடத்துந் திகழ்ந்தாய்ப்
பேசை வைந்து விதமான பெருமந் திரமயா ததனையே
பாச வினைகள் பறிந்தேரடப் பணுவ லாற்றிற் கணிக்கின்றேன்.

24

சத்தியமாய்ப் பரப்பிரமந் தானாகிச் சிவாக்கியமாய்ச் சாந்த மாகி
மெத்திரத மாயேக மாயனந்த ரூபமாய் விளக்கஞ் சான்ற
வுத்தமமா யிருக்குமென வ்யாந்தவரா லுவந்துரைக்கப் பட்டு நிற்கு
மத்தகுமந் திரந்தினையே யடியேனுஞ் சரணமென வடையா நின்றேன். 25

மாகாய்வாசுகிநாண் மாமேருச் சிலைமாய்ப் பகழி யேந்தி
பேய்காத நிலத்திண்டோக கிரவிமதி கோத்தியக்கி யெயின்மூன் றட்டுப்
போகாத புகழ்நிறுத்த புண்ணியனைப் புகழ்க்கால காலன் றன்னை
யாகாச கேசனைமா புருடனைமா கேசசுரனை யறியா நின்றேன் 26

ஒளிக்கொளியா யேகமாய்ச் சாந்தமா யாதியந்த மொன்று மில்லா
வளிக்களியாய்ப் பிரமமாய்ச் சிவமாகி யானந்த மயமா யெல்லாந்
தெளிக்குமொரு சித்தாகிச் சத்தாகிச் சத்சத்தின செயிநீத தின்பம்
வளாக்குமிறை யெவனந்தத சேவதே வனபதசுதை வணங்கா நின்றேன். 27

உகிரமாயக கோரமாய்ப் பயங்கரமா யிருக்குமொரு தனுவை விட்டுத்
தங்கபெரு மங்கலமாய்ச் சாந்தமா யிருக்குமொரு தனுவி ஞாலே
மிககபெருங் கருணையினு லெனைக்காகக் வேண்டுகென விமலா வுன்னைப்
பொக்கமிலன் பானறிய பூமுதற்பல பொருளகொண்டு பூசிக் கின்றேன் 28

கங்கை நதியு மிளம்பிறையுங் கதிராக்குஞ் சமீபத் திடைவிளங்க
மங்கை யுமையா ளிடப்பாலின் வயங்க வடியேன் பூசைகொள
விககண் விரைவி னெழுந்தருளா வேண்டுமடியா ரிரும்பேறே
செங்கை மலரி னழலேநதுஞ் செலவா தேவா சிங்கமே 29

பாவிக்கப் படுவானும பண்ணைத் தோத்திரிககப் படுகின் றானுந்
தேவாக்கு மேலாக விரும்பானுஞ் செறியிதழ்த்தா மரையோ னுந்
மூவாகு முதலான நாயகனு மூவரையு முயிரத்தான் றானுந்
யாவர்க்கு மிறையவனும யாரந்த மகேக்கரன்மற் றென்னைக் காக்க. 30

சத்தியோ சாத ரெனும்பெய ருமக்குத் தயங்கலாற் றறியனே னீகருப்
பத்தியாய்ப் பதிட்டை புரியருட் குறியீற் பதிந்துவல் விரைந்தென துள்ளந்
தித்தியா நிற்ப விட்டகா மியங்கன செறித்திடக் கடவது நுமக்கே
யத்தரே யந்தச் சத்தியோ சாத ராகிய நும்மையான் றெழுதேன். 31

மங்கல மருளு மஞ்சனே தேவ தேவனே மலிந்தவென் பாவ
மிகருமுற் றகற்றிச் சுத்ததினை யருள்க வெம்பிரா னெனக்கருள் சுரக்க
வெங்கிருந் துனினு மங்கனே விரைய வெழுந்தருள் சொரூபராய் விடையாத்
துங்கவெண் கவச ராயுரத் திரராய்த் துலங்கிய நும்மையான் றெழுதேன். 32

உள்ளகக் கமலத் தத் தந்தநா யகரே யொளிர்சடை மதியுமி முமிழ்த
வெள்ளமித் கெந்நஞ் றனைதிரு மேனி விமலரே யம்பிகேச் சுரரே

தென்னொளி யிரவி மண்டலத் திருக்குந் தேவனோ திகழொளி மயமே
தள்ளரு மகிழ்ச்சி தலைக்கொள விதயந் தனிவழமைத் தியானியா நின்றேன். 33

இந்தவழி யேன்மன்னை யந்தவன தருனெழிலா ருனது தாளிற்
பந்தமுடை யவனாகப் பண்ணுகமற் றதுதாய்போற் பரிந்து காக்க
சந்திரசே கரதேவ சம்போமா திரமன்னந் தலங்க ளாண்க
ணந்துவன மனைதினுகும பதியாகு நிற்பாத நளினம் போற்றி. 34

கந்தமா றுறு சுவையின லுண்டி கனிவொடு மூட்டுதுஞ் சோமக்
கந்தராய் விடைமேற் கொண்டெழுந் தருளிக கைக்கொள்க சுகர னீசன்
சிந்தைமா சகற்றுஞ் சிவனணி மாதி சித்திகள் சேவியா நின்ற
முந்தனா கையின லெண்குணச் செல்வ முதலிலா முதல்வதந் தருள்க. 35

கருமதா லுசுவையாற் புத்திரமாத் பவுத்திரமாத் கவிகை தன்னாற்
நிருவத்தா லணிமாதி சித்திகளான் மனவாகுத் தேகந் தம்மாற்
பருவத்தா லொன்றனு மடையாத முத்தியினைப் பரம ஞான
வுருவத்தா லடைவிப்பா னெவனவனா கியவுன்னை யுரையா நின்றேன். 36

குறிஞ்சுநக றுணம் வடிவமா திகளாற் கொள்பட்டான் யாவனோ வவனை
மதுவறப் பயின்ற யோகிய ரெவனை வாஞ்சையி னநிந்தமாத் திரத்திற்
செறிதரு பவங்கள் வீளைத்திடு மலநோய் சதையயா னெனதெனச் செருகா
வறிஞராய் முத்த ராகுகின் றுரோ வவனையே வந்தியா நின்றேன். 37

தருகவிழி யினைச்செவியைத் தருகபிரா ணனைத்தருக தருக வாயுண்
மருவலரைப் புறங்காண்க மரணத்தைப் போக்குகவெம் மருங்கு மென்பால
வெருவரலென் றபயத்தைக் கொடுக்கமு ஶாத்தின் விலக்கி யாள்
விருடருசத் தாதியினின் றெடுக்கவடி கேணும்மை யிறைஞ்சா நின்றேன். 38

வாளவுணர் நஞ்சொழுகும் வாலெயிற்றுப் பணிபாவம் வறுமை நோயென்
றானையிடத் தொடரிடரி னெழுந்தாள்க பெருஞ்செல்வ முலவா வின்ப
நாளுமினி திண்டவருள் சுரக்கதே சீனைப்புரக்க நளினம் போதொத்
தாளுமலாத் தாளிணையி னன்பருள்க வமரருக்கு மமர போற்றி. 39

இராசதவன் குணத்தோடு முலகமெலாம் படைப்பவனா யிருந்தாய் போற்றி
பராவலுறுஞ் சாத்துவிதத் தொடுமுலகம் புரடபவனாய் பயின்றாய் போற்றி
விராவியதா மதகுணத்தி னெடுமழிக்கு முருத்திரனாய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
வராகமுத லுருவாய் முகந்தொழும்புல் லாரைவதைக் கின்றாய் போற்றி. 40

யாரொருவன் நன்வினையாக் கலியினால் வெஃஇய்யம் னிரியா நிற்கும்
யாரொருவன் நன்விரையாக் கலியினா விரவியதி யியங்கா நிற்கும்
யாரொருவன் நன்விரையாக் கலியினாற் கடல்களையி னிகவா நிற்கும்
யாரொருவன் நன்வினையாக் கலியினாய் நுணருவ னினைத் தோற்றி. 41

குருதியுமிழ் முததலேவேல குடகையணிந் தோய்நினது கோபம் போற்றி
மருவலாகு நிலையாமை வலையுத விடுநின்கை வாளி போற்றி
யொருவையு நிகராத கணகவரைச் சிலைவாகு மொண்டோள் போற்றி
கருதலைய பறந்தலையிற் கடக்கவெனக் குானளித்த கருணை போற்றி. 42

எவ்வாயுந் திருமுடிக ளெவ்வாயு மொளிதுதலெவ் வாயுங் கண்க
ளெவ்வாயுந் திருச்செவிக ளெவ்வாயுளு ளெவ்வாயெவ் வாயுந் தோள்க
ளெவ்வாயுந் திருக்கரங் களெவ்வாயுந் திருவயிறெவ் வாயுந் தாள்க
ளெவ்வாயுந் திருமேனி யெனநிற்குந் தனிமுதலவ னெமமைக் காக்க. 43

எம்பெருமான் நிருவடிப்பு சனைபுரிந்து மேததெடுத்த மிரண்ட பாச
நம்பிநருக கறுத்தருள நாமத்தை நாவார நவின் று மேலாளு
செம்பொருளசோ புகழ்க்காதை செவிமடுத்திந் திருமேனி திகழ்க் கண்டு
மம்புவியி னிருக்கினரு மடியேமை யின்றவாபோ லருளிக் காக்க. 44

அஞ்சலென வமைத்தவொரு காதலமும வாதமென வமைத்த கையுங்
கஞ்சமல ரேந்தயிரு கரதலமு மூற்றிருக்குங் கருணை நோக்கும்
பஞ்சிகமழ் சீறடியு மழகெறிப்ப வணிகலன்கள பலவுந் தாங்கி
வஞ்சமல விருள்சீக்கு மகிலாண்ட நாயகிதன வடிவம் போற்றி. 45

என்றி ாம னியம்பிய தோத்திரம யாவையு
நன்று சென்று திருச்செவி யேறலு நாதனா
மன்ற லோதி மடந்தையொர பாகம் வயங்குந்
வென்றி மால்விடை மேல்வெளி நின்றனா காணவே. 46

கண்ட கண்கள் கவிழ்க்கு நறும்புனல கால்செயாக
கொண்டன மேனிக குருடக்கவ யம்பெறு நீற்றின
•வண்டல செய்யக் கரைந்து கரைந்துவ ணங்கிளு
னண்டா கோனருள் கூந்தவற் கீதுரை செய்யுமால். 47

இராம நீயெமை யேத்திய தியாவாக ளேத்தினும
பராவி யன்பொடு கேட்பீனும் பல்பெரும் பாவமும்
விராவு தீயிடைப் பஞ்சென வெந்தவி யப்பெருந்
தராத லத்துயர் வாழ்வுந் துறக்கமுன் சார்வரே. 48

அடரும் வல்வினைச் சாயையு நீங்கி யயோத்திபுக
கிடாது ரந்துபன் னாள சாண்டிருந் தெய்வமாய்த்
தொடரு மாந்தர்க்கு வேட்டவ ரங்கடு றுத்திருள்
விடவு யாந்தநன் முத்தியை யந்தத்தின் மேவுதி. 49

சிறந்த மன்னவ செல்லுதி யென்று சுவபிரான்
மறைந்த னன்சிவ லிங்கத்தி ராமனும் வல்வினா

தறந்தழைத்திடு பூசனை முற்றற வாற்றிப்போ
யுறைந்த நன்னில காண்டென் ஓராவயி நென்பவே.

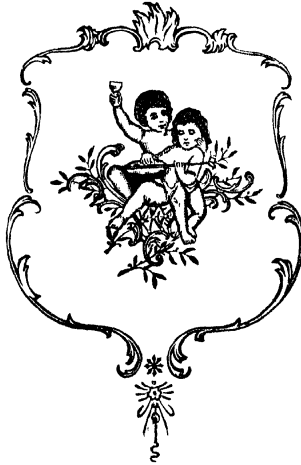
50

நீல விண்டுநி கழ்த்தமெய யன்பொடு பூசனை
சால வாற்றிய நீலவிண் கிப்பெயர்த் தாணுவை
ஞால மீதுப ணிந்தவர் நாமந விற்தேனா
கோல நோக்கினர் தாமுகொ லப்பழி சீவரே.

51

கையா சாயை காக்குங் கரியமா லீச்சர
மைய சொற்றன மாங்குப பராசர னங்கியிற்
பொய்ய ரககரைப் பொன்றிய காதையுங் கேண்மினென
றய்ய வையக மோ துத லுற்றனன் குதனே.

52

பராசரன்வழிபடுபடலம்.

சுந்தர மிகுந்தபொன் னகரிற் றெல்லையா
எரித்திர னரசுவீற் றிருக்கு மண்டபத்
தந்தரத் தமரநு மறிஞா யாவருஞ்
சிந்தையின் மகிழ்கொளச் சென்று தொககனா. 1

2 ததம் வசிட்டனு முபாந்த விச்சுவா
மித்திர முனிவனு மேவி வைகிளு
ரத்தலை யுள்ளவ ராவனி மாட்டெவா
பொயததுரை யாதவ ரென்ற போதயோ. 2

மந்திர வசிட்டனமன் னவாகு மனனரிசு
சந்திரன பொயசொலா னென்று சாற்றினு
வெந்திறல் விச்சுவா மித்தி ரன்முரண்
சிந்தையன் பொய்சொலச் செய்வ லென்றனை 3

வேந்தெனா பொயமொழியின் விச்சுவா மித்திரனே
காந்துமணி முடியமரா கரிகண்டா யநிறு
மாந்தியவந் தணன்போல வாாதுகிலொன றுதித்தியமன
பூந்தியையின் முகநோகிப் போதுவென் றுன்வசிட்டன. 4

தஞ்சமறை பயிலவாயாற சபதமிட வசிட்டமுனி
வெஞ்சினநீள் விச்சுவா மித்திரனும் விறலவேந்த
னெஞ்சநிந்தே பொய்மொழிய நிகழ்த்தேனே னீயுரைத்த
வஞ்சினமற் றெனதாகு மெனக்கிளந்து வான்விடுத்தான. 5

பூதல மருங்கு போந்து புகழரிச் சந்தி ரன்பா
லேதமெத் துணையு மாற்றி யியன்மொழி மெயயிற் றீரா
னாதலை யநிறது தோற்று னரசனுக் கமர ரெலலா
மேதகு வரவசு ளீந்தாா வேந்தனும் உணுகிப் பின்னா. 6

கடவுளீ ரறிவன் முன்னாக கதழ்ந்துரை சபதந் தன்னை
யடியனென் பொருட்டுச் செயயா னாதலே வேண்டிமெனனப்
படர்பெருங் கருணைத் தேவா பாரத்திபன் புரிவு நோக்கி
மடன்று முனிவன் சொன்ன வஞ்சினம் புரிய விலன்றா.

விரைசெறி கற்பத் தண்டார் விண்ணவா வரங்கள் பெற்ற
வரசனங் ககன்ற னுணைஞ் சிலத்திட வசிட்டன் தன்பா
லுடை செறி விச்ச வாமித் திரனுறு சேற்றவ கொண்டு
புரைசெறி வேள்வி யொன்று புரிந்தனன் மனுக்க ளோதி.

8

வெருவரு தோற்றஞ் சான்ற வெந்திறற் பூத மொன்ற
கருவரை யென்ன வேள்விக் கனல்கெழு குண்ட நின
வருதலு மதனை நோக்கி வசிட்டனைக் கோறி யென்ற
னுருவவல் லரகக னாகி யொய்யெனச் சென்றப் பூதம.

9

அருந்தவ வசிட்ட னந்நா ளியல்பினுச் சிரம நீங்கி
யிருந்தன னனையான் மைந்த னியற்பெயர் சத்தி யென்பான்
பொருந்தனை துயிலக் கண்டு பொள்ளெனக் கொன்று மீண்டு
திருந்திய விச்ச வாமித் திரனுள மகிழ்செய் தன்றே.

10

அருந்துதிக கற்பின் மிககா ளவன்மனை மாது நோக்கி
வருந்திமிக் கழுத லோடு மருங்குளா தாமுங் கடிக்
பெருந்துய ருக்கு மேல்வைப் பெருந்தவ வசிட்டன் போந்து
கருந்துய ருழந்து சோகக் கடலிடை யழந்தி னுறால்.

11

எந்திதழ்க் கமலச் செம்ம லிம்மென வங்குப் போந்து
வீந்தவ னென்ன வீழ்ந்த விழுததவ வசிட்ட னெஞ்ச
ஊந்துய ரகலத் தேற்றி யறைகுவான் சத்தி யாவி
போந்தன னென்று சாலப் பொருமியிக் கவலஞ் செயயேல.

12

துன்குலம் விழுப்ப மெய்த துன்னுடை மருகி மாட்டு
நன்கரு வாய்ந்த தன்றே நற்றவ வஃதா னாகும்
பின்குல வரக்கர் தம்மைப் பெயரோடுங் கெடுகரு மன்ன
டன்குலச் செவிகள் கேட்ப மறையெலாஞ் சாற்று கென்றான்.

13

மறையவன் நேற்றத் தேறி மருங்குளார் தம்மைத் தேற்றி
நிறைகுண வசிட்டன் சத்தி நேரிழை மனைவி கேட்ப
முறையுளி வேத மெல்லா மொழிந்தன னவற்றை யெலலா
முறைதரு வயிற்றி னின்றே யுணர்ந்ததக் கருவிற் பிள்ளை.

14

ஐயிரு மதியு முற்ற வகட்டுறு கருவி னீங்கி
வையக மிடரு நீங்க வானக மகிழ்ச்சி துன்ன
வெய்யவல் லரககர் தேய மிக்கநெய்த் தோரின் மாரி
பெய்ய்வந் துதித்த தென்ப பிறங்கெழிற் குழவி மாதோ.

15

தன்னிகர் வசிட்ட மேலோன் சாதக முதல வாற்றிப்
பன்னிரு நாளி னுமம் பராசா னென்று சாற்றிப்

பின்னுப நயன மெட்டா மாண்டினிற் பிறங்கச் செய்தான்
மன்னிள மதியம் போல வளர்ந்திடு மைந்த னோர்நான்.

16

தாய்முக நோக்கி யன்னு தவ்வென விருத்தி மெய்யி
னும்மணிக் கலனோ காணு மவலமோ நிற்பாற் கண்டாம்
வாய்மையி னுரைத்தி யெந்தை யாண்டையன வசிட்டன் யாவன்
றாய்மைநெஞ் சயிர்ப்பி னீங்க வென்றலுஞ் சொல்லு மன்னை.

17

கொழுகொம் பிழந்த கொடியேபோற் கொழுந னிழந்தேன் பருவாலை
முழுது மகற்ற வந்தகய முனியே முனிவா செல்வமே
பழுதொன் றியற்றா நுந்தையுயிர் படர்ந்தோ ராக்கன் பருகினான்
வழுவில் வசிட்டன் மூதாதை மதியா பென்று மறுகினான்.

18

தன்னாய் மறுகி மூர்ச்சித்துத் தளவ நோக்கி முனிச்சிறுவ
னன்னு வன்னு வெணப்பல்கா லங்கைத் தளிராற் புடைததெழுப்பி
யின்னா வினைசெ யரக்கர்குல மின்னே யிறுத்தே நெனவணங்கிக்
கொன்னு தரவி னருள்பெறு வசிட்டன் விடையுங் கொண்டெழுந்தான்.

19

குள்ளம் படருக கருத்தினர்க்குக் காண்டற் கரிய தனிமுதல்வன்
வெள்ளம் படருஞ் சடைக்கற்றை விமலன் ஞான தலமெய்தி
வள்ளம் படரின் நலர்கமல மணங்கேழ் தீர்த்தம் பலதோய்த்தக
குள்ளம் படரும் பேரன்பி னொளிர்பொற் கோயி னண்ணினான்.

20

ஆனே றுயர்த்த கொடிப்பாகு ரகநெக் குருக விழுந்தெழுந்த
மீனே றுயர்த்த கொடிக்காளே வேவ விழித்த பூரணனை
மானே றுயர்த்த கரதலத்து மணியை வணங்கி மறைபாடி
ஆனே றுடம்பின் பயன்பெறுவா னுலக முயிர்த்தா னாயு ம்பணிந்தான்.

21

அங்க ண்கன்று கோயில்வல மாகப் போந்து புறத்தேகித்
துங்க மறையின் விதியாற்றற் றுவன்றும் பிதிரா களிதூங்க
வெங்க ணரக்க ஞலாவி விளிந்த தாதை தனைக்குறித்துத்
தங்கு கரும் மனைத்தினையுந் தழைத்த வன்பி னியற்றினான்.

22

நொறில்வெள் விடையின் கொடிமேலா னுடக வளங்கும் விமானத்திற்
செறிபல சிறப்பி னொடுமெதிரே சென்று தாதை செப்புவா
னறிவி லரக்க ஞல்விளிந்த வலகில் பாவத் தொடங்கினான்
பிறிவி லலகை யாயின்னல் பெரிது முழந்தே னிதுகாறும்.

23

இன்று சிறுவ நீயிந்த ஞான தலத்தி னினிதியற்று
நன்றி வினையாற் நீவினைக ணழுவ வினைய னாயினேன்
சென்று சேர்து மெனவெழுந்து சிவலோ கததை யவனடையப
பின்றை யரக்கர் குலந்துமியப் பிறங்கு வெள்வி தொடங்குவான்.

24

கடவுள்வெண் ணாவலங் காமர் நீழல்வாழ்
படவர வணிந்தருள் பரமர் கோயிலின்
வடகிழக் கெல்லையின் வாய்க்கு குண்டமிட்
டடைவுற வியற்றினு னாவி சாரமே. 25

செந்தழ லாகுதி தேககு செவ்வியின்
மந்திரஞ் சென்றுவல் லாக்கர் தானவா
வெந்திறற் பூதவே தான மியாவையு
முந்திவந் தொளிரழற் குண்டத திட்டவே. 26

தினந்தொறு மந்திரந் தீயிற் மீயாத
மினங்கெட விறுததுத்தென் மேற்கி னெய்தினேன்
மனந்தளர் வுறவவன் வாகை வாகனக
கனங்கெழு பூதமுங் கலங்கப் பற்றின. 27

பொருதெறுழ் வலிகெடும் பூத நோக்குபு
நிருதியும வலியின னீக்க மாட்டிலன்
றருநய மொழிபல சாற்ற வும்விடா
தூருவமந் திரமவ னோடு மீர்த்தவே. 28

நெஞ்செலா மழிதர நிருதி யென்பவன்
றஞ்சம்வே நிலையெனச் சம்பு நீழல்வாழ்
செஞ்சடா மகுடர்தஞ் சேவ டிததுணைக
கெஞ்சுற வன்பினு லேத்தன் மேயினான். 29

பாலனுக் காகக் காலன் படவுதை செய்தா யோல
மாலமுண் டமர ராவி யளித்தரு டிலைவ வோலம்
வேலனு லவுணர்க் காய்ந்து விண்குடி நிறத்தா யோலஞ்
சீலமா சம்பு நீழற் சிவபிரா னோல வோலம். 30

பிரமணை மாய னோர்காற் பெறவா மளித்தா யோலம்
பிரமன்மா யவணை யோர்காற் பெறவா மளித்தா யோலம்
பிரமன்மா யவணைப் பல்காற் பெற்றளித் தழிப்பா யோலம்
பிரசமார் சமபு நீழற் பிஞ்ஞகா வோல வோலம். 31

முப்புரம் பொடித்த மேரு மூரிவெஞ் சிலையா யோல
மப்பலிா வேணி வைத்திட் டகனிலம் புரந்தா யோலஞ்
செப்பின முலையாள் பூசை செய்தநீர்த் திரளே யோலம்
வைப்பெனச் சமபு நீழல வதிந்தருண் முதல்வா வோலம். 32

ஐம்புல னீர்க்கப் பட்ட வார்வநெஞ் சடையார் போலப்
பம்புமந் திரங்க ளீர்ப்பப் படுகின்றே னோல வோல

நம்புறு துணைவே நிலலை நாயக வோல வோலம்
வம்பலர்ச் சம்பு நீழல வானவா வோல வோலம்.

33

ஒருகணந தாழ்க்கி னாயே ஹாரதியோ டறவ னாற்றும
வெருவரு வேள்வித சீயின வீழ்வது திண்ண மோலக
கருணையி னெளிவந தெமமைக் காபபது கடன்மை யோல
மருவனர் சம்பு நீழல வள்ளலே யோல வோலம்

34

சாலுமெய் யன்பினு னிருதி தாழந்துமிச
கோலிடத் திருவுள முவந்த நாவலின்
கோலவெண் ணீழலிற் குழக னுணையா
லேல்வற வானிஹா டெழுந்த தோருரை.

35

நிருதிதன் பூதவா கனததை நீய்வண்
டருமதி யெமககெனத் தழுகும வான்மொழி
யிருசெவி நுழைதலு மிரும்ப ாசரன்
மருவிய வுவுகையன வான நோக்கினுன்.

36

பூதமு நிருதியும் பொள்ளென் றண்மையிற்
போதலு மவாசமைப் புடையி ருத்தினு
தைரு வஞ்சென் மதனினை வேள்விமுன்
னிசலே சிறப்பென வியைநது னோனென்றான்

37

ராந்தனே னென்னுமு னிணராத நாவலி
னாந்ததண் ணீழலி னமாநத நாயகன்
சாந்தமென் முலையுமைத் தயலொ டேற்றினமேற்
போந்தனன் விசம்பிடைப் புலவர் போற்றவே.

38

கண்டன னெழுந்தனன் கரங்கள் சென்னிமேற்
கொண்டன னாடினன் குவல யந்தனிற்
றண்டென விழுந்தன னெழுந்து தட்டமிட்
டண்டாநா யகன்சர ணன்பி னேத்துவான்.

39

ஆதிப் பெருஞ்செல வவருட் கடலே யடியா ரிளைப்பா றுமலர்த் தருவே
பூதிக்கவயத் திருமே னியனே புரமூன் றுமெரித தபுரா தனனே
காதிப் பழவல் வினையைச் சிறியேன கருதா ரையுநீற் ரியகண் ணுதலே
சோதிப் பொருளே தொழுவார பருகுஞ் சுடாவா னமிழ்தே சரணஞ் சரணம். 40

ஆறு டியவே ணியின்மீ மிசைமிக் கமிழ்தா டியவெண் மதிக்கண் ணியனே
பாறு டியமுத் தலைவே லவனே பழியா டியவெண் டலைமா லையினே
சுடறு டியகோ மாவல் வியனே குன்றா டியகொற் றவிலக கையனே
வீறு டியவென் விடைவா கனனே விண்ணோ ரிறையே சரணஞ் சரணம்.

நவதீர்த் தமுமா பெயன் செறியு நவசா ளரசந் நிதியா சரண
மவரீங் கறலா டவிதித் தபொரு ளாணைந் தெனவே யறிவித் தொருபா
லிவர்மாட் சீயின்முப் பதுசா ளரநின் நிலகுந் திருக்கோ யிலுளாய் சரணந்
தவரீ டியசம் புமுனிக் கருளுந் தனிநா யகனே சரணஞ் சரணம். 42

ஆரந் தொடையான் மனையான் களரீக காரய புனலோடு குடத துதுழைந்
தீரந் திகழ்சென் னியினுட் டுபொழு திலகுந் திருமே னியணந் தருளி
வாரந் தருநல் லருள்வைத் தவனே மணியே மலாபம் பியகா விரியின்
தீரந் திகழ்தன் னிடையே வதியுஞ் சிவனே பவனே சரணஞ் சரணம். 43

உழுவு லன்பிற் பராசரணென் றுரைக்கும் பெயரா னிவ்வாறு
பழுதில் புகழ்கள் புகழ்ந்திறைஞ்சப் பாய்வென் விடைமே லெதிரின்ற
முழுது முணர்ந்த நாயகனா முனிவில் வரந் கள் கொள்கென்றார்
வழுவின் முனிவன் மீட்டெதிரே வணங்கி வரந் கள் வேண்டொமால். 44

மன்ற வடியேன் புரிவேன்வி மணிச்சா லையிற்றென மேற்றிசையி
லொன்று நிருதித் தெறுழ்ப்பூத முதவும் படியில் கருணையா
லென்று சினக்குப் பச்சாதா பேச னெனும்பே ரினிதுறுக
வென்றி விடையாய் நினதாளின் வியாப் பத்தி யெனக்குறுக. 45

எனமா தவத்துப் பராசரன்மந் திரந்த வாங்குந் கொடுத்தருளித்
தனிநா வலின்கீழ்ச் சிவலிங்கந் தன்னி லிறைவ னமர்ந்திருந்தா
னனிநா னிலத்தி லன்றுமுத லென்று நாவ னிழலுடையாக்
கினிதாம் பெயர்தான் பச்சாதா பேச னெனவு மிலகியதே. 46

கருணைப் பெருமா னருள்பெற்ற காலை முனிவன் மகமுடித்துப்
பொருவில் வரங்க ளொடுத்ததை தாதைப் பாங்காப் போய்வாழ்ந்தா
னிருதி பச்சா தாபேச ரளித்த நீடு பூதததின்
மருவு தனது திசைசென்று பண்டு போல வாழ்ந்திருந்தான். 47

மல்குந் தவத்து வசிட்டமுனி மருமான் வழிபாட் டினைப்புகன்றா
நல்குந் திருமான் ஞானதல மெனவாக கிருந்து நாடோறும்
பல்கும் பயன்றந் திடுமோறும் பண்பிற் கேண்மி னெனச்சூதன்
புல்குல குணத்து முனிவார்க்குப் புரிந்து புகறன் மேயினான். 48

திருமால்வழிபடுபடலம்.

வானவாக கிடையூ முற்று மறமலி யரககர் சேனை
வானரப் படையாற் றுக்கி வன்பகை கடந்த யோத்தி
தானமரீ தட்ச பூண்ட தசரத ராமன் பாககர்
வேனவில் கடகத திண்டோள் வீட்டினன் விடைகொள் காலே. 1

திருமறு மார்பத் தண்ண நிருவரு வொன்றுஞ் சிற்பத்
துருவளா விமான மொன்று முவந்தவ னளிப்பக கொண்டு
மருவிய வயோத்தி நீங்கி மனனிய விலங்கை சேர
வெருவருந் தானே யோடும் வியனில நெளியச் செல்வான. 2

கண்ணுத லமர்ந்த தானங் கண்டன பலவும் போற்றிப்
பண்ணையும் வரையுங் காணும் பற்பல நீந்தி யென்றுழ்
விண்ணவ னுச்சி யெய்தும் வேலைவெவ் வெரிவாய்க் கும்பி
நண்ணிய தனைய தாங்கோ நனநலைப் பழுவஞ் சார்ந்தான். 3

உருத்தி ரப்பெய ராண்டகைக் கொன்னலா தம்மை
வருத்த மிக்கெழும் வெகுளியந் தழலவா மடிந்தும்
பெருத்தா நிற்பமற் றதுதனைப் பெயாததெழுந் தோறு
பிருத்தி வைக்குமோர் வைப்புமா யிலகும்ச் சுரமே. 4

மாய னுதிப்பல் லுயிர்களும் வளரினாப் பாற
வாய மாயையின் காரிய மனைத்தையும் விழியாற
காயு நாளையிற் சூற்படைக் கடவுணின் றுடுந்
தூய வாரழற் கானமுந் துணைவதக் கானம். 5

கங்கை வான்மதி சூழ்தன் கரத்திடை முனிவ
ரங்கி சேர்ந்தது மாழியில் வடவைசார்ந் ததுஞ்சீர்
பொங்கு மாதவன் வைகலும் புணரிழுழ் குவதந்
தங்கு தீச்சுரந் தழற்றதா பந்தபும் பொருட்டே. 6

தூல தேகமே யன்றிவண் குக்கும வுடலுஞ்
சால நீற்றுவ தனையது தழல்பரந் தொழுகிக்
கோல மார்தரு மராமரங் குழையடை யிருப்பை
பால யாதியுங் கரிந்திட மேயதப் பழுவம்.

உடைந்து சாவட வைத்தழற் குதவிசெய் வாமென
றடைந்து சாகரம் போர்த்ததே யினையது வெண்டோ
மிடைந்த தீச்சுரம் வெதுப்பலின் மேவிய புணரி
யிடைந்து ருவகை பதைப்பதே பொருமத நியக்கம்

8

விரிந்த பூதலம் விண்டது விண்டவாய தோறுஞ்
சொரிந்த தீத்திர டிவண்டன பாதலத் துரகம்
பொரிந்த மாணினம் பொடிநதன வுலடகாபுள் ளினங்கள்
கரிந்த நீதின காயமா மழையுநே ரியங்கா.

9

தழலை யல்லது பிறிதொன்றுந் தன்னிடைக காட்டா
தழலும் வெஞ்சுர மடுத்தவன சேனைக ளோடு
கழிபெ ருந்துய ருழந்தது கடந்துசெல் காலு
விழைத குமபுனற் காவிரி விளங்குறக கண்டான.

10

நரக வெந்துய ருழந்துவிண் ணண்ணினு ரெனவுங்
குரவ மல்கிய கொன்றையான கோபத்தி னவிந்து
விரவி யன்னவ னருடர விளங்கினு ரெனவும
பரவு தண்புனற் காவிரி நள்ளுறப் படாந்தான்.

11

தரவக வார்ந்தி தவழ்நறுந் தெனறலசார்ந் துலவந்
குரங்கு சாகையங் குளிரிழற் பொதும்பரிற் கடலபோ
லிரங்கு தானையோ டெய்தினு ளிருந்தயா வுயிர்தான.
புரவகொல் சேவகன் திருவடி நீழலபுக காபோல.

12

கார்த்த பூம்பொழில் கலந்தயா வுயிர்த்தபி னரகக
னார்த்தெ முந்துசெல் காவிரி யளிபுன லாடிசு
சோத்த வெண்பொடி கண்மணி திகழ்மெய யணிந்து
கோத்தி மேமபடுவ கேசவன் பூசையும புரிந்தான்.

13

பூசை முற்றுறப் புரிந்தபின் புயனிறத் தவனைக
காசு மல்கிய விமானத்துக கதுவுவித் ததனைத்
தேசு மல்கிய வெக்கரி லிருத்தினன் சிறப்ப
வாசை மல்கிய வறுசுவை யடிசிலு மயின்றான்

14

இலகை மாநக ரினிப்புரு வாமென வெழுந்திட்
டலககன் மார்க்கந் துயலவர விமானத்தை யடுத்த
வலவகொ டோளினற் பெயர்த்தனன் மற்றது பெயரா
நிலங்கொ ணீன்றிய தறிந்தன னெடுத்துய ருழந்தான்.

15

கவலை யுற்றவ னிருந்துழிக கனவிடைத் தேன்றிப்
புவன முண்டுவன் விடண கேளெனப் புகல்வான்

சவலை நெஞ்சினை யுடையையாய்த் தளரலை யிந்த
வவனி ஞானகேத திரமென வறைநதிடப் படுமரால்.

16

அகில லோகமு மளிப்பவ ளுருந்தவம புரிந்நு
நிகரி லாதமெயஞ் ஞானநின் மலனறப் பெற்றப்
புகரெ லாகுகெடுத் துயிராகுகெலாம புகன்றபல் வரமு
மிகவில் சீர்த்தியோ யினிதளித் தருளவதிவ் விடமே.

17

சம்பு மாதவன் பாசரன் முமரைக கிழவன
குமப மாமுனி தினகான குளிாமதி யிராம
னுமப் கோனழற கடவுளென நிவாகுகெலா முவாது
தமபி ரானரு டழைதரக கொடுத்தித் தலமே.

18

மூர்த்தி மேன்மைமிக குடையது மொழிந்தவித் தலமே
தீர்த்த மேன்மைமிக குடையதுஞ் சிறந்தவித் தலமே
கார்த்த கண்டனா காதலசெய பலதலத் துள்ளுக
கீர்த்தி போர்த்துமேம் பட்டதுங் கெழீஇயவித் தலமே.

19

மறையின் வாரபுனற பொன்னியின் ஞானகேத திரத்தின
மிறையி னீங்குகி லாண்டநா யகியின்மேம் பட்ட
முறைசெய தூனதி தலமுழு சத்தியு மில்லை
யிறைசெய் நாவலின மூர்த்தியின மூர்த்தியு மில்லை

20

ஏனை வைப்பிடை யெமபிரான றனதொரு கூற்றாற
முன மாந்துபல் வரங்களுந் ததைதர வழங்கு
மீன முற்றற முழுவது மித்தலத் திருந்து
ஞான மறையை பொருள்களு நலத்தக வழங்கும்.

21

திங்கள் சூடினா ச வணிய சிவதலந தோறுந்
தங்கி நாளுமென் கூற்றினுற் முழந்துவாழ் யானு
மிங்க ண்டொறு முழுவது மிருந்துவெண் ணாவ
பொங்கு நீழல்வாழ் புனிதரைப் போற்றிட வலித்தேன.

22

கள்ளு மிழந்தலர் கொன்றையங் கண்ணியான் கருணை
கொள்ளை கொள்ளுவான் குறித்தருந் தவத்தினிற் கூர்ந்து
விள்ள நும்பெரும் பத்தியின விழைந்திருக் கின்றான்
முள்ள ரைச்செழுந் தாமரை முற்றிலக குமியும்.

23

ஈங்கு வாழ்தலே யன்றிமற் நிலங்கையிற படவேன
நீங்கு லாநட மிலக்குமி செய்யுமா நியக்கி
யோங்கு நாவலி னொருவனா திருவருள் பெழுந்து
தாங்கு மார்வமுந் தழுவிய நெஞ்சினேன கண்டாய்

திருவின் மாதா ண்டகஞ் செய்யுமித் தானத்
 தருவ மாநக ரொன்றுசீ ாங்கமென் றுளதா
 மருவு சீரங்க நாதரென் றெமக்குரை வழங்கும
 பொருவில் பூசனை விழாமுத லெமக்கிவட் பொவியும். 25

ஆண்டு தோறுமிங் கடுத்துந் யெமதடி மலரு
 மீண்டு நாவலி னிறைவறா பாததா மரையும்
 பூண்ட வன்பிறைப் போற்றுதி போதுதி யென்று
 நீண்ட மாதவ னிகழ்த்தினன் மறைந்தனன் மாதோ. 26

கனவினை நனவெனக் காதல் செய்தெழுந்
 தனகனை யானைக்கா வகத்துப் போற்றிப்போய்
 வினைதப வீடணப் பெயரின் மேயினான்
 நனைநிக ரிலங்கையிற் சார்ந்து வாழ்ந்தனன். 27

ஆயிடை வதிவதே யாத ரித்திடு
 மாயனு நாவலின் மருங்கு வைகிய
 நாயகன் பூசனை நயநது தன்னுயிரா
 நாயகி தனைநட நவில்வித் தானரோ. 28

பதுமைநன் கியற்றிடும் பரவை நோக்குபு
 கதுமென நாவலிற் கலந்த கண்ணுதல்
 விதுவணி சடைமுடி விளங்க முன்னுநீஇ
 யெதுவாய கொள்கென விறைஞ்சி மாதவன் 29

நின்னடித் தெரிசன நிச்சம் யான்புரிந்
 தின்னவல் வினையெலா மிரித்தல் வேண்டுநீர்
 மன்னிய சடைமுடி வள்ளல் யாவரு
 மென்னிடை வரம்பல வெய்தல் வேண்டுமால். 30

விழாமுதற் சிறப்பின்மேம் பாடு வைகலும்
 வழாவகை யெனக்கிவண் வளர்தல் வேண்டுநிற்
 றொழாதவர் மாட்டுமுதத் தொடிக்கை மாமகள்
 குழாமலி நாடகங் குயின்ற வைப்பிது. 31

சீரங்க நகரெனச் சிறத்தல் வேண்டுமா
 லோரங்க மிரிய லான வுத்தம
 கூடரங்கி நிகருருக் குழக வென்றனன்
 பேரங்க மறையினுன் பெறுக வென்றனன். 32

சம்புநா யகனரு டாங்கி மாயவ
 னும்பார் விழைதக வோங்கு சீரங்கப்

பைம்பொன்மா மதினகர் பயிற்றி வைகின
னிம்பர்வா ழுனைவரு மின்ப மெய்தவே.

33

நெடியவன் வழிபடு நிலைமை கூறினான்
சுடர்மணி யாரமுன் சோழன் சத்திய
வடைவினி யறிந்தவா றதைது மாடுன
விடலருங் கருணையால் விளம்புஞ் சூதனே.

34

ஹாஞ்சா த் துபடலம்.

சிறந்த பொன்னி வளஞ்சார்ப்பத் தெய்வங் கமழுந் தீமபுனா
டறந்தங் கியவே னையநாட்டுக் கணியாய் விளங்கு மாறேபோற்
புறந்தந் திடுபல் லூர்க்கெல்லாம் போற்ற வணியாய் நனிவிளங்கு
முறந்தை நகரின் வீற்றிருந்திட் டிலகம் புரக்கு மொருசோழன்.

1

அகன்மா நிலத்தைப் பொதுநீக்கி யாண்டு திகிரி திசையுருட்டி
யிகன்மா ணரையா பகைமுருக்கி யிசைமிக் கீட்ட லேயன்றித்
தகையா ணவத்தின் பகைதனையுஞ் சவட்டி ஞானப் பொருளீட்டிப்
புகலீச் சுரனே யெனவவாதம புரைகோ பணியிற் றிலநின்றான்.

2

நிசுளா புரியென் றுலகேத்து நிகரி லுறையூர் முதலாகப்
பசுவே றுயர்த்தார் தலந்தோறும் பரிந்து பூசை விழாவாதி
திசையோ டொடுங் குதுகலிப்பச் செய்து வருநாட் பனிப்பருவம்
பகைதீர்த் தொழிய விளவேனிற பருவ மொன்று படர்ந்தன்றே

3

அறிஞர் தம்மை யடுத்தவரு மறிஞ ரேபோ லுயிர்த்திடமே
செரிய வுதவி செய்கின்ற திறத்தை விளக்கு மாபோலக்
குரிய முனிவன் பொதியவரைக் குலவு தென்றன் மென்குளிரு
நரிய மணமுந் தழீஇயெவரு நயப்ப மெல்லத் தவழ்ந்ததே.

4

பேணுங் கழைவில் லிறைதனக்குப் பெருநா ளடுத்த தெனமகளிரா
பூணூற் துகிலு முதலான புதிய வணிவ தறிந்தின்பங்,
காணும் பனிப்பூம் பொழிறுமுங் கவின்கொள் வனபோற் சாகுதிர்த்து
மாணூர் தளிர்மெல் லரும்பாதி வரிசை யாக வுயர்க்குமால்.

5

தேனார் பலமா மலருள்ளுஞ் சிறந்த கமல முதன்முருக்கு
மாணப் பகைமைப் பனிப்பருவ மகலச் சிவந்த சிவப்பேபோல்
வானார் சினைமெல் விணர்தெய்வ மகளிர முலையோ டமராடுங்
கானார் சோலை மரமுதுங் கவினத் தளிர்த்து வயங்கினவே.

6

தம்மை வணக்கு மெழில்வாய்ந்த தையன் மடவா ருளம்வணக்கச்
செம்மன் மதவேள் விழாக்கொண்டு செருச்செய் கால மிதுவாமென்
றம்ம வவன்மிக் கமொழியா தாற்ற மலர்வா ளிளனந்தம்
விம்ம வுயிர்த்த வானிழைந் விரைகுழ் பொதும்பர் தொறுவகொம்பர்.

7

செய்ய தளிரி னிடையிடையே தீந்தேன் மலரகன் பலநெருக்கல்
வைய முழுதும் பணிகேட்ப வாந்த கருப்புச் சிலகோட்டி
யெய்யு மதவேள் கணைகூர்மை யியற்றப் பருவ மெனுககொல்லன்
வெய்ய வுலாவெந் தழலிடையே விளங்கத் துறுத்த பரிசேய்க்கும்.

8

நிச்சமுமென்றா முன்ப நெருக்குமட பகைமீக் கொண்டு
நச்சன பனிக டாகக நலிந்ததா மரைபின் வெய்யோன்
வெசசென முழுது மாற்றி மேம்பட நோக்கி நோக்கி
கச்சமின் மகிழ்ச்சி பொருக்க கஞலின கயங்க டோறும்

9

ஆடவர் குழாங்ஙண் மாட்டு மருப்பிளவ கொகைக் செவ்வாய்த்
தோடவிழ் மலாமென் கூந்தற் றேகையர் மாட்டு மா
னோடவிழ் மலரின் வாளி யெய்யும்வா சிலநா ணேதை
பீடுகொண் டாப்ப போலும், பிரமரத் துழனி யீட்டம்.

10

மலாதொறும் வண்டு பாய்ந்து வண்டுக ளுருதுதுச் செந்தே
னலதுகர்ந் துழுகருந் தோற்ற நாமவே லமர ரென்னுங்
கலுதிசெய் தெவ்வா வாழங் காமரில் லகமில் வென்றே
வலனுய் வுணா கூடி மாணின்மை புரிவ போலும்.

11

காமரு துறக்க வைப்பிற் காவாச் சென்ற வன்னன்
தாமரை வளங்கூர் காலஞ் சாரந்தசென் றடுக்குந் தோற்ற
மேமரு மினைய வேனி லின்பங்க ணுகரத் தாமும
வீமலி கற்ப நாட்டு மெலவியர் வருதல் போலாம்.

12

இசைமொழி யாதி வெவ்வே றிடம்பொரத தருவின் மாட்டிய
பஞ்சயொடு வதும் வாணி பண்ணெடு பயில்வ தேபோ
ன்சையொடு மகிழ்ச்சி பொங்க நலத்தரு கலைக ளெல்லாம்
வசையறு கிள்ளை பூவை வயக்குவ சோலை தோறும்.

13

பாலையே கொள்ளும் வேனிற் பருவதது முல்லை யாதி
வாலிய பருவத் தின்ப மருவிய மயிலின் கூட்ட
மாலு வ தடாமை யெண்ணி யடங்குவ தறிந்து வல்லே
சாலவுண் மகிழ்வி னூர்ப் தாய்முனி குயிலி னீட்டம்.

14

வந்தினர்க் கொகைக் கொம்பி னேழையா தளிரிச்செவ் வாய்த்தேன்
மாந்துமென் குயிலின் சொல்லின் மலிவன முசுக்கன் பாய்ப்
பூந்துண ருக்குந் தேறல் புயலென வெழுந்து மஞ்ஞை
யோயந்தன கனவி னுரி னுளத்தெழு மகிழ்ச்சி யோடும்.

15

பூந்துகள் விரவித் தோற்றப் புதுமதுக் கவர்ந்து தேனீ
மாந்துதன் மாந்தி யெஞ்ச மதவெலாந் திரட்டி நாளு

மேந்தினர்க் கொம்பு தோறு மிரூல்பல தொடுத்து மாந்தா
போந்தனர் கொள்ள வைப்ப புண்ணியம் விழைந்த தேபோல்

16

இலஞ்சி பொய்கைநீ ரோடையே யெந்திர வாவி
நலஞ்சி றந்துநீர் சுருங்கிநாண் மலாபல பூததுப்
பொலஞ்சி றைச்செழுப் பவளவாய்த் தோலடிப் புள்ளின்
குலஞ்செ நிர்தெழில் கூடாநதொளி கொண்டன யாகும

17

அயிர்வ ரித்தறல் வாராததுமெய் யடியவ ரகம்போற்
செயிர றத்தவத் தெளிந்தநீன் னீர்புடை பொழுதுக்
பயிலும் வெண்மணற் குன்றமும் பாய்மணற் பரப்பும்
வியன்க றைத்தரு நீழல்சோந் தாரெழின் மிகுந்த.

18

ஆய தண்பனிக குடைந்திடும் போர்வையி னறையிற்
பாய தண்புன நிர்ணவீழ் வனபடா வேனின்
மேய தென்றணி போாவையை வியத்தகசு சுருக்குந்
தாய வுத்தரா சுககமே துணைவன வரைகள்.

19

ஆன வேனிலின் மாந்தர்போ லலாத்தடம் பொழிலுந்
தானு மாடுதல் கருதியோ வநிந்திலஞ் சையத
தேன ருவரைத் திகழ்ந்தெழு காவிரிக குடினாபு
பேன வார்திரைப் புதுப்புனல பெயாநதொழு கியதால்

20

தேசத் துள்ளவ ரனைவருந் தேமபொழிலு புஞ்ஞம்
வாசத் தென்றன்மெய் யேறறம்வண காவிரி யாற்றுட்
பூசற் றண்புன லாடியும் பொங்கிய வெப்பம்
வீசத் தங்கிய புறநகா மேவுசல் வலித்தா.

21

காந்து பன்மணிக் கலன்களுந் காமாபுந் துகிலுஞ்
சாந்துந் தண்பனி நீர்களுந் தமனியப் பொடியும்
பூந்தண் டேறலு முண்டியும் பொற்பவெவ் வேறவ்
கேந்து சேடிய ரிடந்தொறு மீண்டினா சூழ்.

22

களிறு பண்ணியுங் கவனவாய் புரவிபண் ணியுமிக
கொளிறு பன்மணித் தேர்பல பண்ணியு முவந்து
வெளிநி லன்புற ருடன்றழிஇ யூதர மேவிப்
பிளிறு கார்தவழ் சோலைபுக் கணாபிணை யனையா.

23

காமவே னெனுமாசன் கைக்கொண்டு பகைகடக்கு
நாமவா ளிகடாழு நன்றேந்தத் துணிந்தார்போ
வேமமார் தருசேனை யெனுமடவார் பொழிலுலாய்
வாமமே கிலகதிர்ப்ப வயின்வயிற்சென் றலாகொய்தார்.

24

மலர்க்கனத்தாற் பொறையாற்றா வணங்கினமைக கிரகங்கியோ
நலக்குமெழி நமதுருப்போ னனிவாயநத பகைகுறித்தோ
வலகதணுறு வளிக்ஞலங்க ளலர்பலவும் பசுங்கொம்பா
விலக்கருநல் வனப்பிழைப் மிகப்பறித்தார் மடமாதா.

25

அடியா னும் விழியானு மணைப்பானுஞ் சுவைப்பானும்
•வடிவாரு நிழலானும் வனையானு மினையானு
நடமாடுந் தொழிலானு நகையானு நட்பானுந்
கடியார் மலாந்துசில காரிகையார் வழிநின்ற.

26

கைத்தளிர் மியற்றளிர்நங் காற்றளிர் முலைத்தொத்த
மெய்ததவெழின் முகமலரும் விழிவண்டும் வாய்க்கணியும்
வைத்திருக்கு மடமாத. மருங்குபெயர்ந தாலன்றி
மொத்தமலாப் பசுங்கொம்ப ரொடுவேறு தெரிப்பரிதாம்.

27

கொம்பரெனச் சிலாசிலரைக் குறுகியவை யவநதமமைப்
பம்புமல ரெனப்பறிப்பப் பறியுள நாணுவார்
வெம்புமது நுகரினோடு வேணவா வொடுங்குகொம்பை
வம்பவிழுகோ தையொன்று தழீஇவென்கி மருங்குகலவார்.

28

சிறுபுறத்தின மயிரகற்றை சேந்தலையப் பசுங்கொம்பி
ன்றுமலாகொய விழவினு னடக்கின்ற மாதாதமை
புறுகலவ மயிலெனன யுளங்கொண்டு பெடைமஞ்ஞை
முறுகியவன் பொடுதொடாநது முக்கினைக்கண் டயருமால்.

29

மதுவிதழின் முறுக்கவிழ்த்து வாராதொழுக்கு செண்பகத்தின்
புதுமலரே யிபன்மணத்திற பொன்றாமை நிலைநின்ற
கதுமெனச்சேன் நனாகொப்புங் காரிகையா றுயிர்ப்புறலான்
முதுசுவைத்தே மலர்னைத்து மொய்த்தவியன் மணந்திரிந்த.

30

கொப்புநறு மலர்ததாதுங் கொழுந்தேனுஞ் சிறுதுதலான்
மெய்யனோநது மணங்கமழ மெல்லியலா ரிடைவண்டு
பையவனைந் தவருயிர்ப்பாற் பயந்தோடி யாடவாதோள்
வெய்யமலாத் தொடைவீழ்வ தூளுரைப்ப மேவுவபோல்.

31

துவ்வாத வமிழ்தலைய தொடித்தோளின் மடமாத
ரிவ்வாறு மலாபலகொய் தெழிலாரத தொடுத்தமைத்துச்
செவ்வாசப் பொற்கண்ணஞ் சிவிறிமுத லியதழீஇ
யவ்வாதண் புனலாட வன்பொரு நதியுத்தார்.

32

காரமர் குழல்வளா சைவலங் கண்கய லொளிரகை நித்திலஞ்
சோத மம்பவ ளந்தனந் திகழ்தரு புற்புத முந்திரல்

லேரணி சுழிகரக் கான்மல ரெனவொளிர் மாதர்கு ழூங்கொடு
நீரணி நதியொடு நதிபொர நேர்ந்தென நதியுளி நககினூர். 33

கண்ணொடு கயலெதிர் பாய்ந்தன கையொடு மகரம லேத்தன
வெண்ணுறு கைவிர லொடுகளி தேற்றன வுதரம டிப்பொடு
தண்ணிய திரைபல முட்டின தானொரு மூன்றொடு ஞெண்டிக
முண்ணிய வரால்கம டஞ்சமா செய்தன மகளிர் ராடினூர். 34

குங்குமம் விரவிய தண்புனல் குமார்க்கர் சுவிறியின வாங்குகின்
நககலுழ் மேனியர் கொகுகைநே ரண்ணுற விட்டன ரைதென
மககைய ரவையிடை யிடையிழ வார்தரு பந்தினமு நுக்குபு
பொகுகறன் மேற்செல வுந்தினர் பொருசிலை வீராக ளம்பொர. 35

வானொழு கியவொளி மின்னன மாதரு மெறுழ்வலி மைந்தருந்
தேனொழு கியமல ரெதிரெதிர செலலுற வுந்தின ராமுனா
கூனொழு கியகழை வண்சிலைக் குமாணு மிரதியு மனேகராய்க்
கானொழு கியமலர் வாளிகள் கடவினா பொருசுமர் நிகரவே. 36

எதிரெதி ரொருவர்க ளொருவாமே லெறிதரு மலருளர் வண்டிக்
ளதிரூர லினவவர் மாலையி னணவின சுவிறியி னீர்பொர
முதிர்ந்து ரொடுபுனன் மலர்மலர் முற்றின விலைகள லேத்தவின்
கதுவின பயில்பொழி விடர்புறங் கண்டவா தநிலை கொண்டென. 37

சூதலைமென் மொழியரு மைந்தருங் குஞ்சர மமர்செய்க ளம்பொர
மதலைக னெதிரெதிர் நடவுபு வளையென விண்டையெ நிற்கனா
கதமலி பாசமெ னத்தொடர் கண்முறை வீசினர் தண்டினற்
புதமுறு தொடலையு ரம்புகப் போககின ரார்த்தன ராடினூர். 38

சுண்ணமு நறுமலர்ச் சுண்ணமும் தூயதண் குங்குமச் சாந்தமுங்
கண்ணியு மிளகிய தளிற்களுங் கையரிக் கொண்டுசெல காவிரி
நண்ணலி வென்கிய புணரியு நாதிய புலவினொ ழிந்துடன்
மண்ணினர் மண்ணவர் மகிழ்கொள மலகிய நறுமணங் கமடிமே. 39

இன்னன மாடிய வளைவரு மேறினர் கரைமிசை வார்பொழிற்
றுன்னின ரணிகள ணித்தனர் கவையமு தாரவ யின்றனர்
மன்னிய காதலி னன்பர்தோண் மருவின் வேனிலு ருப்பினப்
பின்னிலை கண்டன ரிவங்னம் பெருகிய வேனிலு நின்றதே. 40

அனையு காலையிற் கோழியி னிருந்தர சாள்வோ
னெனையு மாண்டருள் புரிதரு மிறைவனா ருருவிற்
நிலையும் வேனில்வெப் புறவகை செய்துமென் நெண்ணிப்
புனையு மாலயந் தொறுஞ்சிடப் பெடுக்கெனப் புகன்றான். 41

ஞான கேததிரத் திருந்தரு ணம்பனா ருருவி
 னான வேனில்வெப் பகற்றவு மரும்பொருள் பலவு
 மீன நீவகிய வுழையரி னெடுத்தனன் விடுததான
 முனு மேகுவான் தன்மனை பாரொடு மெபுந்தான். 42

உடனகு மாமொடு செலவவ லெனளியுமிழ் தள்ள
 வடங்கு லாயவண் முலைகளின வருடிவில் விடக்கண
 டடங்க லாபுர நீற்றிய வண்ணலாடக கிதனைத்
 தடங்கை வாகுபு சாற்றுது மெனததனி நினைந்தான். 43

காவி ரிககரை யடுத்தனன் காதலி யோடு
 கூவி ரத்தடந தோரினை கூடத்தபொற் சுண்ணம்
 பூவி ரைத்தசாந தாதிதூயப் புனலவினா யாடி
 மாவி ரைத்தெழும் பூமபுனல் வாகரை யிவாநதான். 44

தரங்க வாரபுன லலைத்தலிற் றனிககள் னீவகிப்
 புரங்கொல சேவகற கமைத்தபூங் கதிர்பொழி யாடி
 மிரங்கு காவிரி யாறறுநீ ரொழுகொடு மிறநத
 தரங்கு தீவினை யானல் திறத்தனன் மாதோ. 45

நின்ம லாமணி யாரநா னினககென நினைந்தேன்
 புன்மை யாள்வரு காவிரிப் பூமபுனல் வீழ்த்தே
 னன்மை மேவிய நானிலம் விற்குமன் னதற்கே
 யின்மை வேறுமோ ராரமெவ் வுலகினு மிணையே. 46

ஆத லாலடி யேனது கெடுத்தவன பிழையிற்
 நீர்த லேபுரிந் தாண்டருள புரிவையே லதாரின்
 மாதா மேனியி லணந்தகொள் கெனமதி மாழாந
 தோதி னானுள முரகினுன் செய்கடன் முடித்தான். 47

மன்னா மன்னரு மமைச்சரு மருங்குளார் பலருந்
 துன்ன நன்னதி நீவகின்ன் சுடர்மணிக் கழலா
 னென்னை யானுடை யானிருந் தருள்வனங் கொழிக்கு
 நன்னா ஞானகேத திரத்தினை நடந்துசென் றுடித்தான். 48

அகில காணர் வினைஞாபாற் பூதியை யளித்து
 முகில்ச லாவநன் கிழைத்தமா மதிலைமுன் வணங்கி
 நிகரின் மாமணி நிழற்றுக்கோ புரநெடு வாயில
 புகரில் கேள்வியான் கடந்துபோர விடைப்புறத் தடுத்தான். 49

எட்டு றப்பினு மைந்துறுப் பினுமினி திறைஞ்சிக
 கட்டு பொற்செழுங் கோயிலிற் சூமர்பன் மறுகி

மட்டு குத்தவாந் தொடைமுடி மன்னவன் சூழ்போந்
துட்ட தைத்தபே ரன்பொடு முனளுநப் புருந்தான்.

50

ஆய வேலையின் முன்னரே திருமுடி யாட்டத்
தாய சீர்த்திரு மஞ்சனஞ் சுடாமணிந் குடத்துட்
பாய காவிரிப் பைம்புனல் பரிசன முகநூற்
நீய வாங்கியாட் டினனிதை பூசனை முடிப்பான

51

அன்ப ரன்பினுக் கெளிவரு மமுதநா யகனா
பொன்பி நங்கிய புனலொடுங் குடம்புருந் தா
மின்பி நங்குதம் முடிமிசை மினிரதாக கருணை
மன்பி நங்கிய சோழன்மேல வழங்குகா ரணத்தால்.

52

அன்ன வாறுநாக் குடத்தினு ளுதிதமா னா
மன்னு தாமுடி விழுதலும் பூசைசெய் மறைஞ்
றுன்னு மேலாகையன சுடரணி யெவற்றினு மேலான
மின்ன வாங்கணிந் திருநதமை கண்டனன் வேந்தன்.

53

சம்பு மூலத்தின வீற்றிருந் தருளிய தலைவ
வெம்பி ரானின தருளெனக் கிருந்தவா நெனவே
வம்பு நீணதிக் கெடுத்தமா னாபுந் முடிமே
லும்ப ராருநன் நதிசய முறவணிக் தனையே.

54

என்று நாயகன் திருமுடி யிருந்தமா னா
நன்று நோக்கிய நாமவே லரையனேத் தெடுத்தா
னன்று சூழ்த்தவ னனைவருங் கண்டதி சயித்தா
நின்ற தாலவன் பெருமபுக ழினறநீ ணிலத்தில்.

55

ஏக நாயக னருளினுக் கிலக்கமா யரையன
மாகர் சூழ்கி லாண்டநா யகியையும் வணங்கி
மேக மேலுறங் கெழின்மதின் முற்றுறச் சூழநது
போக பூமியிற் பொலிந்ததன் னகர்புருந் திருந்தான்.

56

அறையூ ருவின்வெற் பிறையுயிர்த்த வணங்கை யிருத்தந் தலைவனுக்குக்
கறையூ ரயில்வேல கரத்தோச்சிக் கருதா ருயிரமேற் கொறுகொறுக
முறையூர் சோழன் மணியாருஞ் சாத்திற் றரைத்தா மும்பலொடு
முறையூர் சிலம்பி யிவையிண்டு முயன்ற பணிபு மொழிகுவாம்.

57

கஜாரண்யப்படலம்.

மதும லர்ப்பொழிந ஞானபூ மியின்உட மேலபாத்
புதும லாததி 1 ள ணிக் தபொன் மண்பல கொழி, துப்
பதும குண்டலி யெனப்படும பசுபுனற் திரத்திங்
கதுவி நின்றது சுவேதவெந் பெனவொரு கல்லு.

1

ஆரந் தேக்ககி லசோகுசண் பகமகிழ் கன்னி
காரம பாடலங் குங்குமங் கணிவழை சீருது
வாரங் கடவிளந் தாதகி மருதமந் தாரம
வேர லாதிசண் மிடைநதகா ணுகித்தவ் விலங்கல்

2

வருடை சாமரை மாமரை வாரண முடிவை
யெருமை கேழலபஞ் சானமை யாளியெண் காமா
வருண மாதிய மிருகங்க ளடர்ந்தவக் கானத
தொருவில் வாழ்க்கைகொண் டிடுமொரு சுவேதவெண் களிற்.

3

வழுவி லாதமெய் யன்பினுல வையக மயினரேன்
பழுதில் பூசனை புரிதரப் பல்வங்க கொடுத்த
முழுது மானவ னிருந்தவம் மூரிமால் வரையால்
விழும மேவுநான் மேலைநல வினையும்வந் தடுப்ப.

4

அளகி னோடுவன் குரால்பயின் முழையினல் வடுக்க
விளகு கானகத் திடைநின்ற மெட்டிந்தவல் விரைந் து
குளகு தேரிய செலவது கொள்ளிடங் கடந்த
வளகு நீடிய ஞானபூ மியைமரு வியதே.

5

ஞான பூமியை நண்ண லோடுமந், கான மெய்யுணர் வகத்து தித்தெழத்
தான மாமழைத் தறுகண் வாரணம், வான ளாவுவார பொழிலின் மேயதே.

6

இளைநு கர்ந்திடு மெண்ண நீங்குபு, விரைய வார்பொழின் மேவ லோடுமங்
குரையி றந்தவ னுருவ நாவலின், புளையு நீழலிற் பொலியக் கண்டதே.

7

அசித்து முப்புர மழித்த நாதனை, நசித்து வல்வினை நழுவ நோக்கலும
பசித்த கன்றுதாய் பாற்ப டர்ந்தென, விசித்த வன்பொடும் வினைந்த் தித்ததே.

8

மெய்வி திர்ப்புற விழியி னீருகக், கையெ டுத்துமுன் கால்வ னைத்துமண்
னையெ னப்படுத தழுத நாயகன், செய்யு சேவடி செண்ணி வைத்ததே.

9

எழுந்தி சூழ்ந்துமுன் னெய்திக் கூத்துமிட், டழுந்து நீர்க்கட லயின்ற கார்கூரல்
விழுந்து நீழ்ப்பட மிக்கு லம்பிமால், கொழுந்து கொண்டெழ விதுரு நிக்ருமே. 10

பண்டைவல் வீணையின் நிருக்கின லுடலம் பற்பல் வெடுத்திது காறு
மண்டிய துயரி னழுந்திநின் றழிந்தா மற்றுமுன் செய்தவம் யாதோ
தொண்டுகொண் டருளு முதநா யகனைத் துணையிலா வெமதுயிர் துணைய
யண்டருக் கரிய வமரனை நாவ லணிநிழ லெளிவரக் கண்டாம். 11

இனியிவற் குரிய பூசனை யியற்றி யிருண்மல முதலொடுந் துமியப்
புனிதமெய்ஞ் ஞான வின்பமுத் தியினைப் பொருநதுவ தேகட னென்னக்
கனியுள முருகக் கதிப்பொழி தரளக கனைநெடுந் திரையெடுத் தெறியும்
பனியலர்த் தீர்த்தம் பலவுமாக கெய்திப் படிந்திருக கரையினே நியதே. 12

நீட்டிவார் கரத்திற் கோட்டுறு மலரு நிலத்தலர் மலரும்பைங் கொடிகள்
காட்டுபன் மலரும் புனல்வளா மலருக கவின்றளிர் காங்கனி பலவும்
வேட்டன மிதப்பப் பறித்துவெண் ணூஉல் விரிநிழ லொருசிறை யிருத்திப்
பாட்டளி முரலத் தழைக்கொடு திருமுன் பயிறரா றுடைத்தகற் நியதே. 13

செம்பொன்னு நவமணியுஞ் செழுமலருங் கொணர்ந்திருக்கு
மம்பொன்னிப் புனல்புழைக்கை யகநிப்பிப் போதந்து
முன்பன்ன மறியாத முதல்வனார் முடியாட்டி
மன்பன்ன மலர்பலவு மல்கவெடுத்த ருச்சித்து. 14

சீவகனிகா யெதிரைத்துத் திருவமுது செய்வித்துப்
பாங்குபெறத் தனக்கியன்ற பணிபலவு மினிதாற்றி
நீங்கருமெய் யன்பிவெடுகி நின்றதுதி முழக்கெழுப்பி
யாங்குவலம் வந்தொருசா ரமானதுதியா னித்திறைஞ்சி. 15

கறைகொண்ட நெடுஞ்சூல காபாலி மகிழ்கூர
விறைகொண்ட வித்தலத்தி னிருந்துசல மலம்விடுப்பி
னிறைகொண்ட பிழைவந்து நிற்குமென வரிதகன்று
நறைகொண்ட தன்கான நண்ணியதவ் வயக்களிற். 16

இன்னவா நிபம்பூசை யியற்றிவருங் காலத்து
முன்னரே யாகுகொருசார் முருகவிழ்ப்பு மரத்துதித்து
நன்னா லிழைத்திழைத்து நண்ணுவது வெண்ணாவ
றன்னேநேர் கண்டதனிற் சார்ந்ததா லொருசிலம்பி. 17

முன்செய்த தவப்பயத்தான் முருகவிழ்மென் மலர்நாவன்
மன்செய்த பசுந்தோட்டின் மனைதனக்குச் செயமுயன்று
மின்செய்த நூலிழைத்து மேலொடுகி முழிதருககாற்
கொன்செய்த பெருமானார் திருமுன்னர்க் குறுகியதே. 18

சேனாரு மணிமேருச் சிலைவளைத்த செழுமலையைப்
பூரை மெனநாகம் பூண்டாளுந் பூரணனைக்
கோனாக வணியானுங் குமகரிய குருமணியை
மாணாத மலந்துரிய மருங்கெதிர்கண் டதுமாதோ.

19

செஞ்சுட்டோன றனைக்கண்ட திகழ்விழியி னிருளேபோன்
மஞ்சனுருக் காண்டலுமே மறைத்தமலம் பெரிதிரியத்
துஞ்சியநல் லறிவுதிப்பத் தொழுதெழுந்தென் னெயென்னே
கஞ்சனரி தமக்கரியான் காட்சுகொடுத்தெனென்னே.

20

கழிகாத லுளத்தெழலுங் கண்ணுதலைப் பிரியாது
வழிபாடு செயல்வேண்டு மற்றதற்கு மனுவேந்தர
யொழியாது பொருள்பலவு முழையாதரப் பெற்றிலெனன்
றழியாமற் றினதூலி னாலயஞ்செய் தெனத்துணிந்து.

21

வானளவு தூவிகையின் மணிக்கோயின் மண்டபங்க
ளானபெருங் கோபுரங்க ளணிகெழுமா மதிற்குலங்க
னனமற வுறப்பினெடு முஞ்நிறுவவே னையபலவு
மீனமற வாய்தூலி னிழைத்துநிரப் பியதன்றே.

22

வெண்ணை நறுங்கனிமேல் விற்றத்தொளிர்ந்த ரகைநிகாப்பத
மண்ணாவெண் மதிரிமயித் தயங்கியமண் டலமேபோ
னண்ணின் றதுகோயி னாற்றிசையும் போக்கியதூன்
மண்ணரத் தூங்கியன மதிக்கிரணம் போன்றனவே.

23

கலதிபுரி கொடுஞ்சாபங் கையகலத் தவமுன்பு
நிலவுபுரிந் தொளிகலைக் கணிரம்பியது மறுவலுமபுக
கலகிறவன்குயின் றுகறை யகன்றுமுழு வடிவானு
மிலகமலன் முடிககணியா யிருந்ததூடம் பொருங்கோயில்.

24

கடிகமழும் வெண்ணைவல் களுலியபா சடைதொடுத்து
வடிநெடுதூ லிழைத்தெடுத்த மணிக்கோயில் வார்கொடியி
னிடியுயர்த்தோ னெனத்தானு மினியவரங் கொளமேக
மடிகண்முடி மிசையமுத தாரைகளாட் டெல்போலும்.

25

ஆயிரங்கண் ணுடையவன்முன் னடுத்துநான் மிசைகவித்த
மாயிருந்தண் டாளமா லிகைக்குடையும் பொருமவனாற்
பாயிருந்த நித்திலப்பூம் பந்தருமொத் திடுமெங்கு
மூயிலகி யிறையவனாற் முடிமிசைமல் கியகோயில்.

26

ஒருகக்கை தலைச்சடையி னொளித்திருந்தா ரெனவேளை
யிருககை நதியும்விசும் பிடைநின்று மிணுறவொடு

பொருத்தக் கங்கையினைப் புயகசுரிசைக் கவிந்ததூஉ-

மருவுமபுல் லியசிலம்பி வாய்தூலின் மணிக்கோயில்.

27

கங்கையணிந் ததும்ன்றிக் காமாதிரு வருமுழுதும்

பொருகுபுனற் றிரளான புண்ணியர்பால் வழியாட்டிற்

றங்குவதே கடனென்று தரங்கநெடும பார்புணரி

யங்களைந்து முடிமிசைபோத தலங்கியதூஉம் பொருநங்கோயில்.

28

உரைத்தபெரும் பூதங்க ளோரைந்து ளொருதான்மற்

றிரைத்தபுனற் சடைக்கற்றை பெம்பிரா னுருவாகித்

தரைத்தலைவை கியதெவர்க்குஞ் சான்றுரைத்தா லெனப்புனலே

றிரைத்தமணிக் கோயிலுமாய் நிற்பதூஉம் பொருமதுவே.

29

பைத்தபாம் பிணையானும் பங்கயனும் வானவருந்

தத்துநீர்க் கடல்புடைசூழ் தரையவரும பணிந்திரப்ப

முத்தியா திகள்கொடுக்கு முதிர்ந்தபெரும் புகழ்க்குந்த

மெத்திமேக் குறநிவந்து விளங்கியதும் பொருநங்கோயில்.

30

வேற்றொருமால் வரைச்சிலையால் வேற்றொருவா திருக்கோயி

லாற்றுதல்வேண் டாவெனவே யவிரோளிவென ஈரியநகிரியே

போற்றுமெழிற் கோயிலுமாய்ப் போந்துசெழு நீர்த்திரளா

வீற்றிருப்ப விருந்ததூஉம் விழையுமொரு தூற்கோயில்.

31

எந்தவுயி ரடித்தொண்டி னியல்கின்ற தந்தவுயிர்

தந்தவுடல் பொருளையிருந தகவேற்றுக் கருணைசெய்யு

மந்தமதி முடிவேயந்தா ரன்புமிகுஞ் சிலம்பியின்வாய

வந்தசிறு தூற்கோயின மணிக்கோயி லெனக்கொண்டா

32

உடைவுரு சிறுதூவி னொருகோயில் வெண்ணுவற்

சீதநிழ லமார்த்தபிரான் நிருக்கோயி லெனக்கொண்டா

ராதலினெவ் வுயிரெதனை யளிப்பினுமன் பொன்னுளதேற்

சாதல்பிறப் பினையறுக்குந் தவமாக முடியுமே

33

புல்லியமெல் லுடற்சிலம்பி புளிதாமகிழ் திருக்கோயின்

மெல்லிழைய் னனிவருந்தி மிகவியறறுந் திறமறிந்து

கல்லவுடல் பொருளாதி நன்குடைய சிலரன்னே

வொல்லுகெறி பாற்பணிசெய் தொழுகாணைக் கெவன்செய்கேனை

34

உறுதூவின் முறையாற்றா னுஞ்ஞற்பணி யினுஞ்சிறப்பச

சிறுதூவின் மணிக்கோயில் செய்தமுடித் திசெசிலம்பி

நறுநாவ லிடைவதித் தனவெயன்று முன்புதான்

டுபுறுநீர்மை மரமெய்திவ் பேணியிருந் ததையன்றே

35

சிலம்பிசிறு தூற்கோயில செய்திதைஞ்சி வலமவந்து சென்று பாங்கா
நலம்பெறுதன் னிருக்கையினை நண்ணியவந் நாள்விடிய னண்ணுஞ் கால
மலங்குமணிக் காவிரியிற புனலாடி யலாகனிகா யமையக் கொண்டு
புலம்புகளி யளியுளரும் புகாமுகத்த கடகளிறு புகுந்த தன்றே. 36

கதழ்ந்துபுகு மதவேழக காமருநூற கோயிலெதிர கண்டு கண்டோ
ரிதந்தழுவு சிவபெருமான் சூழலெலா மிதுவீளாத தென்கொல கெட்டேன
பதந்தழுவு மடியார்க் ளிதுகூழ்ந்த பனிமலரும் பறித்துச் சாததார
மதந்தழுவு புல்லியபோல் வந்ததனைக் கொலவென மதித்துப் பின்னா. 37

நெடும்புழைகளைத் தலத்திருந்த மலர்முதற்பல பொருளொருபா னிறுவி வாசம்
பெம்பசுந்தன் பொழின்றுமுதுந் துருவிவிழிக் கெதிரசிலம்பி படாத வாறருந்
கொடும்பனிவெண் மதிகொழுந்து மிலைத்தவர்தந் திருமுனடி குறுகி தூலா
லிடம்பெரிய கோயிலினைச் சிதைத்திடமெல லாமபுனித மியற்றிச் சென்று 38

நீட்டுசிறு தூற்றிரளா னிரந்தரித்த கோயிலெலா நிமிடப் போதில
வீட்டிநனி யுழக்குதலான மிளிர்தருமந் தூற்பரிசம் விரவுந் தீமை
யோட்டநறம் புனன்மீட்டு முறத்தோய்ந்து வெண்ணுவன் மூல மெய்தி
யேட்டையற முனப்புபோற பூசித்துத் தனதிறக்கக் கேகிற தம்மா. 39

நெருநூற் றிரளின னிருத்தக கோயிலிற்
கருணையங் கடலினைக் கண்டு சூழ்ந்தவன
மருமலாச் சேவடி வணங்கு வாமெனப்
பொருவறு சிலம்பியும் புகுந்த தென்பவே. 40

நறுங்கனி தூங்குவெண் ஓவன் மென்னிழல்
பெறுங்கட வுளாபிரான் பேணு மாலய
ஶிறுங்கரி சநிந்தி, தியாசெய தாரொன
வறுங்களங் கண்டவ ரென்ன மாழ்குமே. 41

மண்ணிடை விழ்மெழு மறுகு நாவலி
னண்ணிய சரகொடு நவையு ருவகை
யண்ணலுக் கிழைத்தவா லயமுஞ் சிந்தமே
யெண்ணிய தெண்ணமென் னாய தென்னுமே. 42

ஆவவென் செய்குவ லமல னாமுடி
நாவலின் சரகலா னவம தாகவே
பூவலா தளிர்ந்தழை பொதுளிற் றீதெனன
பாவமென் றினையுமெய் பதைக்குஞ் சோறமே. 43

கையெனக் கிலைசெய் கரிசு நீக்குறச்
செய்யமே னியினவை செறிந்து நிற்பதோ

வையவோ வடியனா லாவ தென்னெனக்
கையறு கவலையிற் கலககிக் கன்றுமே.

44

* மண்டில சரகுகா நிற்ப மந்திது
கண்டுநிற் பதம்பிழை கதுவு மேதுயா
கொண்டல மருதலே கொள்கைத் தனறென
விண்டொட ராலயம் விதித்துப் போந்ததே.

45

நாடொழிங் கடகரி நலிந்து செல்லவுக
கோடவின் மனத்தொடுக கோயி லாககுபு
பீடுறச் செல்லலிற் பெருகு வெஞ்சின
நீடலிற் சிலம்பிமற் றிதுநி னைதததே.

46

உருவநூற் கோயிலே யுலத்துக் குப்பைரை
வெருளுரு வுளத்தொடும் விமலன் மெய்யுந் இக
திருவடிப் பிழைத்தவா ருயிசெ குத்தலே
பொருளெனக் கரந்தது புடையி ருந்ததே.

47

இரவினுந் துயிலறச் சிலம்பி யினனணங்
கரவொடு மிருப்பவெங் களிறு புக்குலாய
விரவிழைக் கோயிலே விளித்து முன்புபோற்
பரவிய பூசனை பயிற்றி நின்றதே.

48

ஒளித்தொரு மருககு வைகு மொளரிய சிலம்பி நோக்கித்
தெளித்தரு ளினைவன் பூசை செய்திடி னிழைத்த கோயிலே
விளித்தலும் வேண்டுக கொல்லோ வெனவெழும் வெகுளி யூககத்
துளித்திழி மதமால் யானைத் தூங்குகைத் துளைபுக் கன்றே.

49

ஏகநா யகனோ டொற்றித் திருந்தியா னத்தி னின்ற
நாகநீள் கரத்தி லூடு நண்ணிய சிலம்பி யென்னே
வேகமாய்க் கபாலத் தேறி வெச்செனக் கறித்த லோடு
முகமாக கிருந்த தோட வுலம்பிமண் ணிடைவீழ்ந் தன்றே.

50

இடியெனப் பிளிறுக கையை யெடுத்தெடுத்த தெறியு மண்ணி
னடியுராய்ப் புழுதி பொகுக வலமரும் புரளும் பொகுகும்
படியினின் றெழுந்து சாலப் பன்முறை யுயிர்க்குஞ் சாய்த்து
முடிநனி துளக்கும் வீழ்ந்து முடிந்தது தறுகண் வேழம்.

51

வார்த்தகை நுதியை வாயின் வவ்விமால் யானை சாம்பச்
சார்ந்துமண் ணியிய வாய்த ருன்றடை யுறுத லாலே
யூர்ந்துளர் சிலம்பி தானு முறுதுய ருழந்து மாய்ந்த
தார்த்தொல் பகையும் வீங்க தவையிரண் டற்கு மாதோ.

52

மண்ணிடைச் சிலம்பி யென்ன மதமலை யென்ன நின்றோர்
பண்ணவ ரானார் நாவற் பணிமலர் நிழலி னாரும்
விண்ணவா சொரிபூ மாரி மிடைதரக கணங்கள் சூழப்
புண்ணிய விடைமேல் கொண்டு பூவையோ டெதிவே ! நின்றோ. 53

கண்டன ரிறைவ னாரைக் கடவுள் ரான வன்பா
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி யுச்சிற் கூப்பினர் செவலை கண்க
ணுண்டுளி சிறதச் சூழ்ந்து தூபுரஞ் சிலம்புந் தாளிற்
றண்டென விழுந்தங் காடித் தட்டமிட் டேத்தா நின்றோ. 54

செழுநீர்த் திரளே திவண்மா மணியே
கழுதார் வனமா டியகண ணுதலே
தொழுவா ரமுதே துரிசா தாமியேம்
பழுதார் பணியும் பணியாக கிணையே 55

அற்றூர்க் கலதின் பருளா நிதியே
வற்றா தவருட் பெருவா ரிதியே
செற்றா புரநீற் றியசே வகனே
பற்றாப் பணியும் பணியாக கிணையே. 56

மடமா திடமா கியவாழ்க் கையனே
கடர்மா மதிவேயந் தருள்சுந் தரனே
யடர்தீ வினையே மையுமாண் டருளப்
படராப் பணியும் பணியாக் கிணையே. 57

என்று தோத்திர மியம்பலு மெம்பிரான் மகிழ்ந்து
நன்று கூறுவா னயத்தகு மன்புடை யமரீர்
வென்று தீவினை யினததையும் விளங்குமித தலத்தி
னென்று நாம்விழை பூசனை யுளுற்றுகா ரணத்தால். 58

இழிந்த யோனியென் றியம்பிடப படுதும் துருவங்
கழிந்த தாலிவண் யாவருங் காழுறுந் தேசு
பொழிந்த வாக்கைய ராயினீர் புல்லுதீ வினையு
மொழிந்த நீயிர்மிக் குயர்ந்தனீ ரும்பரா ரினறஞ்சு. 59

ஒருத்த லாக்கையிற் றீர்ந்திவ் னுயாநதநம் முலகிற்
கருத்து மேதகும் பெருவகண நாதனாய்க் கலந்து
வருத்து மாமலம் விடைகொள வயங்குநம் மருளாற்
நிருத்த மேவரு மானந்தத் தவசமாய்த் திளைக்க. 60

ஞான கேத்திர மானவித் தலத்திடை ஞான
மோன வீட்டின முற்றுவான் முயன்றகா ரணத்தா

ஸீன ந்குமித் திருநக மென்றுநின் பெயரான்
வான நாடரும் வழங்கிடப் பட்டிவாழ்ந் திருக்க. 61

சிலம்பி யாக்கையிற் நீர்ந்தவன நிகிரியொன் றுருட்டி
யலம்பு தீம்புனற் காவிரி நாடா சாள்வோர்
குலம்பு காவுல காண்டெங் குரைகழற் பணியாற்
புலம்பு தீர்ந்துயர் வீட்டினைப் புணர்கெனப் புகன்று. 62

அமுத நாயக ரவியசெழு நீர்த்திரட் குறியிற்
குமுத வாயுமை யானொடுங் கொம்மென மறைந்தா
சுமுக ராயருள் வழங்கினா மறையுமுன் சுருணச
சுமுக ராயிமை யாவிமா னாகுகொடு சாரந்தா. 63

சுளிற்றிற் நீரந்தவன் கழகெழு நாவலின் மூலப்
பிளிற்றுத தோலுரி யாரடி பெயாததுமவந் தனைசெய
தொளிற்றுத் தேசுடை விமானமூர்ந் துயர்செவ புரத்தின
வெளிற்றுக் கேள்விதீர்ந் தானந்த வெள்ளததுட் குளித்தான. 64

தேனைக் காதலித் துளரளி செறிகவுட் கடாத்த
வானைக் காருள புரிதலி னுணைக்கா வாயிற்
தேனைக் காவுடை யிருமபதி யெவற்றிலு மேலா
யுனைக் காமுற வுயாவரண் ஞானகேத திரமே. 65

ஞான கேத்திர மாணைக்கா வானது நவினரா
மான மால்விடை யூர்தியா ரருளிய வரத்தான
மான வேலுடைச் சோழஞ்சச் சிலம்பிவா னவனு
மூன ந்ததது கேணமினென் றுரைத்திடுகு குதன. 65

கோச்செங்கணர் வழிபடுபடலம்.

தருமந்தி கழுமுளத்துத் சுவமுனிவா தொழுதேத்த
வருமந்தி நிறப்பெருமான் மகிழ்ந்தாடு மாகாகாகு
கருமந்தி முசவுகளுக கடிபொழில்குழந் தடைந்தவாக்குத
திருமந்தி யாதருளுஞ் சிதம்பரமென் றெருந்தலமே.

1

என்றுவரு நமகருளென் றிரங்கலுறு வீரந்தோ
வென்றுவருந் தவிராமணியி னிரணியமன் நிறைஞ்சாமை
யென்றுவரு மலக்கடலு மெண்ணியதும் வரும்பணியி
னென்றுவருக கடலுத்தே னிழிபொழிந்து வைகள்ளிக்கும்.

2

தருக்கமல மலமென்னத் தத்தைகளபே சுவபொழில்கண்
மருக்கமல மலாமன்னும் வண்டிசைபா டுவதடங்க
ளிருக்கமல மலமுறை யியம்புவன விருங்கிடைகண்
முருக்கமல மலகிடுமந் திரவழன்முற் றுவமனைகள்.

3

இருப்புலக்கைத் தொடாக்கரத்த விபமமாசெய் வனவெளிகள்
விருப்புலக்கைப் புயக்களமா வீணபுரிவ தடம்பிணைகள்
செருப்புலக்கை யரைப்படுக்குஞ் செறிபொழில்வை குவமதில்கள்
ஊருப்புலக்கை யணிந்தவர்மெய் யுரையயில்வ திருமடங்கள்.

4

நதிக்கோட்டந் தருக்காமை நாணமதுப் பொழிந்தளிக்கும்
மதிக்கோட்டந் தருக்காமை மங்கையர்வா ணுதல்கதிர்க்கும்
நிதிக்கோட்டந் தருக்காமை யலைக்கென் றிடினிருதன்
கதிக்கோட்டந் தருக்காமை யடியாரைக் களிப்பிக்கும்.

5

மருந்துதரு வனமொழியார் மருந்துதரு வனமொழியா
ரருந்துதிக்குக கற்பணியா ரருந்துதிக்குக் கற்பணியார்
பொருந்துவசத் திறந்திகழ்வார் பொருந்துவசத் திறந்திகழ்வார்
இருந்தவள மாடவணி யிருந்தவள மாடவணி.

6

இவ்வாறு வளஞ்சிறந்த விரும்புலியு ரெனுமபதியி
னெவ்வார்க டிறையளப்ப வொருமதிவெண் குடைகீவிததுச்
செவ்வாய்மை யரசாளுஞ் செங்கோலி னெருசோழன்
றுவ்வாத மன்றமிழ்தின் றெழுப்புபுரி சபதேவன்.

7

மன்னவற்குத் திருமனையான் வாய்ந்தபெருங் கற்புடையான்
கன்னியர்க ளரசென்னுங் கமலவதி யெனும்பெயரா
ளின்னவர்பா லுலகுய்ய வெம்பெருமா னருள்செய்த
வன்னவரத் தாற்சிலம்பி யமரனுதிப் பாளுனன்.

8

திருதிங்கள் சுபதேவ நெழில்வயிற்றிற் சவையொடும்போ
யொருதிங்கள் புறங்கொடுக்கு மொளிமுகத்தான் வயிற்றேகி
வருதிங்க ளொருபு. தும் வளர்ந்துபிறந் தறிந்தொன்னூப்
பொருதிங் கணரசாண்டு புரிந்தபணி புகல்வாமால்.

9

மன்னவர் திறைமுன் னிட்டு மலரடி வணங்கிச் சூழத்
தொன்னிலங் காவல் பூண்ட சுபதேவ நென்னுஞ் சோழன்
றன்னருட் குரவன் சாரத் தாளிணைக் கமலந் தாழ்ந்து
நன்னய மொழிக் ளார்த்தி நகைமுகத் திதனை வேண்டும்.

10

அடியனே மக்கட் பேறிங் காதரித் தரிய நோன்பு
நெடியவ னறியா முக்க ணிருமலற் குறித்துச் செய்தேன்
படியிலப் பயத்தான் மைந்தர்ப் பயப்பதற் கைய மின்றே
யடிகளப் புதல்வர் நல்லா ாறநெறி யருளு கென்றான்.

11

வெற்றிவே லரசன் வேண்ட வினைத்திருக் கிரித்த மேன்மை
யுற்றவா சிரியன் சால வுவந்துமன் னவர்க ளேறே
பற்றுதால் விதிங் ளெல்லாம் பயிற்றுதுந் தெளிதி நீயென்
றற்றமில் விதிகள் சால வடைவினாற் கிளக்கப் புக்கான்.

12

வைதிகஞ் சைவ மென்ன வகுத்துரை யாண்டன் மாட்டு
மெய்திடுங் கிழமை யாள ரின்னுயி ரென்ன வோம்பிச்
செய்திடத் தக்க வான திருவளர் கரும மீரெட்
டுய்திதந் தருளு மீச னுரைத்திடப் பட்டு நிற்கும்.

13

பூணிருது சுகமநங் கருப்பா தானம் புஞ்சுவருஞ் சீமந்தஞ் சாத கண்மம்
பேனுமுத்தா பநநாம கரண மன்னப் பிராசநமே பிரவாசம் பிண்ட விர்த்தி
காணலுறுஞ் சவுளமுப நயநங் காண்டோ பக்கிரம ணங்காண்ட மோச நஞ்சீர்
மாணுசமா வர்த்தநமே விவாக மின்ன வகுத்தபதி னுறுமென மதிக்க மன்னு.

14

பின்னரிந் தூல் பிரேதசமக் காரத் தோடு
பிறங்குசபின் டகரணம் பேச மீகஞ்ச்
சொன்னவற்று னுத்தாருஞ் சாத கண்மத்
துறையினுஞ்சோ றாட்டுதலிற் பிண்ட விர்த்தி
தன்னையுநல் லுய்யநந் தனிந்காண் டோயக்
கிரமணந்தன் னையுமட்கித் தகனா ளொன்று

நன்னர்விண்டு பலியசுபத் திரண்டுங் கூட்டி

நவிலும்விண்டு பலிசீமந் தத்தி னண்ணும்.

15

மறையவர்முன் மூவர்க்குந் தீககை யுண்டேல்

வைதிகந்தார் திரம்விர்வி வகுத்த லாகு

மறைதருதார் திரமொன்றூற் புரித முனு

மையுமருட் டிக்கையில் தாயின் வேத

முறையுளிச்செய் திடன்முறையாம் பின்னோன் நீக்கை

முற்றினனே லாகமத்தான் முடித்த லேயா

நிறைதருதார் திரத்தியற்ற ராயிற் நீக்கை

நெடுமப்பானின முநதீககை நிகழ்ந்து ளார்க்கே.

16

சீகையில்லாச் சூததிரர்க்கு மனுக்க ளின்றிச்

பெயவதுதான் திரவிதிமுன் டெட்பு நால்வர்

நோங்கியமந் திரமுறைத்த முனு நான்கா

நொறில்பரித்தோ மன்னவனே நுவலக்கேளா

யாககமுறம் பிரணவமுன் னமோந்தம் பாப்பா

னரசன்சுவா காந்தம்வழ டந்தஞ் செல்வர்

தேக்குவணி கன்வவழ டந்தம் பின்னோன்

தேத்தனவாந் சிறந்தமனு வாறண் மாதோ.

17

அங்குகாத தந்தணா ரடியா ராக

விலகடற்பா யலிற்றயின்ற னடியா ராகத்

தங்கமரு டிகையில் ரேலன் னோர்க்குத்

தூயபிர ணவமின்றி நமோந்த மாகத்

தங்கியிடுந் தேவதோத் திரத்தைச் செய்து

தருங்கிரியை யியற்றுவது தகுதி யாகுந்

கொங்குகமழ்ந் தினவண்டின் குழுவை யோம்புந்

குருமலர்த்தார் துயல்வருந்திண் குவவுத் தோளாய்.

18

தூயபு நயநமில்லா வொருமூ வர்க்குஞ்

சூத்திரர்க்கு மடவார்க்கு நமோந்த மாக

மேயபிர ணவமின்றி மனுக்க ளெல்லாம்

விளம்புதலாந் தத்தமக்கு விதித்த வாறே

யாயமனு வாற்கிரியை புரியா ராயி

னம்பயனு மில்லையவ ரங்கைப் பட்ட

பாயபுனல் சுராபானம் பொருள்க ளெல்லாம்

பசுவிதைச்சு நுகர்ச்சியெனப் படுநல் ஹேந்தே.

புரையகற்றுந் தீக்கையுள்ளான் நீக்கை யில்லாப்
 பூவையைக்கைப் பிடிப்பினவன் போற்று மன்ற
 லுரைகருப்பா தாநமுதற் கிரியை யெல்லா
 முயாந்தவா கமவிதியா னுஞற்றல் வேண்மெ
 வரைகிகாத்த தடந்தோளா யினைய மாதின்
 மைந்தருக்கும் வழியதுவே யாகுங் கண்டாய்
 கரையனுலோ மாதியர்க்கு மனுக எின்றிக
 கரிசறுக்குந் தந்திரமாத திரமே யாகும்.

20

மறையவர்முன் மூவர்க்கு முரிய வாக
 வருஞ்சவுச மாசமந மலிகீ ராடல்
 கறையகலுஞ் சந்திரநுப் பணமே யோமந
 கரைமறையோ துதல்சோம யாக மாதி
 ரிறைகருப்பா தாநாதி தகந மாதி
 நித்தியநை மித்திகமென் றிவைக லொல்லா
 மறையுமனு லோமருக்கு வேத மாராகத
 தடாதனவா மழலுயிர்க்கு மடலவேன மன்றா.

21

சாதகன்ம நாமமிட லன்ன மூட்டல்
 சவுளமுப நயநெனுஞ் சமகசா ரங்கண
 மேதகவெய் திலராயி னுயாம வாக்கும
 வேதமோ துதலென்று மேலா திகுச
 னேதுசமக் காரங்க னுற்றா னோனு
 முரைத்ததம தொழுககநிலை யொழிந்தா ராயி
 னேதமறச் சுதந்திரமாய்க் கிரியை யொன்று
 மியையாதா லவாககுலக மேந்து தோளாய்

22

வருணநிலை யொழுககங்கள் வழிஇய வன்றோ
 மலந்துமியச சுவானந்த வாரி மூழ்குந்
 திருவினரை யடுத்தொழுகிச் சுதத ராயிற
 நிகழ்கருமஞ் சுதந்திரமாயச செயதன் மேவுக
 கரிசெல்சமக காரமைது மெய்தா னுயிற
 கரைந்தவவாந் தரவைவன் றனக்குங் கன்மத
 துரிமையிலை யாதலினுற் கிரியை யெல்லா
 யொழியாமை யவனுக்கு முஞற்றல் வேண்டிப்
 துலக்கமுறந் தீக்கைதனைக் குரிய ராவா
 தொகுத்தமறை யோராதி மூவா தாமுக

23

கலகமில்சற் சூததிரு முரிய ஈகக
கரைந்தவனு லோடருமென நிவனே தூலகன்
விலக்குமசற் சூததி ஈககும வள நீ ச-க்கும்
வெய்பகா ருக்காக்குஞ்சாகு கர சகு மேனை
யலக்கணறு மிழிசுலத்து ளம நது ளர சகு
மருட்டிக்கை யொருநாளு மடாது வேந்தே.

24

தளளுமசற் சூததினை முதலா மேருந்
தக்கசிவ பததிமிசுந் துயாந்தேரா தமஸும
நளளியவா பணிபலவு நயநது பாந்
தமபுனனமி சிலுதுநரு நனமை பெயதி
னெளளவாகண மலலை மருதுங் குலத்தி னனமை
யெப்திமது ஐனுகார தபத்திற் சிந்தை
விள்ளிலதேல விளங்குசற்சூத திரனு மனற
வேந்தாசுலத தேதடொப்பன் வேந்த- வேந்தே.

25

எததலுறந தீக்கையுள்ளா வெவோ யாக
வியம்புவரு ணசசிரம வொழுக்கந தன்னை
தீதனரேற் தீக்கையிலா கவரோ டெட்ப்பா
நீத்தவொ டுக கததொருநால வருமந நனமை
பாததியமா தருமலியுஞ் செவிமட பித்தும்
பயில்குருடே மையுந்தீக்கைக குரிய வாகா
சூததிருனு மொழுக்கமுறின் மறையோ னெப்பான
சூததிரனொப பான்மறையோ நெழுக்கம் விட்டால

26

துங்கஞ்சோ தீக்கையொழுக கததி னென்ற
சூத்திரனசற் சூததிரன மவற்றிற் சாலாப்
பங்கஞ்சார்ந தவனசற்சூத திரனஞ் சாதிப
பகுப்புவே நிலையிருவா தமசகு மூவாக
கெங்கெங்கே யாகமத்தின் விதிக்கப் பட்ட
தியாததுமற் நங்குகடே யெழுசேர் தீக்கை
தவகுசூத் திராக்குரித்தா மயிலவே லோச்சித்
தரியலரைப் புறங்காணுந் தறுகட் கோவே.

27

மூவருக்கும் வேதமந திரமெங் கெங்கே
மொழிந்திடப்பட்ட டனவவற்றிற் கெல்லா மாககாந்
கோவிலுநன் வளரிதய மனுவைப் பின்னோ
ருரைக்கமனு வினததினயு முரைக்க வந்து

மேவுபயனைத்தினையுங் கொடுக்க வல்ல

விழுத்தருமந் திரமதுவா தலின்வேன் மனஞ்

தாவின்மறை யவர்தமக்கே யாசீர் வாநஞ்

சாற்றுமுறை யேபுரித றகுது யாகும.

28

அரசர்முதன் மூவர்க்கு மாசீர் வாத

மகத்துறபா வினையேயா மதுவே தென்னிற

பரசுறுகு சூடன்முத லியகாப் பாகப்

பண்ணுவது பார்த்திபனே பததோ டாறு

கிரியைகளுக் குரியரிவ ரெனவு மந்தக

கிரியைபுரி தூண்முறையுங் கிளந்தா மிப்பாற்

கிரியைகளுக் கின்றியமை யாத காப்புங்

கிளருமரு ராற்பணமுங் கிளப்பா முன்னா.

29

இட்ட காமிய மியாவையுஞ் சித்திக்கும் பொழுட்டுக்

கட்டு வாரகரஞ் சூத்திரங் காலந் கிரியை

தொட்ட நாண்முத னாளிர வேதொடங் கியகா

னொட்டு காலையே வினைசெயு முன்னிவற ரெனமும.

30

பொருந்து புண்ணியா வாசந முத்துறப் புரிந்து

திருந்த தண்டில ரெல்லிஹற் செய்திடைக் கமலப

வரைந்து வெண்பொரி திலவகுரை மலாகண்மேற பரப்பி

விரிந்த வட்டத்துப் படலிகை மீமிசை யிருத்தி.

31

பொழிந்து தண்டிலந் தாழையின புதுககனி பூசி

கிழிந்த வாழின வில்லிய கிளர்நுதி வளைந்த

வொழிந்த மெல்லிலைப் பாகுவைத் தொளிர்பொனஞ் லியனற

செழுந்தன பாகுமெவண் சந்தனந் திமிர்த்துடன் வைத்து.

32

புரிந்த புண்ணியா வாசநப் பூம்புனல் புரோககித

திருந்த தண்டிலத் திணங்கவா தாரசத தியையுந்

தெரிந்த வட்டத்திண் காலின்முத் தத்துவத் தினையும்

பரந்த வான்பிர கிருதியைப் படலிகை யிடத்தும்.

33

ஏழு கோடிமா மனுவையு மிலகரி கியினுந்

தாழை வான்கனித் தந்திமா முகனையு மதியைக்

கேழில் பாகடை யினுகிள ரிலகுளீ சுரனை

வாழி நீற்றினும் வாரந்தருத் திரத்தனந் தனையும்.

34

பூசை செய்து டரைப்புரோக் கணமுறப் புரிந்து

தேகி கன்றிக முநாமிகை மிகுட்டஞ் செறியப்

பாச நன்கெழுத் தாடவா பயில்வலக கமததும்
பேசு மகையை ரிடககரத் தினுமபெறத் தரிததல். 35

ஒள்ளி தாகிய கனக்குந் திரமுத வுமேதன்
வெள்ளி தாகிய பட்டுதூற் பாசமு மேயு
நன்ற ருமெனினி லதுவுந் பருத்திநூற் யேறு வ
கொள்ள லாகுமாற் குருமதிக கவிமைமன் னவமேன் 36

கவச மந்திரத் துணைக்கிய கயிற்றறு முடியி
னவீர்வெண் பூதிழ லத்தின லணவது முறையாப
புவிபு ரப்பவ புண்ணியா வாசநங் காப்பென
நிவைவெய் யுதுசெய் கருமங்க ளெங்குண மிலையே. 37

அவரு ம்புரி வினைகளுக் கதுபுரி யாரேன்
மங்க லமபய னுறாவிலக் கியவரு வினைகருத்
தங்க வங்குரம புரிதிறிற் கலமுங் கேடா
மிங்க ணிவவிரு திறத்தையு மியம்புந் மனனா. 38

தருமீரெண் கிரியையுளும் புஞ்சுவநஞ் சீமநதஞ் சாத கனமம்
வகுநாம கரணஞ்சோ றாட்டலுப ிட்கிரா மணமு நீக்கி
மிகுமேனைக் கிரியையினும் பவுட்டிகததும் வேறுமங்க லத்தின் மாட்டுந்
திகழ்தேவ தாபநத்து மேனையதா பநத்துனுஞ்சா விழுவின் மாட்டும். 39

சம்புரோக் கணநபநஞ் சிவச்சுக்கை தருநீக்கை யபிடே கருகன்
வம்பதா மனைபுகுதல் புதுநகரம் புகுதலவளா விமந மாசுகல்
வெம்பவா செவிதூததல வேழவிழா வேழத்தின மருப்பை மீட்ட
பம்புவான் படையெடுத்தல பாஸகுடிததல படடாபி டே நம பண்ணலா. 40

வேள்விபவுத் திரமினைய கிரியையினு முழைவிததல விதிய தாகுந்
தாழ்வபெறு சிராத்தமுத லசபத்துஞ் சாந்தியினு மவிசா ரத்தும்
வாழ்வபெறு தேவயாத் திரைமாட்டுஞ் சூததிரகன் மங்கண் மாட்டும்
பாழ்வினையா மெப்பொருளும் பகர்ந்தவங்கு ராற்பணததை பண்ணின மனனா. 41

திவகன்பயிர் வளாததலினு லதற்குரிய விசுவகத்துச் செய்த னன்றாச்
தவகுமிர வொழிந்தசிறு காலையுமாஞ் சவுளமுப நயநம் வாததுக்
கண்மமிவை பகலன்றிக் கைக்கொளரா தேவருக்குவ கங்கு லன்றி
யங்குரம்வித் துதலபுரியா ரருமறையா கமவிதியை யறிந்து ளோரே. 42

நித்தியரை மித்திகமே பிரதிட்டை விழாவிடுநீர் சங்கி ராந்தி
சத்துருசக காரங்கிர கணங்கருப்பா தாநாதி தகந மாதி
மெத்துகழு வாய்ப்புத்தி ரந்தீக்கை மிகுசாந்தி சம்பத்தோமவ
கொத்துமற் றனைத்தினுஞ்செந் தீவளர்த்துன் முறையாகுங் கொற்ற வேந்தே. 43

பூருது சங்கம மின்றெனிற் கருபமின் நதனா
 விருது சங்கமத் தியுலயு மியம்புதுங் கேளாய
 பொருவின் மன்னவ பூதவண் மூன்றிர் வொழிய
 மருவு தண்புனல் விதியுளி யாடுதல் வழக்காம்

44

மல்குவை கறையி னன்றி மாலையா மததிற் பூப்பிற்
 புல்குமத துனமுன் னாக மூன்றுநாட் புறத்தே வைகிப்
 பலகிய நான்கிற் றூரீர் படிந்துகொண் கணையுள் ளெண்ணிப்
 பில்கொளிப் பரிதி நோக்கிப் பின்மனைச் சேறல் வேண்டும்.

45

பிரிவில்சண் டாளி யென்றா பிழைமா தகியே யென்றா
 விராசகி யென்றா மூன்று மியமபிய முறையே பூப்பு
 விரவிய முதனா ளாதி மேவிய முநநாள் காறுங்
 சரிசுறப் பூத்துள் ளாகக்கு கட்டுமைத் திடுவ தாகும்.

46

ஒளிரகை யுறக்கோ நின்ற லொருபொழு தனறி யுண்டல்
 வளமனை காத்து வைகல் வளாபக லுறங்கல் பேச
 ளாவுவாய் வேறு பூத்த வணங்கினா தம்மைத் தீண்ட
 வெளியுற மாத ராககு மேவுறா வெற்றி வேந்தே.

47

அறப்படிந் தந்ததைச் சாரந்தா ளாவினைந் தருந்தி வைகி
 மறுவலும் புனலிற் றேய்ந்தது மனைவளர் பாததி றாக
 னுறங்கு முறமை யன்று முழுவது முறைந்தைத் தாநா
 ணறுவிறைப் புனலிற் றேய்ந்து நற்பணிக குரிய ளாவான்.

48

முநகிய பூப்பே யாயின முற்றிய நான்கா நாளிற்
 பிரதியு நறுநீர்த தோயந்த பேதையை யலங்கா ரித்துக்
 கந்தமென புனலிற் றேய்ந்தது காந்தனுந் தாய் னாகி
 வெந்தநீ றுருத்தி ராக்கம் விழுமிய வணியுந் தாங்கி.

49

புண்ணியா வாச நத்துப் பூமபுனல் விததி யாங்கத்
 திண்ணிய மனுவா லாசான் றெளித்திடப் பட்டு வாய்
 நண்ணுற மாதை வைத்து நவின்றுசங் கிதையைக் கும்பத்
 தண்ணலைப் பூசை யாற்றி யழலிடை யோமஞ் செய்து.

50

ஆயிரத தெட்டே யாக வறையுநாற் றெட்டே யாக
 மாயிரும் பிரம மைந்தின் வயங்கவா குதிசெய் தாலின்
 மேயமென் முகுழு முந்தை விரைத்தபால் சொரிந்த மக்கிப்
 பாயவத் திரத்தி விட்டுப் பாமனைத் தியானம் பண்ணி.

51

அழகையே யிரும றும் லாவித்தல் வெகுளல் வாசச
 செழுமுடி துஷகக் லின்றித் தெரிவைநே ரிருப்பச் செய்து

விழுமிய மைந்தன் வேண்டின் வியன்வல நாசி யுள்ளே
யொழுகுறப் பிழிந்து வாயா லுண்ணுவித திடுதல் வேண்டும். 52

மாசுறு புண்ணி யாக வாசந மீட்டும் பண்ணித்
தேசவி குரவன் பூசை செயதுவே தியாமுன் னேனைப்
போசனம் பண்ணு வித்துப் புசிப்பது விதியு மேனை
யேசுறு கிரியை யீற்று மின்னணம் புரிக மனவே 53

அற்றைநா ளிவிற பாற்சோ றயினநிரு வோருந் தமமை
முற்றாமாய் நிறைந்த வீசன் முயகருட் +த்தி யென்னப்
பற்றற நினைநது மைந்தர் பயத்தலே யேது வாகத்
தெற்றென மதித்து மான நிகழுகலை நடாததல் வேண்டும். 54

பூததரீ நாடியநாண் முசலாசப் பன்னிருநாள் பூவை மார்க்கு
வாய்த்தகு லுறுககால மாதலினை லநாளுண் மகமே மூலம்
பாத்தசோ வித்தினன் தனக்காகா நாளபஞ்ச பறவ மெல்லா
நீத்துதல விதித்தினம் புணராணேற் கருவொன 21 க்கி னேறும். 55

இருதுவின்கு கமம்புகனறு மினியெறுத்தோண் மனனவனே
யியமபக் கேளாய்

திருவளருஞ் சுபக்கிரியை யனைத்தினுகு நாகதிமுள்ள
செய்தல் வேண்டும்

மருவுவது வையின்காறு கிரியையெலாம் பிராபுரிக
மைந்த னப்பாற்

கிரியைபுரி வதுவழக்காக கிளர்குடப்பா தாநவிதி
கிளப்பா மனவே. 56

கருப்பமியைந் தமைகுறிப்பா னநிந்தநா யகன்விதிசெய் கால மந்தத்
திருப்பொலியு மதிவாரந் திவகன்புதன் குருவொளி சிறந்த நாளக
ளருத்திமிகும் புநர்பூசம் பூசமுரோ கிணித்தய மதத் தோணம்
வருத்தமிலுத் திரத்திராய மானறலேசுத் திரையனுடம் வரகஞ் சோதி. 57

சங்குரைத்த கிழமையொரு நாளேனைக் கிரியையெவற தினுகு மாரு
மோகியபூ ரணபதினான் கொருபுத்த டரியாறைந் தொருநான் கின்ன
நீங்குதிதி களிநெட்டா மிடஞ்சுத்தி யாகுகுடப் நிலைசீ மந்தம்
வீங்குபஞ்ச வநமவதுவை வேள்விசூழப் புகன் மனைக்கு மேவ நாள்பா. 58

இல்லவன்குல் வயிற்றினளே லிருவகணவன் றுனமேற நிடுதல் கோயி
வில்லமுத லியவிழைத்தல் விழவுமுதற் கிரியையெய லீனேறோக் கனரிப்
புல்லசுபக் கிரியையெய றீர்த்தயாத் திரையிறாபாற் பசித்தல் சாரநத்
நல்லகட லாடறலை மழுக்கலிவை செய்யறந் நாம வேலேய் 59

கரிசொழிய முதற்கருப்பம் வயிற்றிலுறு மாதருக்கே கருப்பா தாநக
கிரியையொடு புஞ்சுவநஞ் சீமந்த மிவைபுரியக் கிளத்து தூல்கள்
வரிசையுறப் பின்னவர்தம் வயிற்றிலுறு குலினுக்கு வகுத்து முன்னர்ப்
புரியலுறங் கிரியைகளே பயன்கொடுக்கும் வெவ்வேறு புரிதல் வேண்டா. 60

ஈத்தியோ சாதத்தி னிருநான்கு தலைப்பெய்த சதவோ மஞ்செய்
தொத்தபா நயிர்நறநெய் யவையுழுந்தும் விராய்சீத தோம மாந்தி
யெச்சமா னதைமனைவி வயிற்றிடைத்தற புருடமனு வியம்பிக் கையை
வைச்சநா யகனவனோ நுகர்வித்ச லாம்புஞ்ச வநமுங் கேளாய். 61

கிழவனிறந் திழற்கிழவன் கிழத்தியிவா தநதையரிக் கிரியை செய்க
கிழமையுறு மவருமில் ாயினவ ருடன்பிறந்தார் கிளாநது செய்க
கெழுவுலுறு மவருமில் ாயினவா கிளையினுளார் யாவ ரேணுங்
காடிமலறப் புரிகவிது சீமந்த மாதிகட்குங் கடவ தாகும். 62

இருமதி நான்கு மதியினு யிரநூற் றெட்டெனு மிரண்டனு ளொன்ற
மருவுற வோம ம வாமதே வத்தின் வயக்கியம் மனுவின லாலி
னுருவளர் முகிழ்பா லுபுர்திவை முன்போ லொண்டொடி நாசியிற் பிழிக
பொருவரு புஞ்ச வநமிது வாகும் புகலுதுஞ் சீமந்தநு கேளாய். 63

நாரு மதிய னுரினெண் மதியி னெழில்வியா கிருதிமந் திரத்தின்
சீரிய வகோர மனுவினூற் றெட்டுசு கிறப்புற வாகுதி புரிந்து
கூடிய கருப்பை யுதம்பரக் கொம்பு கோலத்தின் முள்ளிவை கூட்டி
நேருறு வித்தி பாங்குநக திரத்தா னெற்றிமுன் றெடுத்தமே லிழுத்தல். 64

புதிவவத் திராககள் பூங்கொடை கலன்கள் பொற்புற வணிந்து புந் தாதி
முதிரொளி யழலின் முன்புபோ லோம முடித்தயர் சிவமனு வாத்கை
யுதாம்பைத் துரைத்தல் சீமந்த மாகு முலகமாண் மன்னவ,வயிற்றுப்
பதிதரு கருப்ப மெறுழ்கொள விண்டு பலியையீக கியற்றுதல வேண்டும். 65

இருடி கேசன் கோவிந்த னெழில்வா மனனு ாயணன்சீ
தரனந் திருவிக் கிரமன்மா தவனே மதுகு தனன்றமோ
தானந் பதம நாபனெனத் தக்க விண்டு வெணும்பெயரா
லரியைக் காலை நண்பகலி னுலா கருஞ்செய் சர்ச்சிதது. 66

அகோர மனுவால வியாகிருதி யானு நூற்றெட் டாகுதியு
முகாத வன்பின் விண்டுமனு வுரைததுச் சருவா ருகுதியு
மிகாரெய் யினிலா ருகுதியு மிழைத்தெண் பிரம சாரியா
விகார மறச்சோ றாட்டுதலே விண்டு பலியாம் வேலவேந்தே. 67

தரும மாதிரி மழவினுக்குத் தழையும் பொருட்டுச் சாதகன்மம்
புரிய லுறுவோர் மகவுயிர்க்கப் பொருந்துந் திசையின் மனைபுதுக்கிப்

பரிவின் மெழுதிக்க கடுகெள்ளுப் பம்பப் புதைத்த நனமுர்த்தத்
தூரிய மகளி ரொமெங்கட் கருப்ப வதியை யுற ததுகவே.

68

சருமன் வருமன் நன்னஞ்சன் சாரத்தி வழங்கு மியற்பெயாகன்
பிரமன் முதனூல் வருணத்துப் பிறந்தோர்க் கெல்லா மிடப்படுமா
லிரவீனகத்து மகவுயிர்ப்பி னீனேறே னிரகென் றிராணுடனே
பரவு புனலிற் றடுமெனடபோம்ப் பாங்கு முழுகி வினைபுரிக.

69

மகங்கட் பவத்தி னெக்கியுத்தின் மாதம பிறக்கு மமையத்திற்
றெருகுசு சுடரை மணியரவந் தொடருங் காலத திராவிடைநீப்
புகுப் படிய வளாமிருதி சாரம புகலப் பட்டதுகாண
மிககுப் பகையின் வலிமுருக்கி விரிந் குலகம புரக்கினேறய.

70

பிறந்த வுடன ன் றெனினமுலைப்பால் பேணிக் கொடுக்கு முன்கொப்பூழ்
விறந்த நாளம் வீட்டிடுமுன வெநநீ ராட்டி யுறுபபனைது
நிறைந்த குழவி முகந்தாளை நிகரி விகயத தாறகண்டு
சிறந்த மகனை யிரணியமாச சந்தித் திரும்பொன வழங்குகவே.

71

சதமா குதியத திரத்தியற்றித் தலழங்க வாம மந்திரத்தி
னிதமா காவுற் பொருட்டினன் முகந்தை நீட்டு மெதிரோககிப்
பதமா பஞ்சப் பிரமங்குள பகாந்துச சையமோந தெழிற்புருட
மதமா மனுவை வலக்காதின மடுக்க வித்து சாதகன்மம்.

72

வெல்ல நறுநெய தேன்மூன்றும வி விக குழந்தை வாயப்பெய்து
மல்லன் முலைகள் கழிஇவலப்பால் வயங்கு முலைப்பால பிராசாத்தஞ்
சொல்லி யருத்தி யத்திரத்தாற றெருடந்த் யுநதி காளத்தை
மெல்ல வரிந்து புறத்தொழிக்க வில்விட் டிலுரு மணிப்பூனேய

73

அருமை மகவின் சரப்புறத்தி லகோராத திரத்தான மணிகுமப்
மிருவி யீரைந தினமுமிரு போதம பூசை யினிதியற்றிப்
பொருவி லாபச சத்தமனுப் புனறு மிட்சா குதிபுரிந்து
மருவு மரியா நந்தத்தா னெயயா குதியு மலிவித்து.

74

புருட மனுவா னூற்றெட்டா குதியும புரிந்திட் டுளிலையோ
டுரைசெய் புருடத தாற்பலியிட் டுவந்து வெள்ளைக் கடுகாறுங்
கரிசு தபவோ மம்புரிக காமர் குழவிக் கிதுகாப்பாம்
பரவை யுலகந் தடந்தோளிற் பரித்தோ யுத்தா பகவகேளாய்.

75

மூன்று தினத்து மைந்தினத்து மொழிந்த வேழா காளிடத்து
மான்ற குழவிப் படுகையின யாற்ற வுதறிப் போட்டிடுக
வேன்ற வொருப தெனுந்தினத்தி லிருநீ ராட்டிக் குழந்தைதனைச்
சான்ற வேறு மனையகத்துச் சார்வித் திமெ னாயோராய்.

சாம்பல் புளிநெய் நெருப்பிவற்றூற் றகும்வெண் கலமா திகன்புனித
மோம்பி யறுவை யேகாலி யொலித்துத் தரக்கொண் டிலமலினன்
தேம்ப மயமண் னான்மெழுகித் தேகைப் புனைத்து மட்கலம்பா
யாம்பல் பொருளும் புறத்தாககி யறவின் முழுகி யிருவோரும்.

77

பொருந்த வபநம் போற்றியற லாடிப் புண்ணி யாகததுப்
பரந்த புனலாற் புரோகிண்கப் பட்ட புனலு மாணந்தஞ்
சொரிந்து மடக்கிற் குசையிட்டித் துலங்குஞ் சிவமாப் பாவித்துப்
பரிந்து நுகர்க பன்னிரண்டா நாளி னுமம் பகருவதாம்.

78

திகழ்தரு தசமி முதலிய மூன்று திதியினிற் புண்ணிய திதியி
லகமற நூற்றெட் டாகுதி மூலத் தாக்கியச் சுதஞ்சிரத் திட்டிப்
பகர்தரு வெல்ல மாதிமுன் போலப் பருகுவித் தருமக வினுக்குப்
புகழ்சிவ வத்தம் வைத்தபின் னுமம் புகலுக் புகல்வகை கேளாய்.

79

வயங்குமா தேவன் மயேச்சுரன் கிருத்தி வாசனற் பார்ப்பதிப் பிரியன்
றயங்குசீ கண்டன் தேவதே வேசன் சுககர னுருத்திர னீச
னயவகொளு மிடபத துவசனே காம நாசனன் சிவனெனு நாமத்
தியவகிய சனன நான்மதித் கேற்ப விடுவது முறைமைமன னவனே.

80

அம்பிகை பவானி சுரார்சிறை தாட்சா யணியர்ப் பிரியபாரப் பதியே
வம்பறு கிரிசை சிவவகரி யைய வதியுமை பவண்மகா தேவி
நம்புறு கௌரி யெனும்பெயர் பெண்ணி னாட்டுவ தாகருரு வீன்றோர்
பம்பிய குடியி னுள்ளவர் பெயரும் பன்னலாம் வேறுபன் னலுமாம்

81

ஆண்மக வினுக்குப் புதியநா மங்க ளமைத்திடி னிரட்டையந் கர்த்து
மேண்மலி பெண்ணுக் கொற்றைபக் கரதது மியடபுக் வெல்வகைப் பெயர்க்கும்
பூண்மலி சிவாந்த மாக்குக் தெத்த புத்திரற் கப்பொழு தேற்போ
னூண்மலி சாத கன்மமா திகண்முன் னடாய்ப்பெய ரிடுகநன் முறையால்.

82

பெயருறுத் தியபி னிருகரத தானும் பேணுவென ளரிசொ சறுகை
யியல்பத முழந்தாள் புயஞ்சிரத் திடுக வினியொரு பஃதெனுந் தினத்திற்
பயிலுமுந் நான்கிற் பத்தினோ டாறிற் பல்குறு மககலப் பொருட்டு
மயர்வறு வனப்பின் பொருட்டிம்வார் செவிக ளமைவுறத் துளைத்திடல் விதியாய்.

மும்மதி வரைப்பிற் பரிதிகாட் டெலு முற்றிய நானமதி வரைப்பின்
விம்மிய செருத்தற் பசுவொரு கிரண வெண்மதி காட்டலும் பொருந்துஞ்
செம்மையி னான்கு மதியிடைச் செல்வந் திகழ்தரு மாயுளும் வளர
வம்மழ வினுக்கு ழிட்டுகிழு மணந்தா னாற்றதல் வேண்டிமன் னவனே.

84

பத்தா மிடஞ்சத் தியதாகப் பார்த்துச் சத்தி யோசாதத்
தொத்தா குகிதூற் தெட்டியறநி யுறுதன் மகவை யலவகரித்துப்

பெற்றான் சிவவெண் றுந்ததுச்சி பிழைதீர் புருடத் தான்மோந்து
மற்றோ நால்வ ராலாசீர் வாத மரபிற் புரிவிக்க.

85

தொடர்சீர மாமன் மகவெடுப்பச் சுவததி முழக்கி னெடுமவெளிப்பட்
டிடாதீர் கோயிற் புருந்தவிடை யேற்றை விடகா யினிமனுவா
லுடனே தெரிசீப் பிததுவிதி யுளியே சுவனை முருகனையும்
விடியா வன்பிற் பணிவித்து மீண்டு மனையி னீறிடுக.

86

வகுத்தாம பிரவா சுககிரியை மன்னு வனனப் பிராசநககேள்
முஞாத்த நாட்கு முதனானே முனிவின் மறையோராக கினிதூட்டி
மிகுத்த பத்தா மிடஞ்சுத்தி மேவ மகவை யலங்கரித்துப்
பகுத்துப் பிரமாவ கமபதிற்ப பத்தா குதிவெவ் வேறியற்றி.

87

தீம்பா ளித்தனி னுததியுஞ் செயதெஞ் செயபா யசமெச்சி
லோமபா தொழித்த விளங்குழவிக கூட்டன் முறையா றுநதிங்க
ளாம்பாந் திபனே யெண்மதியீ ரைநதா மதிபன் னிருமதியு
மேம்பா டாக வுஞ்வேனும விதியாம் பிண்ட வாததநககேள்.

88

பிரம கிரமந் திரத்தோமம பேணி நூற்றெட் டினாமற்கு
விரவு சுகளீ கரணத்தை மேவப் புரிந்திட் டாதியந்தம்
பரவ லுழநற பிரணவங்கள் பயின்ற வியோம வியாபியீனை
யுரமிக் குறவக் குழந்தைவலக காதி னுபதே சித்திடுக.

89

மதுநெய் நறும்பால விராயமதுப் பருக்க மதுவென மந்திரத்தால்
விதுவின் வளருவ குழந்தைதனை மிசைவித தூரிய ஞாகியரோ
டெதிரில் சுவையி னுணவார்க லீண்டு மாயு ருடற்கினிமை
முதிர வளரு முத்தரா டணத்திற் சவுள முறைபுரிக.

90

கருவிற் கொருமூன் முண்டினுமண கதுவும் பிறவிக் கொருமூன்றும்
வருட் மிகவுத தமமஞ்சாம் வருட மேழாம் வருடமுமாம்
பொருவில் சவுள மிலையாயிற் புரியு வகிரியைக் குர்மையிலை
யுருவில் கிரியைக் குரிமைசெயி னோராண் டினுள்வேண் டியபொழுதாம்.

91

மாதா வயிற்றிற் சூலந்து மதியின் மேற்பட் டிருந்தாலு
மாதா பிதாவென் நிவருயிரை மறலி கவர்ந்தா னாயிடினுந்
தீதாஞ் சவுளம் புரிகிற்பிற் செறிசு லுயிர்த்த பின்னானு
மேதா மெனச்செப் பியவாண்டொன் றிறந்த பின்னு மியற்றுக்கவே.

92

உருத்திரமந் திரத்தினை லொருநூற்றெட் டாகுதிநன் குளுறித தீமுன
னிருத்தியமைந் தனையணியி னினிதணிந்திட் டரகரவென் நீண்ட வார்த்து
வருத்தமிரி தருஞ்சுவத்தி மங்கலவா சுகத்தாலம் மைந்தன சென்னி
திருத்தமுறு மறுகரிசி யிட்டதற்பி னிடப்பாலிற் சிறுவி னுற்றாய்.

93

அச்சுத்தோ டான்மயத்தின் பிண்டமோ ரகவிடைவைத் தங்கை யேந்த
வெச்செனுநீர் தண்ணெனுநீர் விராயன்னத் தொடுத்தாளை விளங்கு மைந்த
னுச்செதளித் தத்திரததா னுவிதன்வான் வாகுகியொளிரா தருப்பை வாராவை
வைச்சுமயி ரொடுமீசா னுகிமனு வாலேந்து திககின் மாட்டிம்.

94

வினேபுரிநது குறைபட்ட மயிர்தருப்பை வியனகலி னேந்து மாபப்
தனிலிருத்தி பையையந்து பகிகிலொரு பகிகில்வனா தலையிற் கேசம
வனைகுமி யெனவீடித்து மற்றிடமெ லாம்வபநம் வயங்கச் செய்வித
தினியபுன லாட்டியலங் கரித்துவளர் தியெதிரே யிருத்திப் பின்னா.

95

ஆயிரத்தெட் டொருதூற்றெட் டாகநீவ மந்திரத்தா குதிகள் பேணி
மேயவுருத் திரமனுவாற் பூரண குதிசெய்து விளம்புரு சத்தி
பாயமறை மொழிநதுபச வாசிரியன் றனக்குதவி யகலி னுப்பி
யாயதருப் பையிற்பயிரிற் பசுவெதிரத் தியினமூலத் தொன்றிற் பாற்றல்.

96

மரபுளிச சவுளஞ் செரற்ற மன்னுப நயநங் கேளாய
கருநிலைக காறு மேழுவ ககாந்தவெண் ணண்டு முன்னோக
குரியன வவற்றி னேரே யோங்கிய பிரம தேச
விரிதரு மாயுள் செவ்வம வேட்டவர் புரிக மன்றே.

97

உறுபவத் தினுக்கெண் ணண்டு மொன்பதும் பதது மாகு
நிறுவிய வருடந் தாமு நீங்கினீ ரெட்டின காறு
முறைமைபா மதுவுந் தப்பின் முடிந்திடப் படாதம் மைந்தா
மறுவுறு மடியா ளீன்ற மைந்தரு ளொருவ ராவா.

98

மண்ணிடை வருதற கீரை வருடமும பததோ டொன்றுந்
திண்ணிய வபசா நயகா சிறுவாக்கா மவைதாந் தப்பி
னண்ணுநா லேநதின் காறு நவின் றவை யையதின காறும
பண்ணலா மவையுந் தப்பிற் பகாந்தமுன வைவோ யாவா

99

ஏத்துப நயந முன்ன ரியம்பிய சவுளஞ் செய்தல
குத்திரன் றனக்குத் தீகைக் குழந்துசெய் காலத் தென்னு
மாததூரல் பனத்தி மார்க்கு மறைந்தன விரண்டு மன்றல்
காததிடுங் காலத் தென்னு மிருவருங் கடுத்த வாரூரல்.

100

அநதணா தமக்கு வெளளி யரசர்க்கு வியாழப் புத்தேள
புந்தியங் கடவு ணைக்கற் கறத்தொடு புணர்பின னேற்குச்
சந்திரன் குரவ ராவா தருஞ்சிவத் துவிசன் மைந்தாக
குந்துபநய மான வுடன்சிவ தீகைக் செய்தல்.

101

வெய்தருள் வழங்குந் தீகை விரவுமு வருக்கு முன்னர்
வைதிக சந்திசெய்தே வயங்குறு சைவ சந்தி

செய்திடன் முறையாஞ் சீர்தத நயிட்டிகுன விரதி யென்போரக
சூய்திசெய் சைவ சந்தி யொன்றுசெய் திடனு மாகும. 102

அத்திர சந்தி தீககை யாளாகன் புரியா ராயி
னதந்நீர்ஞ் சுமந்த திண்டோ ளரசனே பதித ராவ
ரத்திர சந்தி தீககை யாளராற் றுதலே வேண்டு
மத்திர சந்தி செய்யு மடைவுமிங் கறையக டேளாய். 103

அத்திர மணுவை யுன்னி யலையெறி புனலி னுழ
மெத்திய பிராணு யாமம விதியுளி யியற்றி ஞாற்றெட்
புததம சிவாததி தததை யுறககணித திரத யததைப
பத்தியி னுரைத்துக் கொண்டு பாணியஞ் சலிய ராகி. 104

நின்றழி நினறே தனனு ணின்றறின மலனை முககா
லொன்றற வலமா வந்திட் ப்பததாந மினிது செய்த
லன்றிய வினைகால் சீககு மத்தி" சந்தி யாகும
வென்றியிற் கிளரந் திண்டோள விறலுடை வேந்தா வேந்தே. 105

மொழிதரு மறையோ ராதி மூவாக்கு முறையே தேசு
பொழியின வேனில வெப்புப் புனனமுதிர் வேனில கூதிர்
பழியறு கால மாகும பகாந்தமுன னுளே நண்ணமா
கழிசிவத துவின் மைந்தாக காதினா யுத்த மந்தான். 106

மறுவறு திருவோ ணந்தான வைகாந டனுக்கு நனரு
மறையுமிந் திரநாண் மனற வாஞ்சவு மனச னுக்குக்
குறைவில்வா ருணநா ளரக்குங் குண்டகம் கோளா கரக்கு
நிறைதரு சனை நாளு நிகழ்சல வினைக்குக் கூடும். 107

அன்னசெய வினைகள் யாவை யெனறிடி லன்ன மூட்டன
மன்னிய சவுள மீங்கு வருமுப நயநம் வேறே
பன்னிடப் பட்ட பட்ட பந்தன நான்கு மாகு
முன்னுறு பகக நன்றும் பினனது முனியார் நல்லோர். 108

உத்தமஞ்சத் தமிதியையோ தசிதசமி சட்டி
யுறுதுதிகை திரிதிகைபஞ் சமியிவையோ ரோடு
மத்திமமே காதசிது வாதசியோ ரிரண்டும்
வளர்பக்கத தாமதிதேய பக்கத்துக் கிரணக
கொத்துதுசந் திரபலனு யிருப்பின்முதற் நிதியுந்
கொண்டசதூத் தசியுமாங் கொழுந்தியையோ ததீமுன
வைத்ததிதி யொருமூன்று மறவேனைத் திதியும்
வகுத்தனர்க ளொருசாரார் மதுக்குடைமன் னவனே. 109

விடைமிதுனக கன்னிகட கந்தனுச மீன
 மேவுமககு ராற்பணத்துக கோரேழா நானு
 மடைவுறுமைந் தானானு மெனுமிவையு மாகு
 மறையுமுப நயந்ததோ ரைந்துறுப்புச் சிறந்த
 தொடருமுப வீதமுட்டி நீடமுதத ரீயஞ்
 சூழ்மே கலைதெண்ட மிவையவைக ளாகும்
 படர்சுவத்து விசனுக்கே பகருமுட்டி நீடம்
 பன்னுமுத்த ரீயமே கலையும்பின்னோர்க காகா.

110

அவற்றுளுப வீதமுறை யாற்கொணர்பஞ் சினை நூற்
 றக்குலநான் கிடைததொண்ணூற் றுறுசுற்றி யதனோ
 டிவற்றிழைவே நிரண்டிணக்கிப் புனனீற்றிற் கழுவி
 யெழிற்சத்தி யோசாதத் திடசுகரங்கீழாகக்
 கவற்றுவினை தீர்க்கிழுக்கு மேற்குமுக மாகக்
 கலந்திருவர் திரித்துவலக கரங்கீழா லதனைத்
 தவற்றகன்முப் புரியாக்கி யிலமலர்பைந் தருப்பை
 தம்முளொன்றிற் கிழுககிருந்தோன் சாரந்துமுன்னர் வைக்க,

111

பிரணவஞ்செங் கன்னமதிபா தவன்வளியே பிதிரர்
 பிரமணிய ரானிவொன் றுகியொன்பான் காறும்
 வீரவுமிழை தமக்குரிய தேவரிரு டிகடாம்
 விளம்புமுறை யேவடிட்டா நாரதாக்கா சபரே
 துரிசில்கவு சிகமுனியே யகிராபா ரத்து
 வாசமுனி பிரகுமுனி யீசீயகத தியாசீ
 பரவுமிழை யனைத்தினுக்கும் பிரமந்த சுதான
 பார்த்திபனே யினிக்கயிற்றை வாமத்தாற் றெளிதது.

112

விலங்குறக்கை களிற்பிடித்துத் தற்சனியங் குட்டம்
 வீரவமுடித் திடுக்கால மூன்றுசுற்றிட் டவற்று
 ளிலங்குகலை மகன்சாவித் திரிகாயத் திரியை
 யிருத்தியகோ ராத்திரத்தி னிறுக்கலுப வீதந்
 துலங்குபுரி மூன்றிடத்து மயனரியு மரணந்
 தொக்கிருப்பர் பனவாமுத னுல்வருக்கு மிடத்தோட்
 பலகததுவ வணிமனுத்தாந் தற்புருட மகோரம்
 பகர்வாம மாகுமிவை பார்த்திமென் னவனே.

113

சூத்திரர்க்குப் புரியொன்றே முப்புரியு மாகுஞ்
 சொற்றிடும வுணத்தும் பிரமசரி முதலோர்க்

கொத்திழுமப் புரிதாலொன் றிரண்டுமூன் றொருநான்
கெனவியம்புஞ் சுப்பிரபே தம்பிறதூல் வேறும்

பாத்துரைக்கு முபவீத மாதிமட வியாக்குப்

பகராது பின்னோரு ணயிட்டிகனை வ கலையு

நீத்தலுறந் தீக்கையுளா னெக்கா லு மணிவா

னிகழ்ததருச்ச னைதிகளின் மற்றையரு மணிவா.

114

விழாவகத்திற் றீயகத்திற் புரோக்கணத்திற் செபத்தின்
மேவுமுட்டி நீடமுழ மேழாகு மெட்டும

வழாத்தனைவ கூற்றிலொன்றி லேழிலொன்றி னகல

மருவவிழை மெல்லியதாய் வாலியதா யிருப்பிற்

றழாலுறமற் றதனையிடச் செவியினொரு தானை

சார்ந்துதொககச் சுற்றிவலச் செவியினொரு தானை

நழாதுசெரு குதலுத்த ரீயமுந்தூ லொப்ப

நல்லகலை யிருதானை நணுகுவகை யணிதல்.

115

முஞ்சியெனும் புன்மூன்று புரியினுறு கயிறு

மூரிநெடுஞ் சிலநாணுஞ் சனைக்கயிறு மூவர்க்

கெஞ்சலுற மேகலைமுச் சுற்றுறமற் றிடைமே

விணக்குவதா மானறே லு மியல்பியல்பான் மரித்த

வஞ்சவியன் மயிருறுதோ லகருலமூன் றிரண்டொன்

றகலமுற விருதலையு முபவீதத் திணக்கி

விஞ்சலுறுஞ் சத்தியோ சாதமுரைத் தணிதல்

விதித்தமுஞ்சி கிடையாதேற் றுப்பையும்வே தியாக்காம்.

116

தண்டமொரு நால்வர்க்கும் பலாசுகருந் காலி

தருமத்தி மூவகிவிவை தாமுறையே நெற்றி

துண்டமெறுழ்த் தோனாபி யளவுயர மாகுந்

தோலுரியா தழகினவாய்க் கோணமை வேண்டெ

கொண்டவுப வீதமுத லானவெலா முரைத்தாக

கொற்றவனே யினிச்சவுளம் போல்வபந முடித்து

மண்டறலிற் படிந்துசரு துகர்ந்தசிறு வனைத்தான்

வன்னியின்றென் புறத்துவட முகமாக விருத்தி.

117

அவகியினுத் தரத்திலுப வீதமுத விருத்தி

யான்றகசி மந்திரத்தா லறவினாற் றெளித்துத்

தகருசிறு வனைப்பஞ்சப் பிரமத்தாற் றெளித்துத

தயவகரிசி யாதிகளா லருச்சித்து நீராற்

பொங்கழலை வியாகிருதி மந்திரத்தால் வளைத்துப்
புகரறுசுக கிதையின்வெவ்வே றைந்தோமம் புரிந்து
பங்கமற வுபவீத மாதுகளைச் சிறுவன
பகர்சநமந் திராகுகளிஹ் பரிக்கும்வகை புரிதல்.

118

ஒக்கவுப மந்திரமந் திராபிரண்டுங் கலைக்கா
முரையெந்தி ருக்குமனு மேகலைக்கத் திரந்தான்
றக்கநெடுந் தண்டினுக்கு முப்புரிநூ றனக்குச்
சாற்றுமது வேயுத்த ரீயததுக காகுந்
தொக்கனைத்து மணிந்தவன்பின் காலலம்பி முக்காந்
ரேயமு டிந் தளவுதுகந் தககிவலஞ் செய்து
பிக்குவளர் பிரமகூட்ச் சத்தின்முறை புரிந்த
விளகுகியவா னைந்துதுகாந் தாசமநம் புரிக.

119

பிரமாவக மந்திரத்தாந் சம்பாத வோமம
பேணுகுர வன்பிரம வுபதேசஞ் செய்து
புரைதீர மனுதூற்றெட் டெண்ணலெரி வலமாய்ப்
போந்திறைஞ்சல் செய்வித்துச் சுவாத்திரத்தா குதிநூ
மெருவாது புரிந்தீசா னுதியொன்பான் மனுவா
லொன்பதிற்றுச சமிறையினே மம்புரிவித் தறலா
லெரிகாயத திரியின்வியா கிருதியினவட் டிப்பித
தேமோமந் தனிததனிசெய் விததல்பிர மாவகம்.

120

தேவதே வனைவணங்கி யாகிரியன் பூசை
செய்தவர்க்குத் தனக்கியன்ற செழும்பொருள்க னுறுத்தி
மேவுகாஞ் சனமாகி யாலியல்பாத் திரத்தை
வியன்புருட மந்திரத்தால் வாகுகிவலக காத்திற்
பாவுநீ டண்டமிடக் கரததேந்கி யன்னை
பயந்தவளோ டிடன்பிறந்தா டன்னொடுடன் பிறந்த
பூவைமா ரிவருளொரு வரையடுததுப் பிச்சை
புகரின்மொழி மொழிந்தேற்றன் மூவருக்கு முரித்தே.

121

பவதிமொழி முன்மொழிதல் பிராமணனுக் குரித்தாம்
பார்த்திபனுக் கிடைமொழிதல் வணிகனுக்குப் பின்னாந்
தவறுமுத் தினமில்வா றிரந்திரண்டு போதுந்
தழலோம்பிச் சமிறையினு நெய்யினுமா குதிசெய்
தவமறநா லாநாளிந் பலாசவோ மஞ்செய்
தகற்றியுப வீதமுதல் லே றணிதன் முறையா

விவறுசத்தி யோசாதத் தா னூற்றெட் டோம

மியற்றிமொழி யாமைமுத லாம்விரத மொழிக்க.

122

விளங்கழலை முன்போலப் புனவினால் வளைத்து

வியோமவியா பியினூறுங் காண்டரிடி யோமக

களந்நமற வொருநூறுக காதலொடு புரிதல்

காண்டோபக் கிரமணந்தான் பிரமசரி யத்துள்

வளகருலவு நயிட்டிகத்தை வேட்டவன்றன் குருவை

வணககியிரந் ததுநிலைக்கச் சதவோமம் புரிந்திட்

ளெகருளிரப் பூரண குதியுமுறையியற்றி

யொளியழனித் தலும்வளர்த்த லுரித்தவாக்கு மன்னு.

123

மேதகு நயிட்டிக விரத மேற்குமுன

னோதுப வீதமா திகளை யொண்ணதி

போதவிழ் தடாகமா திகளிற் போக்குபு

கோதற வேறவை யணிதல் கொள்கையே.

124

அரள்வளர் செவனையு மககி தன்னையுங்

குருவையும் பூசைமுன் குறித்துச் செய்தலான்

மருவுமப் பூசனை மூன்றம் வைகலு

மொருவுவ திலையுப நயந்த தார்க்கெலாம்.

125

பயிலுப நயநமுன் பண்ண வர்க்கிய

லியன்மனுத தழவினை யிலககு வேவினும்

மயரறுஞ் சயாதியோ மததை யாக்கியக

கயர்வற வொடுக்குத லறம தாகுமே.

126

சத்தியோ சாத மிருக்குநல் வாமந் தயங்கிய வெசர்மய மகோர

மெத்திய சாம மறைவியன் புருடம் விழுத்தகு மதர்வண மயமாஞ்

சத்தவி சானஞ் சகலதே வர்களின் சொரூபமா மகமந் திரங்கன்

வைத்தவே தாகவ மாறுமாந் தெளிக மன்னவ வகுத்தவிம் மனுவை.

127

உரைத்தலே வேத முழுவது மோத லுரைப்பித்த லோதுவித் திடுதல்

புரைத்தபு செவபூ சனைசெயல் வேட்டல் பூசைசெய் வித்தல்வேட் பித்த

னிரைத்ததன் பொருளைத் தகவர்க் களித்த னெறியுளி யீதலன் னவர்பார்

றரைத்தலை வாங்க லேற்றலா மிவைதாந் தருசுவத் துவிசன்பான் மிகவும்.

128

மேதகு செவத்து விசனியை யுரைத்த விதிப்படி யன்றிவே ருக

வோதிய பனுவல் விதியுளிக் கிரியை யுளுற்றறின் மறுவலுந் தீர்க்கை

யாதியிற் புனித னாவனுத் தமமா வறைதரு காலங்கள் கழியிற்

புறீதற வுத்தா லகவிர தத்தைச் செய்துப நயுநம்பின் புரிக.

129

உத்தராயணத்திற் சித்திரை யொழிந்தவ குறுமக மாதிய மதியின்
மெத்தமுடத்தில் வெள்ளிபொன் னுரூத வேலையி னுரைத்தநன் னாளி
னத்தமா வாணை யிருததைத் திதியி னனுருமே ழாமிட மன்றச்
சுத்தியா யிருப்ப வதுவைசெய வதன்முன் றொடங்குக் சமாவருத் தநமே. 130

காப்பணர் ததற்பின் கரைநதசுக் கிரிய விரதத்தைக் கரிசறத் தொடங்கி
வாய்ப்புறு மூலத் தாகுதி தூறு வயககுபு முந்திய விரத
யாப்பினை யகற்றி யில்லினாச் சிரம யாப்பினை யுற்றுவா ஈகையும்
கூர்ப்பர மயிருந் தவிர்வே வபநங் குயிற்றிடப் பட்டுநீ ராடல். 131

விஞ்சுமீ சான மாதிய ஹோறு வியத்தகு மாகுதி புரிந்து
முஞ்சியா திகள்விட் டிரண்டுமப் புரிதான் மொய்ப்புற வுநீ இமதுப் பருக்கந்
தஞ்சமாந் வாம மந்திரத் தருந்தித் தழுவலுஞ் செய்தெதிர் வணங்கிச்
செஞ்செவே நீண்ட தண்டமுந் குடையுந் திகழ்ந்தபுத் தகமுனகை யேநதி. 132

மொழிதரு முபாந பததொடு வடககு முகமுறச் சென்றுபெண் கொடுப்போன்
கழிமகிழ் வொடுநின் றினியன கிளப்பக் காமரில லினையடுத் திருந்து
பழியறு மாசீர் வாதமுந் நியபின் பலொடு முண்பது விதியா
மிழிவறு மிதனோ டரசருக் குரிய வியலும்வே றளதது கேளாய். 133

கலிககமோ ரிரண்டு தரிககுமுன னரசன் கதிருமிழ் படைகரந் தரித்துத்
தலங்குரு ரியனைத் துற்கையை வணககல குததிர னிருக்கை யகற்றி
யிலங்குமூன் றணித் வியமபுமன் னவனே யியல்சமா வராதநத் தயில்கைத்
தலம்படு பொழுதின் மன்றலிற் றததந் தைவிக வந்தனை புரிக. 134

சாற்றுவந் தனைதான் கரும்புகிஞ் சுகம்பைந் தருப்பையென நிவையொருங் காசு
வீற்றற வொன்றே யாகமன் னவனே விழைவொடு கொண்டுபோய் வளங்க
ளேற்றிய தனது நடுமனை யகத்தே யிருத்திநந் பூசனை புரிதல்
கோற்றொடி யவர்க்கு வதுவைநிச் சயமே கூறிய சமாவருத் தநமாம். 135

வரிந்தசா தகத்தான் மன்றலுக் குரிய மாதரா டவாகளா யுரினைத்
தெரிந்துபின் மடவா ரிடப்புறத் தியல்புஞ் செப்புமா டவரவல் புறத்தின்
விரிந்தநல் விபல்பு மிருக்குமா நோக்கி விரிச்சியுஞ் சருமும் பார்த்துப்
பொருந்துந் வதுவை புரிவது வழக்காம் பொருந்துற தெனில்வழக் கன்றும். 136

ஒருவயிற் றுகித்தோ ரிருவருக் கிதமற் றுடங்குறப் புரிதலோ ராண்டின்
மரூவுறப் புரிதல் வழக்கில சவுன மன்னுப நயந்தது மதுவே
யொருகுல மொருகோத் திரமெனி லாகா துற்றதாய் தந்தையா தமக்கு
வருமுறை யைந் தினல்லது மன்னு மறறைய முறையினுக் கூடா. 137

குலங்களோ ரிரண்டுந் தூரமில் லனவாய்க் குழுமிய தலைமுறை யீரைந்
நிலவகலில் லாத தாய்மைய வாயி னத்தகு குலத்திடைப் பிறந்த

கலங்கதி செறிக்கு மாதரான் மைந்தன் கதுவிய வாயுளிற் றுழந்து
புலங்கொளும் பணுவல கிளந்தபே ரழகு புணாந்திமின் வரைவினு கருியன். 138

நாலிரு வயத நண்ணினுள் கவுரி நவையறு மொன்பதாம் பிராய
மேலுற வுடையா னுரோகிணி பதசென் நியப்பிய வாயுளான் கன்னி
மேலுறு மீரா ருண்டினை யுடையாள் விடளியென் றுறைத்திடப் படுவார்
மாலறு மிவருட் கவுரியைத் தானம் வழங்கினோன சுவாகம்வாழ்ந் திருப்பன். 139

உரோகிணி தானம் டண்ணினோன நிரயா லுறைந்தவா புலகிலவாழ்ந் திருப்பன்
ப்ராவுகன் னிகையை வழங்கினோன் பிரமன் பதத்திலவாழ்ந் திருப்பன்பன னிரண்டு
பிராயமுற் றவளை வழங்கினோ னிரவு ரவமெனும் பெருநர குழப்பன்
னிராநின்மேம் பட்ட மாதரைக கொடுப்போற கிதுபய னெனநியா னநியேன.

பூததவன் வதுவை முற்றுறா திருப்பிற பூபபவுங் கொடாதுவைத தவளைக்
காத்திருப் பவனீ ரியக்கமும் பிதிரா கைக்கொண்டு துகாதலி னந்தோ
மூத்தறு குலமு மழியுமா தலினுள் மொய்த்தபூப் பினுக்குரித தாக
யாத்தவா யுளின்மு னுயளுங் கதியு மீட்டுவோ மன்நல்செய தளிக்க. 141

பொருள்விழைந் தணங்கைக கொடுத்தவன் றனக்கும்
புகன்றமுற குற்றமே யடுக்கும

பொருள்விழைந் தளித்த புவையுந் தாய்மை
புணாகிலன புழுக்கையே யொப்பா

டரமுறை யினறி வலியினுற க்வாநத
தையலுங் கருநிலையாதி

கருமில் லவளும் விதியுளி வதுவை
காணினு மததகை மையரே.

142

பிரமமே பிரசா பத்தியந் தெய்வம் பேணுமா ரிடமவன ரசம்
பரவுகார் தருவ மிராககதம் பசாச மெனப்பகா மன்றலோ ரெட்டாக
கரவுதீர் பிரம சரியனோற் றவர்க்குக் காமரு செல்வமிக் குடைய
வரவமே கலையை யங்கிழைந் றுன மாகநன் றளிப்பது பிரமம். 143

அரிவையைக் கோடற் குரியவன் கொடுத்த வாடகத் திரட்டியம் மகோப்
பரிவொடு சார்த்திக கொடுப்பது பிரசா பத்தியம் வேள்விசெய் தவாக்காங்
குரிமையின் மகளைத் தக்கனை யாக வுதவுத றெய்வமீ ராவைப்
புரியிழை யணிந்து ரிதீஇயிடை மகளைப் புரையிலாக் களிப்பதா ரிடமே. 144

மகட்பயந் தவனை யிரந்திரந் தீந்து வாங்கலு மொக்கலாக கிருமபுனா
மிகக்கொடுத் தவராற பயந்தவ னளிப்ப மேவலும் பிறவுமா மசுரந்
தகப்பெருந் காத லாலெதிர் நோக்கித் தககருட் கூடல்தாந் தருவம்
புகப்பயந் தவனை யலைததனங் கலநப் பாழியிற் கொளலிராக் கதமே. 145

களித்தவர் துயின்றோர் மூத்தவ ரிவரைக் கரவினாற் கவர்வது பசாசந்
தெளித்தன மன்ற லெட்டுமந் தணர்க்கே சிறந்தன முந்திய நான்கு
மளித்தணங் கேற்கு மசரநால் வருக்கு மாகுஞ்சுத் திரன்முத லோர்க்கு
வளைந்தகந் தருவ மிராக்கத முரிய மருவுறா தொருவர்க்கும் பசாசம். 146

இன்னவா றரைக்குஞ் சுப்பிர பேத மிவற்றினைச் சிறிதுவேற் றமையாற்
சொன்ன தூல் வேறு முளதது நிற்க தொடங்கிய வதுவைவே திகளைப்
பன்னுது மிருபத் தொருமுது வேதி பனவருக கரசர்க்குப் பதினை
தின்னலில் வணிகர்க் கொன்பது பின்னோக் கெழுமுழுஞ் சிற்பருக் கைந்தாம். 147

மருவிய வந்த ராளர்க்கு நான்கா மங்கல மனைத்துமைந் தளிக்கும்
பெருகிட மிலையேற் பிராமணன் முதலா நாலவர்க்கும் பிறவருவே திகைதாம்
வருமுது மேழா றைந்துநான் காகு மற்றிவை தமகருநே ராதே
விருமுழத் திரட்டி வேதிகை யெல்லார் தமகருமா மிகறபு வேந்தே. 148

மந்திர வாச மேழிரு முழுமா மற்றதற் கெட்டிலொன் நகலஞ்
சுந்தர வெண்பட் டிரித்திழை கறுப்புத் துன்னுரசு சித்திர படமுஞ்
செந்துவாப் பருத்திக் கலிககமும் விலக்காா திகழுமவ கிவியமாக் கிடும்பொன்
முந்திரு குஞ்ச முதற்பதி னாறு முடிவுமுப் பதுமுடி வினுமாம். 149

இலகொரு மருப்ப மெனமலர்க் கமல மெனவெழிற் சிவலிங்க மெனச்செய்
தலரொளி யரும்பைந் திழைத்துறு துணைபா லாக்கிமற் றதனிடை யிரண்டு
குலவிய கணகக் கயிறுகோத் ததுதான் கோதினம்ந் கிலியமாக கண்டாய்
மலர்தலை யுலகம் வியத்தகு மன்றல வரவினைப் புகலுதுங் கேளாய். 150

குருமணிக் கலனு மாலையுந் துதிலுங் கொண்டெழில் கொளவலங் கரித்திட்
டிருவர்க் ஞடைய கோத்திர நாம மியம்பிநீ ரோடுதன் மகளைப்
பெருவளம் பிறகங் வீன்றவ னளிக்க பெற்றவ னில்லையேன் மகளைத்
தருமவ னுடனே பிறந்தவன் முதலோர் தம்முளே யொருவனீந் திடுக. 151

அககிமேற் நிசையி னாதன மியற்றி யாகுகொளிர் சிவாகம மனுவாற்
பொங்கெழிற் கலைமென் மலரிவை கொடுத்துப் பொற்புற விடப்புற மாகத்
தங்குவித் ததன்பி னபவிர தயத்தாற் றையலா எரிதயந் தொட்டு
மககலத் திருநாண் மககல முழுகக் கணமகன் மனைகனத் தணிக. 152

சத்தியுஞ் சிவமு மெனநினைந் தாசான் றகும்பிர ணவந்தொடர் மூலம்
பத்தறழ் பத்தா குதிபுரிந் தினிமை பயின்மதுப் பருக்கநன் களித்துப்
பொத்திய மணித்திண் கலத்துறு மனலும் பூதகா யத்திரி மனுவால்
வைத்தெதிர் காட்டி வயகருமா சமநம் வாகுவித் ததன்பின்னா யகன்றான். 153

அஹையியா கிருதி மனுவினாற் றெட்டா குதிபுரிந் தங்கியிற் றென்பா
ணிஹையிரா னாகி யே, மமு நிகழ்த்தி நிகழ்கருத் தேனுமந் திரததாற்

ஹையறு பசவுங் கன்றுநே ரடுப்பக் கண்டழ றனக்குமேன் முகத்தின்
ஹையுளி யரனைப் பூசனை யியற்றி மாதாதன் வலப்பதம் பிடித்து. 154

ாரியழல் வடபால வாமதே வததி னேழடி யியக்கியம் மியின்மே
ஹரைசுவ காயத் திரியினு லெடுத்திட் டொண்டொடி வலக்கரம் பற்றிப்
பொரியுமா மகேசத் தஞ்சலி யோமம் புரிதரச செய்துவல வினையை
ஹரைதரும் வியோம வியாபிமந் திரத்தான் மனையழ லாகுதி வளாதது. 155

ஹவறு மோமம் வியாகிரு தியினும வபககிய நித்தியஞ் சிறப்பென்
ஹைவன பிரமாங் கககளி னுலு மாற்றியெவ் வககமந் திரத்தன
ஹைவற வோமக குயின்றமுன் போலக கோற்றொடி கரம்பிடித் தேகி
ஹைசுவைப் பாலிற் கால்கழி இ யணிக ணிரப்பிய மனையகம் புகுந்து. 156

த்தியோ சாதத் தான்மனை புனிதந் தழைதரச் செய்துமக கிலிய
முத்தநோ ஹையார் நால்வர்க ளிட்ட மூரியம் பாயனை யிடையே
சத்தியே யாக ஹைநொரு கல்லைத் தககுவித் தொருவர்மே லொருவ
ரத்தமா டாம ஹையறிந் தலரி யுபுலி ன்னைந்துந் குகவே. 157

வைகறை யெழுந்து நாட்கடன் முடித்து வைகலு ஹை லோம்பிப்
பொய்கழி யோம நான்கெனுந் தினததும் புகல்பிர மாங்கமந் திரத்தந்
செய்தருந் துதியைக் காட்டுபு சயாதி திகழ்வியா கிருதியா திகளின்
வெய்தறு கழுவா யோமமு மியற்றி வியன்மனை முன்புபோற் புகுந்து. 158

இயம்பிய வாமத் திருதுசக கமன மியற்றியைந் தினதது ஹை
நயம்பட வபந் நண்ணியூர்க் கிழக்கு நடந்துதும் பரமர நோக்கி
வயம்படு முழங்கா லளவுநீ ரிறககி வததிரத தாற்கயல் பிடித்துப்
பயம்படு மத்தி மூலந் பூசை பண்ணுக பாத்திப ரேறே. 159

பத்தினில் விசுவ தேவரி தாய வெனுமனுப் பகர்ந்தொரு பதினைந்
தொத்தவா குதிசெய் தொளிர்மனை யகத்தே யுறுதச திக்கினும் பூசை
பத்தியிற் புரிந்திட் டெச்சமோ ரைந்தும் பயிறறியிட் டப்பியா கதரோ
டித்தம வதிதி பூசையும் புரித ஹறுமுறை யாகுமென் றுரைத்தான். 160

இன்னவா நிருவகிரியை யீரெட்டு மினிதியம்பு
நன்னரா ரியன்பாத நளினமலர் பணிந்தேத்தித
துன்னின் பொருள்பலவுந் தொகுத்தவனை யவனிருக்கை
மன்னிவாழ் தரவிடுத்து மனுநீதி வளாசோழன். 161

மனைக்குரியான் முகநோக்கி வயங்கியபூப் புறுநாளி
னினக்குரிய வொழுக்கமிகை நிகழ்த்துதிந் யெனவியம்பி
யினிக்கவிதித் திருநாளி லிணைவிழைச்சாற் றலுமறுகி
ஹனிக்கண்டு பனியேபோ ஹுண்கருவாய்ந் ததுவயிற்றில். 162

கருவாய்ந்த வயிற்றகத்துக் கதித்துவளர் செயன்மனையா
 னுருவாய்ந்த குறிகளினு னுணராததுடனே காப்பணந்து
 பெருகார்வத் தொடுமங்கு ராற்பணமும் பெரிதாற்றித்
 தருமானு மிறைகருப்பா தாநவிலை தகச்செய்தான

இருமதியிற் புஞ்சுவற் மியத்தியிரு மூனென்ன
வருமதியிற் சீமந்தம் வகுத்திட்டான் மனுவேந்த
நெருமதிததண் கலையென்ன வுறுகருப்பம் வளராதோறுங்
குருமதியி னெளிாமுகத்தக கோற்றெழுவே றுறுவாணை.

சுவையாது நுகர்ந்திடினார் தொகவேற்றிப் பிறப்பினதது
மிவற்சாரம் புகுவிக்கு மெழிவ்வயிறு கருவேற்றுத
தவநாளும் தன்னுருவம் வேறுகித் தக்கவவை
யவநாளும் வேறுகி யலங்குமவனை புரிந்ததே.

கொண்டல்பழம் திதிஞ்செம்பொற் குவடுனவு மலாபத்தது
வண்டிபுழம் திதிங்கன க வனசமுதித்த துணையெனவுநுமன
கண்டவாகள் வியப்பெய்தக் கடையவொரு வுநுமன
மண்டியபொற் செப்பெனவும - - - - - வுநுமன
பப நெ வளாமுலைகள் கறுத்தனவே.

மா. வேண்டியவர்களைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்க வேண்டும். முதற்கணையாய் வயசு குழுவைக் கற்றுத் தரலாம். வீரமான் கடைக்கணையாய் விளங்கும்விழி மலர்நோக்கிக் கோரமா வெய்திராதவரைக் குமைக்குமறந் திறஞ்சிறிது தீரவே யுள்வாங்கிக் கிறந்தநிறம் பசந்தனவே.

கண்ணீர் மெனும்மனையான் கடியாநிறம் பசுத்தலொடு
நண்ணீர்மை துதலென னுநகைமதிபு நிறம்பசுநத
கண்ணீர்மைக கணவனரும் தாவமிழ்துள் ளேமிகுத்து
வெண்ணீர்மை போர்த்ததென விளாத்ததுவெவ் வாயதாம்.

தன்னுருவந் தோற்றமும் தறுகண்மை யொடுந்தாக்கும்
பொன்னுருவ முலகறுத்துப் பொலிவழித் தெதிர்நோக்கி
மன்னுவகை தலைக்கொள்ள வயங்குருவீன கியதேயப்ப
மின்னுருவ விடைவிழிக்குப் புலனாக விளங்கியதே.

அருககலம்புத் திரனன்தி யரிவையாககுப் பொன்னுதி
யிருங்கலமத் தருகலமா யிராதுமிகை யென்பான்போற்
பெருகலன்கள் பொறையாற்றுப் பெற்றியினுற் போணியு
மொருங்கலர்மா லையுழவப்பி னனையாத தளர்வினனே.

கருவிடத்து நீரிதெல் கடனென்று திருநீறும்
பெருதடந்தோண் மகன்டழகப் புகையுண்ட கருமண் ணுந்

தெருநூயிரக் கருவினிடைச் சிவனுநிலை யிதுபோலென்
றுருவநூற் சீம்புளியு முவந்தருந்தும் வயாநிறைந்த.

171

ஐயிருநன் மதியடிப்ப வகடுளோது கமலவதி
மெய்யினையக் கருமதலை மிளிர்ந்துபக கீழ்நோக்க
வெய்யெனச்சென் றரசனிடை யுழையருமை த லுங்கணிகள்
பையவிது பொழுதகலிற் பாரததிபனே நன்றென்றார்.

172

நன்முருர்த்தம் வருமளவு நனிமைந்தன் பிறவாமை
யென்முயன்ற மெனவரச னினினை நெய்யலகேளா
வன்மதியிற் கமலவதி மற்றென்னைத் தலைநீழா
வெண்மணிநூ புரத்தாளின் யாததினித்தாக குகவென்றார்.

173

நககிதுவுந் திருவருளா வியனறதென வலித்தாச
ளுங்குதுவே புரிமினென வயலிருந்தா ரதுபுரிந்து
சீங்குறுகா லககடந்த செவ்வியினி விறககிஞ
ரோங்குவலம் புரிமுத்தி னெருமைந்த னுதித்திட்டான.

174

தக்கபவ முறுங்காலந் தாழ்த்தலிற்ற நனிமைந்தன்
செக்காந்ந விழியினனாய்த திகழ்ந்தொளிநுஞ செயலேககி
மைக்கணுறு கமலவதி வளாகோச்செங் கண்ணெனோ
தொக்கவந் தலையெடுப்பத தோன்றியவின் மணியென்றார்.

175

உறைந்த சோழநா டேயன்றி யுலகெலாம் வியப்ப
விறந்த தேவரும் பிறரரும் விழுத்தந் நனைப்ப
மறந்த வாததெம் மன்னரு மனங்களி கூடப்பப
சிறந்த கான்முனை பிறத்தலுந் திகழ்சுப தேவன

176

அறங்க ளாகுக வாலயந் தொறுஞ்சிறப் பெடுக்க
பிறங்கு மாநகாத தெய்வமா திகளுமபே ண்டிக
மறங்கு லாவுதெம் மன்னாகா னிகளமவாய விடுக்க
வுறங்கு வாருள ரேலவாக குறுமகி ழுறுக்க.

177

திறைகொ டாதுசில் லாண்டுதெம மன்னரே சிறக்க
கறைகொ டாதுசில் லாண்டுவாழ் குடிகளே களிக்க
குறைகொ டாதமா நகடுலாங் கோடணை கிளக்க
மறைகொ டாதுபண் டாரமவாய் திறக்கவென நேவி

178

஁ய நீர்ப்பிழ் தடுத்தனன் றேன்றலை நோக்கி
஁கண் மத்தினை விதியுளி யியற்றி
஁ன் மாதிக டானமா வளித்துப்
஁பாய வோமமும் பத்துநா ளளவுமாற் றினனூல்.

செய்ய கோலுடை மன்னவர் கையுறை செறித்திட்
டைய வோகையின் வினையினர்க் கதிமகிழ் சிறப்ப
வெய்ய வேலினான் விழுக்கலன் பூந்துகில் பிறவும்
பெய்யு மாரிபோல் வழங்கினன் பெரும்புகழ் நிறுத்தான். 180

வளருத் தாபநம் வயக்கிவார் காதிலை துளைத்துத்
தெளிபு மாமதி மனைவிகோச் செங்குறை னேவென்
றளவி லோகையி னறைந்தவந் நாமமே மகற்கு
வெளிநில் கேள்வியான் விதியுளி யிட்டழைத் தனனால். 181

கொங்கு யிர்த்ததாரக கொற்றவன் குறித்தநா னேனை
மங்க லத்தபல் வினைகளு மரபுளி யியற்ற
வங்கண் மெல்லிய லணங்கின ராற்றுவ வாற்றத்
தககு மைந்தருந் தனிமதி யெனவளர் கின்றார். 182

இவ்வுலகே நாற்பொருட்கு மிடமென்று காட்டுதல்போ
லெவ்வமறு நிலத்திருகை யிருத்திருநெடு வான்போகந்
துவ்வுதல்யான் விழைந்திலே னெனத்தலைவையத் துளக்குதல்போற்
செவ்வபெறு முகநிரித்துச் செங்குறை யாடினா. 183

மாயையெனும் பெருந்தொட்டில் வல்வினையின் கயிறியக்கிப்
பாயபெரும் புவனமெனும் பரப்பினத்துஞ் சென்றாட
லாயவொரு தாலொழிய வடுத்தவரை மணித்தொட்டி
லேயும்வகை யியைவித்திட்ட டேழையர்தா லாட்டினர். 184

எஞ்ஞான மில்லாம விதுகாறு நிலகாண
வஞ்ஞானப் பெருகதலி லலைப்புண்ட துயர்தீர்க்கு
மெய்ஞ்ஞான வரவறிந்த மிகுமகிழ்வின் வினாவேபோற்
றஞ்ஞானம் பெறவந்தார் சப்பாணி கொட்டினார். 185

இரவிமரு மாணென்னு மியல்பெவர்க்குந் தெரிப்பவர்போ
லரவமணி மேகலையி னணககினையார் முகமென்னும்
புரியிதழ்த்தா மரைமலர்கள் பொற்பவலர் தரச்சென்று
முரிவிலருள் பெறவந்தார் முத்தமளித் தருளினா. 186

கானனையின் கற்பகப்பூக கண்ணியரு மிருடியரும்
பானனையு மணிச்சிறுவாய்ப் பாலன்வரு கெனவிளியாத்
தானனைய பெருந்தவத்தாற் சார்ந்தபெரி யவர்தம்மை
மானனைய விழிமடவார் வருகவரு கெனவிளித்தார். 187

சந்திரனீ சூரியனிற் றனிஊம்தன் பயிர்வளர்க்கு
மந்தரனீ யெவ்வயிரு மளிக்குமிவன் ருரணியான்

சந்தாமா ரிவனுடனே தொக்காட வருகவெனப்
பைந்தொடியாய் மதிவீளிப்பப் பாரத்துமனங் களிகூர்ந்தார். 188

உற்றதோர் வினையன்றி யுறுததுசெய் தாலதனைப்
பறழலா ரெனவழித்துப் பாரளித்த நெளிப்பவாபோன்
முற்றிலான் மணற்கொழித்து மொயததெறு மிபரிழைத்த
சிற்றிலா னவைபவாகன சினந்தலறச் சிதைத்திட்டார 189

பிறவியெனு நெடுமபகையும் பெருகுகலி யின்பகையு
மறமலிமன் னவாபகையும் வைபகத்தோர் தீவினையு
மறவொழிக வறமனைத்து மமர்கவெனச் சாற்றதல்போற்
சிற்றிவரல் களொளிதுறையப் சிறுபறைகண் முழுகுகினா. 190

பறந்தலையி னெதிராதவாகன பன்மணித்தோ புறங்கொடுப்ப
மறந்தழையு மணிநெடுந்தேர் வல்லையுரைத் திடற்குரியார
பிறந்தகதிர்க் குலத்தினுக்குப் பெரிதுமிட தியைவதெனச்
சிறந்தசிற வர்களுமெப்போய்ச் சிறதேரங் குருட்டினா. 191

இத்தகைய வினையாட்டி னியலபொழிய வைநதாண்டிற
பைத்தநெடுங் கடலுலகம் பரிக்குமொரு சுபதேவன்
மெத்திய்பே ருவகையுறம் விழுத்தகுமங் கலஞ்சிறப்பப்
பொத்துமெழிற் கலைமகிளப் புணர்வித்தான் மகனார்க்கு. 192

சின்னாளிற் பயில்கலைகள் செயிர்தீர மிகப்பயின்று
பின்னாவத தொடும்படையின் பெருங்கடலைக் கரைகடந்து
தன்னாள் குடர்குழம்பத் துரகதமுங் கடகளிறும
பொன்னாற் தின் மணித்தேரும் பொருதிறத்தி னுரைத்திட்டார. 193

ஒங்குமுப நயநவின யொருபதிறுண் டினிற்பெற்று
வீங்குமுறை முடிதோதி விழுத்தகைமை யொழுக்கெய்திப்
பாங்குபெறும் பதினாறண் டினில்வதுவை பயின்றுலகந்
தாங்குமுறை மையும்பெற்றா தறுகண்வினைப் பவமற்றா. 194

மண்ணுலகஞ் செங்கோலின் மலிவெய்த வேள்விகளால்
விண்ணுலக மலிவெய்த வேத்தவையின் வீற்றிருந்து
நண்ணலாகள் பணிகேட்ப நவையனைத்து நலிந்தொழியப்
புண்ணியமெங் கணும்வளாப புதழாக் புரிகாலே. 195

வினையாடும் பருவததும் வெண்ணாவல் வீற்றிருந்த
வனையாடு மணிநாகத் தகலத்தார் திருவடியே
யுளநாடி வருமவர்தா மோங்கியமுற் பவரினைந்தே
யளவாத் திருப்பணிக ளாக்குதற்கு மனம்பவைத்தார்.

படிநெளியு நாற்படையும் பரப்பியெழுந் தடையலர்த
முடிக்கொடு முடிபுரள மொய்யமரி னுயிர் பருகிக
கழகெழுபல் வளங்கவர்ந்து கழலடைந்தோர் திறைவாகுகி
மடிவில்பொரு ளொடுநாவல் வனத்தினைமுற் நினர்மாதோ. 197

முந்திய பவந்தொறு முற்றி நின்றதோ
ரந்தமி லன்புமிக் கா ராவலின்
கந்தமென் னீழலிற் கலந்து ளார்பதஞ்
சந்தைசென் றிறுகுறச் சென்று தாழ்ந்தனர். 198

திருவுரு நோக்கினர் செங்க ணீருக
வுருகினர் குழைந்தன ருலப்பி லானந்தம
பருகினர் மறைபல பாடி யாடினர்
பெருகிய வன்பொடும் பெயர்ந்து சூழ்ந்தனா. 199

அரிதவ ணகன்றகி லாண்ட வல்லிதன
பரிபுரச் சேறடி பணிந்து போற்றினா
வரியளி முர லுமல் வனத்தி லோரசிறை
யுரிமைசெய் பரிசனத் தோடும் வைகினார். 200

சூழ்ச்சியின் மிருந்தவா தொகுப்ப நோகருபு
வாழ்ச்சிவெண் ணாவலின் மருவி னாகுகிவண்
டாழ்ச்சியில் பொருளெலாந் தயங்கு மாலயம்
வீழ்ச்சியில் வினைஞரால் விதிக்க வென்றனா. 201

அருடலைக் கொண்டசென் றமைச்ச ராதிபோ
ருருவள ருலோகமிக் குருக்கு வாரையுங்
குருமணித் திரள்களைக் குயிற்று வாரையுந்
தருகவென் றேவினா வியவர் தங்களை. 202

வியவரும் வினைஞரை விளிப்ப வேகினார், நயவரு மிரவியு நரலை சென்றதாக
கயர்வுறு மாலையு மடித்த தவ்விராக், கயவுரிப் போலையார் கனவிற்கொல்லுவார்.

அடியவர் வேடமோ டடுத்த நாயகர், முடிக்கெழு வேந்தனை முகத்து நோகருபு
படிமுழு தான்பவ பணிபொன் னுதியான், மிடியறச் செய்வது வேட்டு நின்றனை.

வேட்டவல் வுளத்தினை விடுதி விண்ணவர், நாட்டுள தச்சன்மு னண்ணி நம்முழை
வாட்டமி னிருமித வாகுகொண் முன்னரோ, கோட்டமி லாலயங் குயிற்ற வெண்
ணிஞன்.

மேவிய கெண்டகை விலங்கற் சாரலிற்
பாவிய கெண்டகை நதியின் பாககரிற்
றாவிகை விமானந்தன் றெழுசகை யாலிழைத்
தோவிலன் பாலிவ னுறுத்த ஐக்கினான். 206

ஆகவந் கதனையவ் வாற்றி னிட்டுநீ
நீகுகென் றுமது நிகழ்த்தி யன்னவன்
பாங்குறு மித்தலம் படர்ந்து மாதவந்
தாங்குகின் னிருமிதத் தலைமை பூண்டனன்.

207

ஆதலி னாகுகீ யடுத்திட டவ்வயிற்
கோதறு முருத்திரா கோடி யோர்குழீஇ
மேதகு பூசனை விளைத்துப் போற்றிய
நாதரு முளரவர் தம்மை நண்ணுதி.

208

முன்னவ ரருளிணை மொழிந்த வாறுந்
பின்னது தனையிவட் பெயர்த்து வையென
நன்னய மொழியினை வின்று நீங்கிஞா
சொன்னவை நனவெனத் தணிந்து சோழனா.

209

விடிந்தபி னமைச்சரை விளித்து மற்றிவண்
முடிந்தது முதல்வனா ரருளி தென்றவா
தொடர்ந்தவா நாலவகைச் சேனை சூழ்தரப்
படாந்தனர் வடமுகம் பாந்து வேந்தனார்.

210

கலைச்செழுங் கரத்தவா கரைநத கெண்டகைச
சுலைத்தலை நதியினைச் சேர்ந்து பாங்கரி
னிலைத்தநின் மலையடி நிகரில் வந்தனை
நலத்தகப் புரிந்துநின் னுளவ குறறனார்.

211

முந்திடத் தெயதிமுக கண்ணா கூறுவா
ரிந்திடத் துளதல் தெடுத்து மீட்டுமிவ
குந்திடத் துறுகென வறுத்திச் சென்மதி
யந்திடத் துறுமென வருளிப் போயினார்.

212

அயிலுறு சூற்படை மமலா கூறலும
வெயிலுறு பூணுடை வேந்த னார்மணி
பயிலுறு நதியிடைப் படிந்து நேருறக்
கயிலையை நேர்விமா னதைதக் கண்டனார்.

213

புரையறு சிற்பதூல் புகன்ற வாற்றினால்,
வரையென விலகிய விமானம் வல்லையே
கரைமிசை யேற்றினர் கண்டு மீட்டுமவ்
விரைநதி யிட்டனர் மேவு காங்கென.

214

விமலரை யாயிடை மீட்டும் போற்றினா
தமதிருஞ் சேனையுந் தாமு மீண்டுசென்

நிமையவ ரேத்திய நகரை யெய்தினு

ரமுதலிக கேசரை யன்பிற் போற்றினா

215

திரைதவழ் பொன்னி சாரந்து செங்களுா ந்ற்ப வாகடுக

கரையர்முன் வடாது திக்கி னமரொரு தடததின் மூழ்கி

விரையவை யாற்றுப் பொய்கை மீமிசை யெழுந்தா லென்ன

விரைபுனற் பொன்னி நாப்ப னெழுந்தது விமான மமமா.

216

புற்புத மெழுந்தா லென்னப பனலிடை விமானந தோன்றத

தற்பரன் சரண மன்றிச் சார்புறத தலைமை மனன

ரற்புத வுளத்த ரானு ரமாரு மிறுமபூ துற்றார்

சொற்பயில் புவியி னோருந் தோலவியின் மகிழ்ச்சி பூததார.

217

அடியவா தமக்கெய தாத வருமபெருள யாதொன நிலலை

கடிகெழு நாவ னீழ்த் கண்ணுத லுளளி னாலே

படிமிசை யெவருங் காண்ப பரந்தகெண் டகைநீ ராற்றி

னிடுசிலை பொன்னி யாற்றி னெழுந துமேல விளங்கு மெனறூல

218

வீணளுரைக கூவி யெலலா மேதகக கரையி லேற்றி

நனையவீழ் நாவ னீழ் னம்பனாக கினிது சாத்தித

தனைநிக ரதனி லொன்பான் சாளர மேலபால வைத்துப

புனைமணி வாயி றென்பா லாககினா புரைதி ரனபா.

219

மொழிந்ததென் வாயத னேரே முபபது சாலே கததோ

டெழுந்துவின் ணளாவுக கோயிற் கிணங்குமண் டபமு மற்றுஞ்

செழுந்திருச் சிலையாற் சிங்கத் துருவென் சிறந்த தோனறக

கொழுந்துகொண் டெழுந்த வனபிற் கொற்றவா குறித்துச் செயதார.

மண்டபம் பிரகா ரங்குள வயங்குகோ புரங்க ளாதி

விண்டொட விழைத்திட் டெஞ்சும விழுந்தி முழுது மேர்சார

மிண்டறத் தாபித் திட்டு மேககுற வதற்கு நேரே

கொண்டமண் டபதது மேலாற கோயிலொன் றிழைத்திட் டாரால.

சித்திரக் கோயி லுள்ளே சுவலிகக மொன்று தாபித

துத்தம நிதிக ளெல்லா முமதருள் வசமா வீங்கு

வைத்தனை கைக்கொ ளென்று வணங்கினு ரதனு லந்தப்

பித்தருக் குளதா லாகிப் பெருஞ்செல்வ ரென்னு நாமம்.

222

சம்புவீ னீழ லார்க்குத தககவா கமத்திற செய்யு

நம்புநித் தியமே யாதி நவையறு பூசை யெலலா

முமபரும் விழைய வாற்றற் குரியவர் தம்மை நாடி

யிம்பரி னிருத் து வாமென் றெண்ணினு ரிகல்வேன் மன்னா.

223

காசிகே தாரக காஞ்சிக கடிநக ராதி மூதூர்
மாசுதீர் குலத்தின் மேலாய் வளாசிவத் துவிசா தம்மை
நேசமோ டழைத்துப் போந்து நிதிநிலஞ் சுதந்தி ரங்க
ளேசுதீர் மனைகண் மற்று மீத்தனா தாபித் திட்டார் 224

தருமமும் தவமும் பேணுந் தலைமைபூண் டமுத விங்கா
திருவடிப் போது போற்றுஞ் சிவபத்தா தமக்கீ ரொன்பா
னுருவளா மடங்க ளாககி யூதியம் பலவு நலகி
யிருநிலம் வியப்ப வெல்லா வியற்கையு நிறுவி னுமால். 225

இவ்வகைப் பணிக ளெல்லா மீங்கிவ ரியற்றா நற்பசு
செவ்விய வழதி யா திச் செருத்திறல வேந்தா போந்திட்
டவ்விய மிலலா நெஞ்சி னளவளா யவர்கட் கேன்ற
நவ்வியக கரத்தி னூத் நற்பணி யியற்றி னுமால். 226

காலமோ ராறும் பூசை கடிவிழா வாதி யெல்லா
மேலுமா நியற்ற நோக்கி யினபகந ததும்ப வாநகே
சா லுநாள் வசெத்துப் பின்னாத தலநதொறுஞ் சார்ந்து நம்பா
கோலமா பணிக ளெல்லாங் குயின்றுதம பதியைசு சாரந்தார். 227

ஆயிடை யிருநத வாறே யரசுசெய துலகத் துளள
கோயில்க் டோறும் பூசை குறைவற வியற்று வித்துப்
பாயின மலங்க டீரப் பரசுக வடிவொ டொன்றாய்
மேயினூர் சிவலோ கத்தின விறற்கண் நாத றென்ன 228

என்றுமிக குரைத்த சூத விருடியை முனிவா நோக்கி
நன்றுறு சரித மீங்கு நவிற்தினை சிலம்பி யானைக
கொன்றிய பூசை வேட்கை யுறறவை ஞான பூமி
வென்றிகொ டலைவன் பாத மேவுகா ரணமயா தென்றார். 229

கடுத்தெதிர் வினாவி நின்ற கரிசுறு முனிவா தம்மை
விடுதலைவம் பொறியி னீன்ற மேதகு சூத னோக்கித்
தொடுத்தமெய்ப் பத்தி யோடுஞ் சூழ்ந்துரை வினாவிற் கங்கே
யடுத்திட விறுத்து மாவென் றதைதாப் புக்கா னன்றே. 230

கயிலெடுகு வரையகத்துக கணநாதா பலருளரும்
பயிலுமா வியவானும் பகர்புட்ப தந்தனுமென்
நியவியற்கைப் பெயருடையா ரிருவருமும் புரமொரிதந்
சயமுடைய சேவகனா தகும்பணியிற் றலைநின்றார். 231

ஒருவரொரு வரைநோக்கி யுளத்தெழுந்த பொருமையினு
லொருவரொரு வரிற்பூசை யுஞ்ந்துதலான் மேம்படுத

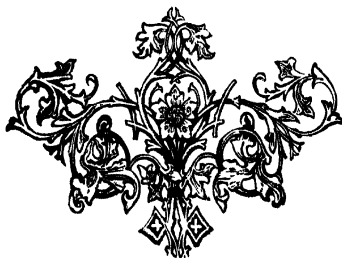
நிருகுமுளத் தொடுகினைந்து தினமுமிக லினர்வருங்கா
 விருவருமோ நுழியெதிர்நே ரெய்திமிகத் தருக்கினார். 232

தருக்கியிரு வருந்தம்முட் டழலவிழித்து முரணுமிடைப்
 பொருக்கெனமா வியவானப் புட்பதந்தன் முகநோக்கி
 வெருக்கொளிப மாகென்றான் வெகுண்டிடுமா வியவானைச்
 செருக்கினரும் புட்பதந்தன் சிலம்பியா கெனச்சபிததான். 233

மாறாத பெருஞ்சாப வலைப்பட்டிகு கிருவோரு
 மாறாடு சடைமுடியா ரடிபணிந்து விளைந்ததிது
 வேறாக வருளுகென வேண்டினார் வேண்டிதலு
 நீருமிந் திருமேனி நிமலனா ருள்செய்வார். 234

வானநா டருமபழிச்சி வரமேற்குஞ் சோனாட்டுண்
 ஞானபூ மியையடுத்து நமதருட்பூ சீனையாற்றி
 யானதோர் தலத்தினுமிக் ககத்திகலி யுயிரிறந்திவ்
 வீனமா கியசாப மிழப்புறவீ ரெனவிடுத்தார். 235

அனையபெருந் தவமுடையா ராதலினு லருந்தவததீ
 வினையகலுஞ் சிவபூசை விழைவினெடுஞ் சிவம்பெருக்கித
 தனைநிகரு ஞானதலஞ் சாரந்தனரென் றிறுத்தப்பாற்
 புனைதவத்துக கவுதமனார் புரிந்தபண் சொலப்புக்கான். 236

கௌதமப்படலம்.

தவமலி யோகருட் டலைமை சான்றவ
னவமறும் வெண்பொடி யவிர மெய்யின
னிவருறு கண்மணி யிலககு புணினன்
கவுதம னெனும்பெயர் கலந்த மாதவன்.

1

முகிலுறழ் கருங்குழன் முத்தந் தைவரு
நகிலின ண்றுமணங் கமழு மெய்யின
ளகலிகை யெனும்பெய ரணககு தன்னெடுபு
பகலிக முன்பொய்ப் பண்பின் வாழநாள்.

2

பொன்னுல காள்பவன் பொருவின் மாதரா
ளின்னலம் விழைந்தன னெதிரி லமமுனி
தன்னுரு வெடுததனன் சாந்து தையலாய்
நன்னலம் வேட்டன னுன்மற் றிந்திரன்

3

மாரவேண் மலர்க்குண மலையப் பட்டுளே
ஞரமா முலைகளி றடுத்து நினவிழிக்
கோரவா ஞறத்தழீஇக் குமைதது வெம்பகை
வீரநான் பெறத்தகும் வேலை யீதரோ.

4

கருதலா போரினாற் காய நீங்குறத்
திருவள ரமுதந்தெண் கடலிற் பெற்றுளே
னுருவிலி போரினா லுயிரு காமைநின்
னுருவள ரமிழ்தமிக குதவு கென்றனன்.

5

பண்டைய வுழ்வினைப் பாழி யென்சொல்கேன்
மண்டழன் மெழுகென மனநெ கிழ்ந்துநாண்
விண்டனள் காதலை விழியிற் றேற்றியாஸ்
கொண்டனள் பின்வருங் குற்ற நாடிவள்.

6

இந்திர னேநமை யிரக்கின் றுனெனப்
புந்தியி னரும்பிய பொருவி லோகைய
ளந்தினெட் டியிர்த்தன ளாண்ட காயினி
*முந்திய தெனக்குமான் முயககு கென்றனன்.

கறையடி வெங்கயங் கடவு குஞ்சர
நிறையெனுங் காவல்கை நெகிழ் மாதென
வறைபெறுங் கானகத் தடுத்திட் டைம்புலக்
குறையறு குள்குவாய் குதட்டிச் சென்றதே 8

காதன்மொட் டரும்பிமெய்க் காமச் செவ்வியி
னேதமின் மலாமலார் தின்பத் தேன்கொழித்
தூதகக் களிப்பளி யுலாவ விர்திரப்
பாதவம் படர்ந்தது பசும்பொன் மென்கொடி. 9

கலவிதய்த் தின்னணங் களிப்ப நீடிய
வலர்முலை மாதின் யகலுஞ் செவ்வியிற்
பலர்விழை கவுதமன் படர்ந்து நோக்கினு
னலமலி தனதுரு நன்னுந் வஞ்சனை. 10

யாரிவ னெனதுரு வெடுத்து ளானிவண்
யாரிவன் புருதர வெண்ணுங் காரியம்
யாரிடை யிவற்குறு குறையென் றெண்ணுவான்
யாரினுங் கைதவ னியல்பு தெள்ளினான். 11

உள்ளவா றரையென வருத்த நோக்கினான்
றெள்ளுமா தவனவன் சிவப்புக் கஞ்சுபு
களன்னு கியவிகம் பமர காவல
னள்ளுமா நிதுவென நவிற்பி யிட்டனன். 12

விழுவிய வருந்தவன் மேக வாகன
வொழுஞ்று மறைநெறி யொருவிக் கற்பெனுஞ்
செழுவி ய பெண்மையைச் சதைத்த நின்குறி
யடிகிமண் விழுகெனச் சாப மாக்கினான். 13

சிலைமர மென்னவே தெவ்வி னேர்வச
நிலைபெறு நீமையி னிற்றி யாதலிற்
கலைதிரி காளிடைக கல்லு ருக்கொடு
மலைவறக கிடவென மனைவிக் கோதினான். 14

இந்திரன் விடணமங் கிற்று மண்விழ
வந்தரத் தெய்கின னமரர் நும்பொருட்
மிந்திடத் தொருவினை யுளுற்றி னேங்கிது
வந்தது வானுளீர் மாற்றுவீ னென்றான். 15

கடவுளர் சூழ்ந்தனர் கடுகி மேடத்தின்
விடணமே விடனுக்கு விடண மாக்கினான்

மடனறு மகலிகை மாதுங் கல்லென
விடவிய காணகத தினைந்து வைகினான்.

16

மனையவ ளின்றியே வைகுஞ் செவ்வியி
னனையவட் கறப்பய னண்கை மத தாகலின
வினைசபு முனிவற்கு விளங்கு மேராதின ம
புனையிழை கலவியிற் புந்தி சென்றசே.

17

பெருந்தவன காமநோய் பிணைந்து ளானனி
வருந்துவு வைவன்பி வருத்தங் காணுதல்
பொருந்துவ தன்றெனப் பொலிந்த வெய்யவன்
பிருந்திய குடகடற செல்லன் முன்னினை.

18

இருளந் தானவா குடிக்களு மிறுத்திறுத் தொழிக்குஞ்
செருவி னொந்தெய்த தோசெநிந் திட்டது சிவனும்
பரிதி நாயகன சேந்தது பறந்தலை யுழக்கப்
பெருகு சோப்பிர தாபமபோத திட்டதம புரையும்.

19

பாவ காரிய ருடலமும பலத்தாக கருங்கண
மேவ லாலுறுந் தொடக்கின விளிப்பவன் போல
வோவி லாதவஞ் சொரிந்திரு ளொதுக்குவெஞ் சுடரோன்
றாவு மேழ்பரித் தேரோடுந் தடங்கடற் குளித்தான்.

20

மணந்து ளாருயிர்க் கிருமபபன வளர்க்குமந் திரத்திற்
புணர்ந்த வேள்வியிற் செய்யவான் தழலுமாய்ப் புணர்ந்து
தணந்து ளாருயிர நீத்தவி சாரத்திற் தகநூ
லுணர்ந்து ளாபுரி தழலுமா யொளிரந்தது செவ்வான்.

21

அருளசி வத்தினின் றெழுவெழுந் தகிலமு மதுபின்
மருவி யொன்றுறக காததலு மடியுமா போலப்
பரிதி தண்கட லெழுவெழும் பறவையா திகளப்
பரிதி தண்கடல் விழவடங் கிணபயி லிடமே.

22

அளிசெய தின்னலை யகற்றமா ருளொடுக கலந்து
தெளியி னல்லதை செறிந்தறி வுயிர்க்குமா மலநோய்
விளவ தின்றென விளக்குமோர் சான்றதாய் விழிக
ளெளிய தன்மையி னிருப்பவல் விருள்பரந் தன்றே.

23

பெரிய ராற்பெருங் காரியம் பேணினர் முடித்தற்
குரிய ராங்கவ ரொழிந்துழி யொழிந்தவர்க் கினமேற்
சிறிய ராணுமக் காரியுஞ் செய்துகொள் வதுபோற்
சிறிய தாமொளி விளக்கினாற் தீழ்ந்தறிந் தனனை.

ஆத வற்கும்வெண் மதிக்குமிக் கவிரொளி தனதே
யாத விற்குட ரிரண்டினு யடப்படா விருளுக்
காது தற்குரி விளக்கிடைக் கண்ணியர் வதன
மோது டித்திா ளிடைமதி யெனவுலாத் தருமே. 25

இருண்ட சேவலத் துயிலென விருண்டன சிலகண்
மருண்ட தாஞ்சுக லத்துயிர் மானவே சிலகண்
வெருண்டி டாதொளிர் விளக்கினால் விளக்கின சிலகண்
டெருண்ட வீட்டின றெனச்செறி யிருள்கழிந் திலவே. 26

அன்பி னேந்தினேனக் கனவொழுத கத்தினிடிக் கான்றோர்
வன்பின் மற்றைய பொருள்களைக் களவின்வவ் வுநர்க
ளின்ப வன்பரைப் பிழைக்குநர் பேயிவ ரெல்லாந்
துன்ப மற்றனர் துகடிக் ளினர்க்குத வாதோ. 27

தயங்கு பேரொளிச் செக்காவா னெனுந்தழற் பிழம்பி
னியகரு கார்நிறப் புகைவிரா யிறுத்ததே போல
வயங்கு ருதுபல் லுயிர்த்தொகை யயர்வுற வடுத்த
மயங்கு காரிருண் மென்மெல மலிந்தது மன்றே. 28

மண்வி ராம்புனல் விராவழன் மானமேல் கடற்பால்
விண்வி ராவொளி விராவிருள் விளகமழல் விராவு
மெண்வி ராவுகால் பொரவிதின் விராவுவான் குரியிற்
மண்வி ராவிய தவளமா மதியெழந் தன்றே. 29

எழுந்து மாமதி தோற்றலு மீர்ககலை யமிழ்தச்
செழுந்தண் வார்கிடி ணககொண் டிக்கினும் பார்த
வழுந்து சேறெனப் பானிலாப் பிழம்படர்ந் தன்று
விழுந்த காரிருண் மெய்யெழப் பொய்விழுந் தாகரு. 30

ஒளிமி குந்தவ னாயினு மூனமா திகழ்
களிமி குந்தவ னாயினு வகடனமக் கன்றென்
றளிமி குந்ததா ரகைபகற் கழகுறு தழிந்து
தெளிமி குந்ததன் பதிக்கெழி ரிகழ்ந்தது நெடுவான். 31

உருக்கும வெய்யவ ராயினு முற்றவர்க் கின்பம்
பெருக்கு மன்பினர் தண்ணிய ராயினும் பேணு
கருக்கும் வன்பின ராவ்வுகை கதிரவ னலர்த்தி
யிருக்கு மம்புயஞ் சுருக்கின னிலகுதண் கதிரோன். 32

நொதுமல் காட்டின கோட்டலர் நுண்ணித் தேற்ற
பதும நீடிய பகையினக் காட்டின வெனத்தாம்

விதுவி ழேறிற வாதனன் நெனவிழைந் தாகுது
மதுவ ருத்தண் குமுதமு நீலமு மலர்ந்த. 33

செயலை மாவினுன் மரமெலாம புகழொடு சீரந்த
பயிலு நீரின பதுமநீ லகுகளாற் சிறந்த
வயர்க வார்கொடி யினத்துமென் னாலென வெழுப்பட்
டயர்வின் மாணுக் கொருகளை யலர்ந்தன முலலை. 34

தமியா வாண்முகத் தொடும்பக னிகர்த்ததண் மதிய
மெமியர் வாண்முகத் தொடுமிவ வொத்தில கியதா
லெமியர் வாண்முகத் தொடும்பக லிருந்ததா மமைய
டரியர் வாண்முகம் போன்றன தயங்கிய விரவில். 35

புரிந்த வன்பமைப் புணர்ந்தவா புணர்முலை கழிந்து
பிரிந்த மங்கையா பெருமுலை முன்பக னிகாதத
தெரிந்த சக்கர வாகங்க டிகுகள்பைக கதிர்கள்
விரிந்த பின்பகல் பிரிந்தவர் முலையுமீழ்ந் திலவே. 36

கணவர் வைகிய காரிகை மடந்தையா கருககண்
மணம லிந்ததண் டாமரை மலரலா னிகரா
கணவர் வைகிய காரிகை மடந்தையர் கருககண்
மணம லிந்ததண் குவளையுஞ் சகோரமு மலையும். 37

கரண்ட மேவிய பொய்கையிற் கமலமா மலரிற்
நிரண்ட தேத்துளி பருகியுஞ் செறியிதழ்க் குவளை
வரண்டு வார்மதுப் பருகியு மகிழ்ந்தவண் டொன்றே
யிரண்டு காலத்தும் பிரிவிலார் விழியிழைந் தனவே. 38

வீங்கு தண்புன லெடுத்தெழு மேகங்கள் வளர்ப்ப
வோங்கு பைம்பயிர்க் கொளிரந்துதன் வயிற்றெழுந் திகுக
ணைக ருகரு வுறுத்திடு நெடும்பயன் குறிததுத்
தாங்க ருககளிப் பானனி தழைத்தது புணரி. 39

அளிக்கத் தக்கன விரவியி னரவிந்த மாதி
சளிக்கத் தக்கன திங்களிற் கயிரவ மாதி
யொளிக்கத் தக்கது சுடரி^{சுடர்}ரண் டானுமோங் கிருஞ்சோ
விலிக்கத் தக்கவர் யாவரின் விழைதகப் படுவார். 40

பிரசம் வாரகளைப் பெருஞ்சுவைச் சிலையெழும்ப் பெருந்தோ
ளரசன் மாமதி வெண்குடை நிழற்றவா கலியின்
முரசு மார்ப்பெழ மொய்குயிற் காசன முழங்க
விரசு கான்மணித் தேர்கடாய் வெய்யபோ^{பே}ரீ நுழந்தான. 41

மாதர் பாலம ருருதென மைந்தாக ளகித்தாரா
மாத ராடவர்க் குடைதரு மாவவே னென்று
மாத ரோடுதங் கணவரை மணந்தன ரவர்பான்
மாதர் வேள்கிணை தொடைமடக குண்டன மாதோ. 42

கொங்கை யன்றிது மாரனார் தொடுத்தகோ கங்குள்
செங்கை யன்றிது மர்ந்தி மன்றிது செயிலை
தங்கு வெண்ணைகை யன்றிது தளவுவான் விழியன்
நிகுகி துற்பல மெனத்தணந் தார்சில ரினைந்தாரா. 43

காம னாமத யானையைக் கருங்குழற் பிணித்துக்
காம னாருந் துசப்பிடைக் கரந்ததுண் கவிசை
காமர் வாண்முகத் தடக்கியிங் கனமெலாங் கடந்து
காம வீரராய்க் களித்தனா கலந்தகா ரிகையார். 44

இனையபுன் மாலவாந் திறுத்த வெல்லையிற
நனைநிகர் கவுதமன் றனது நெஞ்சிடை
நனையென வருமபிநற் போது கொண்டதோரா
வினைநிகர் காமநோய் மிகக் ஸந்தரே. 45

மாரனுந் தனதுகை மதுகை தோற்றினு
னீர்வெண் டிங்களு மெரியு மிழந்தது
கோரவல விடமெனக் குளிராத தெனறலுஞ்
சாரவம் முனிவரன் றளாதன் மேயினுன. 46

எல்லுருக் கரத்தலு மெழுந்த காமநோய
வல்லுரு மேறென மதியைப் போழ்ந்தது
கல்லுரு வாயினள காதன மாதரா
எல்லுருக் கின்றதென் றயாந்து மாழ்குமே. 47

உருவெளித் தோற்றலு மோடிக கைகளான
மருவுறத் தழுவிடு மாய மோவெனுந்
தெருமரச் சிலையெனச் செபத் தீமையாற்
பருவரற் படுத்திகொல் பாவை நீயெனும் 48

எரிகருவ கண்ணென் றறிந்துமீ சனுகெதிராக் துடல
மரிக்கும் பேசை யை பிறந்தைபா ல் ததவன் மனமும்
திரிக்குந் தீமையை தெரிவையர் சித்தமும் போராத்
பொரிக்கு மாண்மையை யென்னைநீ பொராய்கொன்மன் மதனே. 49

கடித்து மென்றுமென ரு மிழந்திடப் படுங்கரத் தினில்வில்
பிடித்து மென்கரத் தாற்பிசைந் திடப்படுங் கிணை

மிகுக்க மெல்லிதழ் மாசரை நினைவொடுந் துறப்பின
முடிததல வல்லெகால வஞ்சின முழங்கினை மதனை. 50

வெம்பு சாபமுன் வாங்கின தொழியமேல் வாங்கின்
வெம்பு சாபம்பின் வாங்குவை சாதமவேட் குரிசு
லம்பு தூவுவை யாயின்வா ளரிக்கண்ணு ல்லித
யம்பு தூவுவ ளன்னவ ளாயுளின் காறும. 51

தனது சேனையைத் தணந்தவாக கல்லது சமங்க
டனது சேனையைச் சாராதவாக குறுத்திடா தவனைத்
தனது சேனையைச் சம்புவாற் றணப்பினல் லாது
தனது பேரிடைத் தணித்தலுங் கூடுமோ வென்னும். 52

கற்ற கல்வியுங் கண்ணகத் தஞ்சனம் புறத்தே
யுற்ற பொண்பொருள் விளக்கியுண் கண்ணினுக் குதவாப்
பெற்றி யொப்புறப் பிறிதகெலா முதவியே பேணிப்
பற்று மந்தெனக் காவதின் றேயெனப் பரியும். 53

தேயு நீரினை தேய்த்திடப் பட்டனை கறையை
காய மேகதி யாகிய கவலையை துருவன்
பாய சூத்திரப் பிண்பினை பாருழைத் தருங்கி
மாபை நோபையும் வளர்ப்பது தக்கதோ திங்காள 54

அத்தி வண்ணாதம வேணிய் னிரப்புமா மமிழ்த
முந்து தண்கதி மாற்பயிர விளைக்குமோ மறமுஞ்
சந்த வெம்பர வுண்பக துணையிற நீர்த்தோ
நந்த வெம்பிய பாவமன் றேருநகு திங்காள. 55

கரிய நஞ்சினும் வெண்ணிற நஞ்சுந் கடியை
பெரிய தண்கடற் பிறந்தஞான் றல்லது பெருமா
னுரிய கண்டநின் றெவனாய் முலைசெய்யா ததந்
புரியு மென்சடை யிருநதுநோய் புரிதிவெண டிங்காள. 56

விடங்க னிர்தவுட் டினையெயிற் றாவும்வெய் துமிழு
மடங்க ருங்கொடுந் தீயைந் யாதலி னைம
னிடங்கி டந்துமின னருளினே யுலையிகல் காம
னுடங்கு டன்றனை யாளிர்மதி தருகெ லோ வென்னும். 57

வான்ம ருந்திலக் குமிமுதல வளமபடு புணர்
தான்வ ருந்தருஞ் சுமிழந்ததே யெ ிற்றவத் தழங்கு
மீன்ம விந்துவர் புலான்மிடை நீ விடி னாவு
நான்வ ருந்தவு முனிதரா திருத்தியோ நல்லாய். 58

நல்ல வர்க்கிட ரேபுரி நவையினம் தமக்கே
செல்லும் வண்ணமெல் லாந்திக முதவியே செய்து
மல்லல் குன்றுறப் பன்முறை வறந்தனை யனங்கற்
கொல்ல லொல்லெனு மொலிகட லேயென வுரைக்கும். 59

சந்தன மலயச் காலே தமியரை வருத்தி வேண்மெய்
வெந்தனன் கவிகை யாகி விதுக்குறைந் ததுதே ராகி
மந்தமுற் றனைநீ யென்னே மற்றுமன் யதனைத் தராகி
வந்தனை சீரட் பார்யார் வருந்தியும் வருத்தா ரென்னும். 60

காமனை யுயிர்த்த மாயக் காமரு விடையின் சாதி
யாமத விடையின் கண்டத் தணிந்திடப் படுத லாலே
தாமணிக்குலமு நம்பாற் றொருபிணி செய்யா நின்ற
கூடணிக்குயிலோ பீழை கூர்ந்திடா தென்று நையும். 61

இவ்வகை யிரவி னெல்லாப் பொருளினு மினையா நின்ற
செவ்விய முனிவன் சாலச் செய்தவப் பயத்தின் பேற்றா
லவ்விய மளிக்குங் காமக் கருமருந் தளிக்கு நாத
னவ்வியங் கரத்தா னன்றி யிலேயென நாட்டங் கொண்டான். 62

வானநாட் டவாக்கு மெய்தா வரம்பல வழங்கா நின்ற
ஞானகேத திரத்தை நண்ணி நாண்மதிக்குண்ணி யாடா
பினநா மகல வலலே யினிதருள் வழங்கு வாரொன்
றானமாங் ககல வுன்னி யொருமருங் கிருந்தா னா. 63

பெருந்தவ முனிவரன் பெரிதுங் காமத்தின்
வருத்தின னின்னுநாம் வருத்திற் சாபமுந்
தருந்தரு மெனவரை யிரவுஞ் சாய்ந்தது
விரந்தென வைகறைப் பொழுது மேயதே. 64

இராக்குறி துகர்ச்சியி னெய்தி னோர்களு
மராய்பாத் தையர்மனை மருவினோர்களு
முராய்ப்பல விரைகளி னுற்ற மாக்களும்
விராய்ப்பயி நமதிட மேவ மீண்டனர். 65

ஊடிய மகளிரை யுணர்த்தும் பாணியும்
வாடிய ஆடலை மாற்றி யின்பமே
நீடிய கலவிக ணிகழ்த்தும் பாணியு
மாடக நூபுரத் தொலிய ருதவே. 66

மெத்திய காரிருள் விடியன் மேவலு
மைத்தடர் ஞாய்வல் லிருளு மல்கிய

கௌதமப்படலம்.

நித்திய கேவல விருளு நின்மலன்
பத்திசெய் குநர்மல விருளும் பாறுமே.

67

மழுங்கிய திந்தூதா ரகைம முங்கின
விளககிரு டிமித்தொளிர் விளகரு மங்கின
செழுங்கதி ரவன்வரு மென்று சிந்தைநிலி
கழுங்கிய கவலையி லடங்கி னாலென.

68

சந்திர னெனுமொரு தநயன் மாணொளிக
கொந்துகொண் டிலகிய கோலக காண்டொறு
மந்தின்மெய் மலிந்தெழு மாழி மற்றவ
னந்தொளி காண்டொறு நந்தன் மேயதே.

69

வாரணத் துழனிகண் மீனதொ நீண்டின
வாரண முழுகமுத கிடைதொ றண்ணின
பூரண னருளிய பொருவின் மந்திரக
காரணி கருகருர்இ கரைதன் மேயின.

70

காவலர் நகர்தொறுக கடுகு கைப்பறை
யோவின கடலொலி யோடு மந்தெதிர
நாவலர் துதியொடு நன்கி யப்பின
தேவர்மந் திரந்தொறுஞ் செறிந்த டல்லியம்.

71

இருளெனும் பகைக்கழிந் தினையுந் தாமரை
மருமலர்க் கிழத்திதன் வாட்டம் வீட்டுவான்
பரிதியின் வரவினப் பகருந் தாதென
வருணன்வந் தெழுந்தன னம்பு ராசமேல்.

72

பாச வறிவும் பசுவறிவும் பரந்த வருளின் முழுதடங்கத
தேச விரியுஞ் சிவஞானந் திகழ்ந்து விளகரு மாறேபோன்
மூச மிருளின் விழிக்குதவு மொய்த்த வுடுவு மதியொளியும
வீச கிரணத் திடைக்காப்ப வெய்யோன் வேலை முகட்டெழுந்தான்.

73

இரவை யகற்றி யொளிபரப்பி யிலகுஞ் சுடரோன் குடகிசையிற்
பரவை குளித்துவ குணகிசையிற் பரவை குளித்து மணியுளவின்
விரவு முவரு மாறியங்க மிக்க விளைப்பு மொருவுநர்போற்
காமென் மலரிற் புனலெதிர்தாய்ச் கரைந்தார் மறைபூ சுர்பலரும்

74

அருளீற் பெரிய சிவபெருமா னுன்ற வருவ மெதிர்நோக்குக
கருணை யடியார் திருமுகமுத கண்ணு மனமு மெனமலர்ந்த
பெருகு மதுத்தா மரையந்தப் பெருமா னுருவப் பெருவினுக்குத்
திருகு மதுத்தா ரெனக்குவிந்த தேன்செய் குமுதத் தொடுகுவளை.

கரும வகையை யென்னென்று கரைவா மிரவீற் களிகூர்ந்து
பரிதி யெழுவஞ் சிலவுயிர்கள் பருவந் தழிந்த விரவெல்லாந்
தெருமந் தழிந்த சிலவுயிர்கள் செம்மாந் தின்பக் கடற்குளித்த
வெருவி லுயிர்க் டொறுஞ்செயல்கள் வெவ்வே ருதி வளர்ந்தனவே.

76

விடிய லடுப்ப வைகறையே விமலன் பாத முளத்திருத்திக்
கடிமென் மலர்வா ளிகடுரக்குந் காம னமரிற் றிதிதுப்த
முடிவி லரிய பெருந்தவத்த முனிவன் வளர்நாட் கடன்முடிததுப்
படியில் வளத்தி னுயாசம்பு பதியை நோக்கிப் படர்கின்றான்.

77

அமையாக் காதற் பெருங்காம வாழி பெருகி யயில்வேற்க
ஊமையா ளொருபா லினிதமா வுலக முடிது மொருவகுயிர்த்தா
தமைநா டியமெய் யுணர்வநதோ தளரப் பலகாற் றடிமுளத்தோ
டிமையா ரிறைஞ்சுந் திருவாணக் காவி னெலலை யெதிர்கண்டான்.

78

கண்டவ னெழுந்த பொங்கிய காமக கடல்கரை யிகவுறு தடங்க
விண்டனன் கவலை தண்டென நிலமேல விடிந்தன னெழுந்தன னின்
நுண்டுளி யரும்பும் விழியினன் மறைக ணுவல்செழு நாவின் னடந்து
மண்டிய பொன்னி நதிப்புன லாடி வளஞ்செறி யகநகர் புகுந்தான்.

79

ஆவகுள தீர்த்த மீனத்தினும படிந்திட் டருள்கெழு பூதிசா தனமு
மோங்கிய விதியா லணிந்தெழுத் தைந்த முரைத்தரு வருவரு வருவாய்
நீங்கரு மலத்தின் வலிகெடுத் தெவர்க்கு நின்மல ஞானமுய்த் தருளும்
வீங்கிய கருணைப் பிரமலிவ கத்தை விழியெதிர் கண்டுதாழ்ந் தெழுந்தான்.

80

என்று கூற விருடியர் சூதனை, நன்று கூற நவில்பிர மேசனென்
றென்று நாமமவ குள்ள பிரான்றழீஇ, நின்ற வாறு நிகழ்த்துகென் றாரே.

81

வேத நாவின் மெய்யுணா நெஞ்சின, ரேத மேதுமெய் யாத வியல்பினர்
தீது சீாவி னைலுஞ் செய்தவச், சூத மாசவன் சொல்லாத தொடங்கினான்.

82

இராதந் திரமென் றெருகற்பத் தியைந்த கிரேதா யுகத்தளிகள்
விராவும் கமல மலரணையான் விளகஞ் சிருட்டித் தொழில்பெறுவான்
பராவி வழிபா டினிதாற்றும் பரிசா லணைய திருநாம
மராவு மதியு மணிந்தாருக் காயிற் றெனமற் றறைகிற்பான்.

83

கண்டு பணிந்த கவுதமனாற் கடிமென் மலரா திகள்கொணர்ந்து
மிண்டு மலத்தின் வலிமுருக்கும் விதியாற் பூசை யினிதியற்றித்
தொண்டு பலவு மந்நாட்போற் றெழிக்கச் சிலநாள் புரிகாலை
யண்டா பெருமான் பணிக்காகுகி யடல்வென் னேற்றி நெதிரின்றான்.

84

விலங்கற் கரைய னன்றெடுத்த மிளிர்பூண் முலையா ளிடந்தழுவ
வூலங்கற் கடுக்கை முடிசுதிப்ப வமரர் முனிவர் தொழுதேத்த

வலங்கொள் பூதம் புடைநெருக்க மழவென விடைமே னின்றூதந்
துலங்கு மலர்ததா ஞறப்பணந்து சூழ்ந்து குழைந்து துதிக்கின்றான். 85

இனமலர் சிந்தும் வேழஞ் சிலரொடு மெறிவித தாய்நின்
சினகரந் தகர்த்த வேழஞ் சிவகதி படைவித தாயா
யனகனே காவ ணீழ டண்ணலே யமர மேதே
யுனகருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுணரு நீரார் 86

பதிவிர சைபருக கொலாம் பாரிடை யொருநான் மூத ம
பிதிவொளி யாகி யாட்டு பிான்மனை விழைந்த பாவ
விதமுடி சுகல ஞாதத வீரிய மளித்தா யின்பம்
பொதியுருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா புகழ் நீரா. 87

மறைமுடி தனக்கு நீண்ட யாலபன முடிக்கு மெட்டா
தறைமழற் செய்ய பாத மதிரகுரைப் புன லும பாம்பும
பிறையுமென நிறவற்றை யெல்லாம பிறங்கொளிச் சடையிற் வைத்தாய்
நிறையுருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நினக்கு நீரா. 88

மருமலி கின்ற மெனபூ வாளிகள கழைவி லேறநிப்
பொருமொரு தேவ னாக்கை பொடித்தனை பொருவின் முததி
யருவுகச் செவக லோச்ச மொருவருக களித்தி யானின்
நிருவருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா தெரிக்கு நீரா. 89

சிறுவிதி புரிந்த வேள்வி தீவினை யாக்கித் தேவாக்
குறுமுறை செய்தாய் தந்தை யுயிரகொலை புரிந்த பாவ
முறுகுபுண் ணியம தாக்கி முதன்மையோர பாலாக் தீர்க்காய்
பெறுமருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேணு நீரா. 90

ஒருவாபுற பிறந்தா தம்முட் கலவிசெப் யொழுககந் தீதென்
நருளினை நினது மெய்யி கைகிப வுமைபொன் வாணி
வருமான் மாயன் வேதன் மூவரு மணப்பச் செய்தாய்
பெருகருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா பேசு நீரா. 91

தீமபுனல குடைந்து தூய திரவியத தியற்றும் பூசை
பாம்படி விதித்தாய் கீமற் றழககடத் தாட லென்பு
வேம்பொடி கொண்ட சனநி வேடன்மிச் ச லுங்கைக் கொண்டா
யோம்பருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுனனு நீரா. 92

எண்ணிரண் டாண்டே முன்ன நீந்தனை யதனைத் தெள்ளி
யண்ணிய கால னாவி யடர்த்தொரு பாலன் றன்பா
லெண்ணிரண் டாண்டே யென்று மெய்துமா கடைக்கண் வைச்சாய்
நண்ணருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நயக்கு நீரா.

வெல்லமா விழைந்த வாணன் வீங்குதோ ணைகு ந்றப
வல்லெழுந்த் தோள்க ளெல்லா மாற்றினை விழைநது நீயே
சொல்லமர் விளைததுப் பாரததன றெடுகிலைத தழும்பு கொண்டாய்
நல்லருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா நவற்று நீரா.

94

மாலொடு பொருத ஞானறு வாழலை முரிதது வீழ்ந்த
கோலவிண் ணவாகு ழாததுட் குறுகிலோ துறப்பு கட்டு
மேலவா வலிக ளெல்லாம வேறுதலை றாங்கு கின்று
சுருட்டு டிறத்தை யாரே யுள்ளவா னறறு நீரா

95

சீங்குதெய் மனைவி கலலாய்த் தீதா வெருளி யுண்பால்
வீங்கமுன் புரிந்தா யின்றம் மெல்லிய லின்பந துயதது
நீங்கருஞ் சொல்ல னீங்க நினைவினைக கொடுத்து நினற
போங்கருட் டிறத்தை யாரே யுள்ளவா றுரைக்கு நீரா

96

எனத்துதி யியம்பி நின்ற விருடையை யினிது நோக்கிக்
களைத்துவண் ளொருங் கொணைநக கண்ணியா றுருளிச செயலர்
மனததுப ரொழிதி தாச மதியினின் மனைவி சாப
மெனைத்துமவிட் டகல நின்பா ளொபதுவ ளின்ப மெயத

97

அறறைநான் காறு நினபா லனங்கவே ளமர்செய வாளி
யுற்றட லாது நிற்க வோங்குமித தலத்தி னைதம
பொற்றநற் கழற்றாட் பூசை புரிநது நீ வதிக வென்று
கற்றைவாா சடைபாா கூடிக கரந்திவிந ததது ளாறா.

98

அண்ணலா ருருளிச் செய்த வருடலைக் கொண்டி நானும்
புண்ணிய முனிவன் சாலப் பொருவினமா தவங்க ளாற்றி
வண்ணமென் மலக் ளாதி மாண்பொரு டழலிப பூசை
பண்ணிபங் கிருந்தான மீட்டும் பலபகல் கழிந்த வன்றே.

99

ஆயதோ மையந தன்னி லயோத்தியென் றலகம போற்றம
பாயசோ நகரின் மேய படாசிலை யிராம னென்பான்
மேயசோ மிதிலை நோக்கி வியத்தகச் சொலவான் பாதந்
தோயமாண் கலவின வண்ணஞ் சுடா ததொடிக் கொழிந்த தயமா.

100

கல்லுரு வொழித லோடுங் கனகருழை யெழுந்து வல்லே
யல்லுரு நிருதா சேனையழித்திட நைத செயம
னல்லுருப் பாதம் போற்றி நயததகு கணவன மாட்டு
வெல்லுரு விலிசெய வெம்போ விழுமமாக் கொழியச் சார்ந்தாள்.

101

பிமலிக் கத்திற் பூசை பேணுபுண ணியதனை பேற்றாள்
விரவிய சாப நீங்கி மேவிய மனைவி றோடு

6

பரவியங் கூணறு தன்னமுன் டயினறுவ. ழிரககை மேவிய
சுரமெறு பெயுபபப்ட்டுத் தயதனன் முனிவ. ழேரமான.

10

அங்கினே சடைப்பெருமான் கவுதபனுக் கிருஞ்சகமங் களித்த வாற்றிற்
சங்கருவீ சுமென்னுமபே தககதிமே தாயகத்திற் றடி வீ நன்னாறு
மங்கைமான் மலமாதி மேட்டவ கரும வானவீடு வஞ்சப் பேராகும
பொங்குமர ருளசரககுஞ் சங்கமே சுமலது புகலவே றுண்டோ.

10

பிரமீச ரெனும்பெருஞ் சங்கமே சுமென்னும பெயரும் பூண்டா
வரநாளு மினிதருள வாங்குமே வநிபு சிரததர் தோயவோரக
குரமாதி நற்குணமும பல்பொருளு முயாவீதி முறுமா சாதி
விஓாதக் காகலிஞ் லசாகொருசீ ததமுநினைய பமேவா தனமே.

10

கோட தபெருந்தவச தக் கயச்சமுன வழிப டமன் கொலகை கொர்ந்றம்
வாடாத பெருஞ்ஞெவத தனதனவழி பநிங்குதை வகுத்தங் கெண்ணி
னீடழிப் பெருநிலகதி மலநாணய மாதலம பிக்குகது வீரென
மேட்டாக பெருங்க த லுளித்தருள கதழினி யுலக கலாரண

10.

குபேரன் வழிபடுபடலம்.

வெள்ளி மால்வரை மேவிய விததகரக
குள்ள வாறுயா பூசனைப் பேற்றிநா
னன்றோ தோழ நெனுமபெயா நாமடையுங்
கொள்ளு மேன்மைக குபேரனென பரண ஸா

1

ஆளவை மாநக ராளுழி யையிடு
களனி லாவிய காதகன கண்ணுதல்
விளரில் பூசனை மேதகு பேற்றிநா
வளநி லாவிய வையகங் காக்குநாள்.

2

தன்கு டித்தம னாகிய தனமையா
னன்கு முறறிய நாலவகைச சேனையுங்
கொன்கொ ழிப்பக் குறுகி நெடுஞ்சுடா
பின்கொ தெதிரி யப்பெரி தாற்றிநா

3

பதியின் மன்னவ னீங்கலு மன்னவன
பதியின் மல்கிய பல்வள முங்கவாந
மெதிரின மேனமை யியைத்து பெருங்கவின
பொதியும் புட்பக முங்கொடு பே யிநா

4

இருப திற்றெழீழ்த் தோளினி ராவணன்
செருவி னுய்தொளி செய்திகுது பேரனங்
கொருவு மோகைய னேங்கு கயிலையைப்
பொருவி லன்பொடு பொள்ளென நண்ணுநாள்.

5

திண்ண மாகிப் செய்தவ மாற்றிநா
னண்ண லாடித் தாமரை யன்பொடு
வண்ண மாமலர் தூவி வணங்கிநா
னண்ண லான்செய் நலிவினைக் கூறிநாள்.

6

தேவ தேவ திகம்பர தேவர்கள்
யாவ ருட்தொழு தேத்து மிறையவ
பாவ காரி பறித்தொழி செல்வநான்
மேவு மாறு விளித்தரு ளென்றனன்.

7

தேவ னினண்ணை தொண்டியெய் தேத்தலுந்

தேழி ஸாத கிளாத்தித் திருக்கள

பேழி னுனபுரை சீமக் கலடசுக்ணை

தாழி னுலித் தேவ தவ சாய் னுன

8

தேவ வருடம் பன்னிரண்டு செல்லப் பாசு பதவர்த

மேவி யரிய தவம்புரிந்து விழைநது நமது பூசனையந்

தாவில விதியான் மிகச்செய்தாய் தனத வினிக் வெருவறந்

பூவிற் பொதும்பா வளாநுன பூமி யுள தங் கினிதெய்தி.

9

பந்த மகற்றுந் குளிர்தீர்த்தம் பல்வாழ் படிநது தவததுயாநத

நந்தி வணங்கு நந்திச் சுவைந் வால கிலவீச

9

முந்து மனவில் சிவலிங்க முளேத்தங் குளவா ஸ்வயெல்லாந்

கந்த மலாதூய வழிபடிக் காச ஸ்ரீமெவை குதிகண்டாய

10

சின்னா கழியச் சிலை நாமன செருவி லடக்க னுயர்குடிப்பப்

பின்ன னுனது பெருந்திருவும பிறங்கா நின்ற புட்பகமு

முன்ன னெனவே நின்றாங்க முற்று மிதமெய் யெனக்கயிலை

மன்னா நின்ற பெருமா னை வஞ்சந் விடைந் கினாமாதோ.

11

விடைந் தருநந் தனித்தருய விடைமேக குயாதத பெருமாளை

மடைவிண் டொழுதும் பேரனாபின் வணங்கக் கயிலை வரைந் கி

நடைகொண் டவனித் தலத்தின்று வண்ணுந் தலங்குள் பலபணநது

புடைகொண் டொழுதும் காவியின் மருங்கு புருந்தான் பொருட்கிழவன்.

12

அங்கு நகர் மெதுமேகக் கவனித் தலத்தி னுறச்சுழிநது

பொங்கு புனறகா விரியாதிப் புரைசீர தீர்த்தம் பறபலவுந்

தங்கு விதியாற் நின்றபடிநது தயங்கு மிலிங்கம் பறபலவுந்

கொங்கு மலாதூயப் பணநதமுத லிங்கா திருமுன குறுகினுன.

13

மீளா வடிமைப் பெயரன்பின் வெண்ண வலினமுக் கட்டினியைத்

தோளா மணியைச் சுவையமுதைத் தொழுது வணங்கி வலமவந்து

மீளா தரவி னிருந்தொருசார நிசியுந் துயிலா தெழுதைதந்து

கோளா னதுதீர தரக்கணித்தான குருவெங் கதிரோன கடலுதித்தான.

14

அங்க னெருசார தன்பெயர்கொண் டமைய விலிங்க மொன்றிருத்தித்

தங்கு மறையா கமவிதியாற் றண்டா விருப்பிற் பூசுபுரிந்

தெவகு நிறைநத பூரணனை யெல்லாப் பொருட்குக் காரணனைப்

பொங்கு பாமா னநதமெனும் பொருளை நினைந்து தவம்புரித்தான

15

அற்றைத் தினம்போற் பலநாளங் களகைப் பெருமான வழிபாடு

முற்றப் புரிந்து வருகாலை முகினை நருவச்சிலை நாமன

வெற்றிப் படைபா ஸாகக்ஷயி விலிப்ப விழந்த புட்பகழு
மற்றைப் பொருளுங் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தான் நனது பதிகாரந்து.

16

பேணு ருடற்றும் பெருமபகையு மிறவிப் பகைசெய யாணவழு
மாணு விலையு மாயைகளு மவறுமை பிணியா திகன்பலவும்
வீணு யழிப வேட்டவர மவேட்டாங் கருளு மெஞ்ஞான்றுங்
கோணு வுருளுங் கொடுத்தருளுங் குபேய லிங்கம் வழிபடினே

17

வடமா திவததுத தலைவன்மிக வழிபா டாறறுந் திறமொழிந்தாந்
திடமா மதிலக னொருமூன் றுஞ் சந்து மிறையே யடியாராய்த்
தடமா மதிலொன றினிதிழைத்த தன்மை தெரிந்த வாறுடைப்பாந்
தெட்டாமா தவதகீர கேண்மினெனச் சூத முனிவ னோதுமால்.

18

திருநீற்றுத் திருமதிற் படலம்.

செவகட் சோழநாடு செய்யுழை லோசநு, மங்கட் கூடி யுருட்பணி செய்யுநாட்
மங்கக் கோயிலிற் சூழ்மதி லியாவையும. பங்கிற் கோலிப் படைக்க முயனறனா. 1

ஆககு நாத னருளிஹ லோமொழி, யிங்கு நீள்பணி யாவையுஞ் செய்யிடு
வோங்கி யாவையு முள்ளடக் குமதி, னீங்க வெனறு நிவந்தது வானிடை. 2

ஒது வான்மொழி யொன்செவி யேறலு, நாத னு ளீதெனி னன்றென,
நீதி வேந்தரந் நீண்மதிலு செயதலு, ராதி டீயயிழைப் பாமொன நகனறனா. 3

திருமால் பிர்மன புருசுதன் தேவா முனிவா போற்றிசைப்ப
வொருநா வலிங்கீழ் வீற்றிருக்கு முமையான் கணவன மதிசூழ
மருவார் கொன்றை மலரலங்கல் வயங்குந் தடந்தோ ளமுதேசன்
பெருவாழ் வலுக்கு கருளுவான் பிறங்கு மதிலசெய தி டரினந்தான். 4

பணியா திடினு மதுவேற்றுப் பயனைப் பெறமா லயனமுதலோர்
தணியா விழைவி னருட்கடைக்கண் டன்னை நோக்கி யெதிரிநப
வணியா நகர மெவற்றள்ளு மதிக வுரிமை தனக்காமிம
மணியா நகரக்கு மதிறுனே வகுப்பித் திடுமா மதிசுதிட்டான. 5

தாழ்ந்த பழிச்சு மடியார்க்குத் தனதின் னருளைத் தன்னேடு
வீழ்ந்து வழுவகும் பெருகருளை விமல னிந்தப் பணியொருவா
வாழ்ந்த மனத்திற் செயலிரப்பின் மறுசுங் மாட்டா மையைக்குறித்தே
போழ்ந்த மதியா திகள்கமந்து பொற்ப வேறு வாரினைந்தான். 6

அருளிற் கலந்த திருவேட மல்லாற் றனக்குப் பேரவகை
தருவ திலையென் பதமதுவே பணிகுத் தருவ சென்பதுவு
மருளிற் கலந்தா கருமரிய வார்செஞ் சடையுங் கற்கலையுந்
தெருள்கண் மணியு நீற்றணியுந் திகழு முருவத் கொடும்போந்தான். 7

தவத்தால் வருந்த நிரப்பணியாற் சால வருந்த லவைகளே
யவத்தாம் வினைகண் முழுதகற்றி யருள்சோ கதிகு வித்தாரு
பவத்தாற் சுழல்வோர் கருமரிந்து பணியே புரிய வைத்தொழிலு
நவத்தா ரணியா திகட்கியற்று நம்பன் கந்தாற் செயமதித்தான்.

அவனா லவளா லதுதன் னா லனைத் தும புரீயுந் தன தியல்பை
புவியே லெவர்க்கு மறிவிக்கும் பொருட்டும் புவியேயார்க் கலதுபணி
தவவா யாமை யறிவிக்கும் பொருட்டிந் தச்சர் முதலோரைத்
துவ்வார் சடிஸப் பெருமானார் தொழிலுக் குரிய ராககினார்.

9

எல்லாம் வல்ல தன தியல்பு லீண்டுங் கருமந் தமக்கியைய
கெல்லார் தமக்கும் பயனுதவு மியல்பும் விபூதி யெனுமபெயரைப்
புல்லா நின்ற திருநீற்றின் பொலிவும் விளங்கக் கூலிக்கு
நல்லா தரவி னீற்றளிப்ப நயந்தார் நாவந் பெருமா னா

10

தெளிக்குந் திருநீ றேதததஞ் செய்கைக் கேற்ட + செயும்பொன்னாயக
களிக்கும் வகைசெய் தறன்கடைகன கதுவா தொழிக்கும பெருஞ்சிறப்பால
வெளிக்க னெருசித் தரைப்போல விளையாட் டயரு மமுதேசந்
கொளிக்கும் வகையின் ருயெவரு முறுதி யோடு பண்புரிவார்.

11

நிலைபெ றப்பல துளை துளைத் தாண்க ணறுவிக்
கொலைமு கததவ மெனப்படை குடங்கையி னேச்சி
மலைபி ளர்துவன் பூணியிற் கொணாகுந் ரொருபாற்
சிலபி ளந்தரிந் தினகுகுறச சோக்குந் ரொருபால்.

12

பொருப்புக் கொப்புறப் புதமணல குவிக்குந் ரொருபா
னெருப்புக் கொப்புற முலததுர ணீற்றின ரொருபா
லிருப்புக் கட்டிக ளெரியின்வைத் தடிக்குந் ரொருபாற்
கருப்புக் கட்டிக ணிறைகளிற் கரைக்குந் ரொருபால்.

13

வறு மிட்டிகை வேறுவே றியற்றின ரொருபாற்
கூறு மிட்டிகை குரைதழற் படுக்குந் ரொருபா
ஹுறு கொட்டிதண் மணல்விராய் நுணுகுந் ரொருபால்
வேறு பட்டவல் வினைகளு மொறுக்குந் ரொருபால்.

14

இன்ன வாறுபல வினைஞரு லீண்டின ரிழைப்பக
கன்னி மாமதில் வளாதொறுங் கண்ணுதற் பாரதா
நன்னா வேடமோ டுதததவெண் ணாவலி னிழலா
ரன்ன மாமதில் வரிசைமே லடிமிதித் திவந்தா.

15

முற்று மோமுறை குழந்துமும் மலப்பகை கடந்து
பற்றி லாருயிப் போதந்தன் பாததா மரைக்கே
முற்று வேறுறத தோன்றுரு தொளித்தென நிலத்தி
னற்ற மேதுமி லாவகை யடைச்சினர் மாதோ.

16

மண்ணிடை வரிசை யெல்லாம வைகலு மழுத்திப் பின்னா
விண்ணிடை நிவந்து தோன்ற வியன்மகி லிழைத்துத் தம்பா

எண்ணிய வரிட்ட நீங்கி நலத்தகு மிட்ட மெய்த
வண்ணினர் தம்மை நோக்கி யருளினு லருளிச் செய்வார். 17

சித்தெல்லா முடைய நம்மாற் நிகழ்தரு பொருள்க ளெல்லாம்
பைத்தநா னிலத்தீ ரிந்தப் பரந்தமா மதிலி னாக
வைத்தன மாத லாலே வரங்களை வேட்டோ ரெல்லாம்
மெத்திய வன்பா லிந்த வியன்மதில் சூழ்க வென்றார். 18

அன்றுதொட் டவனி யுள்ளோ ரருமகப் பேறு வேட்டும்
வென்றியை விழைந்து மாறு வெறுகுகையை விழைநது மின்ப
நன்றியை விழைந்துஞ் சால நாட்டினை விழைந்து மிவ்வா
ரென்றிய மதிலசூழ் போந்திட் டிலப்பிலா வரங்கொள் கின்றார். 19

மதிலினைச் சூழ்வா மென்று மனையகந தனை நீங்கிற்
பொதிதரு பாவ மாகிப் புலவினை யவனை நீங்கு
மெதிர்கொளின் வரங்க ளெல்லா மெதிர்கொளுந கதாவின் ஞானங்
கதுவுறுஞ் சூழிற் சூழந் கரிசறு முததி நான்கும். 20

வலம்புரி கின்றோ மெல்ல வைககுமோ ரடிககுந் கோடி
நலம்புரி பரிமே தங்க ணவையறப் புரிந்த பேரூஞ்
சிலம்புறழ் மதிலை யந்தோ சிறிதவ மதிததா ரேனுந்
குலம்புரி சுற்றத் தோடுங் கொடுந ர குழப்ப ரென்றும். 21

தடநெடு மதிலை யோர்காற் றம்மியல் பானே சூழின்
மடவாக னேனும் பாவ வல்வினை முழுதுந் தீர்ந்து
கடவுள் ராவ ரென்னிற் கரிசறு முனிவீ ரந்த
விடவிய மதிலின் மேன்மை யாவரே யியம்பு நீரா. 22

தண்ணிய தாகி யெல்லார் தமக்குமின் புதவித் தானு
நண்ணிய வுணவ தாகு நறும்புன லுருவா றின்ந
வண்ணலே யானுந் தாழா தவமதித் தவரை முன்னாப்
பண்ணிய முறையுந் கேண்மி னெனப்பகர் கின்றான் குதன். 23

அமுதலிங்கேசரருண் முறைசெய்தபடலம்

சுவலயத்துச் சிவம்பெருக்குங் கோச்செங்க ஞாநிறுத்த
தவலிலபெருஞ் சிவத்துவிசர் சகலகலை வல்லவரா
யுவமையிலா கமக்கடலி னுளமுழுதந் துள்ள்தவராய்க
கவளமத கரியுரியார் கழலருச்சித் துறநாளில்.

1

மன்னவரும் பணிகேட்ப மறுபுலத்தி னுள்ளவரு
மென்னவினை புரிந்திடினு மின்றியமை யாதுதமை
நன்னயத்தி னுடன்படுக்கு நலததகைமை யுடமையினு
லன்னசிவத் துவிசொலா மகமதித்துத் தருக்கினரால்.

2

ஒப்பற்ற ஞானதலத் தொழியாத வாழ்க்கையினு
மப்புற்ற திருமேனி யமுதலிங்கர் பூசையினுஞ்
செப்புற்ற பெருமையெலாந் திகழ்ந்தனவென் றறியாமே
தப்புற்ற வகமதிப்பாற் றவறுகளே புரிந்திட்டா

3

கணிகையர்த நலநுகாநதுங் கண்ணுதலா பொருள்கவர்ந்தம்
பணிபுரிதல் பாணித்தும் பயிலொழுக்க நனிவிடுதது
மணிதுளக்க வியமியமபல வகுத்தலிவை யல்லாது
பிணிதுளங்க வுபசாரம் பேணுது பிழைத்திட்டா.

4.

உள்ளந்தங் கியகாவே யுடையவரா யிவர்நடப்பக்
கள்ளந்தங் குறினவர்க்குந் கள்ளந்தங் குதற்குரிய
வெள்ளந்தங் கியமுடியார் விளங்குதிரு வுளங்குத்துப்
பள்ளந்தங் கியநதியிற் படுத்துமென நினைந்திருநதார்.

5

பிழைகோக்கும் பிச்சாட நாயகர்க்குச் சிறப்பெய்தத
தழைநாவ லுடையார்குத் தனையனொரு வுணவைத்து
விழைவோடு மனைவோரும் வெளிக்கொண்டு கொள்ளிடத்துக்
கழையாடாப் பெருநீத்தங் கட்டப்பதற்குந் கலத்திவாந்தாரா.

6

முருகுவிரி வெண்ணாவன் மெய்யிழிவின் வீற்றிருந்தார்
திருவருளா லொருகுறை சென்றிலைப்பக் கலக்கவிழ்ந்து
பெருகுபுன லிடைமடவார் பிள்ளையுட னனைவோரும்
பளவரவற் றயிர்மடிந்தங் பார்முடிதம் பணிப்பெய்த.

அருளினுக் குவமையிலா வமுதலிங் கேசா தாமே
திருவுளங் கறுத்துச் சார்ந்த சிவததுவி சரையுங் கொன்ற
ரோருவர்கண் மாட்டுங் குற்ற முஞ்ற்றுறு திருத்த நன்றென்
றிருசிலத தவாக னெல்லா மெண்ணின ருறுதி கொண்டார். 8

வெறுப்பறு தாயின் மிக்க வெறுப்பறு தாயே யான
வெறுத்தமென் சாயை நாவல் விரிநிழ லிறைவா தம்மால்
வெறுப்பன செயதா ரெல்லாம் விளிந்தன ரென்ற லந்தோ
வெறுப்பன யாவா மாட்டும் விளைத்திடா திருத்த லேயாம். 9

இரும்புன னதியிற் செல்லா தெஞ்சிய சிறுவன் றனைப்
பெரும்பெயர்ப் பொருளா யுளளார் பேரருட் கிலங்க மாக்கி
யரும்பொருட் கலைகளை வேதா கமங்களு மருளி மேனமை
தரும்பணி விடையின் வைத்தார் சகமெல்லா மிறுமபூ தெய்த. 10

வெற்றிவேற குமரப் புத்தேள் வெள்ளிமால் வரையி னின்றும்
பற்றிகல் கடந்தார் பூசை பயிற்றுதற் குரியா ரென்று
செற்றிய வளத்தின் மிக்க திருப்பிட வூரின் மேனாட்
குற்றமின் மறைபோ தம்மைக் கொண்டதுதா பித்திட் டாராள் 11

அத்தகு மறையோ தம்மு ளறிவினிற் பெரிய ராகிப்
பத்தியின் வழுவாச் சிந்தை பரித்தவா சிலரைக் கூவி
யுத்தம் பூசை யாதி யுஞ்ற்றுதற் குரிய ாக
வைத்தன ரொருவெண் ஞாவன் மணிநிழ லுமாந்த வள்ளல். 12

தொல்வினைத் தொடரா மேன்மைத் தூயவே தியாக டாமுங்
தொல்வினைக் குரிய சூலங் குடங்கையிற் கொண்ட செம்ம
னல்வினைக் கருளு மாறு நல்லன வல்ல வான
புல்வினைக் கொறுக்கு மாறும் புத்தியிற் தேர்ந்த தோந்து. 13

அச்சமு மன்புற் தாங்கி யண்ணலார் மகிழ்ச்சி கூர்ப்ப
வெச்சமில் லாத சைவம் வைதிக மிரண்டி னுனு
நிச்சலும் பூசை யாதி நின்மலப் பணிக னெல்லா
முச்சகம் வியக்கும் வண்ண முற்றுறப் புரியா நின்றார் 12

உமையொரு பாகர் பூசை யுஞ்ற்றுமந் தணரை யந்த
வமுதலிங் கேச ரென்றே யகமதித் திறைஞ்சி னேரு
மிமையவ ராகி யோரா லிறைஞ்சிடப் படுவ ரென்றார்
றமதருட் பெருமை யாரே சாற்றுதல் வல்ல நீரா. 15

பரிந்துபின் னிரக்கஞ் செய்த பரமனார் சரிதந் தன்னைத்
தெரிந்தவர் தெரித்தோ ரெல்லாந் தீவினை முழுது நீங்கி

விரிந்தபல் கதிக டம்முள் வேட்டநற் கதியுண் மேவிப்
புரிந்தபே ரின்ப வெள்ளப் புணரியுட் டிளைத்து வாழ்வா 16

பொய்யினை யறுக்கு ஞான பூமியில் வசக்கும் பேறுங்
கொய்யலர் மலருந் தீர்த்த மொன்பதுங் குடையும் பேறுஞ்
செய்யரு ளமுத லிங்கர் தெரிசனப் பேறு மெய்தும்
பையலிப் புராணந் தன்னைப் படித்தவா கேட்டோராக கெல்லாம், 17

விழுமிய வமுத லிங்கர் வியத்தரு சரிதந் தன்னை
யெழுதினோ ரெழுது வித்தோ ரெழுதியீந் தவாக் னெல்லாம்
வழுவுறு மெழுத்தொவ் வொன்றுக் கொரோவொரு கற்ப மான்ற
செழுவிய சிவலோ கத்திற் சென்றுவாழ்ந் திருப்ப ரன்றே, 18

என்றுயர் சூத மேலோ நிலகிய ஞான பூமிக்
கொன்றிய சரித மெல்லா முரைத்தன னுரைத்த லோடு
நன்றியின் மலர்ந்த சிந்தை நைமிச முனிவ ரெல்லாம்
வென்றிகொள் பரமா னந்த வெள்ளததுட் டிளைத்து வாழ்ந்தார், 19

அருள்வளர் சம்பு மூலத் தமுதலிங் கேசா வாழ்க்
வருமகி லாண்ட வல்லி வாழ்கவே தாக மததின
பொருணிலை வழாது வாழ்க் புகழ்திரு வாளைக் ளாவாந்
திருநகர் வாழ்க வாழ்க் தேயங்க ளனைத்து மாதோ, 20

செய்யுள் அகராதி.

அ.		அடியவாதமக்கெயதாத	164
அகத்தியதீரத்தப்பாங்கா	62	அடியவார்வேடமோடு	162
அகன்மாரிலத்தை	120	அடியனேமககட்பேறு	136
அகிலகாரணா	125	அடியனேனுய்ந்தனன்	91
அகிலமுமுயிர்த்ததாயே	78	அடியனேன்சிவ	60
அகிலமுமுயிர்த்தநின்னால	86	அடியானும்விழியானும்	123
அகிலலோகமும்	117	அடியேன்மதியா	74
அகோரமனுவால்	144	அடுத்துநோக்கிய	71
அக்கினிதீரத்தப்பாங்கா	62	அணாதபூண்	18
அங்கணகன்று	111	அணியிலராயினும்	11
அங்கனொருசாரா	181	அண்டாகற்பக	66
அங்கண்வாழ்தரு	28	அண்டாபோற்றிட	72
அங்கதன்றன்னே	104	அண்டமீரடி	70
அங்கிகரத்து	137	அண்ணலாராளி	178
அங்கிசம்பந்தமாகி	63	அதிவளமபெற	61
அங்கினோசடை	179	அதுமாததிமமன்று	74
அங்கிமேற்றிசை	156	அததகுடறையோர	187
அங்கியினுததரத்தில	151	அத்திரசந்தி	149
அங்குந்கரமெதினோக்கி	181	அத்திரமனுவை	149
அங்குரம்புரி	141	அந்தணர்தமக்கு	148
அங்குவளங்கும	67	அந்தப்பதினெழ்	98
அசித்துமுப்புரம்	127	அந்தவாவிக்கெதிரே	57
அச்சமுமன்புந	187	அந்திவண்ணர்தம	173
அச்சுதத்தோடு	148	அந்நாண்மாலமுதலாக	98
அஞ்ஞானவிருளோட	50	அந்நாண்மாலயெண்	99
அஞ்சலென	107	அப்புத்தலமது	46
அஞ்சனமெழுதி	25	அமரர்நாயகன்	8
அடங்கினோற்ற	72	அமுதநாயகா	134
அடரும்வல்வின	107	அமுதமென்றதன்	65
அடிமையானவா	3	அமுதேசமெனப்படும்	90
அடியவார்செய்திடும்	73	அமையாக்காதில்	176

அம்பிகைபவானி	146	அவ்னாலவளால்	184
அயிர்வரித்தரால்	122	அவியிருக்கொடை	36
அயிலுறுகுற்படை	163	அழிக்கப்பட்டபின்	7
அயில்கொள்குலி	35	அடிகையையிருமல்	142
அயின்முற்றிய	42	அளகிவேடு	127
அரசர்முதல்	140	அளகைமாநகராநுழி	180
அரசுகூவிளம்	59	அளகைமாநகரா	28
அரதனத்தகம்பை	79	அளவில்சந்தாமணி	41
அரிக்குறங்கிண்கிணி	103	அளிக்கத்தக்கன	171
அரிதவணகன்று	162	அளிசெய்தின்னலை	169
அரியயாதவம்	7	அளியினீகந	13
அரிவையைக்கோடற்கு	155	அள்ளிலேவேல்	73
அருங்கலம்புத்திரன்	158	அறங்களாருக	159
அருடலைக்கொண்டென்று	162	அறமுதனன்கும்	68
அருடலைக்கொண்டவல்லே	76	அறல்படிநதத்தை	142
அருந்தவக்குறுமுனி	84	அறிஞாதமமை	120
அருந்தவப்பேறு	38	அறிவுவளரும்	53
அருந்தவமன்னவன்	71	அறுசுவைகொழிகும	87
அருந்தவவசிட்டன்	110	அறுசுவைநாலவகை	47
அருந்துதிக்கற்பின்	110	அறுவகைமத்ததினோர்க்கு	34
அருமைமகவின்	145	அறையுமத்தகு	57
அருவாயுருவாய்	44	அறையுருவின்	126
அருவிபற்பல	6	அறைவியாகிருதி	156
அருளியவருடலை	75	அற்புதமெய்தி	69
அருளிர்கலந்த	183	அற்றாக்கலது	133
அருளிற்பெரிய	175	அற்றாற்றும	56
அருளினுக்குவமை	187	அற்றைத்திருநான்	100
அருளொலாம்	96	அற்றைத்தினம்போற்	181
அருளேதுமிலா	87	அற்றைநாள்காறு	178
அருள்சிவத்தின்	169	அற்றைநாளிவீல்	143
அருள்வளர்சிவனை	153	அற்றைநாளைன்பெயா	91
அருள்வளர்சம்பு	188	அனகாவதியும்	66
அருள்வளர்நாவல்	68	அனகன்கயிலை	83
அலர்முலை	17	அனையகாலையில	124
அல்லதூஉமிருள்	94	அனையதித்த	53
அல்வரைந்தமலர்	88	அனையதுகேட்டலோடும்	38
அவத்தினுன்றவர்	30	அனையபெருந்தவ	166
அவரூவர்மகிழ்ச்சியின	91	அனையவாகிய	66
அவீற்றுநாபவீதம்	150	அன்பான்பினுகு	126

அன்பினைந்தினை	170	ஆயதண்பனி	122
அன்றுதொட்டவன்	58	ஆயதோமையந்	178
அன்றுதொட்டவளியுள்ளோ	185	ஆயதோர்செவ்வி	43
அன்னசெய்வீனகள்	149	ஆயதோர்தவறு	54
அன்னதானம்	90	ஆயவேலையின்மலமென	95
அன்னதீர்த்தத்தகன்கரை	55	ஆயவேலையின்முனனே	126
அன்னதுமின்றுகாறும	42	ஆயிடையிருந்தவாறே	165
அன்னவன்வழிபாட்டுக்கு	56	ஆயிடைவதிவதே	118
அன்னவாறுநீர்	126	ஆயிரங்கணை	129
ஆ.		ஆயிரச்செட்டே	142
ஆகையான்மல	92	ஆயிரதெட்டொரு	148
ஆக்கையின்வலியில்லா	57	ஆரணங்கடந்த	80
ஆககணிலலாதென்று	30	ஆரந்தேகக்கில	127
ஆககவிரிந்து	45	ஆரந்தொடையான	114
ஆககவற்கதனை	163	ஆரயிரத்தொகை	72
ஆங்கவற்கிரகி	71	ஆவவென்	131
ஆங்குநாதனருளிஞ்	183	ஆழந்துபெருநூல	16
ஆங்குமந்திரங்கள்	64	ஆளுமலின்னழகு	31
ஆங்குவைய	55	ஆருடியவேணி	113
ஆங்குளதீர்த்தம்	176	ஆருந்திருநான்	98
ஆங்குறுமகாலம்	75	ஆற்றரிய	74
ஆசைநீட்சியின்	23	ஆற்றுநதருமம்	43
ஆடலினரவம்	26	ஆனவேனிலினை	122
ஆடவர்குழாங்கள்	121	ஆனேறுயர்த்த	111
ஆடுமாமயில	7	இ.	
ஆணவமகன்ற	1	இசைமொழியாதி	121
ஆணிப்பொன்	77	இசைசொன்னமும	95
ஆண்டுதோறும்	118	இடியெனப்பிளிறும்	132
ஆண்மகவினுக்கு	146	இட்டகாமியம்	140
ஆண்மையின்மிக்க	104	இதமெனப்படு	93
ஆதலாலடியேனது	125	இத்தகுஞான	78
ஆதலினைக்கு	163	இத்தகுவுளமை	34
ஆதலினீக்குரு	103	இத்தகையதீர்த்தததுள்	52
ஆதவற்கும்	170	இத்தகையவ்ளையாட்டின	161
ஆதனமூர்த்தி	87	இந்தமாநகா	31
ஆதிப்பிரமன்	100	இந்தமாயையும்	94
ஆதிப்பெருஞ்செல்வ	113	இந்தவடியேன	106
ஆம்பலுந்தாமரை	10	இந்திரகோபம்	79
ஆயகாலே	57	இந்திரதீர்த்தப்பாங்கார்	61

இந்திரனகர்	84	இருமதிநான்கு	144
இந்திரனிறைஞ்சு	5	இருமதியில்	158
இந்திரனேநமை	167	இருமுதுகுரவர்	2
இந்திரன்பதம்	40	இரும்புன்னதியிற்	187
இந்திரன்விடணம்	168	இருளுந்தானவா	169
இமையமால்வரை	57	இருளுமாமலம்	93
இமையார்கள்	89	இருளெனும்பகை	175
இம்மையிலேறர்	16	இரைநுகர்ந்திடு	127
இயக்குநாயகன்	28	இலகொருமருப்பன்	156
இயம்பியவாமத்து	157	இலகொளிமணி	79
இயற்கைமெய்யெழில்	32	இலகைகமாநகா	116
இரக்குமார்த	28	இலஞ்சுபொயகை	122
இரண்டொடி	36	இலம்பகமிலைத்த	20
இரதமொடெழில்வேழம்	27	இல்லவள்குல்	143
இரந்தபல்வரககளும்	90	இவ்வகைப்பணிகண்முற்ற	85
இரந்தவர்வறியர்	42	இவ்வகைப்பணிகளெல்லாம்	165
இரவிமரு	160	இவ்வகையிரவி	174
இரவினுந்துயிலற	132	இவ்வாறுதி	100
இரவையகற்றி	175	இவ்வாறுயர்	53
இராக்குறி	174	இவ்வாறுவளஞ்சிறந்த	135
இராசதவன்	106	இவ்வாறெவரும்	42
இராதந்திர	176	இவ்வுலகே	160
இராமதீர்த்தத்தின்	62	இழிந்தயோனி	133
இராமநீயெமை	107	இழுமென்றோதை	6
இராவணனை	56	இளவகுழவி	2
இருங்கண்ணிற்சிறந்த	88	இளமரக்காவினால்	15
இருசுடரெதிராது	79	இளமைபெரும	72
இருடிசேசன்	144	இளமையுஞ்செல்வமும்	48
இருட்பிழம்பெடுத்து	34	இறைவனெடுத்த	15
இருண்டசேவலத்து	170	இறைவன்யாவரும்	24
இருண்மலவலியை	37	இனமலர்சிந்தும்	177
இருதிககள்	136	இனியதாய்	62
இருதுசுகமம்	142	இனியிவற்குரிய	128
இருதுவின்சுகமம்	143	இனையுன்மலை	172
இருந்தியினிடை	20	இனையவெள்ளியங்கிரி	40
இருந்தருந்தவங்கள்	78	இனையவைமலம்	94
இருபதிற்தெறுத்தோளினி	180	இன்பமாரிமை	55
இருப்புலக்கை	135	இன்றுசிறுவ	111
இருப்பையினுண்மலர்	18	இன்னணஞ்சாலி	15

இன்னணஞ்சிலபகல்	71	உயிரீத்த	73
இன்னணமாடிய	124	உரிமையிற்சீலம்பி	20
இன்னணமிறைவனார்	84	உருக்கியபசம்பொன்	30
இன்னதாகிய	37	உருக்கிளர்புரமூன்று	75
இன்னபல்வளங்கள்	79	உருக்கும்வெய்யவர்	170
இன்னல்கெட	89	உருத்திரப்பெயராண்	115
இன்னவாறுபல்	184	உருத்திரப்பெயர்	39
இன்னவாறிபம்	128	உருத்திரமந்திரத்தினால்	147
இன்னவாறியம்பு	53	உருப்பவிர்பருவத்து	81
இன்னவாறிருகிரியை	157	உருப்பவிவேனிளின்	9
இன்னவாறுரைக்கும்	156	உருவததாற்கருமம்	93
இன்னவான	19	உருவதுற்கோயிலை	132
ஈ.		உருவவார்சிவிரி	31
ஈகிதுவும்	159	உருவெளித்தோற்ற	172
ஈகுகரைத்த	143	உரைசெய்மாமறை	70
ஈகுவாழ்தலே	117	உரைத்தபெரும	130
ஈசனுடைய	104	உரைத்தலேவேதம்	153
ஈண்டுதேவா	31	உரோகிணிதானம்	155
ஈந்தனென்னு	113	உலகமளித்தல்	2
ஈரிருமதியின்	144	உலகமாட்டுவைகிய	65
ஈன்றாழ்தல்வி	52	உலகமியாவையும்	92
உ.		உலகமயர்வையும்	39
உக்கிரமாய்	105	உலகேழுமொடுக	87
உடங்குநின்றதன்	102	உலப்பறுதீர்த்தம்	37
உடங்குமாதொடு	125	உழுதியாவரும்	27
உடங்குறுசேனை	77	உழுவலன்பின்	114
உடைத்துசார்	116	உளதுகொல்லிதுகொல்	27
உடையநாயகன்	7	உளத்திற்தேக்கிய	3
உடையினுமணியினும்	25	உள்ளக்கமலத்து	105
உண்டலுமூட்டலும்	47	உள்ளந்தகி	186
உதரவகி	35	உள்ளம்யாவையும்	28
உத்தமகுணத்தோர்	65	உள்ளவாறுரையென	168
உத்தமஞ்சத்தமி	149	உறுநாள்கோளே	66
உத்தமவசிட்டனும்	109	உறுநூலின்	130
உத்தராயணத்தில	154	உறுபவத்தினுக்கு	148
உந்தொளி	5	உறுப்பினுற்றம்மை	11
உமையொருபாகர்	187	உறும்பொறை	9
உயிரினுக்குலவா	86	உறைந்தசோழநாட்டே	159
உயிரொன்றிரண்டு	52	உற்றதோர்வினை	161

ஊ		எழுவன்கணம்	104
ஊழியமகளினை	174	எற்றமிலாளராகி	38
ஊதவுரு	130	எனததுதியியம்பி	178
ஊழியிதலோ	66	எனமாதவதது	114
எ		என்றிராமன்	107
எககணும்	6	என்றகூறலுமகிழ்ந்து	92
எககண்மிடற்றினை	17	என்றகூறவிருடியா	176
எககுறிறைந்த	2	என்றதோத்திரம்	133
எஞ்ஞானமில்லாமல்	160	என்றுநாயகன்	126
எடுத்தாங்குரத்து	27	என்றுபல்வரங்களும	91
எடுத்தமேனிலதது	31	என்றுபனிமால்	64
எட்டுறுப்பினும்	125	என்றுமறைகள்	44
எண்ணிரண்டாண்டே	177	என்றுமிக்குரைத்த	165
எண்ணிலுயிர்க்கும்	104	என்றுயரகுத	188
எண்ணில்பாவமும்	61	என்றுயாமூர்த்தி	68
எண்ணிறந்த	1	என்றுவரு	135
எண்ணிறந்தன	93	ஏ	
எதிருதிருநாவா	121	ஏகநாயகனோடு	132
எந்தவுயிர்	130	ஏகநாயகனருள்	126
எம்பிரான்நிரு	39	ஏத்தலுநநீக்கை	139
எம்பெருமான்நிருவடி	107	ஏத்தியசீமத்திரத்த	87
எய்தியருதன்	37	ஏத்துநயனம்	148
எரிகருகண்ணன்	172	ஏந்திணாகுகொங்கை	121
எரியழல்வடபால்	157	ஏந்திதழ்க்கயல	110
எல்லாம்வல்ல	184	ஏத்தவததடம்	75
எல்லுருக்கரத்தலும்	172	ஏழுகோடியா	140
எவ்வழிமுபன்றுபுனை	34	ஏறுமிட்டிகை	184
எவ்வளனும்	9	ஏன்றவுழுடல்	95
எவ்வாயுந்திருமுடிகள்	107	ஏனைவைப்பிடை	117
எவ்வயிர்க்கும்	88	ஐ	
எழிலமுதிச்சரம்	91	ஐயபுலனீர்க்கப்பபட்ட	112
எழில்வளரம்	56	ஐயிரான்மதி	159
எழுகோமுகமலை	46	ஐயிரும்தியும்	110
எழுதருமறையும்	83	ஐயபந்ருதன	99
எழுந்தவெண்ணாவல்	71	ஓ	
எழுந்துருழ்ந்து	128	ஒக்கவுபமந்திரம்	152
எழுந்துபரந்து	64	ஒண்டொடியாய	51
எழுந்துமாமதி	170	ஒப்பறுமுதலவன்	80
ஏறிந்துவண்ணெளர்	24	ஒப்பற்றஞானதல	186

ஒப்பாருயர்வாரை	74	சுடலுவர்ப்பாரும	77
ஒப்பிட்டு	3	சுடவுளர்கூழந்தனா	168
ஒருகவகை	129	சுடவுளாணுதவும	85
ஒருகணந்தாழ்க்கின	113	சுடவுளீரறிவன்	109
ஒருகாமபாழையும்	40	சுடவுள்வெண	112
ஒருசிறையிருந்து	63	சுடி கமழும	129
ஒருஞானமும்	22	சுடித்துமென்று	172
ஒருத்தலாககை	133	சுடிமலாகுகொம்ப	82
ஒருநிலத்தன	17	சுடிதெனிராவினா	165
ஒருபன்னிரண்டாம	98	சுணங்கனகாதலில	40
ஒருவயிற்றுதித்தோ	154	சுணவாவைகிய	171
ஒருவர்பாற்பிறந்தா	177	சுணிகையர்காதலின்	48
ஒருவொருவரை	165	சுணிகையாதலநதகாந்து	186
ஒழுஞ்சுடாவாள்	22	சுண்டகண்கள்	107
ஒழுக்கமறிவு	52	சுண்டமொன்பதற்றினும்	84
ஒளிக்கொளியாய்	105	சுண்டவருயிரை	25
ஒளிகதொருமருங்கு	132	சுண்டவெழுந்து	176
ஒளிகையுற	142	சுண்டனரிவைவனா	133
ஒளிமிருத்தவன்	170	சுண்டனெழுந்தன	113
ஒள்ளிதாகிய	141	சுண்டிபணிக	176
ஒள்ளிதாகுழை	13	சுண்ணளியடுத்து	79
ஒற்றைவெண்மருப்பு	60	சுண்ணீலமெனும்	158
ஒன்பானிரட்டி	98	சுண்ணுதலமார்த	115
ஒன்பான்நிருநாள	98	சுண்ணெடுகயல	124
ஒ		சுத்துத்துபுகு	131
ஒங்குமுபநீயன்	161	சுந்தமலிபொழில	48
ஒதியுணரந்தனா	48	சுந்தமாறு	106
ஒதுவான்மொழி	183	சுந்தமூலம்	72
ஒவியவுருவமெல்லாம்	25	சுமலமெல்லுணையினன்	91
க		சுயல்கண்ணேடும	12
கங்குனிகாத	64	சுயல்விரும்பின்	51
கங்கைகொழிப்ப	43	சுயிலெடுகெவரை	165
கங்கைகந்தியும்	105	சுரண்டமேவிய	171
கங்கைகந்தியொரு	20	சுரிசொழிய	144
கங்கையணிந்தது	130	சுரியநஞ்சினும்	173
கங்கையிரைந்து	78	சுரியவாணவம்	95
கங்கைவான்மதி	115	சுருங்கயற்கண்	32
கஞ்சகமணிந்த	77	சுருணைக்கடலாகிய	21
கடகரிமருப்பு	81	சுருணைப்பெருமான	134

கருணைநாயகன்	40	கற்பகத்திழையும்	85
கருதலர்போரினால்	167	கற்பகத்துக்கவினிழை	36
கருந்துணர்க்கடுகைக	79	கற்பிலர்பொய்யினர்	20
கருப்பமியைந்தமை	143	கற்புமேம்படு	9
கருப்புவில்லோடு	78	கற்றகல்வியும்	173
கருப்புவிற்றுகழைக்கும்	81	கற்றைவெண்கதா	39
கருமத்தாலறுசுவை	106	கனவினைநனவென	118
கருமமென்பது	93	கனிவொடுக்கோயிலை	103
கருமமேவிரும்பி	14	கா.	
கருமவகையை	176	காசிசுகதாரம	165
கருவாய்ந்து	158	காசினமிலகிய	91
கருவிடத்துநீநிதல்	158	காட்டலாறகமலப்பகை	12
கருவிதூலும்	37	காதன்மொட்டருப்பி	168
கருவிற்கொருமூன்று	147	காந்துபனமணி	122
கரையறுகருணை	14	காப்பணிந்ததற்பின்	154
கலங்கிப்புலவோர்	88	காமருகற்பகநாட்டின்	48
கலதிபுரி	129	காமருதுறகக	121
கலவிதயத்து	168	காமருபிரம	54
கலிகமோரிசண்டு	154	காமாகதி	45
கலைச்செழுங்கரத்தவா	163	காமவேளொரித்த	82
கலைத்தொழிற்சுவை	25	காமவேளெனும	122
கல்லதரியகருநர்	18	காமஞ்ஞானமும்	79
கல்லருவொழித	178	காமஞாமதயானை	172
கலசுமந்துரத்து	111	காமனையுயிர்த்த	174
கவரிகடுள்ளின	41	காரமர்குழல்	120
கவர்மணிவிளக்கு	33	கார்த்தபூம்பொழில்	116
கவலையுற்றவன்	116	காலமுற்றுறுதி	43
கழிகாதல்	129	காலமோராறும	165
களத்துறப்போர்கள்	15	காவலர்க்கர்	175
களமலி	6	காவிரிக்கரை	125
களித்தவாதுயின்றோர்	156	களவன்மல	93
களிறுபண்ணியும்	122	கானனையின்	160
களிற்றிறீர்த்தவன்	134	கான்றதிஞ்சுவை	29
களோகட்டோறும்	12	கி.	
களன்படரும்	111	கிழவனிறந்திழல்	144
களஞ்முத்தலா	117	தி.	
கறைகொண்ட	128	குடகுமகருளிர	7
கறையடிவெங்கயம்	168	குங்குமம்விரவிய	124
கற்பகஞ்சுரபி	37	குட்டந்தொழுநோய்	52

குதலைமென்மொழி	124	கொய்யுநறு	123
குமரியினல்லது	18	கொழுக்கொம்பிழந்த	111
குமுதவாவி	23	கொழுநாகொங்கை	23
குருதியுமிழ்	107	கொழுந்துகொண்டெழு	39
குருணிக்கலனும்	156	கொள்ளுநாதமகமெசுலா	27
குருமணியிழைத்த	33	கொன்னிராவண	102
குலங்களோரிரண்டும்	154	கோ.	
குலமிக்குயர்ந்தோர்	67	கோடாதபெரு	179
குலவயத்துச்சீவம	186	கோட்டமிலெமதருள்	71
குலவிளவண்டு	12	கோட்டம்வைத்திடு	60
குறங்கின்மீமிசை	65	கோழிவிட்டெழி	19
குறிகுணங்கரணம்	106	ச.	
குறிஞ்சியை	9	சகததுறுபொருள்கள்	43
குறுகுறுநடந்து	77	சங்கரநாத	55
கூ.		சஞ்சித்ததொடு	13
கூம்புகையவாய்	39	சதமாகுதி	145
கூடாத்ததுதி	9	சத்தியுஞ்சீவமும்	156
கூறுமானுடை	61	சத்தியோசாதத்தான்	157
கே.		சத்தியோசாதத்தின்	144
கேட்டமெய்	10	சத்தியோசாதம்	153
கேழ்த்தழுகுழலா	14	சத்தியோசாதா	105
கை		சத்தியமாய	105
கைத்தளிரும்	123	சந்தவானமதி	92
கைபழக	21	சந்தனமலய	174
கைகம்மலையுரித்த	61	சந்திரதீர்த்தப்பாங்கா	63
கையர்சாயை	108	சந்திரனீ	160
கையணி	33	சந்திரனெனுமொரு	175
கையெனக்கில்லை	131	சந்துகாரகில்	69
கொ		சம்புகேசுரம	49
கொங்குமலி	45	சம்புதீர்த்தத்தின்	62
கொங்குயிர்த்த	160	சம்புநாயகன்	118
கொங்கையன்றிது	172	சம்புமாதவனநதி	92
கொண்டலாடிய	3	சம்புமாதவன்பராசரன	117
கண்டல்படிந்திடும	158	சம்புமாமுனியாற்று	70
கண்டல்வாய்திறந்து	40	சம்புமாமுனிவன்	71
கண்டனீர்முகந்து	54	சம்புமுனி	72
கொம்பரிலா	73	சம்புமூலத்தின்	126
கொம்பரென	123	சம்புவீனீழல்	164
கொம்பரேமலர்	13	சம்புவின்மூலம்	97

சம்புரோககணநபனம்	141	சீமததீர்த்தத்தின்	62
சரியையடாற்றநர்	29	சீரகநககரேன	118
சுரமனவருமன்	145	சீரியவப்பெரும்	58
சா		சீவனமுததியே	96
சாதகன்ய	138	சீ.	
சாப்பறை	17	சுடருமவ்வண்ணீற்றொடு	47
சாம்பல்புளிகெய	146	சுடாவிதிமவையவம்	26
சாலுங்குடத்தினி	7	சுண்ணமுநறுமலா	124
சாலுமெய்யன்பின்	113	சுந்தாமிசுந்த	109
சாற்றமாவில்	83	சுரநதுகுழ்மேகம்	54
சாற்றுவாதீன	154	சுராக்குமாற்றலன்	102
சான்றவா	6	சுருமபுகிள்ளைகள்	70
சீ		சுருள்படும	8
சீத்திரககோயில	164	சுவையதாயவிமலன்	62
சித்தெல்லாமுடைய	185	சுவையாது	158
சிமையமால்வரைத்தைய	8	சூ.	
சிமையமால்வரையென	92	சூதுபொய	25
சிம்புளாயெழைபடும்	41	சூத்திராககு	150
சிலம்பிசிறு	131	சூலியுண்மகிழ்ப்பெற	10
சிலம்பியாகநக	134	சூழ்ச்சியினமிசுந்தவா	162
சிலம்புகிண்கிணர்	82	சே.	
சிலம்புசிறுகிண்கிணர்	45	செங்கட்டுசாழரு	183
சிலையுயிர்த்தவன்	93	செஞ்சுடரோன்	129
சிலைமரமென்னலே	168	செந்தழலாகுதி	112
சிவங்கியில	90	செந்தாதுகுககு	101
சுவுபுரத்தணமை	84	செம்பொன்மணித்தோ	97
சிறப்பப்புவீ	46	செம்பொன்னு	128
சிறந்தபொன்னி	120	செயலெமாவினுன	171
சிறந்தமன்னவ	107	செய்யகோலுடை	160
சிறுகுராருடல	59	செய்யதளிரின்	113
சிறுபுறத்தின்	123	செய்யதாமரை	80
சிறுமையாளரில்	11	செய்யித்தை	103
சிறுவிதிபுரிந்த	177	செருந்தலான்பல	29
சிறைபடுபூவை	80	செழுநீர்த்திரளே	133
சிற்பதூல்விதி	104	செழுந்தண்மாமணி	24
சின்னளிகுகெடை	74	சென்னிவேறொரு	29
சின்னாளில்	161	சே.	
சின்னாள்சுழிய	181	சேனாருமணி	129
• •		சேமவீட்டில	12

தொண்டகந்தடி	85	நாறுமேன்பனிகோ	85
தொண்டையங்கனியாய்	82	நி.	
தோ.		நிசுளாபுரி	120
தோழனின்னணந்	181	நிச்சமுமென்றூழ்	121
ந		நிச்சலுங்காலம்	87
நகுததிப்பிழம்பு	32	நிதியின்மன்னவநீ	180
நகுகைசுககர	60	நிததியைகமிததிகமே	141
நகுகைபாகற்கு	103	நிரஞ்சனப்பொருளாய	81
நஞ்சேந்தி	76	நிரம்புகல்வி	52
நடக்கலுற்றமை	12	நிருதிசன்பூசு	113
நடனம்புரியும்	67	நிலம்போற்றம்	1
நடுநிலைபிழையார	26	நிலைபெறப்பல	184
நடைமாமலை	22	நிறைமலாசுசமபு	85
நதிககோட்டம்	135	நினக்குநேரிலை	57
நந்தியின்னணம்	74	நின்மலனசால	62
நமதுவாயின	70	நினமலாமணி	125
நம்பரோடிபுழைசு	29	நின்றமுநின்றே	149
நம்பிரானினிது	33	நின்னடித்தரிசன	118
நரகவெகதுயா	116	நின்னையன்றி	53
நல்லஞானம்	36	நி.	
நல்லவர்க்கிடரே	174	நீக்கமில்லாமல்	86
நல்வினையுரிவோர	15	நீங்கரிதாம்	56
நவநீர்த்தமும்	114	நீங்கரும்வளத்தில்	25
நவமணிநீர்த்தம்	58	நீடியபரையாய்	83
*நவின்நவருண்மொழி	74	நீடுமத்தட	58
நறக்களா	5	நீட்டிவார்	128
நறுங்சீனிதாங்கு	131	நீட்டுசிறு	131
நறுமலர்ப்புனல்	57	நீருருவமாகி	21
நன்முகுர்த்தம்	159	நீலமேகநிமிர்ந்து	31
நன்றுநன்றென	57	நீலவிண்டு	108
நன்னிழற்பரப்புறு	90	நீறுதரித்து	69
நா.		நீறுமெய்யினி	54
நாடொருககடகரி	132	நீற்றின்வெள்ளொளி	40
நாரணர்நான்முகர்	42	நி.	
நாரணர்பிரமர்	20	நுழையிழைத்தகிலால்	87
நாரணன்முதலோர்	30	நுன்குலம்விடிப்பமெய்த	110
நாலிருவயது	155	நி.	
நால்வகைப்பெரு	25	நெகிழன்புருக்க	97
நால்வகையதையே	14	நெகிழ்ச்சிமிக்குடை	34

நெஞ்செலாழிதர	112	பயில்வானவர்கள்	99
நெடியவன்வழிபடு	119	பரத்துத்தரிக்கும்	11
நெடும்புழைக்கை	131	பரந்தவுலகம்	43
நெருந்நூற்றிரளின்	131	பரந்துநிறைந்த	16
நெருப்பவிரந்தன	6	பரவிவிண்ணவா	58
நெறியிடை	77	பராவீப்பணியாது	88
நெரு.		பரிதிமுன்னிருள்	95
நொதுமல்காட்டின	170	பரிதியின் தீர்த்ததப்பாக்கா	63
நொறில்வெள்விடையின்	111	பரிதிவாவைன்	72
பகர்ந்தபாத்தியம்	87	பரிந்துபின்னிரகசு	187
பகுத்தநானிலம்	18	பருமக்கலனை	22
பகைமைமீக்கொளும்	28	பருவநோக்கி	12
பக்குவமே	49	பரவியப்புறம்	22
பங்கயனின்னணம்	91	பல்லவங்கை	70
பஞ்சநொடித்து	48	பலவகை	5
படிநெளியும்	162	பவதிமொழி	152
படியில்வேறுபற்று	36	பவளச்சடிவலத்தினம்பிறை	11
படைத்தலும்	94	பளிக்குக்குன்றமும்	22
பட்டமாடுவார்	23	பறந்தலை	161
பணியாதிடினும்	183	பற்றபருவா	11
பண்டரியாத	69	பாககாநின்ற	83
பண்டுவெண்ணீறு	21	பாசவழிவும்	175
பண்டைவல்	128	பாடகப்பசும்பொன்	32
பண்டையவழிவீண	167	பாடியம்மனை	23
பண்ணவர்க்கரியாய்	42	பாயிரும்பவியிடை	71
பண்ணவர்க்குடிம	67	பாயிரள்பருகுபு	58
பண்ணையாட்டயர்பாவைநல்லா	13	பாலனுக்காக	112
பண்ணையாட்டயர்பாவைமா	23	பாலையேகொள்ளும்	121
பதிவிரதையரு	177	பாவகாரியா	169
பதினேழென	98	பாவநோய்முதல்	61
பதுமைநன்கியற்றிடும்	118	பாவமும்	47
பத்தாமிடம்	146	பாவிக்கப்படுவானும்	105
பத்தியினால்	49	பாழிவையகத்து	60
பத்தினில் விசுவதேவர்	157	பாலையட்பொதிந்து	80
பந்தமகற்றுந	181	பி.	
பயந்தருளுனமாபதி	47	பிணர்படுவடிவின்	82
பயிவியவுலகம்	83	பித்துமிருந்த	67
பயிலுபநயனம்	153	பிரசம்வார்க்கிண	171

பிரணவஞ்செங்குனல்	150	புறவுகோட்டம்	16
பிரமசாயை	55	புற்புதமெழுந்தால்	164
பிரமசுரமந்திரத்து	147	புண்ணைவிளம்	69
பிரமதீர்த்தத்தின்	60		
பிரமேயபிரசாபததியம்	155	பூசைசெய்து	140
பிரமலிங்கத்திற்	178	பூசைமுற்றறு	116
பிரமணைமாயன்	112	பூணிந்துசங்கமன்ம	136
பிரமன்மாதலுகள்	86	பூதகணம்புடைகுடி	88
பிரமாங்கமந்திரத்தால்	152	பூதமுநிருதியும்	113
பிரமீசரேனும்	179	பூதலமருங்கு	109
பிரிவுஞ்ஞதவெம்	95	பூதேச	76
பிரிவில்சண்டாளி	142	பூத்தவன்வதுவை	155
பிழைதீர்க்கும்	186	பூத்துநீராடி	143
பிறந்ததம்	8	பூந்துகள்விரவி	121
பிறந்தவுடனன்றெனின	145	பூமடந்தைமார்பிலிட்ட	32
பிறவியெனும்	161	பூமேவுபசும்பொழில்	20
பிறவியொப்பினும்	36	பூவிருந்துநெொடை	46
பிறன்மனைவிழைவுற்ற	56	பூவினுட்கமலமும	5
பினைநிநதூல	136	பூவையுங்கிலியும்	77

பு.

பெ.

புடவிநாயகி	6	பெண்ணர் ஓயுகி	40
புடைபெயர்ந்திடும்	94	பெண்ணுமை	15
புணருமிடனும்	98	பெண்ணுருவெடுத்தி	82
புண்ணியாவாசனத்து	142	பெயருறுத்தியபின்	146
புதியவுந்திரங்குள்	144	பெரியராற்பெறும்	169
புதிவாகுரு	93	பெருகியவன்பு	33
புரந்தரனாய	47	பெருகும்த்தடம்	61
புரிசையாதி	97	பெருகும்புடன	72
புரிந்தபுண்ணியா	140	பெருஞ்செல்வராயினும்	17
புரிந்தவன்பரை	171	பெருந்தவமுனிவரன	174
புருடமனுவால்	145	பெருந்தவனகாமரோய்	169
புரையகற்றும்	138	பெருமானே	89
புரையறுசிற்பதூல்	163		
புலந்துறிக்கும்	32	பேணுககழை	120
புலனுக்கராப்பொறி	73	பேணுடற்றும்	182
புல்லியமெல்	130	பேதமாகிய	95
புழுக்கணெளிய	64	பேதைமையே	73
புவனபோகம்	11	பேதையாருழை	23
புறவநின்றவர்	19		

பே.

பைத்தபாம்பினை	130	மண்டபமேடை	85
பையவந்து	13	மண்டிலை	132
போ.		மண்டுபெரும	48
பொகுகெழிற்றிருவிழா	91	மண்டுமுப்பது	60
பொத்தனுக்கு	44	மண்ணயந்தனை	35
பொய்யினையறுக்கு	188	மண்ணுப்பண்ணி	43
பொருதுதன்னிலை	24	மண்ணிடைச்செலம்பி	133
பொருதெறுழ்வலி	112	மண்ணிடையிழிந்து	77
பொருந்தவநம்	146	மண்ணிடைவரிசை	184
பொருந்துபுண்ணியா	140	மண்ணிடைவருதற்கு	148
பொருப்புக்கொப்புற	184	மண்ணிடைவிழு	131
பொருள்விழைந்தணங்கை	155	மண்ணிலரசன்	11
பொழிந்துதண்டிலம்	140	மண்ணிலேபல	28
பொழியுகுரண	84	மண்ணுலகம்	161
பொறிவண்டிழக்க	97	மண்ணைப் பரமகொலை	52
பொறிவழி	10	மண்விளம்புனல	170
பொறுமையள்	10	மதிமுடித்தருள	36
பொற்பமர்பொன்னம்	82	மதிவினைச்சூழ்வா	185
பொன்பூத்த	4	மதிவளம்படைத்து	1
பொன்பூத்து	76	மதுவார	20
பொன்னங்கடுகை	2	மதுநெய்நறுமபால	147
பொன்னணி	2	மதுமலர்ப்பொழில்	127
பொன்னுலகாள்பவன	167	மதுவிதழின	123
போ.		மந்தணமாய்	44
போகபூமியும்	24	மந்திரமாராமால	47
போகமேதுகராந்தற்கும்	15	மந்திரமாதிதமமால	63
ம.		மந்திரவசிட்டன	109
மகட்பயந்தவனை	155	மந்திரவாசம்	156
மக்கட்பவத்தின	145	மயரறவொருவா	8
மங்கலச்சிறப்பு	32	மயிரொளிகருவி	80
மங்கலந்துவன்றி	86	மரகதமணிக்கிடுகு	26
மங்கலமருளம்	105	மரபுளரிச்சவுளம்	148
மடங்கல்வாரணம்	35	மருத்தகற்பக	55
மடமாதிடமா	133	மருத்தகுநாவல	86
மட்டலாகோதை	8	மருத்துவருருத்திரா	45
மணந்துளாருயிர	169	மருந்துதரு	135
மணிபூத்த	1	மருமலரொன்று	67
மணிமல்கிய	46	மருமலிகின்ற	177
மண்டபம்பி. காரங்கள்	164	மருவியதொழுமின்	86

தி.	183	துங்கஞ்சேர்	139
திசுமுநஞ்சந்ரிதிக்கு		துணிநீர்ப்பாங்கர்	100
திசுழ்தருதசமி	56	துலக்கமுறும்	138
திங்கட்கடவுள்	146	துருவினர்	9
திங்கனென	100	துவ்வா தவமிழ்தனை	123
திங்கன்சூடிய	51	துறவர்களின்னணம்	103
திங்கன்சூடிய	72	துன்புநினல்லது	18
திங்கன்சூடிய	117	து.	
திங்கன்பயிர்	141	துருகுலீகரு	24
திங்கன்வெண்கதிர்	14	துயநீர்	159
திண்ணமாகிய	180	துயமறை	4
திப்பியமாகிய	89	துயவுபநயன	137
திரண்மணி	23	துலதேகம்	115
திருமறுமாபத்தண்ணல்	115	தே.	
திருமாலைப்பதிட்டை	90	தெண்ணீர்முள்	16
திருமால்பிரமன்	183	தெளிகுருந்திருநீறே	184
திருமாறனது	98	தெள்ளடியாரினும்	41
திருவருநோக்கினா	162	தெள்ளித்தெளிந்து	16
திருவினங்கிய	35	தே.	
திருவின்மாதரார்	118	தேங்குநறும்	51
திரைக்கும்புனல்	83	தேவகுபேரோளி	94
திரைசெயுககாவிரி	103	தேசத்துள்ளவர்	122
திரைதவழ்பொன்னி	164	தேசார்மணி	53
திலதானம்புரிந்தவா	89	தேயுநீரினை	173
திறைகொடாது	159	தேவதேவதிகம்பர	180
தினந்தொறு	112	தேவதேவனை	152
தி.		தேவருக்காகாவுண்டி	8
திக்கையிலா	137	தேவரும்விழைய	38
திக்கையிலல்லாக்கு	10	தேவர்கடமக்கெலாம்	56
திருமும்பு	37	தேவர்கள்விழைவதாதி	63
திருக்கனிகாய்	128	தேவவருடம்	181
திருஞ்செய்மனைவி	178	தேனாபலமா	120
திம்பாளித்தத்தின்	147	தேனைக்காதலித்து	134
திப்புனல்குடைந்து	177	தொ.	
திவினைகள்	66	தொலவீனை	187
தித்தத்தெழில்	53	தொகையாநாவலுராளி	3
தித்தமாடினான்.	58	தொடர்சீர்மாமன்	147
திமுடி	21	தொடுகருமன்புடைய	78
		தொடுத்தரின்பெரும்	95

செய்யுள் அகராதி.

சேயிடைப்பொருள்	27	தயக்குபெராளி	170
சோ.		தயிலமாமலகம்	85
சோதிமல்கிய	66	தயங்கவார்தி	116
சோர்விலொன்பது	60	தரகவார்புனல்	125
ஓர்.		சுருகவியியின	106
ஞானகேத்திரத்திருந்தருள்	125	சுருக்கமல	135
ஞானகேத்திரமான	133	சுருக்கியிருவரும	166
ஞானகேத்திரமானக்கா	134	சுருமமதி	144
ஞானகேத்திரமென்று	44	சுருமமுந்தவமும	165
ஞானதலத்தினமுதலிங்கத்தை	67	சுருமத்திகுடும்	135
ஞானபூமியின்	54	சுருமவிடையும்	99
ஞானபூமியை	127	சுருமனாயினும்	27
ஞானமிக்களிக்கும்	65	சுருமுதற்பேதம்	63
ஞானமுநினக்காககு	74	சுருவுருவா	78
க.		சுருமயவா	10
தகாவார்துழல்	59	தலத்தினுயர்	49
தகுமீரண்கிரியை	141	தவத்தாலவருந்த	183
தக்கபவமுறுங்காலம்	159	தவத்தாயாவலிமை	38
தக்கனாற்பெறுந்தையல்	57	தவந்தானவிசம்	49
தககனையகன்	6	தவமலியோகருள்	167
தககனாக்கிறைவனீன்ற	33	தவமதிபுரிசுரு	49
தங்குபன்மலர்	81	தவனவிசரிதம	90
தஞ்சமறை	109	தவறதாசலால	58
தடநெடுமுகிலு	185	தழுகியகிண்கிணி	41
தணிவிலுத	55	தழிலயல்லது	111
தண்டமேந்திய	102	தளவவாணகை	59
தண்டமொரு	151	தளிராதுழாய்புளி	56
தண்டரளப்புனல்	73	தள்ளுமசற்குத்திரனை	16
தண்ணங்கமலத்தயன்	74	தனதுசேனையை	1
தண்ணார்மதி	21	தன்குடித்தமனாகிய	1
தண்ணியதாகி	185	தன்னிகர்வகிட்டமேலோன	1
தத்துகிறை	55	தன்ருபமறுகி	1
தந்தையேவலில்	102	தன்னுருவந்தோற்றமல்	1
தமனியத்தகடு	30	தா.	
தமியாவாண்முக	171	தாங்களையருள்	
தம்பிரானதுசுடற	44	தாங்கியபெரும்புகழ்	
தம்பிரானுருவம்	33	தாய்முகநோக்கி	
தம்மைப்பொன்மலர்	13	தாரணியினலட	7
தமமைவணக்கும்	120	தாவிருந்தணத்து	16

மருவியவந்தராளாககு	156	மன்னவருமபண்கேட்ப	186
மருளிஞன்முதல	95	மன்னவற்கு	136
மலடெனக்கொழி	18	மா.	
மலர்க்கனத்தால்	123	மாகாயவாசுகி	105
மல்தொறுமவண்டு	121	மாசறுபுண்ணியா	143
மலர்பலகொண்டெமை	58	மாதராலளிக்கப்படும	14
மலையுதத	16	மாதாபாலமர்	172
மலையவெற்பிடையே	78	மாதவகனத்தகு	89
மல்குந்தவத்து	111	மாதனமெய்து	37
மல்குவைகறை	142	மாதாவயிற்றில	147
மழலையின்னமு	3	மாதிரத்தெண்	51
மழலைவண்டிமிரும்	80	மாதிரக்களிற்றின்	84
மழுககியதிந்து	175	மாதொடுமடிகள்	42
மழைமுகிலடிப்ப	51	மாதிலமவிளக்கும்	79
மறநவிலும்	21	மாந்தளிராமருட்டிம	81
மறந்திகழ்வேல	46	மாயவனெமதருள்	58
மறப்பெருஞ்சேனை	15	மாயனாதிப்பல	115
மறியுடம்புதைவநது	35	மாயிருமபுலி	65
மறுவறுதிருவோணம	149	மாயைகாரியம	94
மறுவறுமோமம	157	மாயைசுத்தமே	93
மறைகளின்முடிக்கும	47	மாயையாலிற்றிடு	102
மறைஞத்திரமே	100	மாயையின்வேறுவேறு	9
மறைமுடிதனக்கு	177	மாயையெனும்	160
மறையவன்றேற்ற	110	மாரவேண்மலாக்கலை	167
மறையவாமுனமூவர்க்குந்திகை	137	மாரவேண்முதற்கலை	158
மறையவாமுன்மூவர்க்குமுரிய	138	மாரணந்தனதுகை	172
மறையீடுவெழுக்கம்	64	மாலொடுபொருதஞானறு	178
மறையின்வார்புனல	117	மாலகால்யாத்த	79
மறையாகமத்தால்	83	மாறுதபெருஞ்சாப	166
மறையோர்கொலை	52	மானேருயிலே	83
மனைக்குரியாள்	157	மானீமதமீந்த	68
மனையவளின்றியே	169	நி	
மன்மகிழ்சிறப்புடை	84	மிககொள்திகழுககி	57
மன்றல்கமழும்	45	நீ.	
மன்றவடியார	99	மீளாவடிமை	181
மன்றவடியேன்	114	மீனம்பாய்ந்தெழு	119
மன்றினடிக்கும்	99	ஈ.	
மன்னர்மன்னரும்	125	முகிலுறழ்தருகமுழல	167
மன்னவாதிதை	136	மூடவசிலேற்றி	97

முடியிலவாணசெய்யுள்	24	மூன்று தினத்தும்	145
முஞ்செய்யுறும	151	மொ.	
முதல்கெட்டவரை	28	மெத்தியகார்ப்புற	174
முந்திடத்தெய்தி	163	மெயவிரிப்புற	127
முந்திடவெழிர்ச்சு	26	மொ.	
முந்தியபவஞ்சொறு	162	மேகமண்டல	39
முந்தியபுப்பே	142	மேககெழுந்த	70
முந்துபை	21	மேககுசிவத்து	153
முந்துமந்தணா	59	மேககுசித்தம்	33
முப்புறம்பெய்தகமேசமுரிவார்சேவ	54	மேககுறயிட்டக	153
முப்புறம்பொடித்தமேசமுரிவொன்	112	மேசகைய	49
மும்மதிவரைப்பில	146	மேலணவகப்பொருள்	26
மும்மலநதூட்ட	90	மேலியகொண்டகை	162
மும்மலம்	2	மேனிலத்தின்	31
மும்மைப்பெருக்கும	3	மொ.	
முரசுமலிண்முனி	33	மைநகண்மாதரார்	23
முருகுநந்தி	69	மைந்தரிபுந்து	64
முருகுவிரிவெண்கொண	186	மொ	
முருகுதிளஞ்சுபா	80	மொழிதருமறைமொ	149
முலலைங்கா	51	மொழிதருமுபாந	154
முழுத்தபேய்நடில்	81	மொழிந்தசண்டன்	100
முள்ளரைப்புகந்தான்	21	மொழிந்ததன்	164
முற்றமோரமுறை	184	மொழியமாமொழி	36
முன்செய்த	128	மொ.	
முன்னம்மண்டப	59	முன்னமுறு	100
முன்னேத்தவந்தான்	64	யா	
முன்னவாருளிஞ்ஞ	165	யாரிவெனனதுரு	168
யு.		யாரொருவன்	106
மூபன்முததொடு	7	யாவருமபழிச்சும	8
மூர்க்கஞயப்பிறந்து	49	யா	
மூத்திமேன்மை	117	வகுத்தாட	147
மூவருக்குர்	139	வடமாதிவத்து	182
மூவருமுலகம்	11	வடவைககண்லும்	22
மூவரையடக்கி	81	வணக்காரிலலாககெலாய	14
மூவர்தாடெய்யு	29	வண்டாடிய	22
மூவாமுதலவன்	100	வண்டியாழியும்	13
மூலகு	4	வண்டிவார்பாட	45
மூன்றிரட்டிய	30	வத்திரதானம்	89
மூன்றுதெய்வம்	99	வசுதெனாபணியும்	12

